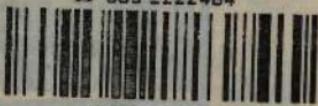

Batticaloa Public Library

065-2222484

RT000373

தஞ்சாவூர்

வெந்நாயகம் சாஸ்திரியாரின்

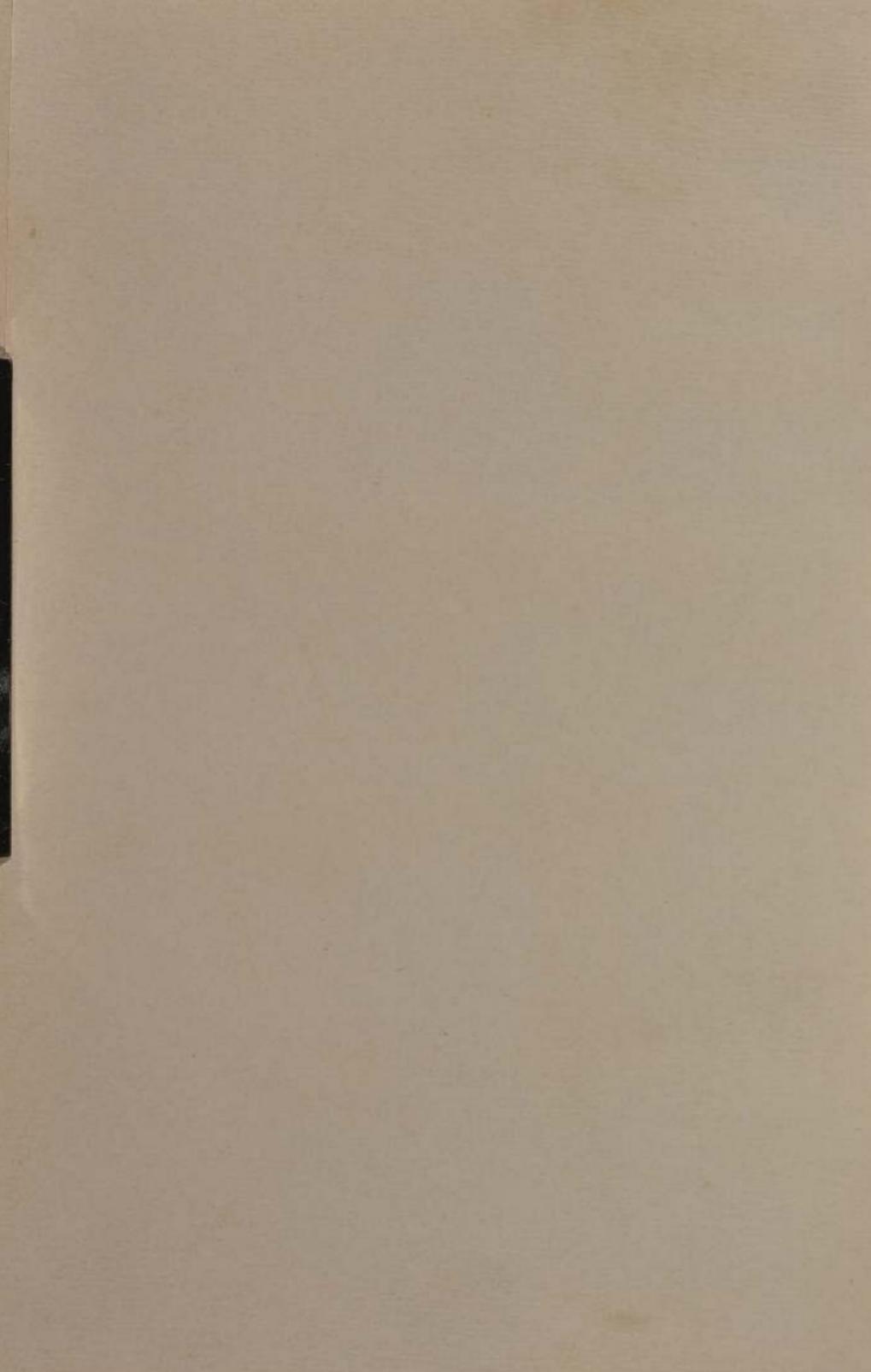
நூற்திரட்டு 1.

முஸ்மும்

முழுப்புரட்சி வெளின்

உரையும்

இது நிழல் வெளியீடு-கண்டா

சவிசேடக் கவிஞர்
தஞ்சை வேதநாயகம்
சாஸ்திரியாரின்

நூற்திரட்டு தொகுதி 1

மூலமும்,

தமிழ்மாமணி தஞ்சை
மறைத்திரு. சி.வி.சவுரிமுத்து அவர்களின்
அனுசரணையுடன்

அழக்துப்புராண
செய்த உரைநடையும்

பதிப்பாசிரியர்;
ரீ.பாக்கியநாயகம்
ஆசிரியர் சுமைதாங்கி.

இது ஒரு நிழல் வெளியீடு - கனடா.

ஜீவா பதிப்பகம்.

இலங்கை - கனடா.

REFLEX PRINTING

1108 BAY STREET
TORONTO, ONT. M5S 2W9
CANADA

242.8
220, PAK

பதிப்புத் தகவல்கள்;

மூலம்;

தஞ்சாவூர் சவிசேடக் கவிஞருன்

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்.

உரைநடை அமைக்க வழிகாட்டியவர்;

தமிழ் மாமணி.

மறைத்திரு சி.வி சவரிமுத்து - தஞ்சாவூர்.

உரைநடை;

(இலக்கியமணி, தமிழ் நெறிப்பாவலர்

க.தா.செல்வராஜேகோபால்)

சமுத்துப்பூராடனுர் 1928.

1. நூற்பெயர்; தஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் நாற்திரட்டு தொகுதி 1.
2. பகுதி; கிறித்தவ இலக்கியம்.
3. பதிப்பாசிரியர்; ரீ.பாக்கியநாயகம். ஆசிரியர்; சமைதாங்கி - ஈழம்.
4. பதிப்பகம்; ஜீவா பதிப்பகம் (இலங்கை - கனடா)
5. அச்சிட்டது; றிப்ளாக்ஸ் அச்சகம் - தொரண்டோ.
6. வெளியிட்டிலக்கம் ; 90.
7. வெளியிட்ட திகதி; ஐப்பசித் திங்கள் 1992 .
8. விலை; \$ 17 கணேஷிய டாலர்கள்.
9. அளவும் பக்கங்களும்; டிமை எட்டிலொன்று XXXVI+ 260.
10. அச்சமைப்பு; மின்கணனித் தமிழ்.
11. அச்செழுத்து; புத்தகம் 10, அலகு ரோமன் எழுத்துகள்.
12. அச்ச நுட்பங்கள்; இதயம் சகோதரர்கள் - கனடா .

வியாபார விசாரணைகளுக்கு;

REFLEX PRINTING

1108 Bay Street, Toronto, Ont.

Canada M5S 2W9

CHENNAI
SRI RUMJALI LIBRARY
1-9-5-1975
CHENNAI
TAMIL NADU

சமர்ப்பணம்,

தாயமுதுடன் தமிழ் அழகாட்டிய

என்னன்னே

திருமதி வள்ளியம்மை கதிர்காமத்தம்பி

தோற்றம் (1902 - மறைவு 5.3.1977)

அவர்களுக்கு.

பதிப்பகத்தார் உரை.

=====

ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்து மீள் பதிப்பின் மையால், கிடைத்தற்கிய நூல்களை உரையெழுதிப் பதிப்பிக்கும் முயற் சியே எங்களின் இலக்காக்கொண்டு, பல கிறித்தவ, சைவசமய நூல்களுக்கு உரையெழுதி வெளியிட்டு வந்துள்ளோம். அவ்வரிசையில் இந்த நாலும் பத்தாவது வெளியிடாக வெளிவருகின்றது.

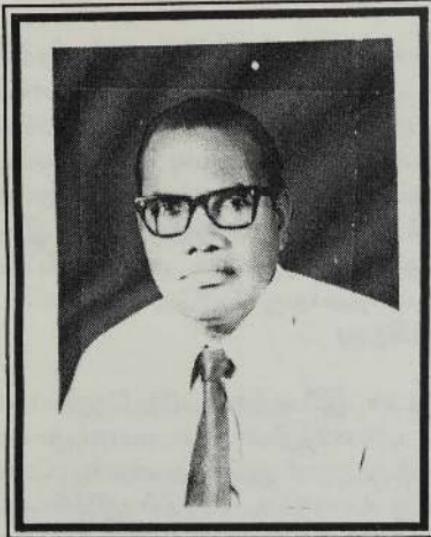
கிறித்தவ இலக்கியங்கள் அருகியுள்ள இக்கால கட்டத்தில் பல கிறித்தவ இலக்கியங்களைப் படைத்த வேதநாயகம் சாத்திரியாரை அறிந்துகொள்வதும், அவரின் இலக்கியங்களைக் கற்பதும் கிறித்தவ இலக்கிய உலகிற்கு ஒரு புத்தணர்வையும் எழுச்சியையும் உண்டாக்கு மென்ற நம்பிக்கையில் இதனை வெளியிடுகிறோம். இதற்குமுன்பு சாத்திரியாரின் பெத்தேகம் குறவுஞ்சிக்கு ஒரு உரை எழுத்திப் பதிப்பித் துள்ளையையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வேதநாயகம் சாத்திரியாரின் நூற்றிரட்டு முதலாவது தொகுதி எனும் இந்த நாலுக்கு சமுத்துப் பூராடனாக உரைநடை எழுதியுள்ளார். அதற்கு வழிகாட்டியாக இருந்து, விளக்கக் குறிப்புகளையும் ஆலோசனை களையும் நல்கிய தஞ்சாவூர் மறைத்திரு வி.சா.சவரிமுத்து அவர்களை கிறித்தவ தமிழ் உலகம் மாத்திரமன்று, ஏனைய தமிழ் ஆர்வலர்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற அவாவினால், அன்னுரின் வரலாறைச் சுருக்கமாக இந்த நாலில் தந்துள்ளோம்

அடுத்து இரண்டாவது தொகுதி வெளிவரும் நிலையில் உள்ளது. இவ்வாருக் சாஸ்த்திரியாரின் சகல நூல்களையும் வெளிக்கொணர வேண்டுமென்பதே எங்களின் குறிக்கோள். அதற்கு ஆதரவு தந்து அவருடைய நூல்களின் பழைய பிரதிகளை வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றின் போட்டோப் பிரதிகளைத் தந்துதவமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். இதன் பதிப்பாசிரியராக இருந்து உதவிய திரு. ரீ.பாக்கிய நாயகம் ("குமைதாங்கி" கிறித்தவ மாத இதழ் ஆசிரியர்) அவர்கட்கும் மிகக் கடப்பாடுடையோம். இறைவன் திருவருள் வழிநடத்துவதாக.

எட்வேட் இதயச்சந்திரா.

நிமில் வெளியீடு - கன்டா
10.10.1992.

பதிப்பாசிரியர் உரை.

- - -

"குருவித் தலையில் பனம்பழம்" என்பார்களே, அதுபோல மிகவுங் சிரமான இக்கால கட்டத்தில் அதுவும் 15000 மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து ஒரு நூலுக்குப் பதிப்பாசிரியராகப் பணி செய்வது தாங்காத கமையே. என்றாலும் கிறிதுவுக்குள் பல கமைகளைத் தாங்கி, அதன்-பேருகச் "கமைதாங்கி" என்னும் கிறித்தவ மாத இதழுக்கு ஆசிரியனுக் கிருந்தத்தினால் இப்பணிக்கு என்னை உட்படுத்திக்கொண்டேன். கண்டா விலிருந்து வரும் ஆசிரியரின் உரைகளை வகைப்படுத்தி, அவற்றைத் தொகுத்து, அங்கனுப்பி, பின்னர் அவற்றின் படிகளைத் திருத்தி, பதிப்பிப் பது என்பதற்கு அதிகமான காலங்களும் சிரமமுந் தேவையென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

நிமில் பதிப்பகத்தார் இந்த நூலைப் பதிப்பிக்கும் பணியை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்கள். இதன் உரையாசிரியரையும் அவருக்கு ஊக்கம் கொடுத்த மறைத்திரு.வி.சவுரிமுத்து அவர்களையும் நான் நெடுங் காலமாக அறிவேன். எனினும் அறிமுகத்தில் சற்று வித்தியாசமுண்டு. உரைநடை எழுதிய சமுத்துப்பூராடனார் எனும் திரு.க.தா.செல்வராச கோபால் என்பவரை மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர், மட்டக்களப்புக் கலாச்சாரப் பேரவை உறுப்பினர், வடக்குக் கிழக்கு மெதடிஸ்த சபாசங்கம், கிறித்தவ இலக்கியக்குழு என்பவற்றில் நான் உறுப்பினராக இருந்தபோது அவரும் அந்தக் குழுக்களில் உறுப்பினராக இருந்து வந்தார். அதைவிட நான் "கமைதாங்கி" மாத இதழை நடாத்தியபோது அதற்குப் போதிய ஆதரவாக இருந்தது மாத்திரமல்ல, 'பக்தி வனம்', 'பக்தி அருவி', 'மிசனரிமாரின் கலவி சமூகப் பணி' என்னும் மூன்று தொடர்களில் மிகவும் பயனுள்ள கட்டுரைகளை எழுதிவந்தார். கண்டாவிற்குக் குடிபெயர்ந்து போனபின்பும் அவற்றைத் தொடர்ந்து எழுதினார். அவை மூன்றும் கண்டாவில் நூலுருவில் வெளிவந்தன.

ஆனால், மறைத்திரு.வி.சா.சவரிமுத்து அவர்களை நான் நேரில் கண்டதுமில்லை. பழகியதும் இல்லை.. ஆயினும் அவரது நூல்களை வாசித் ததின் மூலம் நான் அவருடன் நன்கு பழகியதுபோன்ற ஒரு பரிச்சிய முடையவனுக இருக்கிறேன். ஜெபமாலைத் திறனுய்வு, இரட்சணிய சரித்திர உரையும் திறனுய்வும் எனும் நூல்களைப் படித்தபோது, நான் அவரை என் மனத்திரையில் கண்டு உறவாடிக் களித்ததுண்டு. இப்போது திடகாத்திரத்துடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அவர் கைப்பட எழுதிய அவரின் குறிப்புரைகளைப் பார்த்தபிறகு நேரிலே கண்டுவிட்ட தாகவே ஒரு எண்ணமுண்டாகியிருக்கிறது.

தமிழ் மாமணியான அவருடன் இனைந்து தமிழ் நெறிப்பாவ வரும் இலக்கிய மணியும் இயேசு புராணத்தின் படைப்பாளியுமான திரு.க.தா. செல்வராசகோபால் (சமுத்துப்பூராடனூர்) அவர்கள், வேத நாயகம் சாஸ்திரியாரின் நூற்களுக்கு உரைநடை எழுதிப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் எனக்கும் ஒரு சிறு பங்கு கிடைத்தமைக்காக இறைவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகின்றேன்.

இதுவரை, தஞ்சை - தமிழ் மாமணி மறைத்திரு. வி.சா.சவரி முத்து அவர்கள், வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின பல பிரபந்தங்களாடங்கிய ஜெபமாலைக்கு உரையும் திறனுய்வும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அதைத் தொடர்ந்து சமுத்துப்பூராடனூர் வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் பெத்தலேகம் குறவஞ்சிக்கு ஒரு தெளிவான உரை நடை எழுதி வெளியிட்டார். இப்போது இருவரும் சேர்ந்து வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் நூல்களின் முதலாம் தொகுதிக்கு ஒரு உரைநடை எழுதியுள்ளனர். மேலும் இரண்டாவது தொகுதியில் ஏனைய நூல்கள் வெளிவரும்.

பொதுவாக மிகப் பழமையான நூல்களை புதிதாகப் பதிப்பிக்கும் ரொரன்றோ 'றிப்ளக்ஸ் அச்சகத்தாரின்' நிமல்.வெளியீடு, இத்தகைய அரிய இலக்கியப் பணியைமட்டுமல்ல சமயப் பணி, தமிழ்ப் பணியாதி யனவற்றையும் நடாத்துவதை நினைத்து மனம் மகிழ்கின்றேன். இம்முயற்சி மேலும் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். அதற்கு எனது சிறு பங்களிப்பும் இருக்கவேண்டும் என்று மிகவும் அவாவுகின்றேன். நம்மை என்றும் வழிநடத்தும் வல்ல பரம தகப்பனின் அருள் கட்ட இருந்து ஆசிர்வதிப்பதாகுக.

ர.பாக்கியநாயகம்
கமைதாங்கி ஆசிரியர்.

திருக்கோணமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு. இலங்கை.

உள்ளடக்கம்.

பதிப்புத் தகவல்கள்	II
சமர்ப்பணம்	III
பதிப்பகத்தார் உரை	IV
பதிப்பாசிரியர் உரை	V
உள்ளடக்கம்	VII
ஒரு சிறு குறிப்பு	VIII
சாஸ்திரியாரின் திருவுருவப்படம்	IX
முதலாம் பதிப்பின் தகவல்கள்	X
வேதநூயகம் சாத்திரியாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்	XVI
வேதநூயகம் சாத்திரியாரின் நூல்கள்	XVIII
சவரிமுத்து அடிகளாரின் புகைப்படம்	XXI
அவர்களின் கிறித்தவ இலக்கியப்பணி	XXII
இலக்கிய சேவையில் ஈழத்துப்பூராடனார்	XXX

நூல்கள்;

1. ஞானத்தாராட்டு	I
2. திருச்சபைத்தாராட்டு	30
3. பேரின்பக்காதல்	45
4. பிரலாப ஒப்பாரி	138
5. பராபரன் மாலை	
முதலாவது பங்கு கலிப்பா 50	175
இரண்டாவது பங்கு கலித்துறை 110	199
பின்னினைப்பு	240
வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்	243
பொருளாட்டவைண	245
செய்யுள் அகரவரிசை	250

ஒரு சிறு குறிப்பு.

இந்தப் புத்தகத்தில் பாவிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்களைப் பார்க்கும்போது 'எழுத்துச் சீர்திருத்தக் 'காலத்திற்கு முந்திய அச்சுப் பதிவா என எண்ணத்தோன்றும், ஏனெனில், "னை, ர, னை" எனும் எழுத்துக்களை "ணா, றா. னா" என்றும் "கீன, கீல, கீா, கீா" எனும் எழுத்துக்களை "ணை, லை, கை. கை" என்றும் எழுத்துவகை விட்டுத் திருத்தம் பெறுத் தொழுத்துக்களே இதில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுபற்றி நாங்கள் ஒரு சிறு விளக்கம் தருவது நலமென நம்புகின்றோம். ஆதியில் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டியவர்கள் 'தமிழ் எழுத்துகளின் அளவற்ற எண்ணிக்கை இந்த இயந்திர, மின்னியல், மின்கணனிக் காலத்திற்கு ஒத்துவாராது. காலத்திற்கேற்ற முன்னேற்றத்தைத் தமிழர் அடைவதற்கும் நுகர்வதற்கும் இது பெருந் தடையாக இருக்கிறது. எனவே தமிழ் எழுத்துகளிற் பலதை நாம் மாற்றி அமைத்து எழுத்துக்களைக் குறைக்கவேண்டும். அளவிலும் உருவத்திலும் அவற்றை ஒரு கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வரவேண்டும், எழுதப் படிப்பவர்கள் அதனை இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ள வடிவமைப்பில் மாற்றும் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லினார்.

அவற்றுள், 'மின்கணனியில் தமிழ் எழுத்துக்களை நெறிப் படுத்தி அச்சமைப்புச் செய்வது முடியாத காரியம்.' கீ - வோட்டில் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு போதிய இடமில்லை' என்பதே முக்கிய காரணமாகக் கூறப்பட்டது. அப்போது ஏனையவைகளுக்குச் சமாதானம் சொல்வது எனிதாக இருந்தாலும், இது ஒரு வலுவான பதில் சொல்லமுடியாத காரணமாகவே இருந்தது. ஏனெனில் மின்கணனியின் வளர்ச்சி உபயோகம் என்பன நன்கு அறியப்படாத, பயன்படுத்தப்படாத கால கட்டத்தில் எடுத்த முடிவாகும்.

இது சரியான வாதமன்று. இக்காரணத்திற்காக எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையின்று என்பதை நாங்கள் பல வருடமாக நிருபித்து வருகின்றோம். ஆங்கில மொழிக்குரிய மின் கணனி 'கீ - வோட்' டெனும் தட்டெழுதிப் பீடத்தில் தமிழ் எழுத்துக்களையும் நன்கு எந்த விதமான சிரமமின்றி அமைக்கலாம், அதுவும் கூறுக்கிய எழுத்துக்களை இணையாமலே ஒரே அழுத்தத்தில் அமைக்கலாம். அப்படிச் செய்தும், பீடத்தில் இன்னும் தமிழ் இலக்கங்களையும், வேறு எழுத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் எனக் கண்டபின்னார், எழுத்துச் சீர் திருத்தம் தேவையற்றது என்பதை நாங்கள் மாத்திரமல்ல நீங்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றோம். ஆதலினால் இப்புத்தகத்தில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பெறுத் தொழுத்துக்களைப் பாவித்துள்ளோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

சுவிசேடக் கவிஞர்
தஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்.

(இவ்வுருவப் படத்தினை நல்கி உதவிய தஞ்சாவூர் தமிழ்பல்கலைக் கழக
நூலக இயக்குநர் திரு பத்மநாபன் அவர்களுக்கு நன்றி.)

தஞ்சை. சவிசேடக் கவிஞர்
வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரவர்களின்
 நூற்களின் முதலாவது பதிப்புப்பற்றிய
 தகவல்களுந் தரவுகளும்.

=====

இன்று இவரின் பல நூற்கள் கிடைப்பதற்கு அருமையாகி விட்டன. அதனால் அவற்றிற் கைக்கெட்டிய சிலவற்றை தக்கதோர் உரையுடன் வெளியிடும் நாஸ்கள் ஆய்வாளர்களுக்கு வேண்டிய பல தகவல்களைத் தருமுகமாக அவற்றின் முதலாம் பதிப்பின் விபரங்களையும் தருகின்றோம். இவைகள் முதற் பதிப்பில் அச்சிட்டவாறே எவ்வித மாற்றமும் இன்றி இங்கு பிரதி செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

PERINPAKAADAL PREFACE

THIS Book which contains contemplations on the nativity and sufferings of Christ, consists of Four Little Books called ஞானத்தாராட்டு (Gnanataraattu) திருச்சபைத்தாராட்டு (Thiruchabaitaraatttu), பேரின்பக் காதல் (Perinbakaadal) and பிரலாப ஓப்பாரி (Pralaaba Oppaari)

1. Gnanataraattu on Christ. This treats on the nativity of Christ and the benefits procured thereby.

And this will assist Christians in their devotion by singing it in various tunes on Christmas both in their houses and Churches.

2. Tiruchabaithaarattu, on children. This will help to contemplate the poverty of the Son of Gpd at his birth, and the innumerable blessings the children of men enjoy from their very infancy.

As it becomes not Christians to sing the above mentioned songs on Christ or to use irreligious and foolish songs as the heathens do when they put thier chilidren to sleep, it was therefore found necessary to compose the above Tiruchabaittaarattu in 60 couplets.

3. Perinpakadaadal. This book following the order of the Church Catechism, shows the system of Religion and the Passion of Christ and also the merits derieved from thence.

There is another Perinpakaadal which was composed fprmerly by an author named Antonicuttee Annaviar, and which, although a good work to excite the heart to devotion, does not fully and regularly explain the sufferings of Christ. On this account and for some other reasons, it appeared necessary to compose this work.

4. Pralapa Oppari, on the death of Christ, is a work smilar to the Perinpakaadal.

There is no doubt that this may prove beneficial not only to the Christian children by its being a branch of learning for their improvement , but also very edifying to those who are to approach the Table of the Holy Communion, for what can yield better cmpport to a sinner than the atonement of Christ?

It may also be divided into parts, and sung in various tunes at Divine Service dyring the seven weekd of lent. ,

Those who wish to explain the scriptures in public or to make ஞானச்சதுர் (Gnanachadur), i.e. the act of preaching the Word of God to a concourse of public assembled at an appointed place in the days of Lent,, may explain this Perinpakaadal which has been the method adopted by the Author himself.

For the various reasons above specified, Vedanayaga Shastriar, the Evangelical Poet, completed in the year 1813 these three tracts in connection with each other called Gnanatarattu, Thiruchabaitarattu and Perinpakaadal and subjoined to them a book called Pralaba Oppari sung as a contemplation for the fasting days observed for 1834 in the hope that they will be verry useful to all Christians and their children.

=====

இது VI^m, VII^m பக்கங்களிலுள்ள

அதன் தமிழ்வாசகம்,

பேரின்பக்காதல் முகவரை;

கிறிஸ்துவின் பிறப்பையும் அவர் பாடுகளையும் தியானிக்கிறதற்கு உதவி யாகச் செய்த இப்புஸ்தகத்தில் ஞானத்தாராட்டு, திருச்சபைத்தாராட்டு, பேரின்பக்காதல், பிரஸாரி என்ற நான்கு சிறு புஸ்தகங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

1. ஞானத்தாராட்டு கிறிஸ்துவின்பேரிலே. இது கிறிஸ்துவின் பிறப்பையும் அதினாலுண்டான பலன்களையும் காட்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ஆண்டவர் பிறப்பின் பண்டிகைகளிலே அவை களைத் தேவாலயத்திலும் தங்கள் வீடுகளிலும் பலவித ராகங்களாய்ப் பாடுத் தங்களை எழுப்பிக்கொள்ள உதவியாயிருக்கும்.

2. திருச்சபைத் தாராட்டு குழந்தைகள் பேரிலே. இதில் தேவ குமாரனுடைய பிறப்பிலிருந்த மகா துரித்திரத்தையும் மனு ஜாதியினுடைய குழந்தைகளுக்கு இருக்கிற அநோக்கஞ் சலக்கரணைகளையும் நிரந்து காட்டி இரட்சகருடைய பிறப்பைத் தியானிக்க எத்தனங்கு செய்தது.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் நித்திரை செய்யப் பாடுகிறபோது மேலாகச் சொல்லப்பட்ட கிறிஸ்துவின் தாராட்டைப் பாடுகிறது மரியாதையன்று. ஆகிலும் அந்தப் பிள்ளைகள் தூங்குகிறதற்கு வீணுன் பாடல்களை அங்கங்கே அஞ்ஞானிகள் தண்டக்கத்தின்படி பாடி வருகிறார்கள். அப்படி நம்முடையவர்கள் செய்கிறதழகல்ல.

ஆனதினால் அறுபது கண்ணியில் திருச்சபை தாராட்டென்கிற ஒரு பாடிலே உண்டுபண்ண வேண்டியதாயிற்று.

3. பேரின்பக்காதல். இரட்சிப்பின் ஒழுங்காய் வேதத்தின் அடக்கத்தையும், கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும் அதினால் உண்டான பலன்களையும் பாடுனது.

முன்னெலிலிருந்த அந்தோணிக்குட்டி அண்ணேவியாராற் சுருக்கமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஒரு பேரின்பக்காதல் உண்டு. அது எழுப்புதலைக் கொடுக்கிற பாடலா யிருந்தாலும், அது கிறிஸ்துவி ஞவிடத்துப் பாடுகளையுஞ் சரித்திர வரிசையாய் விவரித்துக் காட்டியிராததினாலும் பின்னுஞ் சில முகாந்தரங்களைப் பற்றியும் இந்த நூதனமான பேரின்பக் காதலை உண்டுபண்ண வேண்டியதாயிற்று.

4. பிரலாப ஒப்பாரி கிறிஸ்துவின் மரணத்தின்பேரிலே பேரின்பக் காத லுக்கு ஒப்பானது.

இப்புஸ்தகங் சகல கிறிஸ்தவமான பின்னொக்கங்கு அறிவைத் தருகிற பாடலாயிருக்கிறதுமன்றி, நூற்கருணைக்குச் சேருகிற பக்தியுள்ள ஆத்மாக்கங்குக்குச் சொல்லிமுடியாத எழுப்புதலைக் கொடுக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் இரட்சகருடைய பாடுகளைத் தவிர பாவிகளான மனுஷ ஜாதிக்கு அதிக ஆறுத ஸானது வேறேதிருக்கலாம்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளைத் தியானிக்கிற ஏழ கிழமைகளிலேயும் இவை களைப் பங்கு பங்காய் எடுத்து அந்தந்த இடங்களில் வெவ்வேறே ராகங்களை ஸ்தாபித்து தேவாலயத்திலே பாடலாம்.

பின்னையும் அந்த நாளிலே வெளியரங்கத்திலே வேதத்தைப் பிரசுங்கிக்க அல்லது ஞானப் பாடல்களின் சதுர்ச்செய்ய மனதானவர்கள், விசேஷமாக இந்தப் பேரின்பக்காதலைக் கையாட அதின் பேரில் வியாக்கியானம் பண்ணலாம். அப்படி இந்நாலை உண்டுபண்ணினவருஞ் செய்தார்.

இப்பல முகாந்தரங்களைப் பற்றிச் சுவிசேட கவிராய வேதநாயக சாஸ்தி ரியார், 1813ம் வருடம் இந்த ஞானத்தாராட்டு, திருச்சபைத்தாராட்டு, பேரின்பக் காதலென்ற மூன்று சிறு புத்தகங்களையும் ஒன்றுபடுத்தி, 1834ம் வருடம் ஆசரிக்கப்பட்ட உபவாச நாளின் தியானிப்பாகப் பிரலாப ஒப்பாரி என்ற பாடலை உண்டுபண்ணி; அத்தோடே சேர்த்துச் சகலமான கிறிஸ்தமான சபைக்கும் அவர்கள் பின்னொக்கங்கும் பிரயோசனமாயிருக்குமென்கிற நம்பிக்கையோடே முத்தார்.

*****

சுவிசேடக் கவிஞர்,
வேதநாயகம் சாத்திரியாரின்
 வாழ்க்கைச் சிறப்புக் குறிப்புகள்.

1774 பூர்ட்டாசித் திங்கள் 7ந் தினத்தன்று திருநெல்வேலியிற் பிறந்தார். கிறித்தவ ஊழியத்துடன் பல கிறித்தவ இலக்கியங்களைப் படைக்கும் பணியிலும் தம்மை முற்றுக ஈடுபடுத்தி அரியன செய்து 1864ம் ஆண்டு ஈத மாதம் 24ந் தினத்தன்று பரனின் திருவடிக்குன் நித்திய ஆறுதல் பெற்றார்.

இவரது தகப்பன் அருணசலம்பிள்ளை ஒரு பூர்வீக இந்து. பின்பு கிறிஸ்தவங்கித் தேவசகாயம் எனும் பெயருற்றார். வேளாள குலத்தவர். இவரது இப்புவி வாழ்க்கைக் காலம், 1735-1799 ஆண்டு வரையிலாகும்.

1789ம் ஆண்டில் சொக்கப்பட்டி புளியங்குடியில் தனது ஆரம்ப கல்வியைப் பெற்றார். ஆரம்பகாலத்தில் இவரின் நாட்டம் படிப்பிலே சென்றது மிகக் குறைவு. தஞ்சைச் சரபோசி மன்னன் இவரது பாலிய நண்பன். சாத்திரியாரை ‘அண்ணே’ என்றே என்றும் அழைத்து வந்தார்.

வேதநாயகஞ் சாத்திரியார் தனது பணிரெண்டாம் வயதிலி ருந்தே சுவாட்சையரின் தத்துப்பிள்ளையாக வளர்ந்தவர். அவரிடம் கல்வி பயின்று, வேதசாத்திரத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவரின் நட்புடன் வண. யோவான் ஜயரின் ஆதரவும் கிடைத்தது. இவரிடமும் இறையியற் போதனைபெற்றார். பின்பு சுவாட்சையர் இவரை கிறித்தவ ஊழியத்தில் ஈடுபடுத்தினார். மிசனரி நடத்திவந்த வேதப் பள்ளிக் கூடத்திற்கு அதிபராக்கினார்.

21ம் வயதில் இவர் விவாகம் புரிந்த அத்தை மகள் வியாகம் மான் கர்ப்பவதியாக இருக்கும்போதே இறையியடி சேர்ந்தார். 27வது வயதில் அம்மான் மகள் முத்தம்மாளை விவாகஞ்செய்தார். எனினும் இவராலும் புத்திரபாக்கியம் கிடையாது போயிற்று. அவள் மரித்த பின்னர் வரோதயம் அம்மாள் என்பவரை நீவது வயதில் திருமணஞ்சு

செய்தார். இதனால் நோவா ஞானதிக்கம், எலியா சிகாமணி, எனும் இரு ஆண்மக்களும் மனேன்மணி என்ற மகனும் பிறந்தனர்.

ஆரம்பத்தில் இவர் சாதிக் கட்டுப்பாட்டை ஆதரித்தாலும் நாளைடவில் அக்கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டார். இதனாலே பல போதகர்களுடன் முரண்பட்டதுமுண்டு.

இவர் புரிந்த உத்தியோகங்கள் பின்வருமாறு. பள்ளிக்கூட அண்ணுவியார், கிறித்தவ மத ஊழியர், ஆங்கிலப் பாதிரிமாருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் முன்சி, திரு. மக்கிஞ்சி எனும் அளவையாளர் அத்தியட்சகருக்குத் தேசசரித்திரங்களைத் திரட்டிக்கொடுக்கும் உதவியாளர், சரபோசியிடம் ஆத்தானக் கவிஞர் என்பன.

1840ம் ஆண்டில் 77 வயதாக இருக்கும்போது, இவரது ஒரு வத்தை கெஸ்ற், பெளவர் எனும் இருபாதிரிமாரும் சிறந்தவோர் ஓவியரைக்கொண்டு ஓவியமாக்கினர். அதுவே இன்று அவரது ஒருவப்படமாக விளங்குகின்றது. இந்த நூலிலும் அப்படமே எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது.

1794ம் ஆண்டிலிருந்து 1808ம் ஆண்டுவரை இவர் பாடிய நூல்களின் தொகை 52. பத்தொன்தாம் வயதிலேயே பெத்தலேகம் குறவஞ்சியைப் பாடத் தொடங்கினார். தஞ்சைச் சபையார் 1808ம் ஆண்டில் வேதாகம சிரோமணி, மகா ஞானக்விச் சக்கரவர்த்தியார் எனப் பட்டமளித்தும், தரங்கம்பாடிச் சபையார் சுவிசேட கவிராயர் எனும் விருதனித்துப் பல்லக்குக் கொடுத்துச் சிறப்பித்தனர். 1813ம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளியில் வேதசாஸ்த்திரி என்ற பட்டமுங்கிடைத்தது.

1809ம் ஆண்டில் பெத்தலேகங் குறவஞ்சி அரங்கேற்றத்தில் இவருக்குச் சென்கினத் திருச்சபையார் 'ஞானதீபக்' கவிராயர் என்னும் பட்டமும் பல்லக்கு வரிசையும் அளித்தனர். 1813ம் ஆண்டில் வேதசாஸ்திரியார் என்ற பட்டம் திருச்சிராப்பள்ளிச் திருச்சபையாரால் வழங்கப்பட்டது.

1811ம் 18ம் ஆண்டுகளில் தஞ்சைத் திருச்சபை இவருடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இன்றும் இவரது சந்ததியினரை ஆதரித்து வருகின்றனர்.

1811ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் சென்று அங்கு வண. கிறிஸ்தியான் தாவீதுவுடன் தங்கி இருந்த காலத்தில் இவரை ஆண்டவன் அற்புதமாகப் பல வேளொகளில் ஆற்றித் தேற்றிப் போசித்தார்.

1829இல் தஞ்சை சரபோசி மகாராசாவின் மாத ஊதியம் பெறும் ஆத்தானக் கவிஞரானார். தன் கிறித்தவ நூல்களை அவருக்குப் பாடிக் காட்டும்பொழுது மன்னன் ஆனந்தமுற்றுப் பல பரிசுகளைக் கொடுத்து வந்துள்ளான்.

தஞ்சைச் சரபோசி மன்னரின் நண்பராகவும், ஆத்தானப் புலவராகவும் வாழ்ந்த பெருமையுடையவர். மன்னரின் மதிப்பு அன்பு நட்பு என்பவற்றிற்குப் பாத்தியமுள்ளவராக இருந்தாலும், அவரைப்பற்றியோ (நரஸ்துதி- பரஸ்துதி) கிறித்துவல்லாத எத்தெய்வத்தையும் பற்றியோ பாடுவதற்கு அவர் ஒரு போதும் இசைந்ததே இல்கீ. இதனால் இருவருக்குமிடையிற் பிணக்கமுண்டானது. எனினும் அவரை மதித்தே வந்தான். இவன் 1832ம் ஆண்டில் பரமபதமடைய மகன் அரசனுகி இவருக்கு ஆத்தானத்தில் இருந்த செல்வாக்குகளைப் புறஞ் செய்துவிட்டான்.

இவரின் சம காலத்தில் வாழ்ந்த பல பிரமுகர்களையிட்டு அறி வதால் எத்தகைய காலகட்டத்தில் இவரது பணிகள் நடந்தேறின என்பதை நன்குணரவாம். எனவே அத்தகைய மதிப்புக்குரியவர்களின் விபரங்கள் சிலவற்றைப் கீழே தருகிறோம்.

1. சுவாட்ச ஐயர். (1726-1798); இவரே தத்தெடுத்துச் சாஸ்திரியாரை வளர்த்து ஆளாக்கியவர்.
2. தியாகராச சாலா (1751-1847) எனும் சங்கீத விற்பனைர்.
3. வில்லியம் கேரி (1762-1834); இந்தியாவுக்கு வந்த முதல் மிசனெரி. வங்காளத்தில் ஊழியர்களுக்கு வந்த முதல் மிசனெரி.
4. அபே. ஜே. ஆ. துபோசிஸ்: (1765- 1848) கத்தோலிக்க குரு இந்துமத ஆசாரத்தை ஆய்ந்து ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார்.
5. ராஜா ராம் மோகன் ராய் (1774-1833); வங்காளத்திற் பிறந்தவர். இந்துமத சீர்திருத்தவாதி. உடன்கட்டட ஏறுதலீகீச் சட்டமாக்க வற்புறுத்த இங்கிலாந்து சென்றவர். அங்கே மரித்தார்.
6. வெறன்றி மாட்டின்(1781-1812); வங்கத்தில் ஊழியர்களுக்கு வந்த முதல் மிசனெரி. வங்காளத்தைப் பாரசீக, அரபு மொழியில் பெயர்த்தவர்.
7. S. வேதநாயகம் பிள்கீ. (1823-1880) கத்தோலிக்கர். மாயவரம் முனிசிப்பாக இருந்தவர். சர்வசமயக் கீர்த்தகீ. முதலிய பல தமிழ்க் கீர்த்தகீகளையும், கவி, கதைகளையும் ஆக்கியவர்.

8. H.A. கிருஷ்ணபிள்ளை. (1827-1900) திருநெல்வேலி நாட்டவர். கிறித்தவக் கம்பன் என்று புகழுப் பெற்றவர். இரட்சணிய சரிதம், இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணிய யாத்திரிகம் படைத்தவர்.
9. இராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சர். (1836-1885) வங்காளி. சர்வமத வாதி. மார்க்கபேத விரோதி.

10. வண. G.U. போப்பையர். (1837 -1953) உவெஸ்லியன் மிசனரி. தஞ்சாவூரில் (1850-1858) எட்டுவருடம் ஜூழியம் புரிந்தவர்., இரு வருக்கும் விரோதம். இதனால் ஏற்பட்ட உபத்திரவங்களைச் சாத்திரியாரின் 'உபத்திரா பத்திரம்' என்ற நூலிற் காணலாம்.

இதுபோலவே இவரது காலத்தில் நடந்தேறிய சில முக்கிய சம்பவங்களையும் நாமறிந்துகொண்டால் சாஸ்திரியாரின் கிறித்தவ ஊழியமும் இலக்கியப் பணியும் எவ்வாறு இடம்பெற்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். அத்தகைய சம்பவங்களுள் சில:

1. இறந்த கணவன் சிதையில் புகுந்து தற்கொலை செய்துகொள்ளும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்தது.
2. மைகூர் யுத்தத்தில் (1782) திப்புசல்தான் தக்கண நாட்டின் ஆட்சியை ஆங்கிலேயரிடம் பறிகொடுத்தார்.
3. வேலூர்ப் பட்டாளக் கலகம் நடந்தது (1806). இந்து மகா பட்டாளக் கலகம் (1857) ஏற்பட்டது.
4. விக்ரோநியா மகா இராணியின் ஆட்சியில் இந்தியா உட்பட்டது. (1858) இத்தகைய முக்கிய சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. இவற்றின் தாக்கம் இவர் செய்த இலக்கியங்களில் ஆங்காங்கு படிந்துள்ளது.

வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சம்பவங்களை நாம் இன்று அறிந்துகொள்ளக் காரண கர்த்தாக்களாக இருந்தவர்களின் பணிகளையிட்டு நாம் கவனித்தல் நலம்.

1. அத்தியட்சர் கால்ட்வெல் ஐயர்: "1841ம் வருடம் நான் தஞ்சாவூரில் பாவாணர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவர் ஒரு தமிழரினான். பலகிறித்தவப் பாடல்களையும் பிரபந்தங்களையும் பாடியவர்." என்று வேதநாயகம் சாத்திரியாரையிட்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
2. ரேபேட் டி நொபிலி தந்தை வீபிஸ்சிகி எனும் வீரமாழனிவரும் அபே. ஜே. ஆ. டுபாஸ் என்பவரும் கத்தோலிக்க சபையார் பாவ

கைக்குத் தமிழ்ப்பாடல்களைச் செய்தனரித்ததுபோல சீர்திருத்தமடைந்த சபை களுக்கு வண. பாபிரிசியுஸ் ஐயர்தான் முதன் முதலாக சில ஆங்கிலப் பாடல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து ஞானப்பாட்டுகள் (நெஞ்சுகருக்கி நூல்) என்ற பெயரிற் தந்தார். அவற்றில் இலாத நமது நாட்டுப் பக்திமுறை பண்பு, ஒழுக்கம் என்பவற்றைக் கைக்கொண்டு வேதநாயகம் சாத்திரி யாரே செபமாலை, பராபரன்மாலை, ஞானபதக் கீர்த்தனைகள் என்பன வற்றை இயற்றி வழிபடற்குத் தமிழில் முதலிற் தந்தார்.

3. முதலில் இவரையிட்டு அம்மன்பேட்டை வேதசாஸ்திரக் கல்லூரி அதிபர் வண. ஹென்றி பவர் ஐயரே (1844-1858) எழுதினார்.

4. பின்பு சாத்திரியாரின் மகன் வண. நோவா ஞானதிக்கம் ஒரு வரலாறு எழுதினார் அதன் விரிவாக திரு D.W. தேவநேசன் (1947) எழுதினார்

இவர்தனது இல்லக் நூலுக்குத்தில் பல இலக்கிய இலக்கண சமய சம்பந்தமான பணியோலைச் சுவடிகளை வைத்திருந்தார். அவற்றை ஆழ மாகக் கற்றார். அச்சு வசதியற்ற அக்காலத்தில் தமது ஆக்கங்களை கையெழுத்துப் பிரதி செய்து விநியோகிப்பார். மிசனரிமாரின் உதவியுடன் S.P.C.K, Tract Society: என்பன இவரது நூற்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டன.

சாத்திரியாரின் மறைவுச் சரமகவியை திரு. குமாரன் தேவ சகாயம் என்பவர் செய்தார் இதில் சுவாட்சு ஐயரின் ஆதரவால் சாத்திரியார் பெற்ற நன்மைகளை அறியலாம்.

வேதநாயகம் சாத்திரியார் அவர்களின்

பிரபந்த நூல்களின் அகரவரிசை

விபரத் தொகுப்பு

இவர் 52 கிறித்தவ இலக்கிய நூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றுட் பலவற்றின் விபரங்களும் பிரதிகளும் கிடைத்தற்கிறவாயின. தற்போது அறியப்படுவன் சில. அவைகளின் பெயர்கள்:-

1. ஆரணைதிந்தம்
2. கடைசி நியாயத் தீர்ப்பு
3. கப்பல் பாட்டு
4. கலியாண வாழ்த்துதல்

- SRI RUNG LIBRARY
- 9-5-1993
5. காலவித்தியாச மாலை
  6. சாஸ்திரக்கும்மி
  7. சுவிசேட ஞானம்
  8. சுவிசேட புராணம்
  9. சென்னைப்பட்டினப் பரவேசம்
  10. ஜெபமாலை
  11. ஞான அந்தாதி
  12. ஞான ஏத்தப் பாட்டு
  13. ஞானத்தச்சன் நாடகம்
  14. ஞானத் தாராட்டு
  15. ஞானப்பதக் கீர்த்தனம்
  16. ஞானவுலா
  17. தியானப் புலம்பல்
  18. திருச்சபைத் தாராட்டு
  19. நேச நிருபம்
  20. பட்டணம் நொண்டி
  21. பரமநீதிப் புராணம்
  22. பராபரக் கண்ணி பராபரன் மாலை
  23. பாலசரித்திரம்
  24. பிரலாப ஓப்பாரி
  25. புதுத் திருத்துதலின் கூக்குரல்.
  26. பெத்தலேகம் குறவுஞ்சி
  27. பேரினபக் காதல்
  28. வண்ணசமுத்திரம்
  29. வேதவினாவிடை அம்மாளை
  30. ஞானநொண்டி நாடகம்

ஜெபமாலையில் உள்ள உள்ளடக்கக்துச்.

சிறுபிரபந்த வடிவிலான படைப்புகள்

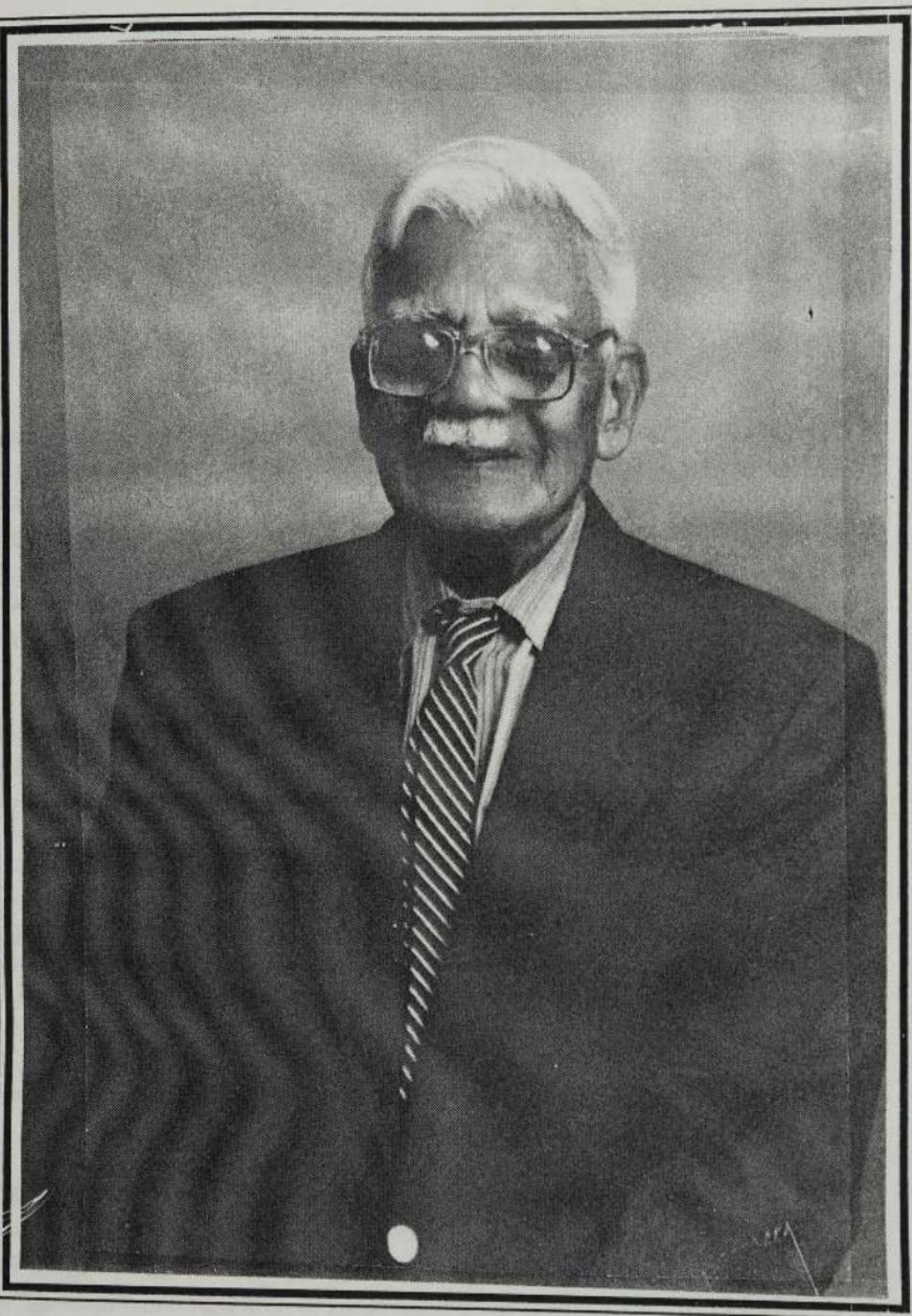
*****

1. அகப்பற்று
2. உபவாச நாட்களின் தேவாரம்
3. ஆத்துமப்பெண் நிந்தாஸ்துதி
4. ஆரோக்கிய சந்த வெண்பா.
5. ஓம்பிரணவம் - இருக்கிறேம்
6. கடவுள் வணக்கம்
7. கிறிஸ்துவின் சரித்திராதிந்தம்
8. கிறிஸ்துவின் சபாவ மகிழை

9. கிறிஸ்துவின் தாழ்மை
10. கிறிஸ்துவின் துதி
11. கிறிஸ்துப்பட்ட பாடுகளின்பேரிற் தேவாரம்
12. கிறிஸ்து பிறப்பின்பேரிலே சந்த விருத்தம்
13. கொண்டாட்டு
14. சத்துரு நாசம்
15. சிலுவைவத் தியானம்
16. சமுதாய விண்ணப்பம்
17. திருச்செயல்
18. திருவிளையாட்டுஞ்சல்
19. தேவ சபாவ மகிழமை
20. தேவதோத்திரம்
21. தேவ மகத்துவம்
22. தேவஸ்தசனம்
23. பரமானுபூதி
24. பரிசுத்தவியின் சபாவ மகிழமை
25. பாவசங்கிர்த்தன கலம்
26. பாவசங்கிர்த்தனம்
27. பாவலிமோசனம்.
28. மனவாஞ்சை
29. மன்றாட்டு
30. வீணபத்தி நாசம்

இவைகள் ஜெபமாலையில் அதிகாரமாக வகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் தனித்தனியான பிரபந்தங்கள் என்று அமைக்கப்படுதற்கும் ஏற்கப்படுதற்கும் உரிய இலக்கண அமைதி பெற்றவை. இவற்றிற்கு கிறிஸ்தவக் கம்பனியின் இரட்சனிய சரிதத்திற்கு உரைகண்டவரும், தமிழ்மாமணி, இரட்சனிய யாத்திரீகச் சான்றேன் எனும் விருது களைப் பெற்றவருமான தஞ்சையைச் சார்ந்த வண. சி.வி. சவரிமுத்து என்பவர் உரையுந் திறனுய்வுஞ் செய்துளார்.

மேற்போந்த அட்டவணையிற் தரப்பட்ட நூல்கள் வேத நாயகம் சாஸ்திரியாரின் நூல்களிலும், மற்றும் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் நூல்களிலும், நூற்பகுதிகளிலும் இருந்து திரட்டப்பட்டவை. வேதநாயகம் சாத்திரியாரவர்களின் நூல்கள் அவர் வாழுங்காலத்திலேயே அச்சிடப்பட்டுவிட்டன. அவ்வாறு அச்சிடப் பட்ட காலங்கள் நமகுத் தனித்தனியாகக் கிடைப்பது சிரமமாக இருந்தாலும் 1880ம் ஆண்டிலிருந்து நூலாக வெளிவரலாயின. 1935ம் ஆண்டில் இவரது நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்வதற்காக ஒரு குழு தஞ்சாவூரில் அமைக்கப்பட்டு அதன் வாயிலாகப் பல நூல்கள் வெளிவந்தன.

இரட்சன்ய யாத்திரிகச் சான்றேன், தமிழ்மாமணி
மறைத்திரு சி.வி.சவரிமுத்து அவர்கள்

உரை நடைக்கு விளக்க உரை அளித்த
அருட்திரு.வி.சா.சவரிமுத்துஅவர்களின்

கிறித்தவ இலக்கியப்பணி

====

பல என்ற அடைமொழிக்குப் பொருத்தமாக விளங்குபவர் ஒரு சிலரே. அவர்களுள் இந்த நூற் திரட்டின் விளக்கவரை ஆசிரியரும் ஒருவர். மொழிகள் பல தெரிந்தவர். நாடுகள் பல சென்றவர், தமிழ் இலக்கிய, கிறித்தவ மத இலக்கிய, இறையியல் முதலியவற்றில் ஆய்வுகள் பல செய்தவர். பல இலக்கிய நூற்களுக்கு ஒப்பியல் உரை கண்டவர். பல மறைந்துபோன அரிய நூற்களை மீனப் பதிப்பித்தவர். இப்படிப் பலப்பல "பல" இவருடைய வாழ்விலும் பணியிலும் நிறைந்துள்ளன.

தமிழ்மாமணி, இரட்சஸ்னிய யாத்திரீகச் சான்றேன். எனும் விருதுகளைப் பெற்ற அருட்திரு. உவில்லியம் சாம்சன் சவரிமுத்து என்பவரை அறியாத தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் இருக்க முடியாது. இரட்சஸ்னிய சரிதத்துக்கு அவர் ஒரு வரலாறு சார்ந்த ஒப்பீட்டு உரை எழுதி மறைந்த நிலையிலிருந்த ஒரு கிறித்தவ இலக்கியச் செல்வத்தைத் தமிழ் உலகிற்கு அளித்தார். கவிசேடக் கவிஞர் வேத நாயகம் சாத்திரியாரின் செபமாகிளக்கு ஒரு தத்துவார்த்த உரை எழுதி அந்த நூலுக்குப் புத்துயிர் அளித்தார். இப்போது தஞ்சை வேத நாயகம் சாத்திரியாரின் ஏணை நூல்களை உரை நடையுடன் பதிப்பிக்க முன்வந்துள்ள கண்டா தேச - தொரண்றே றிப்ளக்ஸ் அச்சகத்தாருக்கு விளக்க உரை எழுதி நல்கும் பணியிகள் ஏற்றுள்ளார். இந்த நூற் திரட்டுகள் எத்தகையனவாக இருக்கும் என்பதையிட்டு பதிப்பகத் தாரின் உரையில் இருந்து அறியற்பாற்று.

மதப்பணி தமிழ்ப்பணி இரண்டும் வேறு வேறான திசைகளை நோக்கிச் செல்வன என்ற கொள்கையை ஒரு முகப்படுத்திப் பல ஆக்கங்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் படைத்துள்ள இப்பெருந்தகை .23.10.1904ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து இன்று தனது எண்பத்தியேழாவது வயதை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர்

வயதில் முதிர்ந்ததுபோல தமிழிலும் கிறித்தவ தத்துவத்திலும் முதிர்ந்த ஒரு அறிஞர். இவரையிட்ட சில வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்களைக் கீழேதருகின்றேம்.

இவர் பிறந்த பதி தமிழ் நாட்டில் தஞ்சாவூர். தந்தையார் பெயர், சிம்சோன்பிளை. இச்சான்றேகே ஈன்றெடுத்த தாயார் பெயர்., ஞானசுவந்தர அம்மையார். இவருடன் பிறந்த சகோதர்கள் இருவர். சகோதரிகள் இருவர். மக்கடபேரூக இரு புத்திரர்க்கும் ஒரு புத்திரி யையும் கொண்ட இனிய இல்லறத்தை அமைக்க வாய்த்த இல்லத் துக்ஞவியாரின் பெயர்., அன்னபூரணம்மாள்.

1984ம் ஆண்டில் கண்டா தேசத்திற்கு வந்து வாழ்ந்து 1988ம் ஆண்டில் அந்நாட்டின் பிரசையாகி விராம்ரன் பதியில் வாழ்கின்ற இவர். ஆரம்பக் கல்வியை 1914ம் ஆண்டில் தஞ்சை சுவார்ச்சையர் தெருவில் உள்ள சாஸ்திரத்தம்மாள் வீடு எனுமிடத்தில் இருந்த லாத்தரன் மிஷன் பள்ளிக் கூடத்தில் ஆரம்பித்தார். பின்னர் திருச் சியிற் கற்றுத் தேறி சென்கை கல்லூரியில் 1926ம் ஆண்டில் கலை மாணிப் பட்டப் படிப்பிற் தேர்ந்தார். செராம்பூர் இறைக்கல்லூரியில் கிறித்தவ இறையியல் கற்று 1931ம் ஆண்டு B.D. பட்டம் பெற்றார். 1937ம் ஆண்டில் சென்கைக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பட்டப் படிப்பிற் தேர்ந்தார். இவ்விதமாக இவருடைய கல்வியறிவு வளர்ந்தது.

1925-27ம் ஆண்டுவரை சென்கை நகரக் கிறித்தவ இயக்கம் எனும் SCM தாபணத்தில் செயலாளராகவும், 1927ம் ஆண்டில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள குண்டேர் கிறித்தவக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும், 1928-34ம் ஆண்டுக் கால இடைவெளியில் சமயத் தோழமைச் சங்கத்தின் மாணவர் பகுதியின் தகிராகவும், 1931-36ம் ஆண்டுக் கால கட்டத்தில் தேனில் கிறித்தவ ஊழிய திருச்சபையின் செயலாளராகவும், பணிபுரிந்த இவர் 1939ம் ஆண்டில் இந்திய லாதரன் திருச்சபையில் குருத்துவ அபிசேகம் பெற்றார். அதன்பின்னர் 1943-47ம் ஆண்டுவரை லாதரன் இறையியற் கல்லூரியின் நிர்வாக இயக்குநராகச் சேவை செய்தார்.

இவர் செய்த சமயப்பணிகளும் தமிழ்ப் பணிகளும் பல வாரும். அவற்றுள் கிறித்தவக் கம்பன் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் இரட்சணிய சரிதத்திற்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளனமை, தஞ்சை வேதநாயகம் சாத்திரியாரின் செப மாகீஸ் எனும் பிரபந்தத்திரட்டுக்கு தத்துவார்த்த உரை ஒன்று எழுதியுள்ளனமை என்பவைகள் ஒரு சில.. இவற்றுள் வேதநாயகம் சாத்திரியாரவர்களின் ஜெபமாகீஸ் உரையைக் கண்ணுற்ற தமிழக அறிஞர்கள் இவருக்கு "தமிழ்மாமணி" எனும் விருதளித்துக் கவுரவித்தனர். 'செபமாகீஸ்' உரையும் திறனுய்வுங்

கொண்ட ஒரு ஆய்வு நால். இதனைக் கிறித்தவ இலக்கிய சங்கம் 1987ம் ஆண்டில் வெளியிட்டது, 365 பங்கங்களைக் கொண்ட இதனை ஆசிரியர் எழுதுவதற்குப் பல தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நால்களையும், பல மதங்களின் இறையியல் நால்களையும். கிறித்தவ தமிழிலக்கிய நால்களையும் கற்று, அவற்றில் உள்ள கூற்றுகளைப் பொருத்தமான இடத்தில் எடுத்துத் திறம்படத் தேங்கவை சொட்டுஞ் செந்தமிழில் ஆண்டுள்ளார்.

இதற்கு முன்பு 1981ம் ஆண்டில் உரையெழுதிப் பதிப்பித்த நால் இரட்சணிய சரிதம் 452 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நால், இதன் முழுமையான மூலமும் உரையுங்கொண்ட முதற் பதிப்பு. இதற்கு உரை காண்பதற்கு அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி அவர் மேற்கோளுக்கும் ஒப்புநோக்குத் திறனுய்வு செய்வதற்கும் உபயோக கித்த நால்களின் விரிவான அட்டவகையாற் தெள்ளிதிற் புலனுகும். ஒன்பது படலங்களிலும் அவர் ஆய்ந்தறிந்த நால்களின் பட்டியலை நோக்கும்போது தமிழ்மாமணி என்றற்குரிய சகல இலக்கணங்களையும் வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கின்றது.

"உரையாளர், திறனுய்வை ஒட்டி மிக எனிய சொல் அமைப்பினில் படிப்பவர் எந்த நிலையில் உள்ளவர்களும் எளிதிற் புரிந்து கொள்ளத் தக்க நடையில் பொருள் இயற்றியுள்ளார் என்பதைக் கண்டு மதிப்பிள்ளேன். திறனுய்வு என்ற முறையில் திருமுறை மேற்கோள்கள் பிற சமய ஒற்றுமை வேற்றுமை, தமிழ், ஆங்கில, கிரேக்க, செருமன் இலக்கியங்களிற் காணப்படும் பொருத்தமான விளக்கங்கள் என்பவற்றை உபயோகித்து மூல ஆசிரியரின் ஆழந்த கருத்துகளை வெளியாக்கி உள்ளார்கள்" என இந்த நாலுக்குத் தெண்ணிந்தியத் திருச்சபைப் பேராயர் அருட் திரு. சாலமன் துரைசாமி அவர்கள் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார்

"ஆன்றவிந்த கொள்கைச் சான்றேராம் மறைத்திரு. சி. வி. சவுரிமுத்து அடிகளார் அவர்களென்று", கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தூத்துக்குடி மன்றலத்தின் மேற்றிராணியார் அருட்தந்தை சி. நெ. அமல்நாதர் ஆசியுரை வழங்கியுள்ளார். மேலும் தமிழ்நாடு மதுரை அரசரடி இறையியற் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை, தமிழிசை ஆராய்ச்சிச் செல்வர் வீ. ப. கா. சுந்தரம் அவர்கள் 'கிறிஸ்தவ சமயக் கோட்பாடு களையும் தத்துவக் கருத்துகளையும் ஆழமாக, நன்றாக விளக்கி இணைத்து இருப்பது அவருடைய கிரேக்க மொழிப் புலமையை நன்கு பளிங்குபோல எடுத்துக் காட்டுகின்றது என வாழ்த்தியுள்ளார்.

தமிழ் வேதாகம புதிய மொழிபெயர்ப்புக் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்து (1941-1951) பத்து வருடங்கள் பயனுள்ள பணியாற்

றிய இவருக்குத் தமிழ், ஆங்கிலம், சுவீடன், ஜூர்மன், கிரேக்கம் சமஸ்கிருதம் ஆதிய பலமொழிகளில் பாண்டித்தியமுண்டு. ஜூர்மனி மொழியில் இருந்து, தமிழில் மார்த்தீன் லூதரின் பெரிய வேத ஆராதனை ஒழுங்குப் புத்தகத்தையும் தொன்னூற்றைந்து கொள்கைகள் எனும் நூலையும் ஒரு கிறித்தவளின் சுதந்திரம் எனும் நூல் ஆதியவற்றையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

லூதரின் இறையியற் கல்லூரி முதல்வராகப் பணி செய்த இவர் மார்த்தீன் லூதரின் வாழ்வும் பணியும், கிறிஸ்தவக் கம்பனும் கம்பரும் என்ற ஒப்பியல் ஆய்வு, மார்த்தீன் லூதரின் வாழ்க்கை வரலாறு (260 பக்கங்கள் 1969) எனும் தமிழ் நூல்களையும் பல ஆங்கில நூல்களையும் படைத்துள்ளார் அவற்றுள்ளே “தெய்வீக நீதி” எனும் ஒப்பியற் திறனுய்வு ஆங்கில நூலும் ஒன்று. இதில் கம்பரையும் மார்த்தீன் லூதரையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார். இதற்கு நீதிபதி மகாராசன் அவர்கள் ஒரு விளக்கமான மதிப்புரை அளித்து இவரைக் கொரவித்துள்ளார்.

இவர் ஆசிரியராக இருந்த அருணேதயத்தின் வெளியீடான சுவி சேடக சாட்சிகள் என்ற பத்திரிகைக்கும், தேசீய கிறித்தவ அவையின் புத்தகத் திறனுய்வு, ஸீ இராமக் கிருஷ்ண மிசன் வெளியிட்ட பிரபுத்த பாரதம், இந்திய சமூக சீர்திருத்தம், ஆரிய வழி. மதருஸ் காடியன் சைவ சிந்தாந்தம் எனும் பத்திரிகைகளுக்கும் காலத்துக்குக் காலம் விசய தானங்கள் செய்துள்ள இவர், 1960ம் ஆண்டில் உப சாலா என்ற இடத்தில் இடம்பெற்ற உலகக் கிறித்தவ மாநாட்டிலும், இந்தோனிசியா, பிலிப்பைன்ஸ், எனும் இடங்களிலும் பிரதிநிதியாகச் சென்று கலந்துள்ளார். ஆங்காங்கே தான் கலந்துகொண்ட அவை களில் உறுப்பினராகவும் தலைவராகவும் செயலாளராகவும் நியமனம் பெற்ற பெருமைக்குமுரியவர்.

இப்போது தமிழ் இலக்கியமும் தமிழ்ப் பண்பாடும் என்னும் பொருளிலும், கிறித்தவ மதக் கொள்கைகளும் இந்துமதப் புராணங்களும், கிறித்தவக் கொள்கையும் சைவ வைணவப் பக்திப் பாடல்களும் என்ற பொருட்களிலும் ஆய்வு செய்து வருகிறார். சம்நாட்டிற்கு இரு தடவைகள் கிறித்தவ ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக விசயஞ் செய்துள்ள இவர் தன் வாழ் நாளில் ஆசிரியராகவும், மதப்போதகராவும், நற்பணி செய்துள்ளார். இவர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து பல தமிழ்ப் பணிகளும் கிறித்தவ இலக்கியப் பணிகளும் செய்ய எல்லாம் வல்ல பராபரன் நல்லாசிர்வாதங்களை நல்குவாராக.

இல்வாசிரியரின் தமிழ் புலமையையும், பன்மொழி அறிவையும், பல சமயங்களின் தெளிவையும் காண வேண்டுமானால்; அவரது நூல்களுக்கு முன்னுரை வழங்கியவர்களின் கூற்றுகளைக் கவனிப்பது நலமென நினைக்கின்றேன். ஆகையால் அவற்றை ஒரளவு திரட்டிக் கீழே தருகின்றேன்

1. வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் ஜெபமாலை விரிவுரையும் திறனும்வும்; என்ற நூலில் கிறித்தவ இலக்கிய சங்கம் 1987ம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டது. இந்த நூல் 365 பக்கங்களையுடையது. இத்தனை எழுதுவதற்கு இவர் 356 நூல்களைத் துணை நூல்களாகக் கொண்டுளார். இத்தனை நூல்களிலிருந்தும் அவர் ஆங்காங்கே மேற்கோள் எடுத்துக் காட்டித் திறனும்வு செய்துள்ளார். இந்த நூல்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், ஜெர்மானிய நூல்கள். அதுமட்டல்ல 85 வீதமானவை கிறிஸ்தவ சமயமல்லாத பிற சமய நூல்களே. அதிலும் இன்னும் ஒரு சிறப்புண்டு. பலர் தம்மதம் நிறுவப்பிறர் மதத்தைத் தாழ்த்துவதுண்டு. ஆனால் இவர் தானெடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கு ஒப்பானவைகளையே தேடித் திறனும்வு செய்து, தான் கருதியவற்றை மேம்படுத்தி உள்ளார்.

இதற்கு மூன்று தமிழ்நினர்கள் முன்னுரை பதிப்புரை, அறிமுகவை என்பன அளித்துள்ளனர். அவற்றுள் அற்றை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த கலாநிதி சி.சப்பிரமணியம் அவர்கள்;

"இந்நூல் நாற்பத்தைந்து வருடகாலம் சிந்தித்து எழுதப்பட்டது என்ற ஆசிரியரின் கூற்று நூலின் சிறப்பினைப் புலப்படுத்தும்"

"தமிழ்மாமணி சவரிமுத்து அடிகளார் செய்த விரிவுரையும் திறனும்வும் மூல நூலாசிரியரின் கருத்தைச் செவ்வேண விளக்குகிறது"

"அருஞ் சொற் பொருள் விளக்கல், சொல் விளக்கம், மற்றும் தொகுத்துக் கூறல், பொருள் கூட்டல், ஒப்புநோக்கு, ஆங்கில விளக்கம் ஆகிய இன்னோன்ன முறைகளில் உரை அமைத்துள்ளார்"

"இந்த நூலுரை சமயப் பொறையோடு அமைந்துள்ளமை போற்றுதற்குரியது." என்று சொல்லிப் பாராட்டுகின்றார்.

கிறித்தவ இலக்கிய சங்கப் பொதுச் செயலர் திரு தி.தயானந்தன் பிரான்சிஸ் அவர்கள்;

"அருள் திரு சவரிமுத்து அவர்களின் இறையியல் ஆழமுடைய விரிவுரை படித்து இன்புறத் தக்கதாகும், தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் மட்டு

மல்ல தமிழ் மக்கள் யாவருமே பெரிதும் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆகி ரூர்கள்" எனக்கூறி பதிப்புரை பகர்ந்துள்ளார்.

2. 'கிருஷ்ணபிள்ளையும் கம்பரும்'; குருக்குல இறையியல் ஆய்வு குழு சென்னை 1987ம் ஆண்டு வெளியிட்ட இந்த நூலுக்கு நான்கு தமிழ் நினூர்கள் பாராட்டுவரைகள் வழங்கியுள்ளனர். அவற்றுள் கலைமாமணி மே..வி.வேணுகோபாலபிள்ளை அவர்கள் வழங்கிய அனிந்துரையில் "மறைத்திரு எஸ். டபிஸ்யூ. சவரிமுத்து அவர்கள் கம்பராமாயணத்தையும் இரட்சணீய யாத்திரிகத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து இல்வொப்பாய்வு நூலை உவந்தியற்றித் தம் மதத்திற்கும் தாய்மொழிக்கும் தொண்டாற்றியுள்ளமை பெரிதும் பாராட்டுதற்குரியது என்று அறைகின்றார்.

தரங்கைப் பேராயர் (ஹத்தரன் சபை) மறைத்திரு ஜெயசீலன் ஜூக்கப் அவர்கள்;

"கிறித்தவத் தமிழுலகம் போற்றிடும் இலக்கியத் தாரகை மறைத்திரு சவரிமுத்து அவர்கள்."

"இலக்கிய ஆற்றில் கிறிஸ்தவம் என்ற தெப்பத்தை மிதக்கவிட்டு ஒப்பிட்டு நோக்கல் என்ற பாலம் அமைத்திட்ட நாவலரின் முயற்சி பாராட்டுதற்குரியது"

"ஆசிரியர் பன்மொழிப் புலவர்" என்று சொல்லியுள்ளார்

மதுரை உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை தமிழாசிரியர், திரு சாமி அய்யா, உதவித் தலைமைத் தமிழாசிரியர் திரு.ஏச்சப்பதேவர் என்னும் இருவரும்;

"ஆசிரியர் தந்துள்ள விளக்கங்கள் பாராட்டற்குரியது." என்று பாராட்டுகின்றனர்.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத் தத்துவத்துறைப் பேராசிரியர் திரு ரி.இராமலிங்கம் அவர்கள்;

"நீங்கள் திருவாசகத்தை ஆழமாகப் பயின்றுள்ள காரணத்தால் அவன் பெருமையும் நமது சிறுமையும் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்திய இடங்கள் பயனுள்ளவைவை "

"உங்கள் பணி சிரிய பணி,
அறிவிற்குப் பெருவிருந்து" என்று பாராட்டுகின்றார்.

உரைநடை ஆசிரியரின் முன்னுரை.

1987ல் கண்டாவில் வாழும் எனது சகோதரிக்கு 'இயேசு புராணத்தின்' ஒரு பிரதியை அன்பளிப்புச் செய்திருந்தேன். அவரின் குடும்ப நண்பனுக இருந்த மறைத்திரு.வி.சா.சவரிமுத்து அவர்களின் கரங்களுக்கு அப்புத்தகம் எட்டிற்று. சில காலத்தின் பின்னர், துயாயிலிருந்து எனக்கொரு தபாற்பொதி வந்தது. அதனுள் கிறித்தவக் கம்பன் அவர்களின் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின் ஒரு பகுதியான இரட்சணிய சரிதத் திற்கு அவர் எழுதிய உரை நூலுடன் ஒரு கடிதமும் கிடைத்தது. இவ்வாறு எனக்கு தஞ்சாவூர் மறைத்திரு.வி.சா.சவரிமுத்து எனும் ஒரு கிறித்தவ இலக்கிய மாமேதை,அவர்களின் இனிய நட்புக் கிடைத்தது.

நாள்டைவில், அவரின் பன்மொழி அறிவால் முதிர்ந்த தமிழ் றிவும், இலக்கியச் சிந்தனைகளும், பலமத ஞானத்தால் வளம்பெற்ற கிறித்தவத் திருமறை ஆட்சியும் என்னைக் கவர்ந்தன. அவர் நான் வசிக்கும் விராமரன் நகரத்தில் வசிக்கவந்தபோது இடைக்கிடை அவரின் தமி முன்பும் நேரிற்கண்டு அளவளாவும் தருணங்களும் கிடைத்தன.

அப்போது நான் எனது ஆக்கமான பெத்தலேகம் கலம்பகத்தை வெளியிட்டு அதன்தொடர்பாக பெத்தலேகம் குறவுஞ்சியை உரை எழுதிப் பதிப்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தேன். ஆனால் என்னிடம் இருந்த பெத்தலேகம் குறவுஞ்சி நூலில் முன் பின் பக்கங்கள் இல்லாதிருந்தது. அது அத்தகைய பழைய பிரதி. இதை நான் அவரிடம் சொன்னபோது அவரிடம் இருந்த தஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் பெத்தலேகம் குறவுஞ்சி உட்பட பல நூல்களை எனக்குத் தந்து உதவினார்.

இதன் பயனாக வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் பெத்தலேகம் குறவுஞ்சி உரைநடை பெற்று நூலுருவாக வெளிவந்தது. பின் சாஸ்திரியாரின் ஏணைய நூல்களுக்கு உரை எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். அதற்கு அவரின் ஒத்தாசையும் ஆலோசனையும் எனக்கு போதிய சக்தி யைத் தந்தன, சிலவற்றிற்கு விளக்கக் குறிப்புகள் தந்தார். அவை ஆங்காங்கே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. 86 வயது வாலிப்னுண இவரின்

இத்தகைய பயன் கருதாத துணை எனக்கு என்பணியில் அச்சமின்றி ஈடுபட ஆதாவாக இருந்தது.

இந்த நூலில் அவருடைய வரலாற்றுச் சுருக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கிறித்தவனும் மற்றும் தமிழிலக்கிய வாதிகளும் அவரின் பணி எவ்வளவு தூரம் தமிழிற்கும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் காலத்திற்கேற்ற பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன என்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டும், கடந்த நூற்றண்டில் வாழ்ந்த தமிழ் மேதைகளில் இவரும் ஒருவர் என்பதை யாவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை வேலேயே இவரின் வரலாறு இங்கு தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது. இதில் சொல்லப்பட்டவை சில. சொல்லப்படவேண்டியவை பலவாகும். அடுத்த திரட்டில் விடுபட்ட அநேக காரியங்களைச் சேர்த்து, இவரது தமிழ்ப் பணிபற்றிய ஒரு திறனுய்வுக் கண்ணேற்றத்தை உண்டாக்கலாம் என நம்புகின்றேன்.

வெதநாயகம் சாஸ்திரியார் பற்றிய வரலாற்று நூல்கள் கட்டுரைகள் பல வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட அவரது வாழ்க்கைக் குறிப்பும் இந்த நூலில் தரப்பட்டுள்ளது. அவரது பாட்டுகள் மிக இலகுவானவை. அப்படிப்பட்ட இலகு தமிழைக்கூட புரிந்துகொள்ளாது இளகு தமிழ்வேலேயே நாட்டமுள்ளவர்கள் வாழும் இக்கால கட்டத்தில் இந்த உரைநடையை எழுதியுள்ளேன். இது கற்றவர்களுக்கு உபயோகமாவதிலும் பார்க்க மற்றவர்க்கு வெகுவாகப் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

இவர் இந்த நூல்களை இயற்றிய காலகட்டம், கிறித்தவ இறையியல், தமிழகத்திலும் தமிழ் மொழியிலும் காலடி எடுத்துவைத்த காலம் எனலாம். ஆகவே அக்காலத்தில் உபயோகமாக இருந்த 'சுருவே சுரன்' 'இஸ்பிரித்துச் சாந்து' போன்ற பல வார்த்தைகள் தற்போதைய கத்தோலிக்க மதத்தவரல்லாத கிறித்தவர்களுக்குப் புதியதாக இருக்கலாம். ஆயினும் இவ்வாறே பல சொற்களும் நியமங்களும் அக்காலத்தில் இருந்து பல மாற்றங்களின் பின்னர் தற்போதைய நிலையை அடைந்துள்ளன. எனவே இவரது நூல்களை வாசிக்கும்போது தமிழகத்தில் கிறித்தவ மதத்தின் வளர்ச்சியையும் வரலாற்றையும் அறிந்துகொள்ளலாம். என்பதே எனது எண்ணம்.

சமுத்துப்பூராடனார்.

கனடா. 10.10.91.

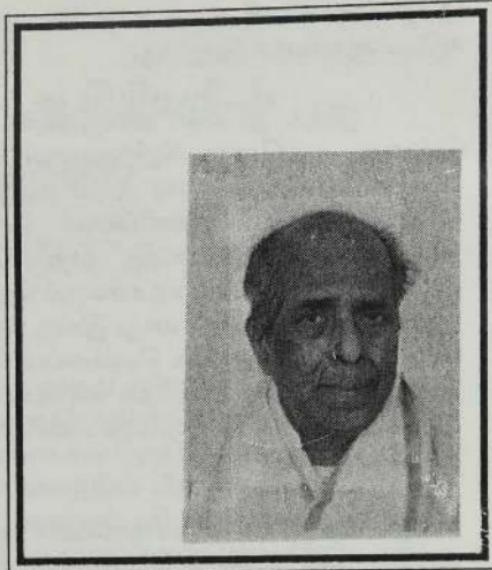
மேலான

இலக்கிய

சேவையில்

“சமுத்துப்பூராடனார்”

க.தா. செல்வராசகோபால்.

(இக்கட்டுரை கனடா-தொரண்றேவில் இருந்து வெளிவரும் தமிழர்தகவல் 1992ம் ஆண்டு மலரில் இருந்து இங்கே மீன்பதிவு செய்யப்படுகிறது.)

(“எஸ்தி.” எஸ். திருச்செல்வம். முரசொலிப் பத்திராதிபர்)

தமிழிலக்கிய உலகில் “செல்வராசகோபால்” என்ற பெயரத் தெரியாதவர்கள் சிலவேளை இருக்கலாம். ஆனால் “சமுத்துப்பூராடனார்” என்ற பெயரக் கேள்வியிருதவர்கள் அநேகமாக இருக்கமுடியாது.

கிழக்கிலங்கையில் இயற்கை வனங்கள் நிரம்பப்பெற்ற மட்டக்களாப்பிலுள்ள செட்டபாகோயத்தில் 1928ம் ஆண்டில் பிறந்த திரு. செல்வராசகோபால் அவர்கள் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியராக 35 வருடங்கள் பணியாற்றியுள்ளார். இடையில் புகைரதத் திகிணக்கள் எழுதுவினாஞ்சுர் சேவையிலும் தபால் திகிணக்கள் எழுதுவினாஞ்சுர் சேவைக்கே திரும்பிவந்தார். மட்டக்களாப்பு அரசினர் ஆண்கள் ஆசிரிய கலாசாக்ஷியிற் பயிற்சி பெற்றவர்.. ஓவியத் துறையில் கொழும்பு தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், ஆரியத்திராவிட பாஞ்சாபி விருத்திக் சங்கம் ஆதியவற்றில் பால பண்டித தேர்வு பெற்றவர். மற்றும் பல விசேட தராதரங்களைத் தமிழியலிலும் ஆசிரியத்துறையிலும் இருமொழிகளிலும் பெற்றவர்.

இவர் திரு. பி.டி. ஐங்கரப்பிள்ளை ஆசிரியர், புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர். செ.பூபாலபிள்ளை. கணபதிப் பிள்ளைப் புலவர் ஆகியோரது மாணுக்கராவார். தமிழில் மட்டு மன்றி, வடமொழி, ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய பாலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்

மட்டக்களப்பு தேற்றுத்தீவு என்ற கிராமத்தில் 1959ம் ஆண்டில் மனோகரா அச்சகத்தை ஸ்தாபித்து, பல அரிய நூல்களை தமிழ்க்கும் நல்லுலகுக்குத் தந்துள்ளார்.. கணடாவில் 1985ல் றின்கள் அச்சகத்தை ஆரம்பித்து முதன்முதலில் மின்கணனித் தமிழில் அச்சு வேலைகளை ஆரம்பித்த பெருமை இலருக்குண்டு.

தனது சொந்தப் படைப்புகளை வெளியிடுவதற்கென்றே மேற்படி இரண்டு அச்சகங்களையும் ஆரம்பித்தாராயினும், காலக்கிரமத்தில் அழிந்து தூர்ந்துபோகவிருந்த பல அரிய நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதை ஒரு நற்பணியாகக் மேற்கொண்டார்.

சுவாமி விபுலானந்த அடிகள்மீது அபரீத பற்றுக்கொண்டவர். அடிகளாரின் இறுதிச் சடங்குகளில் பங்குபற்றியவர். அடிகளாரின் நூற்றுண்டு விழாவுவெயாட்டி கடந்த வருடம் கணடாவில் நடந்த நினைவு விழாவிற் பங்கு பற்றியும், விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழை யாத்து வெளியிட்டுமுள்ளார்.

மட்டக்களப்புச் சொல்லகராதி, பழமொழிவரிசை, மரபுத் தொடர்த் தொகுதி, சொல்நூல், நீரர் நிகண்டு, சொல்வெட்டு ஆகியன இவரால் வெளியிடப்பட்ட பிராந்தியத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள். இத்துடன் இவரது மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகளை மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கலாச்சாரச் சபை வெளியிட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கலாச்சாரச் சபையினால் இலக்கியமணி விருதையும், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தமிழ்நெறிப் பாவலர் விருதை மொரிசியசிலும் பெற்றவர். இவர் தமிழ் எழுத்து உருவத்தில் மிகவும் நாட்டங்கொண்டவர். எழுத்துநூல் என்பது இவரது தமிழ் எழுத்துறுப்புகள் பற்றியதோர் அரிய இலக்கணப் படைப்பு.

இதைவிட இவரின் தமிழ் எழுத்து வடிவ ஆராய்வின் பயனாக எழுத்துச் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள், மின்கணனித் தமிழும் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் என்ற ஆய்வு நூல்களும் வெளிவந்தன.

தமிழ் எழுத்துக்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து பல உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தும் பங்குபற்றியும் உள்ளார். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அவசியமற்றது என்று பல ஆயிரக்கணக்கான எட்டு வகைப் பிரசரங்கள் வெளியிட்டு உலகமெங்கும் இலவசமாக விநியோகித்துள்ளார்.

இப்போது உலகத் தமிழ் பண்பாட்டியக்கத்தின் (மலேசியா-தலைமையகம்) உபதலைவராவார். 1988ம் ஆண்டில் கண்டா ஒன்றோறியோ சேக்கம் அமைப்பு இவரது தமிழ்ப் பணியினைக் கொரவித்து விருது வழங்கிப் பாராட்டியது. அதே வருடத்தில் இவர் இங்கு வாழும் தமிழ் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் பணியிற் காட்டிய ஊக்கத்தைக் கவுரவித்து விராம்ரன், கமிஸ்டன் பீல் பகுதியினர் இவருக்கு விருதனித்துக் கவுரவித்தனர்.

மத்தால் கிறித்தவராயினும் சைவ நால்கள் பலவற்றுக்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். சைவ, பெனத்த இஸ்லாம் சமயங்களில் நிரம்பிய அறிவு பெற்றவர். கிறித்தவ சமயப் பிரசங்கியார் பரீட்சையிற் தேர்வு பெற்று சமய ஊழியர்களுக்கு செய்தவர். இவரது இயேசு புராணம், பெத்தலேகம் கலம்பகம் என்பன மதிப்புமிக்க கிறித்தவ இலக்கியங்களாகும்.

இலங்கையில் பல தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் நிருபராக (1949-1956) பணியாற்றியுள்ளார். ஸ்ரீலங்கா மாசிகை, தினகரன் வார இதழின் இலக்கியப்பகுதி (ஆரம்ப காலம்) குழு உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். இலங்கையில் தீவ்ஜோதி, (கிறித்தவக் காலாண்டு பத்திரிகை) செங்கோல், (மாதவெளியிடு), என்பவற்றையும் கண்டாவில் உலகளாவிய தமிழ், நிமில் ஆதிய பத்திரிகைகளையும் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தியுள்ளார். மேலும் தொடுவானம், கிறித்தவ ஊழியன் எனும் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் குழுவிலும் உறுப்பினராக இருந்து பணிசெய்துள்ளார்.

இவரது பலதுறை ஆக்கங்கள் இலங்கை வானைவியில் ஒலிபரப்பாகியும் இலங்கை இந்திய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

மரபு வழியிலும் புதுக் கவிதை வழியிலும் பல கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். மதங்க குழாமணி ஆய்வு, கூத்தர் வெண்பா, கூத்துநூல் விருத்தம், கூத்தர் அகவல் என்பன திரு செல்வராச கோபால் அவர்களின் நாடக இலக்கண நால்கள். முப்பது வெள்ளிக் காசுகள், சிலம்பு (வடமோடி) மணிமேகலை (தென் மோடி ஆகியன இவரது நாடக இலக்கியங்கள்.

இலங்கையில் 70 நூல்களைப் படைத்தும் பதிப்பித்தும் ஜீவா பதிப்பகம் ஊடாக வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றுள் விபுலா னந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகள், ஆறுமுக நாவலர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு என்பனவும் அடங்கும். கணடாவில் சொந்தப் படைப் புகள், 50 வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த அரிய நூல்களுக்கு உரை எழுதிய மீன்பதிப்புகள் என்ற வகையில் 40 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இத்துடன் பல பக்னயோகிஸ் சுவடிகளை அச்சருவிற் கொண்டு வந்ததுடன் கிரேக்க காவியங்களையும் நாடகங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

ஒன்பது தொகுதிகளும் 12000 செய்யுட்களும் 3000 பக்கங்களும் கொண்ட 'தமிழழகி' எனும் இவரது காப்பியம் தமிழின் முதல்முதல் வெளிவரும் செய்யுள் வடிவிலான தமிழில், மொழி, நெறி, இனம் பற்றிய கலைக் களஞ்சியம்'. இது வரை நான்கு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

1979ம் ஆண்டிலிருந்து இவரது குடும்பத்தினர் படிப்படியாக குடுப்பெயர்ந்து கணடாவில் வசித்து வருகின்றனர். கதிர் காமத்தம்பி தாவீது செல்வராசகோபால் என்பது இவரது முழுப்பெயர். தாயார் வள்ளியம்மை.. ஈழத்துப் பூராடனார் என்ற பெயரில் மட்டுமன்றி, கதிர்வள்ளிச்செல்வன், ராகோல், கதாசெ, இதயம், தமிழ்த்துறவி, பூராடனார் என்ற புனைபெயர் களிலும் நிறைய எழுதியுள்ளார். சிறு கதைகளிலும் பார்க்க இலக்கிய இலக்கணக் கட்டுரைகள் கவிதைகள் என்பவைகளே இவரது படைப்புகளாகும். 'சீவு பூராணம்,' 'தீ மிதிப்பு' என்பன இவரது நெடுங் கதைகள்.

வாழ்க்கைத் துணைவி வியற்றில் பசுபதி (தேற்றுத்தீவு) அவர்களும் 35 வருட காலம் ஆசிரியப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். திரு. செல்வராசகோபால் தம்பதியினருக்கு மக்கள் எழுவர். முத்த புதல்வர் ஜோர்த், இவரே வட அமரிக்காவில் முதல் தமிழ் அச்சகத்தை நிறுவியவர். இரண்டாவது மகன் கலா நிதி வெஸ்லி, தமிழ் மின்கணனி எழுத்துக்களை உறுப்பமொக்கி அச்சிடும் முறையை ஆரம்பித்து வைத்தவர். முன்றுவது மகன் அல்பேட் மனே. இவரே நிமுல் பத்திரிகையை 87ல் அரம்பித்து நடத்தியவர். நான்காவது மகன் சந்திரா. ஜீவா பதிப்பகத்தை பொறுப்பேற்று நடத்துகின்றார். ஏனைய மக்கள் ஜோதி, அருள், ஜூசி ஆகியோர் முழு நேரமாகவும் பகுதி நேரமாகவும் அச்சுத் தொழிலில் நாட்டம் கொண்டுள்ள தொழில் நுட்பவியலாளர்.

தமிழ்ப் பணிக்காகவே தங்களை அர்ப்பணித்துள்ள குடும்பத்தின் மூலவராகத் திகழும் திரு. செல்வராசகோபால் அவர்களுக்கு 1991ம் ஆண்டுக்கான தமிழ் தகவல் விருதினை இலக்கிய-அச்சுக்கலைச் சேவைகளுக்காக வழங்குவது மிகமிகப் பொருத்தமானது.

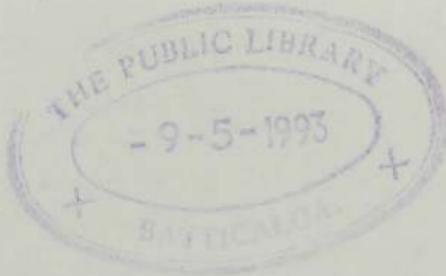
இந்த விருது வழங்கப்படும் வைபவத்தின் போது கண்டாவாழ் எதிர்காலச் சந்ததியினரின் நன்மை கருதி, ஈழத்துத் தமிழரினர்கள் பதின்மர் பற்றிய அறுபது பக்க நூலொன்றினை அவர் வெளியிடுவது அவரது எழுத்துப் பணிக்கும் தமிழ்ப் பணிக்கும் மகுடம் வைத்ததுபோன்று அமைகின்றது.

கோவை, பரணிகள், கலம்பகங்கள் ஆதிய பல பிரபந்த நூல்களை ஆக்கியுள்ள இவர் மரபுக் கவிதை முறை அழிந்துபடா திருக்கத் தக்க அளவிற் போதிய பங்களிப்புச் செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்கு தசாப்த கால இலக்கிய சேவைக்கென தமிழர் தகவல் விருதுடன் அமரர். எஸ். கே. அம்பலவாணபிள்ளை ஞாபகார்த்தத் தங்கப் பதக்கம் திரு. க. செல்வராசகோபால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. கண்டாவில் வசிக்கும் டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல் அவர்கள் தங்கள் தந்தையார் நிகைவாக மேற்படி தங்கப் பதக்கத்தினை வழங்கியுள்ளார்.

கற்பித்தற் துறையில் "வரைவது எப்படி" என்ற தகவல்பில் பல நூல்களையும், கீழ் வகுப்புகளில் சித்திரம் கற்பித்தல் என்ற வழிகாட்டி நூல்களையும் எழுதியுள்ள, சாரணர் கை நூல் ஒன்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துமுள்ளார். ஆங்கிலப் பாடசாக்களில் மட்டுமே நடாத்தப்பட்ட சாரணியத்தை இலங்கைத் தமிழ்ப்பாடசாக்களுள் முதல் முதலாக அறிமுகப்படுத்திக் கற்பித்த (1949) பெருமை இவரையே சேரும். தேற்றுத்தீவில் உள்ள இவரது இல்ல நூல்கம் ஒரு கல்விச் சுரங்கம். பல பண்டைய நூல்களை அங்கு சேகரித்து வைத்திருப்பதுடன் அவற்றால் வருங்காலச் சந்ததியினர் பயன்பெற வேண்டுமெனவும் அவாவுகின்றார்.

----- தமிழர் தகவல் 1992-பெப்ரவரி - பக்கம் 29.

தஞ்சாவூர்

கவிசேடக் கவிஞரன்

வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின்

நூற்திரட்டு. தொகுதி ஒன்று.

அடக்கம்;

1. ஞானத் தாராட்டு
2. திருச்சபைத் தாராட்டு
3. பேரின்பக் காதல்
4. பிரலாப ஓப்பாரி
5. பராபரன் மாலீஸ்

(இவை ஐந்தினதும் மூலமும் உரையும்)

முதலாவது

தஞ்சாவூர் சுவிசேடக் கவிராயர்

வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரவர்களின்

ஞானத்தாராட்டு

தஞ்சாவூர்ச் சுவிசேடக் கவிராயர்
வெதநாயக சாஸ்திரியாரவர்களின்

ஞானத்தாராட்டு.

காப்பு.

திருக்கருணைப் பிரானூர் திருவளத் துலகை மீட்க
அருட்கணி மரிபானின்றிங் கவதரித் துதய மான
வருக்கமெய்க் கிறிஸ்துவுக்கோ ருனத ஞானத் தாராட்டுப்
பெருக்க விஸ்பிரித்துச் சாந்தெம் பிதாச் சுத னருபி காப்பாம்

உறைநடை;- மனித குலத்தின்மேல் இரட்சிப்புத் தரும் இரக்கமுடைய
தூலைவன், முற்பிதா ஆதாஞ் செய்த பாவத்திலிருந்தும் பிசாசிடம் இருந்தும்
உலகத்தை மீட்டெடுக்க கண்ணி மரியானின் உதரத்திலே தேவ அருட்
கணியானூர். பின்பு உலகத்திலுள்ள எல்லா இடங்களையும் பிரதிபலிக்கும்
வண்ணம் பெத்தலேகம் ஊரில் மாட்டுத் தொழுவத்தில் அவதாரஞ்செய்து
தோன்றினார். பாவிகள்மேல் அன்பும் வாஞ்சையுமுள்ள இயேசுக்
கிறிஸ்துப் பாலகனின் மாட்சியை அறியத் தக்கதோர் தாலாட்டுப் பாடு
வதற்கு எங்களது இஸ்பிரிந்து சாந்து எனும் பிதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவியாகிய மூன்று இறை சக்திகளும் அரண் செய்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்;- உலகின் சகல இனத்தவரிடத்தும் தாராட்டுப் பாடும்
வழக்கமுண்டு. பிள்ளையின் காதில் முதற்படும் இசை தாராட்டு இசையே. இதன்
சந்தமும் தாளமும் சொல்லமைப்புந் துயிலை உண்டாக்கவல்லன. இறைவனைக்
குழந்தையாக உருவகித்துப் பாடும் பக்திப் பாடல்கள் தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியங்களில் பரக்கக் காணலாம். இதைத் தாலாட்டு என்றங் கூறுவர். மடியிலோ
யார்பிலோ தொட்டிலீலோ தாங்கித் தாயார் முதலானேர் பாடுவது வழக்கம்.
இறையின் திரித்துவக் கொள்கை கிறித்தவ நம்பிக்கைகளுள் தலையானது.
இதைச் சாஸ்திரியார் அடிக்கடி வலியுறுத்துவார்

1. கடவுள் வாழ்த்து.

சொராருந் தேவ திருச்சதன்மேற் செப்புகின்ற
நேராருந் தாராட்டை நித்தியனே கேட்டருள்வாய்

1

வானத்தாராட்டு மகிமைதனக் கொப்பெனவே
ஞானத்தாராட்டேசு நாயகன் மேலியான் படிக்க

2

முந்தும் நரர்செய்த முழுவிஞையு மாற்றுதற்காய்
வந்தவன்மேல் வந்திறங்கும் வல்லபமே முன்னடவாய்

3

தேசுவளர்நாட்டுத் திருச்சபையிற் கொண்டாட்டு
ஏசுவின் ரூராட்டுக் கிரருப தன்பருக்கு

4

உரைநடை:- என்றும் நிகைத்துள்ள அழிவற்ற இறைச் சக்தியே, பல வல்லபமங்கொண்ட பரமமைந்தன் இயேசுக் கிறிஸ்துப் பாலன்மேல் நான் பாடுகின்ற தாராட்டினை, கேட்டு எனக்கருள் புரிவாய். (1)

இதை விண்ணவர்கள் இசைத்த “உன்னதத்தில் இருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும் மனிதர்மேற் பிரியமும் பூமியின் மேற்சமாதானமும்” என்ற வான்கீதத்தை நிகர்க்கவும் இறைவனை அறிகிற அறிவைப் படிப்பவர்கள் பெறவும் இயேசு பாலன்மேற் படிக்கின்றேன். (2)

ஆதி மனிதன் ஆதாம் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும் கறைகளையும் நிக்குவதற்கு உலகத்திலே அவதரித்த உனது சுதன்மேல் பரிசுத்தாவி யாக வந்து இறங்கிய மூலசுக்தியே என்னை வழி நடத்தியிருஞும். (3)

இறைமகத்துவம் வளர்கின்ற இப்புவியில் உள்ள திருச்சபைகள் பால னது பிறப்பைக் கொண்டாடுகின்ற வேளையில் நூற்று இருபது அன்பர்களுக்காக இத்தாராட்டைச் செய்கிறேன். (4)

விளக்கக் குறிப்புகள்;- லாக்கா.2;12

வரிசித்தமென்றான வாருதியே தேவ
பரிசுத்த ரூபிப் பராபரனே முன்னடவாய்

5

போராட்டங் கொண்டு பொரும்பேய்ப்பட ஞானத்
தாராட்ட தொன்று தயாபரன் மேலியான் படிக்க

6

வாக்கு மனதுக் கடங்கா வல்ல பரிசுத் தாவி
நாக்கினில் வந்திருந்து நல்வாக்குத் தந்தருள்வார்

7

உரைநடை; இறைச் சத்திய அறிவை உலகினர் உய்வதற்காக மழை
போலச் சொரிந்த, அள்ளாள்ளக் குறையா ஞானக்கடலே, தேவனின்
பரிசுத்தாவி மானுட உருவமெடுத்த சர்வ வல்லமையுள்ள பராபரனே
எனக்கு வழிகாட்டுவாயாக. (5)

என்னுடன் வந்து, தனது மாய்கையாலும் கபடத்தாலும் போராடி
வெற்றிகொள்ள நினைக்கின்ற சாத்தான் தோற்று மதிந்தபோகப் பரி
சுத்தாவியின் பெலனை வேண்டும் நான், கருகைக்கடலான இயேசுவின்
மேல் ஒரு தாராட்டைப் பாட நினைத்துள்ளேன். (6)

அதனால் மனதாலே நினைப்பதற்கும், சொல்லாற் புகழ்தற்கும் எல்லைக்
கடங்காத பரிசுத்த ஆவியே எனது நாவில் இருந்து புறப்படும்
வார்த்தைகள் தூயவையாகவும் பயனுள்ளவையாகவும் இருக்க உமது
மட்டற் ற ஆசிர்வாதத்தைத் தந்தருள்க. (7)

2. தசாங்கம்.

=====

சினுயி மாமலையான் திவ்விய யோர்தானதியான்
கானுனு தேயன் கனநசரை யம்பதிமேல்

8

வேசரி வாரணத்தான் விண்மேக வெண்பரியான்
றேக்சிலுவைக் கொடியான் றேர்ந்த ஜௌபமாலையின்மேல் 9

தூதர்களி னேழ்முரசான் ஏறுல்லகும் வானுலகும்
பாதலமும் போற்றிப் பணியுஞ் செங்கோற்பதிமேல் 10

அன்னவின் மேலென்கீன ரட்சித் தாண்டவன்மேல் மாவருக்கக்
கண்ணாறின் மேலென்றன் கவலையெல்லாந் தீர்த்தவன்மேல் 11

ஏசுக் கிறஸ்துவின்மே லேக சக்கராதிபதி
நேசக் கிருபை நிரந்தரன்மே னின்மலன்மேல் 12

உரைநடை; சினுய் மலைமேலே மோசேக்குப் பத்துக் கற்பகைகளை
அருளியவன், பரிசுத்தமான யோர்தான் நதியிலே திருமுழுக்குப்

பெற்றவன், கானுன் ! தேசத்திலே தனது அற்புதங்களை நடாத்தியவன், நசரேத்தைத் தனது பதியாகக் கொண்டவன். (8)

கழுதையை உயர்ந்த யானை வாகனமாகக் கொண்டு ஏருசலேம் நகர விதிகளில் பவனி வந்தவன், விண்ணனிலே படரும் வெண்மேகங்களைக் குதிரையாகக் கொண்டவன், மக்களுக்காக மரித்த இயேசு எனும் அடையாளமான சிலுவைக்கொடியை உடையவன், இறை வாழ்த்தை மாலீஸ்யாக, அணிந்தவன். (9)

தேவ தூதர்களின் ஏழு முரசங்களைக்கொண்டவன், தொல்லைமிகுந்த இந்துப் பூமியும், வானமும், பாதாலமும் போற்றிப் பணிய ஆட்சி செய்யுஞ் செங்கோலைத் தரித்தவன். (10)

தசாங்கம் என்னும் அரசருக்குரிய பத்துச் சிறப்புகளையும் கொண்டவர் எனது தந்தை, பாவத்திலிருந்து இரட்சித்துக் காத்த என்னுத்துமானவை முழுதாக ஆனாம் ஆட்சியாளன், என்மீது கருணைபொழியும் இரக்கம் மிக்க விழிகளை உடையவன் . எனது உலகப் பிரகாரமான கவலைகளைத் தீர்த்தவன் என்றெல்லாம் எனது மனம் வாழ்த்துகின்ற உலகின் பரம இராசாவும், நேசமுன்னா, அழிவற்று என்றும் நிலைத்திருப்பவருமான இயேசுவின் மேலே நான் தாராட்டுப் பாடுகிறேன். (12)

வினக்கக் குறிப்புகள்;- தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியங்களிலே இத்தசாங்கம் விரவி வருகிறது. மாணிக்கவாசகரின் பத்து வெண்பாக்கவாலான திருத்தசாங்கம் ஓய்யு நோக்கத் தக்கது. அரசரின் சிறப்புகளை தெய்வத்தின் மேலேற்றிப் பாடுவதை தேவராஜ மரபு என்பர். அவற்றின் விபரங்கள்; மலை; சினா மலை, நாடு; கானுன் ஆறு; யோற்றான். ஊர்தி; கழுதை, வாகனம்; வெண்பரி. கொடி ; விலுவைக் கொடி. முரசு; ஏழுமுரசு. செங்கோல்; உலகும் வானும் ஆதியன. சிலர் பத்துக்கு மேற்பட்ட இலட்சணங்களைக் கடாறுவதுமுண்டு. திரு உமாபதி தேவநாயனார் நெஞ்சு, விடு தூதில் பதிகளைந்து அங்கங்களைக் கடறியுள்ளார்.

3. அவையடக்கம்.

=====

செப்புகின்ற தாராட்டைத்தேவ திருச்சபையோர்
தப்பிதமென் நெண்ணுமற் சார்ந்தபிழை பொறுப்பார்

13

கிள்கொ குளறுமொழி கேட்டு மகிழ்வார் பெரியோ
ருள்ளபடி யென்ற னுரைகேட்டுள மகிழ்வார்

14

உரைநடை; அவ்வாறு பாடுகின்ற தாராட்டை கர்த்தரின் திருச்சபையார் தவறுனது எனப் பழித்துரையாமல் குற்றங் குறை பொறுப்பார்கள். (13)

கிளிக்கு நன்றாகப் பேசத் தெரியாது. ஆயினும் அது பேசவது கேட்டு மகிழ்கின்றோம். அதுபோல என் பாட்டுக்களையும் பெரியவர்கள் செவி மடுத்து களிகொள்வார்கள். (14)

விளக்கக் குறிப்புகள்;- ஆண்டவர் ஏக சமயத்தில் கடவுளும் மனிதனுமாயிருப் பதால் அரசனாக இருக்கிறார். நாம் குடிகளாகிறோம். அதேபோல அவர் நமது தந்தை. நாம் அவரின் மக்கள். எனவேதான் அவர் ராசப் பிரதாவாகிறார்.

4. தாராட்டு.

=====

ராராரோ ராராரா ராராதி பாலகனே
ராராரோ ராரேசு நாயகனே ராராரோ

காவில் விலகுங் கனியி ஞலே விளொந்த
பாவவினை தீர்க்கவந்த பாலகனே கண்வளராய் 15

திருந்தி விளைதீர்க்கத் தேடியுனை யாரும்
வருந்தி யழைக்காமல்வந்த மாதவமே கண்வளராய் 16

மாசற்றஞான மனுவே மனுவேலே
தேசற்ற யூதர்குலச் சீரவேந்தே நித்திரைசெய் 17

தோற்றும் நரக சுவாயிலே வீழ்காம னரர்க்
காற்றுதல் சொல்லவந்த ஜயனே நித்திரைகொள் 18

தேவகோபஞ் சாபந் தீர்வை நரகஞ்சாவு
பாவமெலா மாற்றவந்த பாத்திபனே கண்ணுறந்காய் 19

உரைநடை; ஏதேன் கோட்டத்தில் கர்த்தர் உண்ணுதே என விலக்கி வைத்த களிகளை அவரின் கட்டளைக்கு அடிபணியாது, ஆதி மனி தர்களான ஆதாமும் ஏவாளும் அருந்தியதால் மனித குலத்திற்கு ஏற்பட்ட பாவத்தை தீர்ப்பதற்காக உலகத்திலே வந்துதித்த பாலகனே உனது கண்களை முடித் துயில்க. (15)

தாம் செய்யும் மீறுதல்களுக்காக மனத்தாபப்பட்டு அப் பாவத்தைத் தீர்ப்பதற்கு உலகில் யாருமே வருத்தமுற்று வேண்டி அழையாத போதும் மாந்தரில் உள்ள கருணையினாலே அவர்களை மீட்பதற்கு மனு வவதார மெடுத்த பெரிய அருட்கொட்டையே கண்ணுறங்குக. (!6)

பாவத்தின் கோரத்தாற் துன்பப்படும் மாணிடர்க்குக் கடவுள் நம்மோ டிருக்கிறார் என்று நம்பிக்கை தந்து இரட்சிப்பதற்காக ஞானமுள்ள மாணிடனுக் யூதர் குலத்திலே அவதாரமெடுத்த எவ்வித குற்றங் குறையுமில்லாத இராசாவே நித்திரை செய்க. (17)

பலவித ஆஸ்களாலே உந்தப்பட்டு இவ்வெலகிலே செய்யும் மீறுதல் களுக்குத் தண்டனையாக நரகத் தீயிலே மனிதர்கள் வீழ்ந்து கெட்ட மிந்து போகாமல் தடுத்துக் காத்து அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல வந்த எங்கள் இயேசு ஜூயாவே துயில்க. (18)

பாவஞ் செய்பவர்கள் ஏற்படுத்துகின்ற மீறுதல்கள், அதனால் ஆண்ட வருக்கு ஏற்படும் தேவ கோபம், அவரிடும் சாபம், பாவத்தின் தண்டனையாகக் கிடைக்கும் கடைசித் தீர்ப்பு, அதன்பின் அனுபவிக்கும் நரக வேதனை, என்கின்ற பாவத்தின் பொருட்டு உண்டாகும் கேடுகள் ஆதியவைகளை இரட்சிப்பு எனும் அருட்கொட்டையாலே போக்கி மானுடரை மீட்க வந்த உலக நாயகனே நித்திரை செய்க (19)

5. கிறிஸ்துவின் தாழ்மை.

*****

சீமானே வானுலகச் செல்வமே யூதர்களின்
கோமானே மாட்டடையுங் கொட்டிலோ வங்கள்பதி 20

கட்டிலுனக்கு மகா கஸ்தியோ தூங்குமஞ்சத்
தொட்டிலிலும் புல்லுச் சுகமோ சுயாதிபனே 21

ஆகீனபடை தேர்தளங்க ஓானரத தூரகச்
சேகீக ளெல்லாமன் செருக்கொ விண் சீமானே 22

மேலுனக்கு நொந்ததுவோ மிக்குளிர் மேவினதோ
பாலுனக்கு மெத்தப் பசித்ததுவோ பார்த்திபனே 23

கேராமி னெங்கே கிருபாசனங்க ளெங்கே
சேராமி மெங்கேயன் செல்வமெங்கே தேயமெங்கே 24

உரைநடை; பிரபுவே, விண்ணாலகின் பெருந்தனம், யுதர்களின் ராசா, எனும் பெருமைகள் இருப்பினும் மாட்டுத் தொழுவந்தானே உனது வசிப் பிடம். (20)

பாவிகளைச் சாத்தானில் விலக்கி விடுதலே தருபவனே, தரைதான் விருப்பமான கட்டிலா. துயில் கொள்ளும் வசதி நிறைந்த தொட்டிலிலும் பார்க்க விருப்பமானது புல்லாலான மெத்தையோ. (21)

யானை, தேர், குதிரை, காலாட்படைகள் எனும் நாற்படைகளும் உலகத்தில் உள்ள மனிதர்களின் வலிமை பெருமைக்குரியவை. அவைகள் சமாதானத்தைத் தராதென்பதைக் காட்டுதற்கோ விண்ணின் பிரபுவே இவ்வாறு பூவுலகத்திற் பிறந்தர். (22)

எவ்வித வசதிகளுமற்ற இந்த மாட்டுக் கொட்டிலில் வந்து பிறந்ததால் இயேசு பாலகனே, உன்னினாம் மேணி நோகிறதோ, குளிரால் கொடுங்குகிறயோ, பாலுண்ணுவதற்குப் பசியெடுத்துள்ளதோ. (23)

பரமண்டலத்தில் உனக்கு அணி செய்யும், கேராபின்களும் சேராபிம் களும் இங்கிலையே. அமர்ந்து ஆட்சி செய்ய அரியாசனம் இல்லையே, மன்னருக்கு உரிய பொக்கிசங்களும் எங்கே யுண்டு, அவைதான் போகட்டும் ஆட்சி செய்யத்தான் புவியில் ஒரு இடமாவது உண்டா அதுவும் இல்லையே. இப்போது பிறந்துள்ள இந்த மாட்டுக்கொட்டிலும் இரவல் இடமாயிற்றே. (24)

வல்லமையெங்கே மகத்துவ மெங்கேயுன்
றுல்லிப் மெங்கே சுருபமெங்கே தூயவனே

25

வானவ ரெங்கே மோட்ச வாசிகளெங்கே யுனீக்கொண்
டானவ ரெங்கே நீதா னாருமிலாப் பாலகனே

26

பரதேசிலுள்ள பல பாக்கியத்தை விட்டுப்
பரதேசிபோல் வரப் பட்சமுமக் குண்டாச்சோ

27

வானபரன் றேவ மகத்துவ மெலாமஹறத்தே
யீன்நரரூப மெடுக்கவோ விங்குவந்தாய்

28

உரைநடை; பரிசுத்தமானவனே, உலகை ஆறு தினங்களிலே படைத்த உனது அளவற்ற ஆற்றல் எங்கே. வானதூதர்கள் ஏற்றும் மகிழையும் பரிசுத்தமும் எங்கே (துல்லிபம்-பரிசுத்தம்) ஏக உருவமெங்கே. (25)

வணங்கும் விண்ணைவர் எங்கே. பரத்திலே வசிக்கும் பாவமற்ற அடியார்கள் எங்கே, உன்னைக் கொண்டான் திருத்துவர் எங்கே. யாருமே இல்லாது இந்தப் புவிக்கு வந்துள்ளாயே. நீ ஒரு அநாதையா. (26)

பரமண்டலத்திலே உள்ள பலவித போகங்களையும் விட்டு, இருக்க இடமற்று அங்கிங்கு அலைந்து திரியும் பரதேசியைப் போல இப்புவிக்கு வருவதற்கு என்னதான் மானுடர்மேற் பிரியமுண்டானதோ. (27)

நியோ பரமண்டலப் பரமவிதா. ஆயினும் அந்திலையை மறைத்து கேடு கெட்ட மனிதச் செனனம் எடுக்கவா பூமிக்கு வந்துள்ளாய். (28)

கத்தவதி தேவ சுபாவத்தின் மேன்மையென்று
சத்துருக்களாம் நரர் சுபாவத்தைச் சார்ந்தனையோ

29

சம்மனசோர் சூழுஞ் சதுர்விட் டுலகில் வந்தா
லம்மாத்திர மகிழை யற்ப வவுலகந் தருமோ

30

பரமண்ட லாதி பதியே யதிலும்
தரைமண்டல லத்தின்மகா சங்கையென்று வந்தனையோ

அன்கையெனில் கன்னி யாஸ்திரி யாச்சேயுனக்கிங்
கென்னவிதத் தாலுயர்ந்த ஏற்றகலீ போர்த்துவார்கள்

32

சொல்லுமெத்தைக் கேட்ட துரோகிக்கட்காய் வந்ததினால்
புல்லுமெத்தை யல்லாது பொன்னுமெத்தை யார்கொடுப்பார்

33

உரைநடை:- தூயவரான இறைத் தன்மை உயர்ந்ததென்று உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்கோ தீயவர்களும் உனது சொல் கேளாதவர்களும் எதிரிகளுமான மனிதருடைய தன்மையை அடைந்தன. (29)

தேவதாதர்கள் நிறைந்து ஏவல் செய்யும் பரம இராட்சியத்தை விட்டு பூமிக்கு வந்துவிட்டனே. அங்கிருந்த மாட்சி மதிப்பை இங்குள்ளோர் தருவார்களா. (30)

விண்ணை ஆள்பவனே, அதிலும் பார்க்க இந்த மண்தான் மிகவும் மதிப்புள்ளது என்று எண்ணி இங்கு பிறந்துள்ளாயோ. (31)

தாய் மரியானும் கன்னியாக இருக்கும்போதே உணைப் பெற்றெடுத்தாள். இப்படிப்பட்ட உனக்கு உண்ணேச் சுற்றிக் கிடக்கும் கந்தையைவிட வேறு என்னவிலைமதிப்புள்ள போர்வையைத்தான் போர்த்துவார்கள். (32)

உன் கட்டனோகளை நீ படைத்த முதல் மனிதன் தொடக்கம் இற்றை வரை இவ்வுலகிற் பிறகும் ஒவ்வொரு மனிதனும்மீறி வருகிறான். அப்படிப்பட்ட துரோகமும் பாவழமுள்ள மனிதருக்காக வந்து பிறந்துள்ளபடியால் உனக்கு இந்தப் புல்லு மெத்தையைல்லாது பொன்னால் இழைத்த மதிப்புள்ள மெத்தையை நீ துயில்வதற்கு யார் தருவார்கள். (33)

6.பிறப்பின் பலன்.

- வானவர சாதிபதி மண்மீதிங்கே கிடப்ப
தீனநர ருன்னிடத்தங் கேகி யிருக்கவென்றே 34
- உன்னத்தின் மேலா யுயர்த்தியெமை வைப்பதற்கா
யிந்நிலத்தின் முன்னையில் லேகிடத்தப் பட்டனேயோ 35
- பாக்கியத்தைத் தேவபவுசை யிழந்தவென
தாக்கினேயே நீக்கி யருமைசெய வந்தனேயோ 36
- விந்தை விந்தை யானபல வெண்கலையெங்கட் கருளக்
கந்தைத் துணியுனக்குக் கைகண்ட நற்பலனே 37
- வானவனுக்கே மகிமை மண்ணைர் சமாதான
யீனநரற் மேற்பிரிய மெய்தவந்த பாலகனே 38
- வங்கண்மோ டங்கலகை மங்கைய ரினங்கவிடு
பங்கமற விங்கிருபை தங்கடா வந்தவனே 39
- உறைநடை:-** வானவுலகை ஆளும் அரச அதிபதியே, நீ வந்து இங்கே மண்ணிலே கிடப்பது எதற்காக. இங்குள்ள மனிதர்கள் யாவரும் பர மண்டல இராட்சியத்துட் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்ற வாஞ்சை கொண்டதாலோ.. (34)
- அல்லது உன்னத்திலே எங்களுக்கு உயர்ந்த ஒரு இடத்தைப் பெற்றுத் தருவதற்காலோ. அதற்காகத்தான் இப்புலியிலே வந்துதொழு வத்தில் முன்னையிலே வளர்த்தப்பட்டுள்ளாய். (35)
- தேவனின் ஆசிர்வாதங்களையும் மதிப்பையும் இழந்த தண்டனையில் இருந்து மனிதரை ஈடேற்றியுவதற்காக இங்கு வந்துள்ளனையோ. (36)
- பாவமறச் செய்து வெண்முடி வெண்ணைடையை எங்களுக்கு அணி விப்பதற்காக நீ இப்புலகில் பிறந்ததின் பயன் கந்தைத்துணியாலே சுற்றப்பட்டுக் கிடக்கின்றனேயோ. (37)
- உன்னத்தில் இருக்கிற தேவனுக்கு மகிமை உண்டாகவும், உலகிலே சமாதானந் தோன்றவும், பாவிகளான மனிதரின்மேல் அன்பு உண்டா கவும் பாலகளுக் அவதரித்துள்ளன. (38)

(வங்கணம்-நட்பு, அலகை-சாத்தான்) பாலனே, ஆதியிலே ஏவாள் எனும் பெண் சாத்தானுடன் நட்புக்கொண்டு அவளின் வஞ்சகத்திற்கு அடிமையாகி இறைவனின் சாபத்திற்குள் ஆளாகிய பாவத்தை அகற்றுவதற்காக இங்கே பிறந்துள்ளவனே. (39)

7. தேவ வட்சண மாறுதல்.

கற்பகீன பத்தும் வேறுயக் கட்டுதச வட்சணமும் விற்பனமாய் மாறியொரு வெற்றுருவ மானகீயோ	40
இறப்பும் பிறப்புமிலா னென்றவுன் மேன்மைக்கிங் கிறப்பும் பிறப்புமுளா னென்றிகழு வெய்தலீயோ	41
என்றுமொரு கண்டசி ராயிருப்போ மென்றதைவிட் ஒன்றுகீத்தான் கண்டவர்க னென்னால்ல மாட்டார்கள்	42
மாறுத வஸ்துவும் நீ மாறினதுன் னன்பிரக்க வீருலே வந்து விகோந்த வினேதமிதோ	43
சருவ பொருட்கும் வல்ல சாமியென் ரூற்பின்னால் மறுகவிந்தக் கொட்டிலிலோர் வல்லமையுங் காணேமே	44
எங்கும் நிறைந்திருப்போ னென்றுல்முச் சாஸ்திரிமார் திங்கட் டிசையினின்றுதேடிவரக் காரணமென்	45
எல்லாத்தையுந் தெரிந்தோ னேயானு லெங்கள்குறை யெல்லாத்தையுந் தெரியா னென்றுப்போ னின்றதெனே	46

உரைநடை:- ஓயனே. பத்துக் கட்டகளோத் தந்தவன் அத்துடன் கடவுட் தன்மையாகிய பின்வரும் பத்துத் தலைத் தன்மைகளோயும் உடையவன் என்றெல்லாம் போற்றுதற்குரிய பரமனே அத்தகைய தன்மைகளோ யெல்லாம் தவிர்த்து இந்த உலகில் இப்படி ஏழ்மைக் கோலங் கொண்டது எதற்கோ. (40)

இறப்புப் பிறப்பிலாதவன் என்ற சிறப்புள்ள உனக்கு இறப்புப் பிறப்பு முன்டு என மற்றவர் இழித்துரைப்பதற்காக வந்து பிறந்தாயோ (41)

என்றும் ஒரே தன்மையுடன் இருப்பவன் என்ற இரண்டாவது இறை இலக்கணத்தை விட்டு இவ்வாறு மாட்டுக் கொட்டிலில் பிறந்துள்ள ஜெயே. இதைப் பார்ப்பவர் என்னதான் சொல்லமாட்டார்கள். (42)

என்றும் மாறுத நித்தியன் என்ற மூன்றுவது தேவ இலக்கணத்தைக் கைவிட்டு இப்படி வந்துள்ளீரா. அப்பனே, பாவிகள் மேற் கொண்ட அங்கு இரக்கமெனும் வீருப்பாலே வந்த விணையிதுவோ. (43)

சர்வ உலகத்திலும் வல்லமை உள்ள பிதாவென்று நான்காம் கடவுட் சிறுப்பாக நாமென்னியுள்ளோம். அப்படியிருக்க இங்கே வந்து மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்துள்ளாய். அதுமட்டுமா இப்போது உன்னிடத்திலே எந்தவொரு வல்லமையையும் காணுமே. (44)

எங்கும் இருப்பவன் என்ற ஐந்தாவது சிறப்புள்ளவனே அப்படியிருந்தால் ஏன் மூன்று வான அறிஞர்களும் எங்கெங்கோ இருந்து இங்கு உன்னைத் தேடி வரவேண்டியிருந்தது. (45)

எல்லாம் அறிவவன் என்று ஆண்டவரின் ஆறுவது அழகாகச் சொல்கி ருர்களே அது உண்மையாக இருந்தால் எங்களுடைய எந்த வொரு குறைபாடையும் தெரியாதவன்போல இங்கு வந்து இருப் பது ஏன். (46)

பரிசுத்தவா னீதான் பாவிகளை மெத்தக்
கரிசுத்தாலத்தாற் கணிசமுனக் குண்டாமோ

47

நீதியுள்ளோ னேயானு னிஷ்டுரப் பாவிகளை
வேதகீன செய்யாமல் மீட்க வுருவாயோ

48

ஞானவானு மாகில் யாவுமதிசயிக்க
சனக் குடிலிலுற்ற தெவ்லூரப் புதுஞானம்

49

சத்திய வாசகனீ சாவிகனி தின்றபொல்லாச்
சத்துருக்கள் சாகாமற் றற்காத்த தெந்தவிதம்

50

அளவிலா நன்மையுளோ ஞுச்சே யுனக்கோ
ரளவுப் பிரமாண மானதென்ன வாச்சரியம்

51

பத்திலட்சணத்தினையும் பட்சமிரக்க மென்றே
யுத்தவொரு லட்சணத்துக் குள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளோ

52

உரைநடை;- எல்லாப் பிரபஞ்சத்திலும் பரிசுத்தமானவர் நீ ஒருவரே என்பதுதான் ஏழாவது இறைச் சிறப்பு. ஆனால் இவ்வாறு அசுத்தமான

இடத்திலே பிறந்து அழுக்குக் கந்தையிலே துயில்கின்றுயே. அப்படி என்னதான் உனக்கு நேர்ந்துவிட்டது. பாவிகளை இரட்சிக்க வேண்டு யென்ற சிரத்தையால் இப்படி வந்தனேயோ. (47)

நீதி பராபரன் என்பது எட்டாவது தனித்தன்மை. அது உண்மையேல் கற்பகோகளை மீறிப் பாவஞ் செய்த பாவிகளுக்குத் தண்டனைத் தீர்ப்பு வழங்குவதல்லவோ உயர்வானதாகும். அதைவிடுத்து அவர்களை வருத் தாது மீட்பதற்காக வருவதுதான் சிறப்போ. (48)

ஞானமுள்ளவன் எனும் ஓன்பதாவது சிறப்பால் போற்றுகின்றனர். அப்படியிருந்தால் ஏன் இந்த வறிதான் மாட்டுக் கொட்டிலிலே வந்து பிறந்துள்ளாய். இதை என்னவென்று சொல்வது. இதுவொரு புதிய ஞானமோ. (49)

சத்தியத்தின் தேவன் அளவற்ற நன்மை செய்பவன் என உன் பத்தாவது இலட்சணத்தைச் சிறப்பித்து செகத்தோர் செப்புகின்றனர். அது அவ்வாறிருந்தால், 'சாவுக்கேதுவான கனி' இதையுண்ணுதே என நீ உரைத்தையும் புறக்கணித்து உண்ட அவர்கள் மரித்தழிந்து போகாது இப்படி மீட்பென்னும் அளவற்ற நன்மையால் அவர்களைப் போசிப்பது எதனால் மற்றவர்களுக்கு ஒரு நியாயம் உமக்கு ஒரு நியாயமோ (50 - 51)

இவ்விதமான பத்து இலட்சணங்களையும் தேவ அன்பு எனும் ஒரு இலட்சணத்துள்ளே அடக்க வந்து இப்படிப் பிறந்தனேயோ (52)

விளக்கக் குறிப்புகள்;-பத்து இலட்சணங்கள்; ஆதியந்தமிலாதவர், மாருதவர், எல்லாம் வல்லவர், எல்லாவற்றையும் அறிந்திருப்பவர், அளவற்ற ஞானமுள்ளவர், எங்கும் நிறைந்திருப்பவர், சத்தியமுள்ளவர், பரிசுத்தமுள்ளவர், நன்மையும் கிருபையும் உள்ளவர்.

*****

8. புகழ்ச்சி.

*****

பட்ச மிரக்கத்தானே பட்ச வருக்கத்தானே
பட்ச தாபத்தானே பட்சமாய் வந்தானே

53

இரக்கத் தொளிவோ விரக்கத் துருவோ
இரக்கப் பெருக்கத்தி னேராள வெள்ளமதோ

54

கிருபாசனப் பரம கீர்த்திப் பிரதாப
கிருபா சமுத்திரக் கிருபைக் கதிபதியோ

55

கருண கடாகஷக் கருணை யானந்தக்
கருணைம்பரப் பொருளோ காட்சியோ காரணமோ

56

இரக்கமாய் வந்தா யிரக்கமாய்ச் சென்று
யிரக்கமாய் வானி விருந்தாயினம் வருவாய்

57

சினேகத்தைக் காட்டிச் சினேகத்தை நாட்டிச்
சினேகத்தைச் ரூட்டிச் சினேகிக்க வந்தவனே

58

உரைநடை; பாவிகளின் மேல் உனக்குள்ள அன்பின் கருணையினுலோ
அல்லது கனிவாலேயோ மற்று அவர்களை யிட்டு மனமிரங்கிய சிந்தை
யாலோ பாசமுற்று வந்துள்ளேன். (53)

மாட்டுக் கொட்டிவிற் பிறந்துள்ள உன்னிலே ஒளிர்வது இறையருளின்
ஒளியோ, உனது உருவம் இரக்கத்தால் ஆனதோ, அல்ல அல்ல
இறையருள் பெருகியதால் ஏற்பட்ட கருண சமுத்திரமேதான். (54)

பாலனே. நீதேவ அரூட் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமனே. அவனது
மாட்சியின் விளக்கமோ. கருணைக் கடலின் கரையற்ற திருவருளைத்
தருகின்ற இராசாவோ. (55)

அரூட் பார்வையின் இரக்கத்தால் வந்த மகிழ்வின் கருணைமிக்க பரம்
பொருளே இது உனது திருக்காட்சியா அல்லது பாவிகளை மீட்பதற்காம்
காரணமா (56))

பாவிகளின்மேல் இரக்கமுற்று அவர்களை மீட்பதற்காக வந்தாய்,
மற்றவர்கள் இரங்கும் நிலையை உண்டாக்க வானத்திற்கு எடுத்

துக்கொள்ளப்பட்டாய். இரக்க சிந்தைகொண்டு பரலோகத்திலே இருக்கின்றும் என்றாலும் பாவிகளை மீட்கும் இரக்க சிந்தையால் இரண்டாம் வருகையாக மீண்டும் வருவாய் (57)

மனிதர்மேல் உனக்குள்ள அன்பான உறவை வெளிக்காட்டியும், அதனை உலகில் நிலைநாட்டியும், அன்பின் அணிகலனை அவர்களுக்குப் அணிவித்தும் தேவ மனித உறவை உண்டாக்க வந்தனையோ (58)

ஆரென் றுரைக்கலா மப்பனே நின்மகிழம
பேரொன்றை விஸ்தரித்துப் பேசுதற்கு நாவுளதோ

59

பாவிக எரிக்குகனீ பாவிகளினுறுதனீ
பாவிகளுக் கான பரம வடைக்கலநீ

60

கெட்டோரின் றுதையு நீ கெட்டோரி னன்பனும் நீ
கெட்டோருக் கேற்ற கிருபா சமுத்திரம் நீ

61

நீயென் மோட்சம் நிலையான வாழ்வுபல
னீயே யெனக்குயிராம் நித்திய சீவனலோ

62

என்ன விதமாக ஏற்றினுமநீ செய்ததயைக்
கன்ன தொல்லாங்கடி யனுவுக் கனுவாமோ

63

உரைநடை; நீரோ பாலகனுக இருந்தாலும் எங்கள் பிதா, உமையாருக்கு நிகராக எடுத்து நாங்கள் சொல்வோம். உம் மாட்சியையும் அதற்குரிய உந்தனின் பெயரையும் எடுத்து விரித்துப் பேசுவதற்கு எங்களுக்கு நாவுழுவன்டோ.(59)

பாவிகளை இரட்சிப்பவனும், பாவிகட்கு ஆறுதல் தருபவனும் பாவிகளுக்கான அடைக்கலமுமாக இருப்பவனும் நியே. (60)

நீர் பாவத்தாற் கெட்டலீஸ்ந்தவர்களின் பிதா. கட்டளைகளை மீறிய பாவிகளின் நண்பனும் நீதான். அத்தகையவர்களின் மீட்சிக்கான கருணைக் கடலாகவும் இருக்கின்றும். (61)

எனக்குச் சுவர்க்கபதியும் நித்திய வாழ்வைத் தருபவனும் நீதான். என் உயிராக இருக்கும் அழிவற்றவனும் நியேதான். (62)

நான் உந்தனை எவ்வாறு வாழ்த்தி வணங்கினாலும், தோத்தரித்தாலும், அது நீசனும் பாவியுமாகிய எந்தனுக்கு நீர் இம்மட்டாகச் செய்த மாதுயவின் ஓரணு அளவுக்காவது நன்றிக் கடஞ்சமோ. (63)

9. ஏரோதேயின் கொடுமை.

கட்டுமெட்டாய் வாழுங் கடுமேரோதே மாட்டுக்
கொட்டிலுலுங் கூடக் குடியிருக்க வொட்டானே 64

தோட்டத்தை விட்டுத் துரத்துண்டோர் செய்தபவ
மாட்டுக் குடிலிலுந்தான் வந்திருக்க வொட்டாதோ 65

யூதர்களின் ராஜாவென் ரேதினு லச்சணமே
பாதகர்தா னுன்னீப் பழிசெய்ய மாட்டாரோ 66

சொந்தவின மென்றுவந்த சொற்கேட்ட யூதருகீன்
நிந்தனீயாய் நினீந்தா நிஷ்டுரம் வேற்துண்டோ 67

உரைநடை; இயேசு பாலனே, மிகவுங் கொடிய ஆட்சி செய்த ஏரோது
மன்னன், மனிதர் வாழ்வதற்கு அருகதையற்ற தொழுவத்திலே கூட
உன்னீ வாழ விடமாட்டானே. (64)

பூவுலக சுவர்க்கமாகிய ஏதேன் தோட்டதிலே இருந்து அவர்கள் செய்த
மீறுதல்களுக்காக இறைவன் முதல் மனிதனீயும் மனுசியையும்
துரத்தினார். அவர்கள் செய்த பாவம் தூந்து வந்து உனீ மாட்டுக்
கொட்டிலிலும் வாழவொட்டாது தூரத்துகின்றதோ. (65)

யூதர் குல மன்னன் என்று உரைத்தால் உன்னீக் கொலீ செய்வதற்கு
அந்தப் பாதகர்கள் வழி தேடுவார்களோ. (66)

யூதர் குலத்தவன் நீ. யூதர்கள் உனது உறவினர். அப்படியிருந்தும்
அவர்களின் மன்னன் என்ற வாக்கியத்தைக் கேட்டதும் உனீ அவ
மதித்துப் பல கொடுமைகளைச் செய்யமாட்டார்களோ (67)

அழுத்த வொலியா யழுதக்காற் சேயர்
கழுத்தை யறுக்க வந்தோர் கண்டுகொள்ள மாட்டாரோ 68

ஆட்டிடையர் தூதனீக்கண் டஞ்சினூர் சேவகரிம்
மாட்டிமை யிலென்ன மகிமையைக்கண் டஞ்சவார்கள் 69

எல்லா மெரோதே யிடஞ்சேர்ந்தார் காட்டிடைய
ரல்லா விராவிருளி லார்க்குவரச் சம்மதிக்கும் 70

எகிப்துக் கோடவென்று லெவ்வா ருன்றுதை
யெகிப்பத்தோரைக் கடலு ஸிட்டபழி கேளாரே

71

இஸ்ருவே லுன்னை யிகழ்ந்தா லெகிப்பத்தி
னசலாரோ வுன்ற னருமையறியப் போருர்

72

உரைநடை; சற்று சப்தமிட்டு, நீ அழுவாயேயானால் ஏரோதி ராசன்
ஆகைணப்படி ஆண் குழந்தைகளின் கழுத்தை அறுத்துக் கொலை செய்யத்
தேடித் திரியும் காவலர்கள் காதிற் பட்டுவிடும். அதனால் உனையுங்
கண்டுகொள்வார்களோ. (68)

தேவதூதங்கைக் கண்ட ஆடு மேய்க்கும் இடையர்கள் அச்சமுற்றனர்.
ஏரோதின் காவலர்கள் வந்து இந்த மாட்டுக் கொட்டிலிலே உனைக்
கண்டால் எந்த உயர்வான மாட்சியைக் கண்டு பயப்படுவரோ. (69)

யூதர்குல இராசா பிறந்துளார் என்று உனது பிறப்பையிட்டு அறிந்து
கொண்டவர்கள் யாவரும் ஏரோது மன்னனின் மானிகையிற் தான் நீ
பிறந்திருக்க வேண்டுமென நினைத்து, உனைத் தரிசிப்பதற்கு அங்கேதான்
சென்றுவிட்டனர். ஆனால் காரிருள் சூழ்ந்த இரவு வேளையில் ஆடு
மேய்ப்பவர்தான் இங்கு வந்து தரிசித்தார்கள். (70)

நீ இப்போது ஏரோதின் வஞ்சக சூழ்சியில் இருந்து விடுபட
வேண்டுமானால், தப்பிச் செல்லக் கூடிய இடம். எகிப்துதான். அங்கும்
உனது தகப்பன் அவர்களின் முன்னேரைச் செங்கடலில் முன்பு
ஆழ்த்திக் கொள்ற பழியிருக்கிறதே. (71)

இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தாரே உன்மாட்சியை அறியாது இகழும் போது
அந்நிய எகிப்தியர் உம் பெருமைகளை அறிவாரோ (72)

எகிப்பத்துக்குத் திரும்பா யென்றிசைத்தநியே
எகிப்பத்துக்கே விப்போ தெண்ணினதிங் கென்னாசெயல்

73

அற்ப ஏரோதேக்கென் றஞ்சியெகிப்பத் தடைந்தாற்
சொற்ப வுலகமுனைத் தூஷ்ணித்துப் பேசாதோ

74

வல்லமை யிலானே மகிமையிலீயோ கொலைஞர்
கொல்லவந்தா னீயவரைக் கொல்லப் பெலனிலீயோ

75

நோக்கிவான் ரூதரந்நாள் லோத்தூரார் கண்குரு
டதாக்கினுப்போ னீயு மாக்கனை லொண்ணுதோ

76

தேடியே கொல்லவருஞ் சேவகர்க்காய் நீபயந்தங்
கோடினுற் பெத்தலேக மூர்தானென்ன சொல்வார்

77

உரைநடை; முன்னர் ஒரு பொழுது, இஸ்ரவேல் சாதியாரையே எகிப் துக்குத் திரும்பிப் போக வேண்டாமென்று பணித்த நிரே இப்போது அங்கே போவதற்கு என்னுகிறீர். அது ஓர் தகுந்த செயலா (73)

மிகவும் அற்பனை ஏரோது மன்னனுக்குப் பயப்பட்டு எகிப்துக்கு நீ போய்ச் சேர்ந்தால் இச் சிறிய உலகம் உணை அவ மதித்துப் பேசாதோ. (74)

உனக்கு என்ன வல்லமை இல்லையா. அல்லது மாட்சிதான் இல்லையா ஏரோதின் கொலைகாரர்கள் உணைக் கொல்வதற்கு வகை தேடினால் அவர்களைக் கொன்றுபோடத் தேவையான உரந்தான் இல்லையா. (75)

முன்பு வான் தூதர்கள், கிறிஸ்தவர்களை அழித்தொழிக்கப் பட்ட யத்துடன் வந்த லோத்து ஊரானுன் சவுலின் கண்களைக் குருடாக்கி யதுபோல இங்கு வரும் கொலைஞரைக் குருடாக்கினால் என்ன. (76)

உணைக் கொல்வதற்கு தேடி வருகின்ற இவர்களுக்குப் பயந்து நீ எகிப் துக்குத் தப்பி ஒடினால் பெத்தலேக மக்கள் பலவாறு உணையிட்டு அவதாறு பேசலாமல்லவா? (77)

குறிப்புரை; "நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமகையஞ்சோம் நரகத்தி லிடப் படோம் நட்கீல்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம் இனபமே வற்நாலுந் துன்பமில்லை தாமார்க்குங் குடியல்லா தண்மையான ரங்கரன்றந் சங்கவென்ற குழையோர் காதிற் கோமாற்கே நூமென்றும் மீளா ஆளாய்க் கோமலர்ச் சேவடியினையே குறுகினேமே" எனும் அப்பர் தேவாரத்துடன் ஒப்பு நோக்குக. பவுலடியார் ரோமருக்கு எழுதிய நிறுபம் 8; 31-39 பகுதியும் ஒப்புநோக்குதற்றுரியது.

*****

10. நிந்தாஸ்துதி, அதாவது நிந்தையில்லாத துதி.

*****

சினுமலீ யினினீ செய்த பெருமைகளிங் கானுலோர் வேளொ யடம்வரு மென்றஞ்சிகீன்யோ	78
மாடாடு சினு மலீயடுத்தாற் சாவெனவே நீடாயுரைத்த வுனக் கேற்றதுவோ முன்னகீனதான்	79
.எத்திசையும் பேரா யெகிப்பத்தைச் சங்கரித்த பத்துவிதச் சேவகரும் பாழடைந்து போனாரோ	80
வீடுமுட்டிக் காட்டில் மிருகத்திடத்தில் வந்தோ மாடுமுட்டு மென்று மருகியமாய் மாதவமே	81
மக்கனுடன் பாதலத்தோர் வானவரெலாஞ் சிரிக்க வெட்கமற்று நீயமுதால் வேடிக்கை பார்க்காரோ	82
முன்னு மறியா முகமறியாப் பேச்சறியா அன்னிய தேசத்தில்வந்தா லாருனக்கு நன்மை செய்வார்	83
ஊருமிலான் பேருமிலா நென்றுமிலான் பந்துஜன மாருமிலான் சேயுனக்கிங் காருதவி செய்வார்கள்	84
உரைநடை; சினுய் மலீயிலே நீ நடாத்திய அற்புதங்களை இங்கும் செய்தால் ஒருவேளொ பிடிவாதக் குணம் ஏற்படும் என்று பயந்து செய்யாது விட்டனோயோ. (78)	
சினு மலீக்கருகே மாடாடுகள் சென்றால் அவைகள் இறந்துவிடும் என பணித்த உனக்கு இந்தப் புல்லக்னயும் கந்தற் துணியும் ஏற்றதாக அமைந்துள்ளதோ. (79)	
பத்துவித வாழைகளாகும் உன் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து பார்வோன் அஞ்சத்தக்கதாக எகிப்து தேசத்தை நாசஞ் செய்ததுபோல, இன்றும் ஏரோகை நாசஞ் செய்யலாமே அவ்விதம் முடியாது இருப்பதென்ன. அவை கெட்டழிந்து போயிற்றோ. (80)	
அரிய தவப் பொருளே உன்னத்தின் பரம வாசத் தலமாகிய சுவர்க்கத்தை விட்டு வந்து, இத்தகைய நீ மாட்டுத் தொழுவத்தில்	

படுக்கின்றனே. இங்குள்ள மாடு வந்து உணை மோதிவிடும் என்று தானே பயந்து அழுகின்றனே. (81)

பூவுலக மனிதர்களும் பாதால உலக நாகர்களும், விண்ணுலக வானவர்களும் பார்த்துச் சிரிக்கத் தக்கதாக அழுகின்றனயே. இப்படி நாணமின்றி நீ அழுதால் அவர்கள் வேடிக்கை பார்க்காமல் வேறு என்னதான் செய்வார்களோ. (82)

முன்பின் இங்குள்ளவரின் அறிமுகமோ, மொழியோ பரிச்சியமோ இல்லாமல் ஒரு அந்திய தேசத்தில் வந்து பிறந்துள்ளாயே. யார் வந்து உதவிகளைச் செய்வார்கள் (83)

உனக்கென்று ஒரு ஊரில்லை, பெயரும் இல்லை, ஒன்றுமே இல்லை, உற்றுர் உறவினர்களும் இல்லை. ஒருவருமே இல்லாத அநாதைப் பாலகன் உனக்கு வந்து உதவி செய்வதற்கு யாருளார் (84)

குறிப்புரை: எகிப்துநாடு: எகிப்பத்துநாடு:; எகிப்புநாடு. தேம்பாவணி திறனும்வில் பாவளன் 69ம் பக்கம் ஒப்பு நோக்குக.

பினுதிகள் நன்றறியாப் பித்தர்கள் மாபுதி
யனுதிகட்காய் வந்தா ஸனுதியுன் பேராகாதோ 85

சாலீயிலே பறித்துத் தைத்தணிந்தோர் தேயமதிற்
சிலீயிலை யென்றுவந்தாற் சிலீயுனக் கெங்கருள்வார் 86

பெத்தலேகம் ஊரானாற் பிள்ளையுன் சத்தங்கேட்டுச்
சித்தம் வைத்திரண்டொருத்தர் சேர்ந்துதவி செய்யாரோ 87

வேந்தனீ யாகாச வெருக்குன் னெஸ்தர்தனை
யீய்ந்தோ விசரே லிடுக்கத்தை நீக்கி வைத்தாய் 88

சக்கரத்திலும் புவன அசக்கரத்திலு மடங்காய்
மிக்கவன்னை கைக்கடங்கி மிஞ்சாமற் போனனையோ 89

உரைநடை: (பினுதி-கேவலமானவர்கள். மா பூதி-நரக வாசிகள்.) கேவலமான அற்பர்கள், நன்றிகெட்ட பித்தர்கள், நரகத்திற்கேதுவான பாலிகள், மற்றும் உலகத்திலே யாரினாதுந் துணையற்ற அநாதைகள் என்பவர்களைக் காத்து அணைத்து மீட்கவென்று வந்ததால் உணையும் அலுதி என்று அழைப்பார்களோ. (85)

உன் உடையைப் பங்கு போட்டவர்கள் வாழும் மன்னில், போர்க்க ஆடை தாருங்கள் எனக் கேட்டாலும் ஆடை தர யாருள்ளார் (86)

பிறந்துள்ள இடம் பெத்தலேகமாக இருந்திருந்தால் அழும் சத்துங் கேட்டு இரங்கி இரண்டொரு பேராவது உதவாது இருப்பார்களா. (87)

மன்னவனே அன்று நீ ஆகாச என்பவனுக்கு எஸ்தர் என்பவனை இகையாகக் கூறவேலரின் துன்பங்களை நீக்கிவைத்தாய். (88)

பிரபஞ்சத்திலும் ஏழு புவன உருண்டையிலும் அடங்காத நீ உனது தாயின் கைக்குள் அடங்கி இருப்பது ஏனோ. (89)

பேசுமெழுத் கைத்தினிலும் பின்னெழுத்திலு மடங்காய்
ஏசுவெனும் மீரெழுத்தி லேயடங்கிப் போன்னையோ 90

தேவனைன்று செப்புவதே மேன்மையல்லாற்
நேவனை மாந்தனைன்று செப்புவது செம்மையதோ 91

சிங்கமா யாடாய்ச் செழுஞ் சீவத்தாருவாய்ப்
பங்கமா யென்றனுட பாக்கியழு மானனையோ 92

சிஷ்டியோ அல்லதுநீ சிஷ்டிகளே செம்மறியின்
குட்டியோ மேய்க்குகின்ற கோனே குணுநிதியோ 93

உரைநடை: தேவகதன் எனும் ஐந்தெழுத்திலும், ஆவி எனும் இறுதி நிகையான இரண்டெழுத்திலும் அடங்காத நீ யேச எனும் இரண்டெழுத்திலே அடங்கியுள்ள புதுமைதான் என்னே. (90)

இறைவனை இறைவனைன்று சொல்வதுதான் உயர்வானது தவிர இறைவனை மனிதனைன்று சொல்வது எவ்வளவு மிக இழிவான காரியம். இவ்வாறு பிறந்ததால் அந்த நிலைக்கு இறைவனின் தகுதியைக் குறைத் துவிட்டாயே (91)

யூதர் குலச் சிங்கமாகவும், தேவ ஆட்டுக்குட்டியாகவும், வர்ணிக்கப்படும் நீ சீவவிருட்சக் கனியை உண்டு உன்னை அவமதித்த பாவியாகிய எனை மீட்பதே பாக்கியம் என வந்து தொழுவத்தில் கிடக்கின்றனன்யோ. (92)

எண்குணங்களும் ஒருங்கு சேர்ந்த செல்வமே நீ பாவிகளை மீட்பதற்காக உண்டாக்கப்பட்டவனே, அல்லது உண்டாக்குபவனே, தேவ ஆட்டுக் குட்டியோ அல்லது மாந்தரைப் புல்லுள்ள இடங்களைக் காட்டித் தண்ணீர்ண்டை வழிநடத்தும் நல்ல மேய்ப்பனே என்பதை எங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும். (93)

குறிப்புரை; எண்குணங்களாவன. 1. தன்வயத்தனுதல், 2. தூயவுடம்பின நால், 3. இயற்கை உணர்வின்னூல், 4. முற்றுமுணர்தல், 5. இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குறுதல், 6. பேரரஞ்சடைமை, 7. முடிவிலாற்றல் உடைமை. 8. வரம் பலின்பழுடைமை. 'கோளில் பொறியிற் குணமிலவே எண் குணத்தான் தாகீ வணங்காத் தலை. இது குறான்.

11. கிறிஸ்திவினினத்தார்.

தச்சனுகீன வளர்த்த தாகையோ வன்றனுட பிச்சளங்க ளெல்லாம் பெருமாட்டிடையர்களோ	94
வெட்டுக் கிளியருந்தி மெய்வனமெல்லா மனைந்தே யொட்டகத் தோலுடுத்த வோரிருடி யுன்றுதன்	95
பாவிகளாயக் காரர் பாதகங்களே புரிந்து தீவிங்கக் காளானேர் சேர்ந்த சிநேகிதரோ	96
தேசமதி லுன்றனுட சிடர்களெலாங் கடலில் வீசிவலை போட்டு மீன்பிடிக்குஞ் சாதிகளோ	97
ஆயக்கார னுனகன் பானவனே தோற்பதஞ்செய் சாயக்காரன் வீட்டிற் றங்கின னிஸ்தானிகளே	98

உரைநடை; உகீனக் கண்ணுங் கருத்துமாய் வளர்த்த யோசேப்பு எனுந் தச்சன் உனது தந்தையோ. ஆட்டிடையர்கள்தான் உனது பெரிய இனசனங்களோ. ((பிச்சளம்-இனசனம்) 94

ஓட்டகத்தோல் உடுத்து, வெட்டுக் கிளியை உண்டு, காட்டுத் தேகீப் பருகிக் காட்டிலும் மேட்டிலும் அலைந்து தீரிந்த யோவான் ஸ்நானகன்தான் உனது வரவை முன்னுரைக்குந் தாதனே. (95)

உன் சிநேகிதர்கள் யாரென்று எண்ணீருலே நகைப்புந் திகைப்புமாக இருக்கிறது. பாவிகள், ஆயக்காரர், பாதகர், தீய செயல் செய்தவர், பிணியாளர். இதைப் பார்த்தால் உன் போக்கு ஒன்றுயினும் எங்களுக்கு புரியவே இல்லை. (96)

இதுமட்டுமோ. தேசமெல்லாந் தேடித் தெரிந்தெடுத்த சிடர்களோ கடலிற் வலை போட்டு மீன்பிடிக்கும் வலைஞர்கள். இவர் களா தரையில் வலைவீசி பாவிகளைப் பிடித்து மீட்புக்கு இட்டுச் செல்லப் போகிறார்கள்) (97)

ஆயக்காரனுடைய சகேபுவும் உனக்கு அன்பனுகி விட்டாலே. தோல் பதனிடுபவன், சாயமிடும் கைக்கோளன் என்பவர்கள்தான் உனக்குப் பிடித்துமானவர்களோ. ஆதலாற்தான் கடவுளின் பிரதிநிதியாக அவர்களின் இல்லத்திற் சென்று தங்கினேயோ. (98)

குறிப்புரை; யோசேபு இயேகவின் தந்தையல்ல . இயேசு புராணத்தில் உள்ள 'உன்னோ வளர்த்தெடுத்த யோசேபு என்னுந் தச்சன்' என்பதை ஒப்பு நோக்குக.

12. தியானம்.

ஆண்டபொருணீ படைத்த வாதத்தின் மக்கள்சிறை
மீண்டுகொளவோ நூரின் வேசத்தை மேற்போட்டாய் 99

வஞ்சமனு வோருன் வருகைத் தயவறிந்து
நெஞ்சமகிழ்ந் துன்னோ நினைந்துகொள்ளப் போருரோ 100

தீயில்விழுந் தேன் திடுக்கெனக் கொட்டும் பாவத்
தீயில் விழுந்தோரையென்ன செய்கையினுற் றாக்கவந்தாய் 101

நிற்பந்தமும் பயமும் நிந்தையுங் கேடும்நிறைந்து
சற்பந்தனை யடுத்த சண்டாளர்க்கோ பிறந்தாய் 102

கட்டுண்டு பேயின் கடுஞ்சிறைக்குட் பட்டவர்கள்
வெட்டுண்டுபோக விரும்பினு லொண்ணுதோ 103

ஏதுகொடுத்தார் நரரென் றிக்கோலம் கொண்டதல்லாற்
நீதுகொடுத்தோர்க் கருளச் சிவனையுங் கொண்டுவந்தாய் 104

உரைதடை; நீர் பரிபாலிப்பதற்காகப் படைத்த ஆதாமின் மீறுதலால் மக்கள் சாத்தானின் சிறைக்குள் அகப்பட்டு உழல்கிறுர்கள். அவர்களை மீட்டெடுத்து இரட்சிப்பதற்காகவோ மனுவுருத் தரித்துத் தேவபாலனை இங்கு மிறந்துள்ளாய். (99)

அவர்களோ வஞ்சக மனம்படைத்த மனிதர். நீ அப்படிப்பட்டவர்கள்மேற் கொண்டுள்ள உனது மேலான இத்தனை இரக்கத்தையும்,, அதற்கான,

வருகையையும் அறிந்து கொள்வார்களா. மகிழ்ச்சியுடன் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவா போகிறார்கள் (100)

அக்கினியிலே விழுந்த, கொடிய விசத் தேள்கள் அங்கு போடப்படும். அவை பாவிகளைத் திடீரெனவும் திடுக்குறும்படியும் கொட்டுமென்பர். அத்தகைய பாவ அக்கினியில் விழுந்தோர்களைத் தூக்கிக் காக்க வந்ததுள்ளனே. அது எத்தகைய தகாத செயலாகும் என்று எண்ணிப் பார்த்தீர்யோ. (101)

சாத்தான் எனும் பாம்பின் வற்புறுத்தலினாலும், அச்சத்தாலும், வசை மொழியாலும், கெடுமதிகளாலும் நிரப்பப்பட்டுமலும் தீண்டத்தகாத சண்டாளர்க்கா வந்து பிறந்துள்ளனே. (102)

சாத்தானின் ஏவுதலுக்கு அடிபணிந்து அவனின் ஆட்சியிலே கட்டுப் பட்டு அடங்கியிருப்பவர்கள் அங்கேயே நல்ல கணி கொடாத மரங்களாக வெட்டுப்பட்டுப் போகட்டுமே. அதை விடுத்து ஏன் அவர்களைக் காப்பாற்ற முனைந்து இந்த மாட்டுத் தொழுவத்தில் வந்து பிறந்துள்ளாய். (103)

இப்படி நீ பாவிகட்கும் உன்னை மறுதலித்தவர்களுக்கும் இரங்கிக் கருகீன காட்டுவதற்கு இம்மக்கள் என்ன கையூடு தந்துள்ளனர். இப்படியான வர்களுக்கு கருகீன காட்டுவதல்லாது இவர்களை மீட்க உனது உயிரையும் பலிகொடுக்கவா சீவன்கொண்டு பிறந் துள்ளனே. (104)

குறிப்புரை; நமது மீட்பார் இயேசுக்கிறிஸ்து, மூவரில் ஒருவர். மீட்பின் பணியைச் செய்ய வந்தவர். பல்வேறு உருவங்கொள்வது அத்தியாவசியம். ஒருக்கால தும்மை இன்னூரென்று கொல்லியும், ஒருக்கால தும்மை மறைத்துஞ் சொல்லி வந்துர். இது அக்கால மக்களுக்கும் எதிரும் புதிருமாயிருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் அவரைக் கொல்ல செய்ய வேண்டுமென்று கூவிக் கதறினார்கள். பொந்தியு மிலாத்துவும் மக்களுக்கு அஞ்சிக் குற்றமில்லை இயேசுவுக்கு மரணத் தீர்ப்பிட்டான். இயேசுவும் கொல்லப்பட்டார். நீதி நியாயமும் அத்தொடு கொல்லப் பட்டது.

மேலே கேட்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு விடையாக கீழ்வருவனவற்றைக் காணக.

1.நான் என் கய புத்தியினாலாவது, உக்கியினாலாவது, பக்கியினு ஸாவது என் ஆண்டவர் இயேசுவை விக்காசிக்கவும், அவரிடம் வந்து சேரவும் முடியவே முடியாது. "ஓசையால் உணர்பவர்க்கு உணர்வு அரியவன்" அவர். 2. ஆகையால் பரிசுத்தாவியாவைர் நற்செய்தியைக் கொண்டு என்கை வரவைழற்று தம்முடைய ஏழு ஞான வரங்களால் பிரகாசிக்கச் செய்து, பரதத்திற்குரிய மெய்ய விக்வாசத்தில் பரிசுத்தாக்கி, மாதும் வாட்டமின்றி இருக்க ஓம்பிக் காப்பாற்றி வருகிறும் என விக், வாரிக்கின்றேன்.

இவ்வாறே அவர் யுமியில் உள்ள தம் தொண்டர்கள் அனைவரையும் அன்பர் கூட்டம் ஆர்ந்துயியத் துய்க்கும் அடியார் திருக்கவட்டத்தையும் வரவழைத்துக் கூட்டிச் சேர்த்து உள்ளொளி பெருக்கி பிரகாசிப்பித்து, பரிசுத்தமாக்கி, ஒரே மெய் விசுவாசத்தில் தரிப்பித்து காப்பாற்றி வருகிறார்.

உன்னைப்போ னுமாக வன்னினதுன் னூர்க்கிருபை
யென்னைப்போ னீயான தெவ்லுரிரக்கிமிது 105

குப்பையுயர்ந்து நெடுங் கோபுரங் கீழானதுபோல்
லப்பனீதாழ்ந்திங் கடியா ரூயர்ந்தனமோ 106

ஏதோகடவு வெளிமையாய்க் கொட்டிலுக்குட்
பாதகா புல்லிற் படுத்திருப்பதைப் பாரேன் 107

நன்றியறியா மனமே நாயகனார் முன்னைஞக்குட்
சென்றங் கவரின் சிநேகத்தைக் காண்கிலையோ 108

இவ்விதமா யத்தனுனை யிடேற்ற வந்திருக்க
எவ்விதமா யின்னமுல கிச்சைகளை யெண்ணிற்பாய் 109.

உரைநடை: இறைவனின் திருவருட் குணங்களையுன், செயல்களையும் செய்து அவர் போலாகுவதே மனிதர்தம் பேராசை. அதுதான் பரலோ கத்தின் கருகை. அப்படியிருக்க இறை சுதனே, நீ மனிதரைப்போலாகி வந்துள்ளையே. இது எந்தப் பதியின் கிருபையோ. (105)

குப்பைமேடு நெடிதுயர்ந்து கோபுரம் ஆகிவிட. கோபுரம் தாழ்ந்து விடுவதுபோல, அப்பா, யேசுவே நீ உண்ட் தாழ்த்தி இங்கு வந்து பிறந்துள்ளை. அதனால், உம்மைப் பின்பற்றுகிற நாங்களோ உயர்ந்து விட்டோம் (106)

பாவியே வந்துபார். நீ செய்த பாவங்களில் இருந்து உன்னை மீட்டு எடுப்பதற்காக, இதோ தேவகதன் தன்னைத் தாழ்த்தி, எளிமையான கோலத்துடன் மாட்டுக் கொட்டிலுக்குள் புல்லகையிலே பிறந்து கிடப்பதெப்பார் (107)

தேவன் இம்மட்டாக உனக்குச் செய்த உபகாரங்களை உணர்ந்து கொளாது இருக்கும் பாவ உணர்வு நிரம்பிய நெஞ்சே, அதோ முன்னைஞயிலே எம் யேசுநாயகர் பாலனுகி வந்து படுத்து உறங் குகின்றார். அவரை அங்கே போய்ப் பார்த்து அவர் உன்மேற் கொண்டுள்ள மட்டற்ற அன்பை இன்னும் காணுயோ. (108)

பாவியே இப்படியாக தேவன் உன்கீன இரட்சித்து ஈடேற்றுவதற்காக வந்துள்ளபோதும், இன்னுமின்னும் உலக இச்சைக்கு ஆளாகி அவற்றையே நினைந்துருகுகிறோம். இது தகுமா. (109)

13. பிரதிக்கிணை.

இத்தகீன யன்பா யிரங்கியெகீன மீட்கவந்த
அத்தனே யுன்கீன யனவரதமும் பணிவேன்

110.

தேவரீர் சித்தமகைத்த செய்வேனேன் சீவகீனயு
மாகீஸ்யு முனகீயன்றி யாரிடத்தும் வைத்துவையேன். 111

உன்கீனப் புகழ்வேனு கீஸ்பணிவே னுன்கீனவிட்டுப்
பின்கீனயொரு பொருளோப் பேணிப் பிதற்றேனே. 112

வாக்கினுற் கண்ணால் மனத்தாலுன் வாஞ்சையினு
னுக்கினு லுன்றகீனயென் னுட்களி லெல்லாந்தொழுவேன்
113

உரைநடை; இம்மட்டாக இந்தப் பாவிமேல் இரக்கம் வைத்து சாத்தானின் கையிலிருந்து எனை மீட்க வந்த பிதாவே உகீன எந்த வேளையிலும் எந்த நேரத்திலும் துதிப்பேன். (110)

இந்தஉலகத்திலே உனது சித்தமல்லாது எனது சித்தமென்றுமே நடவாது என்பதை நன்கு உணர்ந்த நான் உமது சித்தத்துக்குப் பிரியமான செயல்களையே செய்வேன். என் முழு சீவனும் என் வாஞ்சையும் உன்னிடமே வைத்துவோன். வேறு எவ்விடமும் ஒரு போதும் வைத்துக்கொள்ள மாட்டேன். (111)

உன்புகழையே புகழ்ந்து பாடுவேன் அல்லாது எவ்வளவு பொன் பொருள் தரினும் மற்றவரையோ, மனிதரால் சிருட்டிக்கப்பட்ட வேறு தேவர்களையோ எந்தனின் வாயெடுத்துப் பாடேன். அவற்றை யிட்டுப் பொய்யானவைகளைச் சொல்லி ஏற்றிப் பிதற்றவும் மாட்டேன் (!12)

எந்தன் வாயின் வார்த்தைகளாலும் கைகளின் கிரியைகளாலும் மனதின் நினைப்பினாலும் உடலின் செயற்பாடுகளாலும் உந்தகீனயே எனது வாழ்நாட்கள் எப்போதும் தொழுவேன் (113)

அனியாய மானவுல கற்பசகத்துக்கா
யினிமே லுனக்கேரு தேதினையும் யான்புரியேன் 114

ஆற்றும நேசா அருமை மணவாளா
வேற்றுமையா யுகீவிட்டு வேறு ரிடத்தி ஒய்வேன் 115

பொன்னுலகை விட்டுப் புவியிலெனிப் போற்பிறந்த
மன்னவனே நின்னை மறந்திருக்கும் வாறதெங்கே 116

பொல்லாத பாவியெனிப் போக்க மனம்வராம
லெல்லா மிலவசமா யீந்தாயென் கீயாவே 117

உரைநடை: நீதி நியாயமற்று பிசாசின் கிரியைகளையே மனிதர் செய்கிற இந்த உலகத்தில் ஏற்படும் அற்ப சகத்துக்காக நான் இனி அலைய மாட்டேன். அவை உமக்குப் பிரியமற்றவைகளாக இருப்பதால் அவற்றை விரும்பவுஞ், செய்யவும் ஒருபோதும் துணிய மாட்டேன். (114)

நிரே என்கீர ஆபத்திலிருந்து காப்பவர், துயரத்தில் இருந்து ஆற்றித் தேற்றுபவர். என் ஆத்மாவிற்கு சமாதானந் தருபவர். என் நேசனே, நூன மணவாளா உன் கட்டளைகளைக் கைவிட்டு நான் வேறு எவரிடஞ் சென்று பாவ மீட்புப் பெறுவேன். (115),

பரம லோகத்தைவிட்டு மாந்தரை இரட்சிப்பதற்காக என்னைப்போல மனித உருவெடுத்துப் பிறந்து இந்த மாட்டுத் தொழு வத்திற் கண்துயிலும் தேவ பாலவனே உன் மட்டற்ற கிருபையை என்னால் என்றும் மறக்கவே முடியாது. (116)

கேடுகெட்ட பசாசின் வழிசென்ற பாவியாகிய என்னை ஓரேயடி யாகத் திர்த்துக்கட்டி நரகிலே தள்ளிவிடாமல், மனித குலத்து மீட்புக்காக உமது இரத்தக் கிரயத்தைக் கொடுத்து இரட்சிப்பை இலவசமாகத் தந்துள்ள யேச ஜூயாவே உந்தனை நான் பற்றிக் கொண்டேன். அதற்காகப் பிரதிக்கினைகளைச் செய்கிறேன். (117)

14.மன்றுடு.

மண்ணைப் பொருளோ மனையாளோ மற்றதொன்றை
யெண்ணி யுளே யிகழா தெண்ணையாட் கொண்டருளே 118

கெட்டோரைத் தேடுங் கிருபையே நீயெனைக்கை
விட்டா வெற்னாஞ் சிறையை மீட்டால்லோ மேன்மை 119

ஜூயனே யென்னைமுற்று மாட்கொளுனக் கானதையே
செய்யவருட் கண்ணாற் றிருவுளமே பார்த்ததருள்வாய் 120

இத்தனைநாள் விணை யெனைக்கெடுத்த பாதகங்க
ளத்தனையும் நிக்கி யடிமையைக் கைக்கொள்வாயே 122

உரைநடை; மண்,பெண்,பொன் என்கின்ற உலக ஆசைகளையும் வேறு
எவற்றையுமே மனதிலே பெரிதாக நினைத்து, உன்னை இகழ்ந்து
காசேதான் தெய்வமடா என்றும் சிற்றினப்பமே சுவர்க்கமென்றும் வாழா
திருக்க நல்வழி காட்ட எனைப் பாவங்களிலிருந்து மீட்டு ஆட்கொண்
டருள்க. (118)

பரிசுத்தவாள்களையல்ல பாவிகளையே இரட்சிக்க வந்துளேன் என்று
பக்ஸ்ந்த பரமக்கதனே, பசாசின் பிடிக்குட் சிக்குப்பட்டு கெட்டகீந்து போன
பாவிகளை மீட்பதற்காகத் தேடுகின்ற கருணை வடிவே, நீ என்னைக்
கைவிட்டால் வேறு யார் பாவச் சிறையிலிருந்து மீட்பார்கள். (119)

யேசு ஜூயனே, அடியேனை முழுதாக ஆட்கொண்டருளும். உனது
இருக்கமிக்க கண்களால் என்னைப் பார்த்தாலே போதும். அதே கணத்தில்
என் பாவங்கள் எலாம் அகன்றபோகும். (120)

இவ்வளவு நாளாக என்னைப் பசாக தன் வலையிற் போட்டிருந்தான்.
அதனால் நான் பல கேடுகளையுஞ் செய்து பாவ மூட்டையைத்
தோழிற்கொண்டேன். அவற்றையெலாம் அகற்றி உன்னடியானுகிய
எனை உனது திருக்கரங்களால் தூக்கிவிடுவாய். (121)

குறிப்புரை; ஒப்புநோக்குக. எ.ஆ.கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் "சத்தாய்
நிழ்களமாய்." என்ற வணக்கத்தையும், சுந்தரரின் "பொன்னார் மேனி யனே"
என்ற தேவாரத்தையும்.

என்கையல்லாற் பத்தருஞக் கெண்ணிறந்த கோடிகளுண்
டுன்கையல்லால் னென்றனக்கிங் கொருதவி யார்பரனே 122

தூய பரிசுத்தாங்கத் தூதர்புகழ் நீ வேத
நாயகனின் பாடகையும் நாட்டம்வைத்துக் கேட்டனேயோ 123

சொல்வேத நீதத் துரையேயுன் தாசனைகை
நல்வேத நாயகனுய் நாட்டி யாசிர்வதிப்பாய் 124

நன்றாய்ச் சதாகால நாளெல்லாம் வாழ்ந்து களித்
தென்றுமென்மே வன்பா யிருந்தாள் பராபரனே 125

உரைநடை: தேவ பாலனே உமக்கோ நான் மாத்திரம் அடியான்
அல்லன். எத்தனையோ கோடிக் கணக்கானவர்கள் அடியவர்களாக
இருக்கின்றனர். ஆனால் ஏனக்கு நீ ஒருவரே தேவனுக இருக்கிறீர். (122)

நீர் பரிசுத்தர், தேவ தூதர்களாற் பாடப்படுவர். அற்பனும் பாவியுமாகிய
வேதநாயகனின் அடியான் என்று அழைக்கப்படும் என்கையும் எனைப்
போன்று அநேக அடியார்கள் பாடும் தாராட்டுப் பாடல்களையும்
உங்கிருபா நாட்டத்துடன் கேட்டருள்க. (123)

வேதங்கள் முழங்குகின்ற தூயரே, உலகாதிபதியே, உனதடி யாராகிய
எனை உமது வேதங்களைக் கற்று அதன்படி உழைப் பின்பற்றித்
தூதுப்பளி செய்ய நிலைக்கப்பண்ணித் திருவருள் தருக. (124)

தேவ பாலனே, பராபரனே, பரிசுத்த ஆவியே, சதா காலமும் இம்மையிலும்
மறுமையிலும் உமக்குள்ளே வாழ்ந்து உமது திருவருளாற் கிடைக்கும்
மிட்பைப் பெற்று தேவ ஆனந்தங்கொண்டு வாழ அருள் வரந் தருக. (125)

*****

15. திருச்சபை வாழி.

வேந்த ரறிஞர் மிகக்கற்றேர் மெய்க்குருக்கள்
சாந்த சவிசேடச் சபையோ ரெலாம் வாழி

126

வாழி பராபரனின் மைந்தன் மனுவேலரசன்
வாழியின்று மென்று மறுமையிலும் வாழியதே

127

உரைநடை: இந்த உலகை இறைவனுக்கு மகிழையாக அவரின் சித்தப்படி ஆட்சிசெய்யும் ஆட்சியாளர்கள், தேவனுக்குப் பயப்படுதலே ஞானம் என்பதற்கு ஏற்ப அறிவைப் பெற்றவர்கள், பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் பல மதங்களின் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கற்றவர்கள், உண்மையாக இறைவனருளையும் இரட்சிப்பின் வழி யையும் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டும் அருள்மறைக் குரவர்கள், மனச் சமாதானத்திற்கான இறைத் தூதை வாஞ்சிக்கும் திருச்சபையார்கள் ஆதியோர் இறையருள் பெறுக, அவர்கள்மேல் தேவ ஆசிர்வாதம் நிலைத் திருப்பதாக. (126)

பிதா, சுதன், பரிசுத்தாவி, என்னும் இறைத் திருத்துவத்துள் ஒன்றுன யேசுபாலன் என்றும் இன்றும் நாளையும் எப்போதும், இருந்தவர், இருக்கிறவர், இருப்பவர் என்ற நம்பிக்கையை மானுடர்க்குத் தந்து மண்ணிலும் விண்ணிலும் அவர் மகிழையான நாமம் வாழ்க. (127)

(முற்றும்.)

*****

இரண்டாவது
தஞ்சாவூர் சுவிசேடக் கவிராயர்
வேதநாயக சாஸ்திரியாரவர்களின்
திருச்சபைத் தாராட்டு

தஞ்சாவூர் சுவிசேடக் கவிராயர்
வேதநாயக சாஸ்திரியாரவர்களின்

திருச்சபைத் தாராட்டு

1. தேவ பராமரிப்பு.

சிர்பூத்த தேவ திருச்சபைத் தாராட்டுரைக்கப்
பார்பூத்த ஞானப் பரமசுதன் காப்பாமே

1

காப்பாற்ற வந்த கருணை மனு வேலர்சே
முப்பான மெய்ச்சபையின் முப்பொருளே முன்னடவாய்

2

முன்னடவாய் நாயேற்கு மோசமொன்றும் வாராம
லன்னை மரிமகனே ஆதிபிதா வின்சுதனே

3

ஆதிபிதா வானே ரருமைமகளைப் பார்த்து
மாதயவாய்த் தந்த மதலையே நித்திரைசெய்

4

நித்திரைசெய் சத்துருக்கள் நின்னிடத்திற் சேராமற்
சித்த மிரங்கித் திருக்கண்ணுற் பார்த்தருள்வார்

5

உரை நடை: இறைவனின் அருட்கொடைகள் எனும் நறு மலர்கள்
மலர்ந்துள்ள திருச்சபையின் விளக்கத்தைத் தாராட்டாகப் பாடுவதற்கு
உலகமெங்கும் நிறைந்துள்ள தேவ பாலன் அருட்துளை செய்வாராக. (1)

மனுக்குவத்திலே உள்ள மட்டற்ற பரிவினால் பாவத்திலிருந்து மீட்டெ
டுக்க வந்தவரே. எப்போதும் எங்களோடு இருக்கும் அருள் நிறைந்த
தேவனே. ஆதியிலிருந்து நிலைத்துள்ள திருச் சபையின் பிதா சுதன்
பரிசுத்தாவி எனும் திருத்துவப் பொருளே எங்களை வழி நடத்துக (2)

பரமனின் பாலனே, மரித்தாயின் மகனே, இதனைப் பாடும்போது சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம், அருட்குற்றம் என்பன ஏற்படாது நாயிலும் கண்டேனைக் காத்தருள்வாயாக (3)

உலகத்தின் ஆதியாக இருக்கின்றவரும் சகல படைப்புகளின் தந்தையுமாகிய தேவன் தனது விண்ணின் மகனை மனுக்குலத்துக்குத் தயவுண்டாக்கும்படி பாருக்கு அருளியவரே, மதலை மொழி போன்று இனிமையான மலைப் பிரசங்கத்தை மக்களுக்கு மலர்ந்தவரே கண்டுயில்க. (4)

யேசு பாலனே, ஏரோதின் ஆட்கள் உன்னைக் கொல்ல வழி தேடுகின்றனர் என்பது உண்மைதான். அவர்களால் எவ்வித இடர்களும் ஏற்படாதிருக்க மனங்கொண்டு பரம தந்தை அவரது கருணையிக்க கண்களாலே உன்னை நோக்கிக் காப்பார். ஆதலாலே கலக்கமின்றி நித்திரை செய்க. (5)

வினக்கக் குறிப்புகள்;- இப்பாடல்கள் அந்தாதி யாப்பின. கண்ணிகளில் மாத்திரமன்று ஒரையங்கங்களிலும் அதன் சாயை விரவி வருவதைக் காண்க.

பார்ப்பாருகீனத் தயவாய்ப் பார்த்துனது துக்கமெல்லாந்
தீர்ப்பா ருனக்குத் தினந்தினமு நன்மைசெய்வார் 6

நன்மைசெய்வார் தேற்றரவி னல்லாவியைத் தருவார்
துன்மையெல்லா நீக்கிச் சுகத்திலுகீன யாதரிப்பார் 7

ஆதரிக்கக் கர்த்தருண்டு அற்புதனுற் காவலுண்டு
வேதன் றுகீனயதுண்டு வித்தகனுர் தஞ்சமுண்டு 8

தஞ்சமுண்டு காவலுக்குச் சம்மனசன் டேசவுட
ஐந்து காயத்தி னடைக்கலமுண் டெந்நானும் 9

உரை நடை; உன்னைத் தனது அருள் மிக்க விழிகளால் ஏற்றுக்கூடும் பார்ப்பார். அதுமட்டல்ல உனது துக்கங்களை அடியோடு இல்லாது தீர்த்தும் வைப்பார். மேலும் நாள்தவருது நன்மைகளையே தருவார். எனவே கவலை வேண்டாம். கண்டுயில்க (5)

உனக்குச் சகல நன்மைகளும் உண்டாகும் தேற்றரவாளனின் பரிசுத் தாவியும் உம்மேலே வந்து இறங்கும் துன்பங்களை அகற்றத் தேவ ககந் தந்து வல்லமையான கரங்களால் அணைத்து ஆதரிப்பார் (7)

உன்னை என்றும் அணைத்துக் காக்க பரவோகத்தின் தேவன் இருக்கிறார். அற்புதம் மிக்க அவருடைய பாதுகாப்பு இருக்கிறது. எல்லா மறை களுக்கும் முதல்வனுகிய தேவனின் துணையும் எல்லாவற்றையும் அறிந் துள்ள பரமனின் அடைக்கலமும் உன்னுடன்கூட இருக்கிறது (8)

அஞ்சாதே, கலங்காதே, உனக்கு அபயத் தந்து உன்னைத் தனது தேவ தூதர்களைக்கொண்டு காவல் செய்விப்பார். அவற்றிலும் பார்க்க கிறிஸ்துவின் ஐந்து திருக்காயங்களின் மீட்பின் அடைக்கலத்தையும் தந்தருள்ளார் (9)

விளக்கக் குறிப்புகள்;- 'ஓருபோதும் மறவாது உன்னைம் பிழு விழுக்கா உ வைக் கென்ன குறை மகவே' ஒய்க் கோங்கும்.

2. தேவனூர் பிறப்பும் மனுடனூர் சிறப்பும்.

எந்நானும் வாழ்ந்திருக்க யேக வனக்காக
அந்நாளின் மாட்டகத்தி ஸன்னைவயிற்றிற் பிறந்தார் 10

அன்னை மரிவயிற்றி லாரிருள்குழ் கானகத்தில்
முன்னையிலே பிறந்தார் மூடுதற்குச் சீலையற்று 11

சீலையனக் குண்டவர்க்குச் சேர்ந்த கந்தை மாத்திரந்தான்
மேலும்நல்ல தொட்டிலுண்டு மெத்தையண்டு கட்டிலுண்டு 12

கட்டிலுண்டோ கர்த்தருக்குக் காட்டிலென்ன வண்டாகும்
கொட்டிலுக்குள் மாடுதின்குங் கூளமல்லால் வேறுதுண்டோ
வேறுருத்த ராதரவோ மேய்ப்பர்களை யல்லாமற் 13

கூடுமுனக் குண்டவர்க்குக் கொட்டிலுண்டு புல்லுமுண்டு
மாடுமுண்டு பின்னே மடத்திலிட முண்டாமோ 14

கூடுமுனக் குண்டவர்க்குக் கொட்டிலுண்டு புல்லுமுண்டு
மாடுமுண்டு பின்னே மடத்திலிட முண்டாமோ 15

உரை நடை; பாவியே, நீ பாவத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டு நித்தியசிவை
அடைவதற்காகவே : தேவன் மாட்டுத் தொழுவத்திலே மேரித் தாயின்
யிற்றில் வந்து தேவபாலகனுக்பி பிறந்துள்ளார் (10)

கண்ணி மேரியின் உதரத்தில், கடும் இருள் குழந்த மார்கழிக் குளிர் இரவு நேரம் காட்டில் உள்ள மாட்டுத் தொழுவத்தில், பச்சை உடல் போர்த்திக் கொள்ளக்கூட ஒரு துணியுமற்ற அனுதாவு நிலையில் முன்னோரையிலே வந்து பிறந்தாய். (11)

அப்படிக்கூடச் சொல்வது தவறு. நியோ கடவுளின் குமாரன். பரத்திலே பலவித நவரத்தனமிழைத்த பட்டாடைகள் அணிவதற்கு உண்டு. துயில்வதற்கு தேவதாரு மரத்திற் செய்த கட்டில் உண்டு, ஆடுவதற்குப் பொன்மலைத் தொட்டிலுண்டு. ஆனாலும் பாரில் உனக்குக் கிடைத்தது கந்தைத் துணிதான். (12)

அப்படி இருந்தும் பெத்தலேகம் ஊரின் அருகில் உள்ள காட்டிலே வந்து பிறந்தபடியால் கட்டில் எங்கே கிடைக்கும், ஆதலாற்தான் மாடுகள் உறங்கும் தொழுவத்தில் அவைகள் உண்ணாலும் வைக்கோற் படுக்கையில் துயில்கின்றன (13)

மற்றும் ஆடுமேய்க்கும் இடையர்களோ விட இங்கு உனக்கு ஆதாவு தர யாருள்ளனர். ஆனால் நீ வீற்றிருந்து அரியாசனம் செலுத்து விண்ணிலே பிரலோக மானிகை உண்டு. வாசஞ் செய்யப் பரலோக வீடும் உண்டு. (14)

ஸரமகதனே உனக்குத் தேவ திருச்சபை இருந்தாலும் உலகில் வந்து தங்குவதற்கு சத்திரத்திற்கூட இடமில்லை. என்றாலும் இருப்பதற்கு மாட்டுத் தொழுவமும் துயில்வதற்கு புல்லகையும், பாதுகாக்க மாடு களும் உள்ளன. இம்மட்டாக தாழ்மையைடைந்து எங்களைப் பாவத்தி விருந்து மிட்க மனுடானாலே. (15)

விளக்கக் குறிப்புகள்:- இயேசுவின் மனுட அவதாரம் அவரது பரமார்த்த நிலைக்கு மறுதலையாம். அப்படியிருந்தும் அவரின் அருட்பெருக்கத்தால் அவர் இத்தாழ்ந்த ஹோலங்கூண்டார். இதுவே கிறிஸ்துவின் அருட்கொடை என்க.

உண்டா முனக்கோ வுகவெகு மானமெல்லாங்
கொண்டாடத் தந்துவிட்டார் கோடிவிதச் சீராட்டும் 16

சீராட்டத் தாயாருண்டு சேர்ந்திருக்கத் தோழுஞ்சு
தாராட்டச் செவிலியுண்டு சந்ததிகள் வீட்டிலுண்டு 17

வீட்டி லுனக்கு வெகுபே ருதவியுண்டு
காட்டி வெங்கள் கர்த்தருக்குக் கைக்குதவி யாரிருந்தார் 18

ஆரிருந்துங் காரியமே னக்குடிலும் விட்டேகக்
கோர ஏரோதே கொடுமையிகச் செய்தானே 19

கொடுமைசெய் வாரில்கீக் கொல்லுவா ரில்கீக்
கடுமைசெய்வா ரில்கீக் கவலீயற்று நித்திரைசெய்

20

உரை நடை; இவைகள் இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் உனது பரம தகப்பன் இந்த உலகத்தையே வெகுமானக் கொடையாகத் தந்துள்ளார். இதை நீ அனுபவிக்கலாம். அத்துடன் உன் புகழ் பல்கோடி மக்களின் வாயாற் புகழ்ப்படும். (16)

இந்த மாட்டுத்தொழுவத்திலேபிறந்துவிட்டோம் என்று கவலீயறுதே. உன்னைக் கவனிக்கக் கண்ணியாகிய உனது தாயார் மேரி அருகில் உள்ளார். இந்த உலகத்தில் பாவ மிட்டை நாடுபவர்கள் யாவுரும் உன்னை வந்தடையும் நண்பர்கள். நீ கண்ணுறுறங்கத் தாராட்டுப் பாடுவதற்கு கண்ணியாகிய உன்னன்னை அருகில் உள்ளாள். உனக்கோ ஆபிரகாம் சந்ததி என்ற கடவுளால் ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட ஒரு சந்ததியே உண்டு. (17)

பரலோக வீட்டிலே உன்னைப் பராபரிக்கவும் இட்ட பணியை செய்யவும் பலவுள்ளானர். அப்படி இருந்தும் நீர் இங்கு காட்டிலே வந்து பிறந்து விட்டதால் இங்குனக்கு யார் வந்து உதவி செய்யப் போகிறார்கள். (18)

யாரிருந்தாலும் என்ன பயன். அதோ, ஏரோது மன்னன் உன்னைக் கொல்வதற்காக ஆட்களை ஏவி விட்டுள்ளான். அவர்கள் உனைத் தேழிக் கண்டுபிடிக்க அலைகிறார்கள். இங்கு நீ இருப்பது மிக அபாயம். ஆதலால் உனக்குத் தஞ்சம் தந்த இந்த மாட்டுக் கொட்டிலைக்கடை விட்டுச் செலவேண்டிய நிரப்பந்தும் ஏற்பட்டுள்ளதே. (19).

என்றாலும் நியோ தேவ மைந்தன். உனக்கு எவராலும் துன்பங்கள் நேரிடாது. உனைக் கொல்வதற்கு இவ்வுலகில் எந்த வல்லமையாலுமே முடியாது. கண்டிப்பதற்குக்கடை எவருக்கும் பரிசுத்த சக்தியில்கீ. ஆதலால் கவலீயை விட்டொழி. கண்களை மூடித் துயில். (20)

நித்திரைசெய் தெள்ளமிர்தே நேசமுறும் பைங்கிளியே
சித்திரப் பூங்காவனத்திற் சென்றுவருங் கோகிலமே

21

கோகிலமே தாராவே கூவும் புருவினமே
பாகுதனிலே சமைத்த பஞ்சாமுத்த தேனே

22

தேனே ரசமே திகட்டாத செங்கரும்பே
மானேயென் கண்ணே வயிரமணிப் பெட்டகமே

23

பெட்டகமே பொற்பணியே பேழையே யென்னுசைக்
கட்டழகே மாத்துயர்ந்த கட்டித் திரவியமே

24

உரைநடை; தேவாலனே கண்துயில்வாயாக. நியோ நித்திய ஜீவனைத் தழும் தேவர்களின் அழுதம். பாவிக்குப் பரமண்டல நன்மைகளையிட்டுப் பரிவுடன் பச்சைக் கிளிபோல உபதேசங்கு செய்பவன். ஆண்டவர் படைத்த ஏதேங் தோட்டத்தில் உலாவரும் பேறுடையவன். (21)

மிட்சி வந்தது எனக்கடவும் வசந்தகாலக் குயிலையும், என்னைப் பின் தொடர்ந்து வாருங்கள் அதை உங்களுக்குத் தருவேன் என அசைந் தசைந்து நடக்கும் தாராவையும், தேவ சமாதானத்தை யாவருக்கும் கொடுக்க வந்து நற்செய்தியைச் சொல்லுகின்ற வெண் புறுவுவையும் போன்றவன். பழும் பால் சர்க்கரைபோன்ற திருத்துவத்தை ஐந்து திருக்காயங்களில் இருந்து பெருகிய உனது இரட்சிப்பின் பலியிலே கலந்து எடுத்த பானத்தின் சுவையானவன். (22)

உன் வார்த்தைகள் தேனிலூம் இனிமையானவை. உன்போருக்குத் திகட்டுத்தலைக் கூறாது எப்போதும் சுவைத்தரும் செங்கரும்பைப்போன்று அவைகள் பாவிகளுக்கு நயந் தருவன. எனது மனதிற்கு இரட்சிப்பின் களிப்பைத் தந்து துள்ளி விளையாடும் மான் குட்டி போன்றவன். நானே ஒளியும் வழியுமாக இருக்கிறேன் என்று சொல்லி எனது இரு கண்களாக இருந்து வழிநடத்துபவன். பத்துக் கற்பணைகள் எனும் மணிகளை ஒன்று சேர்த்து இரு வலிமைமிக்க கற்பணை மணிகளாகச் செய்து வைத்துள்ள பேழை. (23)

நியோ எனது உடன்படிக்கைப் பெட்டி, நான் அணிந்துகொள்ள வேண்டிய அங்கு, மேன்மை, தூய்மை, தியாகம் எனும் ஆபரணங்களாக இருப்பவர். நான் மரித்துப் போனாலும் என் ஆத்மாவை அடக்கிக் கொள்ளும் பெட்டகம். இறைவனுக்குரிய மாருத் தன்மைகள் எனும் அழுகு கொண்டவன். பல தடவைகளில் பரிசேயராலும் வேத பாரகர் களாலும் புடமிடப்பட்ட கட்டித் தங்கம். (24)

கன்னி மரியாள் எனும் மதிப்பும் பரிசுத்தமும் உள்ள சிப்பியிடத்து திரண்டு விளைந்த முத்து. உயிர்த்தெழுந்த ஜீவமணி. என் விறிகள். எனது சீவனுக இருப்பவர் என்னைச் சுற்றி எந்த நேரமும் களி நடனஞ்செய்யும் உனது கிருபையான மயிலூம் ஆசிர்வாதம் போன்ற அதன் பேடையும் போன்றவர். (25)

பேடே இளங்கொடியே பிள்ளைக் கலிதீர்த்து
விடே யுலாவி விளையாடும் நல்லனமே

அன்னமே சோபனமே யாதனமே மாதனமே
சொன்னமே மின்னே துலங்கவரும் பாக்கியமே

27

பாக்கியமே கூத்தாடும் பாவையே பங்கயமே
தீர்க்கமிகும் ஞான தீபமே கண்வளராய்

28

கண்ணுறங்கு மின்னரசே கர்த்த ரிரக்கம் வைத்துப்
புண்ணியமாய்த் தந்தருளப் பூத்துவளர் கற்பகமே

29

உரைநடை; தேவனே நீர் எனது ஞான மனவாட்டி. என்னிதழ்த்தை
தீமையிருந்து காத்து இறைவன்பால் காதல்கொள்ளச் செயும் இளம்
பெண். எனக்கு மீட்பு எனும் குழந்தையில்லாத பேராசைகொண்ட
குறையைத் தீர்த்து வைக்கப் பிறந்துள்ள பரமண்ட வீட்டிலே ஒடி விளை
யாடும் தேவ பாலன். பாலில் பாலீ மட்டும் எடுத்துத் தண்ணீரைப்
பிரித்துண்ணும் அன்னம்போலன்றி பரிசுத்தவான்களை அல்ல பாலி
களுக்காகவே வந்தேன் என்று அவர்களை உன்பால் எடுத்து அணைத்துக்
கொள்ளும் பரமதகப்பன். (26)

என்கீர்த் தீமையிலிருந்து பிரித்தெடுத்து வாழ வழிகாட்டும் அன்னம்
போன்றவர். எனக்கு எல்லா நன்மைகளையும் வழங்குபவர். எனது விலை
யேறுப் பெற்ற சொத்து. பெரிய செல்வம். எனக்கு இறை ஒளியைத்
தருகின்ற பொன். என்னகத்திற் பிரகாசிக்கும் அருட்கொடை. (27)

மலீப் பிரசங்கத்திலே யார் யார் பாக்கியவான்கள் என்று வகுத்து
உரைத்தவர். என்மனதிலே நின்று அருள்நடனஞ்சு செய்யும் சிலுவையின்
பிரதிமை. மனதின் இருள் கிழிய மலரும் தாமரை மலர். தேவ வாக்கியங்
களைப் பயபக்தியுடன் தெளிவாக விளக்கும் ஒளிச் சுடர் இத்தகை
மேன்மையுடைய கண்ணி மரியாளின் மதலீயே கண்ணுறங்குக (28)

வானத்தின் தேவனே, பாவிகளாகிய எங்களின் மேல் இவ்வளவாக
இரக்கம் வைத்து இரட்சித்தகுள உலகத்திலே மொட்டாகி வந்து மலர்ந்
துள்ள இயேசு பாலனே, கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று கேட்பவற்
றைக் குறையாமல் வழங்கும் கற்பகத் தருவே துயில்வாயாக (29)

4. கிறிஸ்து உண்டுபண்ணின நன்மை.

- கற்பகமே நீதான் கலங்கி யழவேண்டாம்
அற்புதனு ருன்மேலு மன்புவைத்தா ரந்நாளில் 30
- அந்நாளில் யூதர்க் களித்ததுபோ விங்குனக்கு
மன்னுவைத் தந்தருள வந்தார் பரமசுதன் 31
- பரம சுதனும் பராபர னுமானேர்
வரமணைத்து முண்டாக்க வந்தாரே பாவிகட்காய் 33
- பாவிகஞக் காகவென்றே பாடுபட்ட புண்ணியனுர்
சீவகளி யுனக்குத் தின்பதற்குக் கொண்டுவந்தார் 34
- கொண்டுவந்தா ரெங்கள் குலமானு ராதிநர்
பண்டுகளி தின்ற பழவினையும் பொய்யாமோ 34

உரைநடை; கேட்பதைத் தரும் அருட்கொடையாளனே நீ எதற்காக அழவேண்டும். பாவிகள் இன்னும் தங்கள் பாவங்களை உணர்கிறார்கள் இல்லையென்று கலங்குகின்றன. உனது பரம தகப்பன் உன்மேல் அவைகடந்த அன்பு வைத்துள்ளார். அதனால் அவ்லவோ இவர் என் தேவுகமாரன் இவரில் அன்பாயிருங்கள் என்று தேவன் சொன்னார். (30)

முற்காலத்தில் யூதர் குலத்தினரான இசரவேலியர் எகிப்திலிருந்து மிட்கப்பட்டு சினுய்ப் பாலை வனத்தை வந்தடைந்தபோது அவரை அன்றுட அப்பமான மன்னுவினால் போசித்ததுபோல அவரது மக்களாகிய எங்கஞக்கு பாவத்திலிருந்து விடுதலையும் நித்திய சீவனுக்கான இராப் போசனத்தையும் தருவதற்காக வந்துள்ள கடவுளின் குழந்தையாக நீ இருக்கின்றன. (31)

மனிதர் மேற் பிரியமாயிருக்கும் நீரோ பாவிகளாகிய எங்களின்மேல் மட்டற்ற இருக்கங்கொண்டு பிதா,சுதன், பரிசுத்த ஆவி என்கின்ற முத்தத்துவமும் திரண்டு இங்கே மனுவடிவாக வந்துள்ளாய். (32)

பாவிகளுக்காகச் சிலுவையும் பாடுபட்ட தரும சிந்தையுள்ள தேவ குமாரன் நித்தியத்தை உண்டாக்கும் தனது தேகழும் இரத்தமுமாகிய திருவிருந்து எனும் நற்கனியைப் பாவிகட்குத் தந்து தற்காக்க வந்துள்ளார். (33)

அத்தகைய தியாகக் கலியை எங்களுக்காகப் பரத்திலிருந்து கொண்டு வந்துள்ளவர். அதுமட்டுமல்ல தேவனுகிய அவர் எங்களைப் போல மானிட சாதியாகிவிட்டார். இதனால் முதல் மனிதர் அவரின் கட்ட ஜோகளை மீறி உண்ட பாவக்கணியின் சாபம் அழிந்தொழியப் போகின்றது. (34)

விளக்கக் குறிப்புகள்;- மனனன் என்பது மனனன் வானத்தின் நின்று இறங்கிய தேவ உணவு, நிலைபெற்றவன், ஆமேன் எனப் பலபொருள் தரும் சொல். ஒப்பு நோக்குக. 2 எண் 11;9

பொய்யான பேய்களுடன் போர்செய் திணோத்தவர்க்கு
மெய்யான அப்பமவர் மேன்மையுள்ள பானமவர் 35

மேன்மையுள்ள ராஜா விணைதீர்க்கு மேசியா
மானமிகுந் தேவ மனுவேல்தம் மாங்கிஷத்தை 36

மாங்கிஷத்தைப் போசனமாய் மாற்றித் தமுதுதிரம்
ஈங்குனக்குப் பானமதா யீய்ந்தார் கிறிஸ்திரைவன் 37

கிறிஸ்து மனோவாக்காற் கிரகிக்கக் கூடாத
திருத்துவத்தி லொன்றுகஃ ஶேர்ந்திருக்கும் ஞானமவர் 38

ஞானப் பராபரஞார் நல்மனதாயுன் றனக்கு
வானத்தி னப்பமென மைந்தணையுந் தந்தாரே

மைந்தனுக்கா யாவும் வகுத்தா ருகீஸ்படைத்தா
ரிந்தவித நன்மைகளுக் கென்னதா ஞெப்பாகும் 40

உரைநடை; அப்பாலே போ சாத்தானே என்று பல தடவைகளில் கட்டளையிட்டு அவற்றை எதிர்த்து எதிர்த்து வெற்றிகண்டவர். பாவப் பிணியுற்றவர்க்கு உண்மையான தேகமெனும் அப்பழும் சிந்திய இரத்தமெனும் உயர்ந்த திராட்சை ரசமுங் கலந்த திருவிருந்தாக இருந்து பிணி அகற்றுகிறார்.(35)

அவர் உன்னத்தின் மகிழையின் மனனன். பவப்பிணியைத் தீர்க்கும் வல்லமையுள்ள இரட்சகர். மட்டற்ற பாண்புள்ளவர். என்றும் எங்க ஜோடு கூட இருப்பவர். இரத்தமும் சதையுங்கொண்ட மாலுட வடி வானவர்.(36)

தன் தேகத்தையும் உதிர்த்தையும் பாவ மன்னிப்பளிக்கும் இராப்போச னமாகப் பாவியாகிய எங்களுக்கு அளித்துச் சென்றுள்ளவர். அவர் இரட்சிப்பின் கர்த்தர்.(37)

மனிதருடைய ஞானத்திற்கு எட்டாதவர். எங்களின் மானுட தேகம் மனமென்பவற்றுல் அறிந்துணர முடியாதவர். ஆனால் திருத்துவத்தில் ஒன்றுக் கலந்துள்ள அவரை அறிபவர்க்கே அறிவாகுபவர். (38)

புத்திக்கெட்டாத ஞானமுள்ள பரமதகப்பன் நம்மீது கொண்ட இரக்கத் தினால் வானத்தின் அருட் கொடையாக அவரது சுதனை எங்களுக்கு இரட்சிப்பளிக்க அனுப்பி உள்ளார் (39)

உன்னோப் படைத்த பரம தகப்பன், நீ அவரது ஆணைகளை புறந்தள்ளி விலக்கி நடந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் பொருட்டாகக் கொள்ளாது, உன்மீது கொண்ட தயவினால் தனது ஒரே பேருன மகனைச் சீவ பலியாக அனுப்பியுள்ளார். இப்படிப்பட்ட மாதயவுக்கு எதைத்தான் ஒப்புமை சொல்லோம். (40)

விளக்கக் குறிப்புகள்:- இறையவர்க்கு இலட்சணங்கள் இருவகைப்படும். அவை சத்து அசத்து என்பன.

ஓப்பற்ற தேவ னுனக்கிரங்கி வானுட்டின்
அப்பத்தைத் தந்தா ரதிலுமின மென்னசெய்வார் 41

என்னென்ன வெண்டினதோ வெல்லா முனக்கிருக்கப்
பின்கௌயும்நீ கத்தியழப் பேச்சன்டோ கண்மணியே 42

கண்ணே யுனது களொயாறச் சிவனுட
தண்ணீர் குடிக்கத் தருவார் பரமசதன் 43

பரமசதன் தேழவைத்த பாக்கிய மெல்லாந்
தருவார் நிகேட்டால் தரமாட்டோ மென்பாரோ 44

மாட்டாரோ நின்கவலீ மாற்றுரோ நின்கைவிட்டுப்
போட்டாரோ புஸ்தகத்துஞ்புள்ளியிராதே போமோ 45

உரைநடை; தனக்குத் தானே நிகரன்றி மற்றவைகள் எதுக்கும் நிகரிலாத் தேவமிதா பாவிகளாகிய எங்களுக்கு இரங்கி விண்ணுலகத்தின் அப்பமாகிய தேவ சுதனைத் தந்துள்ளார். அதிலும் பார்க்க வேறு எதைத்தான் உனக்குச் செய்வார். (41)

அவர் உனக்கு எதைத் தரவேண்டும் எப்போது தரவேண்டுமென்பதை நன்கு அறிந்துள்ளார். அத்தகைய தகப்பன் உனக்குத் தேவையான வற்றை யெல்லாம் நிறைவாக உனக்கு ஈந்துள்ளார். அப்பிடியிருக்க இல்லையே என்று குறைபட்டு அழுவதற்கு காரணங்கள் உண்டோ. (42)

உனக்கு வாழ்வில் கணைப்பு நேரிட்டிருந்தால் சமாரியா ஸ்திரிக்குச் சிவத்தண்ணீரைத் தருவேன் என்ற பெருமானை மனதிற் கொள். அவர் உனது தாகத்தையும் தீர்ப்பதற்கு ஜீவத் தண்ணீரைத் தருவார் (43)

கிறிஸ்து பரன், உலகத்திலே எதையும் சேர்த்து வைக்காதிருங்கள் பரலோகத்தில் சேர்த்து வையுங்கள். அவைகளைக் கள்ளார் திருடார், கறையான் அரிக்காது என்று சொல்லியுள்ளார். அப்படிப்பட்ட அருட் கொடைகளையெல்லாம் நீ கேட்டால் உனது தேவைக்கேற்றவற்றைத் தருவாரல்லாது ஒரு போதும் தரமாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார். (44)

உனது மனத் துயரத்தை மாற்றிவிடதிருப்பாரோ. நீ எவ்வளவுதான் அவரைவிட்டு விலகிப் போனாலும், அவர் உனை விட்டுத் தாரத்திற்குப் போய்விடவே மாட்டால்ர். உன்னைப்பற்றி அவர் சீவப் புத்தகத்தில் ஏழுதியுள்ள கணக்கு ஒருபோதும் மறையாது. அதற்குத் தக்க பஸன்களுந் தவறுது கிடைக்கவே செய்யும். (45)

புள்ளிபுள்ளி யானபல பொற்சரிகைப் பூப்போட்ட
வெள்ளை நிலையங்கி விதவிதப் பட்டாடைகளும்

46

பட்டுப் பட்டாவளியும் பன்னிரு முத்தாரமதுங்
கட்டு பன்னிரண்டு கதிர்மின்னும் ரத்தனமும்

47

மின்னிய ஞானபரண மேன்மையுள்ள பெட்டகமும்
பொன்னின் முடியுமெங்கள் புண்ணியனுர் கையிலுண்டு

48

உரைநடை ; சிலுவைப்பாட்டில் சிந்திய இரத்தக் கறை படிந்த இரட்சிப்பெனும் பொற்சரிகைபோட்ட அவரின் ஆடைகளால் உனைச் சிறப்பிப்பார்.அதைவிட நீதியின் ஆடையாலும் போர்த்துவார். (46)

உன் பாவத்தை மறைக்கப் பல உபதோங்கள் எனும் பட்டாடைகளையும், அவரது இரட்சிப்பின் அடையாளமான பட்டு மாலையையும் (பட்டு + ஆவளி-மாலை) பனிரெண்டு முத்துக்களாலான மாலையையும் சிலுவையெனும் ஒளி மின்னுகின்ற இரத்தினக் கல்கீயும் உனக்கு அணிவிப்பார். (47)

உனக்குத் தருவதற்காக சுட்டெறிக்கும் பிதாவின் அருட்கொடைகள் எனும் விளையேறப்பெற்ற ஆபரணங்கள் உள்ள பெட்டியும் கடவுளின் புத்திரன் என உனை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அடையாளமாகத் துரிப்பிக்கும் பொன் முடியும் உனக்குத் தருவதற்காக அவரது திருக் கரங்களிலே வைத்திருக்கின்றார். (48)

5. பிள்ளைகளின் ஆறுதல்.

கையிலொரு பிள்ளைதனைக் கர்த்த ரெடுத்தேந்திச் செய்த தயவுனக்குஞ் செய்யாதிருப்பாரோ	49
செய்வா ராசீர்வாதனு் செய்வா ரணுக்கிரகம் பெய்வார் கிருபைப் பெருக்கில்விளை யாடாயோ	50
ஆடாடு சாஞ்சாடங் காடிங்காடாஞ்சக்களோ டாடாடுன் னேசவுமோ ராடவர்க்கு நீயாடு	51
ஆட்டுக்காய்ச் சீவனைவிட் டாட்டுக்காற் றுவிது குட்டுக்கோல் பற்றித் துரத்திவிட்டார் துன்மனசை	52
உரைநடை; கையிலே ஒரு பிள்ளையை ஏந்தி சிறு பிள்ளைகளைப் போலா காவிட்டால் நிங்கள் பரலோக இராட்சியத்துள் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள் எனுந் தேவசுதன் அதை உனக்குஞ் சொய்யாதிருப்பாரோ.(49)	
உனக்கு அளவற்ற ஆசீர்வாதங்களையும், என்னவிலாத அருட்கொடை களையும். மட்டற்ற கிருபைகளையும் பெருகச் செய்வார். நீ அந்தக் கருணைக் கடலிலே நிந்தி விளையாடுவாய். (50)	
சாய்ந்தாடு. அப்பக்கமும் இப்பக்கமும் நாலா பக்கமும் சாய்ந்து ஆடு. அதனுலே வரும் இரட்சியிபு எனும் தேவ சகத்தைப் பெறுவதற்காக ஆடு. இயேகும் உன்னைப்போல ஒரு பாலன்தான். எனவே அவர்க்காக நீ சாய்ந்தாடு. (51)	
தனது மந்தைகளுக்காக அடிக்கப்பட்டவர். அதுபோலத் தாவிது எனும் மேய்ப்பனைப்பற்றியும் அறியாயோ. (52)	
துன்மனசாம் பேய்கள்வந்து சோதனைகள் செய்யாமற் சம்மனசிலே சிலரைத் தற்பரனார் காவல் வைப்பார்	53
காவலாய் நிற்பாரென் கண்ணேந் கண்ணுறங்கு கடவியழு தேங்காதே கோபமிகப் பூணுதே	54
பூண்டெழுந்த பேய்களுடன் போர்செய்து வெற்றிகொண்ட ஆண்டவனார் காவலிங்குண் டஞ்சாம னித்திரைசெய்	55

பரம தகப்பன், உனது மனதை மாற்றி அவருக்கு விரோதஞ் செய்ய ஏவும் பிசாக்கள் வந்து பல வித உலக இச்சைகளைத் தந்து சோத கீங்குட்படுத்தி உனக்குத் துண்பங் கொடாதபடி காத்து இரட்சிக்க பல தேவ தூதரைக் காவல் வைப்பார். (53)

தேவ தூதர்கள் காவல் செய்வார்கள். கெட்ட பிசாசன் வந்துள்ள அனுகான். அவனுக்கும் அவனுடைய தீய கிரியைகளுக்கும் பயந்து ஆண்டவளை நோக்கி அழ வேண்டாம். என்ன நேருமோ என்று ஏங்காதே. இப்படியாயிற்றே எனச் சினந்து கொள்ளாதே. அவரின் அருள் உண்டு. அமைதியாகத் துயில்க. (54)

பல தடவைகளில் பிசாசை எதிர்த்துப் போரிட்டு புறழுதாக காட்டி ஒடச் செய்த கர்த்தர் உனக்குக் காவலாக இருக்கிறார். ஆகவே எதற்கும் பயப்படாது துயில்க. (55)

6. தேவ தோத்திரம்.

அஞ்சல்வரும் பாவிகளுக் கஞ்சல்தரு மைங்காயர்
கஞ்சமலர்ப் பாதங் கனவிலேயும் யான்மறவேன்

56

கனவி னினைவின் கருத்திற் கண்ணுக்குள்
மனதி வென்றன் வாக்கில் மனுவேலைச் சிந்தைசெய்வேன்

57

சிந்தித் துருகித் தியானசெபமாலையினால்
வந்தித்தென் னேசவுடன் வாழ்ந்திருக்கச் செய்வேனே

58

உரைநடை ; பாவத்திற்குப் பயந்து ஒடிவரும் பாவிகளுக்கு அடைக்கலமாக இருப்பவர். பாவியை இரட்சிப்பதற்காகச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஜந்து காயத்தவர். அத்தகைய கருளை உருவில் தூமரை மலர்போன்ற பாதங்களைக் கனவிற்கட என்னால் மறந்திருக்கவே முடியாது. (65)

தூங்கும்போது கனவிலும், விழித்திருக்கும்போது னினைவிலும் எனது மனதிலும் கண்களிலும் வாயிலும் என்னேடு என்றும் கட இருக்கும் இயேசவையே தியானிப்பேன் (57)

7. திருச்சபை வாழி.

*****

செய்யதிரு கெல்வேலித் தேவ சகாயனருள்
மெய்வேத நாயகன்சொல் மிக்கசபைத் தாராட்டே

59

தாராட்டு வாழி சபைவாழி யச்சபையிற்
சீராட்டும் பாலர் சிறந்திருக்க வாழியதே

60

உரைநடை: துமிழ்நாட்டுத் திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த தேவசகாயம் என்பவரின் புதல்வர் வேதநாயகன் இந்தத் திருச்சபைத் தாராட்டைப் பாடினார்.(59)

கர்த்தர் இந்தத் தாராட்டை ஆசிர்வதிப்பாராக. திருச்சபைகளில் அவர் நிறைந்திருப்பாராக. திருச்சபைப் பிள்ளைகளுடன் அவரின் ஆசிர்வாதம் தங்குவதாக. (60)

சுவிசேடக்கவிஞன்

வேதநாயகம் சாத்திரியாரின்
திருச்சபைத் தாராட்டு மூலமும்
தமிழ் நெறிப்பாவலர். இலக்கியமணி
சமுத்துப்பூராடனுரின் உரையும்
தமிழ்மாமணி

வனை. உ... சா. சவரிமுத்து அவர்களின் விளக்க உரையும்
முற்றும்.

.....

முன்றுவது

தஞ்சாவூர் சுவிசேடக் கவிராயர்
வேதநாயக சாஸ்திரியாரின்
பேரின்பக் காதல்

தஞ்சாவூர் சுவிசேடக் கவிராயர் வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் பேரின்பக் காதல்

காப்பு.

திருவுனை மறுத்த மாந்தர் தீதறச் சிலுவை மீது
குருதி யணைத்துஞ் சிந்திக் கொலைப்படச் சித்தமான
பெருமைசே ரேகவுக்கோர் பேரின்பக் காதல் பாடக்
கருணையில் பிரித்துச் சாந்தென் கடவுடா டுகேளகொள்வோமே

உரைநடை; ஆதி மனிதன் ஆண்டவரின் கட்டளைக்குப் பணியாது
சாத்தானின் கபடத்திற்குப் பலியாகி, உண்ண வேண்டாமென்ற கனியை
உண்டு பாவத்தை கட்டிக்கொண்டான். அச்சுமை அவன் சந்ததி
சந்தநியாகத் தொடர்கிறது. ஆண்டவரோ, அதனை நீக்கி பாவத்திலிருந்து
தம் மக்களை இரட்சிப்பதற்காக அவர்கள் மேல் உள்ள மட்டற்ற அன்பினால்
தாமே சுதங்கு வந்து ஈனக் குரிசில் இரத்தனு சிந்தி உயிர்விடக் கருணை
கொண்டார். அத்தகைய இயேகக் கிறிஸ்துவின் பேரில் பேரின்பக் காதல்
எனும் தோத்திரக் கவிகளைச் செய்ய பிதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவி யெனும்
முத்துத்துவப் பரம தகப்பைனத் துணையாகக் கொள்வோமாக.

குறிப்புஞர்; "இஸ்பிரித்துச் சாந்து" என்பது இலத்தீனின் அடியொட்டி வந்த
பிதா சுதன் பரிசுத்தாவியைக் குறிப்பதாகும்.

1. கடவுள் வாழ்த்து

சீர்பூத்த மானுடனுந் தேவனுமொன் றயெழுந்த
பார்பூத்த யேக பராபரன்மேற் காதலுக்கு

சிந்தைதனில் வந்தெனக்குத் தீர்க்கமிகும் வாக்குதவி தந்தருளு மிஸ்பிரித்துச் சாந்துவெனுங் கர்த்தாவே	2
வானத்தோர் பூதலத்தோர் மற்றவருங் கொண்டாடும் ஞானக் கிறிஸ்தேசு நாயகன்மேற் காதலுக்கு	3
தேற்றரவே சீடர் சிரத்திலன்று செஞ்சுடர்போ லாற்றவரும் பரிசுத் தாவியே முன்னடவாய்	4
உரை;நடை: மனுசத்துவமும் தேவத்துவமும் ஒன்றுக் கூரவாகி உலகத்தில் மலர்ந்தவரே இயேசுக் கிறிஸ்து. அவர்மேல் பேரின்பக் காதலுற்று அதனுலாம் வேட்கையைச் செய்யுளாகப் பாட முயல் கிறேன். (1)	
திருத்துவப் பெருமானே அதைச் செவ்வனே பக்தியுடன் பாடுவதற்கு எனது மனதிலே நிறைந்து வாக்கிலே சிறப்பிராக. (2)	
மண்ணிலுள்ள மாந்தர்களும் விண்ணிலுள்ள தேவர்களும் மற்றுப் பிரபஞ்சங்களில் வாழுகிறவர்களும் 'ஒசன்னு ஒசன்னு' என வாழ்த்திப் போற்றுகின்ற கிறிஸ்தேசாகிய எனது தலைவன்மேலே தேவ பயத்துடன் பேரின்பக் காதல் செய்ய விழைகிறேன். (3)	
உமது பிரிவாலே கலங்கிப்போன சீடர்களுக்கு, உயிர்த்தெழுந்த பின், கலங்காதிர். தயங்காதிர் நான் உங்களுடன் கூட இருக்கிறேன் என ஆறுதல் சொன்னவரே, அவர்களுக்கு முன்னால் ஆலியாக இறங்கித் தரிசினம் தந்தவரே இந்தப் பேரின்பக் காதலைப் பாடுதற்கு எனக்கு வழிகாட்டுக. (4)	
குறிப்புப்புரை:- ஆசிரியர் வேதநாயகருக்கு அருள் வேதமே கைத்துக்கொ. ஒப்பு நோக்குக அப்போ. 1; 14-15	
மாசில்லாத் தேவனுக்கு மைந்தருக்கு மைந்தனெனு மேசியா விம்மானு வேலிறைமேற் காதல்சொல்	5
ஆய்ந்ததவ நூற்றிருப தன்பர்புக யிஸ்பிரித்துச் (அப்; 1;14 15) சாந்து திருப்பாதனு சதாகாலம் யான்மறவேன்	6
தேசலவு மேலாந் திரியேக வஸ்துவென்ற பேசரிய கர்த்தனுன்மேற் பேரின்பக் காதல்சொல்	7
ஆண்ட பரிசுத்த வருபியே யென்றனக்கு நீண்டதமிழ் வாக்களித்து நித்தநித்தங் காத்தருளே	8

உரைநடை; தூய இறைவனுக்கு, அவரின் மக்களாகிய பாவிகளை இரட்சிக்கத் தேவசதனுக பாரில் அவதரித்தவருக்கு, இரட்சகரும் என்றும் கூட இருப்பவருமான இயேசுக் கிறிஸ்தவுக்கு, அவரின்மேல் நான் கொண்டுள்ள அளவற்ற காதலீசு சொல்ல விரும்புகின்றேன். (5)

அப்போஸ்தலர் நடபடிக்கை முதலாம் அதிகாரம் பதினைந்தாம் வசனத்திற் சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் அன்று உமது ஊழியத்திற் காகத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்த நூற்றியிருபது சீடர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆலியாக வழி காட்டுகின்ற இரட்சகருடைய மஸ்ரடிகளை எப்போதும் நான் மனதிலே பதித்துக்கொள்வேன். (6)

அழகுக்குமேல் அழகாக ஒளிரும் முத்தத்துவத்துடன் ஒருவனுக நிலைத் துள்ள ஆண்டவர்மேல் கொண்டுள்ள ஆராத காதலீப் பேரின்ப இச்சையுடன் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். (7)

எனையாண்டு வழி நடத்துகின்ற தூய ஆவியே, உருவமற்றவரே, எனக்கு இத்தருணம் உன்னருளைத் தருக, உலகிலே பண்டைப் பெருமை மிக்க துமிழ் மொழியின் நயங்களைத் தருக. அந்த இனிய துமிழிலே நான் உம்மீது கொண்டுள்ள ஆவலீசுக் கவி செய்ய வேண்டும். அதற்கு எப்போதும் கூட இருந்தருளும். (8)

2. அவையடக்கம்.

பாடுபட்ட யேசு பராபரன்மேற் காதலீயா
னேடுகற்ற நாவலர்முன் னேற்றத் துணிந்ததுதான் 9

அன்றெரு பெண்பேதை யறிவின்மிக்க சால்மோனை
வென்றுகொள்ளச் சொன்ன விடுகதைக்கி தொப்பாகும் 10

சொல்லாகும் பாட்டாகுந் தோத்தரிக்கும் நாவாகுங்
கல்லாகும் நெஞ்சக் கசடனு னுகாதே 11

இவ்வா நடியே னிமுக்குடைய பாட்டி லொன்று
மொவ்வா தெனினு முசிதமெனக் கொண்டருள்வார் 12

பிள்ளைகளன் ரேசியன்னு பேசினதற் கேசபரன்
றள்ளிவிடக் கேட்ட சாஸ்திரிக்ட் கென்ன சொன்னார்

13

அன்னதுபோ லென்கவிதை யாகா தெனினுமன்பாய்ப்
பன்னுதமிழ்ப் பாவலர்கள் பக்கிஷுமாய்க் கேட்பாரே

14

உரைநடை; பாவிகளுக்காக சிலுவைப் பாடுபட்ட இயேசுக் கிறிஸ்து
வின்மேல் நான் கொண்டுள்ள அடங்காத ஆவலீப் பல நூல்கள் கற்றுத்
தேர்ந்த நாவன்மை மிக்காரின் முன்னிலையிற் கூறத் துணிந்தேன். (9)

ஞானத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக மேச்சப்படும் சாலமொன் இராசகீ
ஒரு பேதைப்பெண் தன் விடுகவியினுலே தோல்வியடையச் செய்தாள்
அந்த விடுகதைபோலவே எனது பாடல்களும் இருக்கின்றன. (10)

எனது மனதில் உள்ள வேட்கை. சொற்களாக வெளி வருகின்றன.
அச்சொற்களே பேரின்பக் காதற் கவிகளாகின்றன. அந்தக் கவிகளே
எனது நாவின் துதிகளாகின்றன. ஆனால் அவை கடினமான இருதயம்
உடைய ஒரு தீயவனின் எண்ணங்கள்ல. உம்மாலே இரட்சிப்பை
விழையும் ஒரு நொருங்கிய இதயத்தின் அபயக் குரல். (11)

இப்படி ஆவலுடன் பாடுகின்ற காதற் கவிகள் சொல், பொருள்
என்பவற்றில் வழுவுடைய பாட்டாக இருந்தாலும் கற்றேர் பிழை
காணுது நலமே காண்பார். (12)

அவரை நெருங்கி 'ஒசன்னு' வென்று இசைத்துக்கொண்டு வந்த
பாலர்களை ஒதுக்கித் தள்ளியவர்களைப் பார்த்து இயேசுக் கிறிஸ்து
என்ன சொன்னார் என்று அறியிர்களோ. சிறு பாலரை என்னிடத்திலே
வரவிடுங்கள். பரலோக இராட்சியம் அவர்களுடையதே என்றால்லவா.
(13)

அதுபோல எனது பாட்டுக்களை குற்றமிருப்பினும் அன்புடன் ஏற்றுக்
கொள்ளுமாறு கற்றறிந்த தமிழ் அறிஞர்களைத் தயவாகக் கேட்டுக்
கொள்கிறேன். (14)

3. தசாங்கம்.

*****

போதந் தரும்புகழ்சேர் பூருவமோ சேக்குமுனம் வேதந்தரும் பெருமை மேவியசி னுமலீயான்	15
வல்லமறைப் பெட்டி வரக்கண்டு பின்வாங்கி நல்லயொவான் நீட்சை நடத்திய யோர்தா னதியான்	16
ஆறுகுடம் நீரை யரியமணப் பந்தலிலிலே தேறுமது வாகவருள் செய்கலிலே யாத்தேயன்	17
பேரின்பச் செல்வப் பெருக்கில் மிகவளர்ந்து சிரின்பத் தாயர்பணி செய்ந்சரை யம்பதியான்	18
மூவான தொன்றுய் முடிந் தெருசலீக் கெழுந்த மாவே சரியெனச்சொல் வாய்மைமிகும் வாரணத்தான்	19

உரை நடை; கிறிஸ்தேசு இராசன் மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் பாதலத்திற்கும் மன்னவன். அந்தகையவருக்கு மன்னருக்குரிய இராச சின்னங்கள் பத்தும் உள்ளன. அவற்றுள்ளே வளமிக்க மலீயாகச் சினையும் மலீயுள்ளது. அது சாதாரணமான மலீயல்ல, பத்துக் கற்பனைகளை ஆண்டவன் மக்களுக்கு மோசே மூலமாக அருளிய சிறப்புடையது. (15)

இறைவனின் திருவருளால் மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சிவனுள்ள உடன்படிக்கைப் பேழையெனச் சொல்லத் தகுந்தவர் கிறிஸ்து. அவரின் வருகையையும் ஊழியத்தையும் முன்கூறிய யோவான் ஸ்நானகன், மனந்திரும்பிய மக்களுக்கு திருமுழுக்குச் செய்த யோர்தான் அவரது இராட்சியத்திற் பாயும் நதியாகும். (16)

கலியாண விருந்திலே பரிமாறும் திராட்சை ரசம் குறைந்த போது ஆறு குடந் தண்ணீரை திராட்சை இரசமாக மாற்றிய கலிலேயாவே அவர் ஆட்சி செய்யும் நாடாகும். (17)

ஆட்சி செயும் நகரமாக நாசரேத்து ஊர் அமைந்து அவருக்குச் சிறப்புத் தருகின்றது. அந்நகரோ திருவருள் ஞானம் மிக்கது. அருட் செல்வங்கொளிப்பது. நல்லொழுஷ்க்கத்தையே நற்ககமென நாடும் இடையர்கள் பணிந்து சேவை செய்வது. (18)

மன்னர்கள் பவனி வருவதற்குரிய ஒரு வாகனம் வேண்டுமெல்லவா. கிறிஸ்து இராசனுக்கு எருசலை நகரத்தின் தெருக்களிலே பவனி வந்த கழுதையே யானையிலும் பெருமையுற்ற வாகனமாகும். (19)

பற்றுதலாய்ச் சிட்டெரல்லாம் பார்க்கப் பிரஸ்தாபமுடன்
வெற்றிபெற வானிலெழு மிக்கமே கப்பரியான் 20

அதிரு மலகை யைந்தது மடங்கிப்
பதறுஞ் சிலுவைப் பசுமைப் பதாகையினுன் 21

வீருக மானுடரும் விண்ணனவரு மந்திசந்தி
மாரும ஒுச்சரிக்கு மந்த்ரஜேப மாலிகையான் 22

தூயவெழு தாரை தொனிக்க மரித்தோரை
முய்வி லெழும்ப முழங்குங் கணமுரசான் 23

வானேர்கள் பூதலத்தோர் வன்பாத வத்தோர்மற்
ருனேரு மெவ்வுயிரு மஞ்சல்செய்யு மானையினுன் 24

உரை நடை; உலகின் மன்னர்களுக்கெலாஞ் சிறப்புச் செய்வது
வெண்குதிரை. சிட்டகளொல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கும் போதே
அவர் மகிழையுடன் பரத்துக்கு மேகங்களுக்கு ஊடாகச் சென்றுர். அந்த
வெண்மேகங்களே அவரது குதிரையாகும் (20)

மற்றவர்களை அச்சமூட்டியும் அவர்களை மனுடத் தன்மையிலிருந்து
விலக்கியும் பாவ வழிகளிலே நடத்துகிற சாத்தான், கண்டதும் அடங்கி
ஒடுங்கிப் பதறி ஒடச் செய்யும் சிலுவைக் கொடியே அவரதுகொடிச்
சின்னமாகும். (21)

அவர் பெருமையுடன் தரித்திருப்பது, வானவரும் மனிதர்களும் காலை
யிலும் மாலையிலும் சொல்லித் துதிக்கின்ற செபமாலை. (22)

ஏழு சுரங்களுக்கும் இயைய இசைக்கும் மதிப்புமிக்க முரசமாக அமைந்துள்ளதோ மரித்தவர்களை எழுப்பச் செய்யும் வல்லமை மிக்க அவரது
தொனியாகும். (23)

அவருடைய ஆணைக்கு அடிபணிபவர்கள் மன், விண், பாதலம் ஆகிய
எல்லாஇடங்களிலும் வாழ்பவர்கள் (24)

4. காதற் புகழ்ச்சி

- உலக முழுது மொருகுடைக்கு ஓண்ட
வலவன் தவிதரச வங்கிஷ் கிர்டாதிபதி (1.நா. 18;1) 25
- நேசத் திரித்துவத்தி னித்திய மத்திஸ்தமுறை
யேசுக் கிறிஸ்தென் றிசைந்த திருநாமன் 26
- வீரப்பட்டந் தரித்த மிக்க குருவினதி (எபி;5;6)
காரப்பட்டந் தரித்த காவ லபிஷேஷன் 27
- திக்கிலைழு ஜாதிகளை சேரநிக்கிரகம் புரிந்து
மிக்க விசருவேவின் மேனடத்துஞ் செங்கோலான்
(ஆதி.15;18) 28
- சங்கரிப்பி னூற்றெண்பத் தையாயிரஞ் சனத்தைச்
(2இரா.18;18)
சங்கரிக்கு மோர்சம் மனசுதரச் சேலையினுன்
(சங்.60;8-10) 29
- உரை நடை; உலகத்தைத் தனது ஒரே வெண்கொற்றக் குடையின்
கீழே ஆண்ட மன்னன் தாவீதரசன். இயேசுக்கிறிஸ்து அவரின்
குலத்தில் வந்து முடி சூடிக்கொண்டவர். (25)
- பிதா, சுதன், பரிகத்த ஆவியெலும் திருத்துவன். என்றும் நிலைத்திருப்
பவர். சனப் பாவிக்காகப் பிதாவினிடத்திற் பரிந்து பேசுகின்றவர்.
இத்தகை மகிழையுள்ள மாமன்னனின் பெயர் இயேசுக் கிறிஸ்து. (26)
- அவர் சாத்தானை வெற்றிகொண்ட வீர விருதுடையவர். ஆசாரியனுன்
அதிகாரச் சன்னத்தைத் தரித்தவர். இறைவனுல் அபிசேகங்கு செய்யப்
பட்ட மன்னன். (27)
- அவருடைய செங்கோல் பல திசைகளிலும் கடவுளுடைய புத்தி
ரர்களுக்கு மாருக ஏழுச்சியுற்று தீமை செய்யும் புற சாதியினரை அழித்து
இசுரவேலுக்கு நடத்திச் செல்லும் மாண்புடையது. (28)

அவருடைய சேனைகளோ நூற்றெண்பத்தையாயிரம் எதிரிகளை ஒரே தடவையில் எதிர்த்தழிக்கும் வல்லமை கொண்டது. (29)

பாராளும் வேந்தர் பணிந்து கப்பங் கொண்டுவரு
மீராறு வாசல்வைத்த யெருசலஞ் கோட்டையினுன்

(சங்.72;10)

30

ஆருந் திறவா தடைத்தவனப் பாற்றிறந்தா
லாரு மடைக்காம லதிசயஞ்செய் வாசலினுன்

(வெளி. 3;7)

31

கற்பதித்த ரத்தினக் கபாடமின்னப் பொற்றகட்டின்
பொற்பிலங்க முத்தமெல்லாம் யூத்திலங்கும் வாசலினுன்

32

சிங்காசனத்திற் செழிக்குந் தவிதரசன்
சங்கிதம் பாடிக்கூட்தாடிவரும் வாசலினுன்

33

தூதர்க ளெக்காளத் தொனிமுழங்கப் பன்னிருவர்
வேத முழங்க வெடிமுழங்கும் வாசலினுன்

34

உரை நடை; அவரது அரண் மிகுந்த கோட்டையோ, உலகத்தை
ஆள்கின்ற மன்னர்கள் யாவரும் தாழ்மையுடன் அவரடி பணிய உரிய
திறைகளுடன் வந்து காத்து நிற்கும் பணிரெண்டு வாசல்களை உடைய
எருசலேம் தேவாலயம். (30)

அரணின் வாசலோ, எவராலும் பூட்ட முடியாததும் திறக்க முடியாததுமான கபாடங்களை உடையது. (31)

அதன் கதவுகள் ரத்தினக் கற்கள் பதித்தவை. பொற் தகட்டால்
பொதிந்து ஒளிர்வது. முற்றம் வண்ணமும் தன் மணமுஞ் செறிந்த
மஸர்ச் சோலையால் அழுகுபெறுவது. (32).

அங்கேயுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் தாவிதரசன் சங்கிதம் பாடி
ஆனந்த நடனமிடுவார். (33)

தேவ தூதர்களின் எங்காளங்கள் முழங்கும். பணிரெண்டு பேரும் வேத
பாராயணங்கு செய்வர். வேட்டுகள் தீர்க்கப்படும் (34)

நாலு ஜீவன்கணின்றி ராப்பகலு மோயாமற்
கோலமாய்ப் பாப்பாடிக் கூவிநிற்கும் வாசலினுன் (அறி.4.6)35

தங்கண் மகுடங்க டைனக்களோந்தப் பாற்போட்டு
மங்களங் கணுலாறு மன்னவர்சொல் வாசலினுன் 36

பன்னிருவர் வேதபா ராயனங்கள் பண்ணுமுன்னுட்
பன்னிரு பிதாக்கள் பணிந்துதொழும் வாசலினுன் 37

கேராபின் போற்றக் கிறிஸ்தவ ரெஸ்லா மகிழச்
சேராபிம் மேற்பவனி சென்றுவருஞ் சீர்வேந்தன் 38

உரை நடை; இரவுபகல் இடைவிடாது பலவிதமான பண்ணுடன்
ஆத்மாக்கள் கீதங்களை இசைத்து நிற்குந் தகையுடையது. (35)

அது, உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்து வரும் இசுரவேலின் பன்னி
ரண்டு கோத்திரத்து அரசர்களும் தாம் அணிந்துள்ள முடியை அகற்றி
வைத்துவிட்டு வாழ்த்து இசைக்கின்ற அரச சபை.(36)

பனிரெண்டு கோத்திரத்தாரும் வேதம் ஓத, தலைவர்கள் அவரின் அடி
பணிந்து நிற்கும் பெருமையுடையது. (37)

அவரோ, கேராபின்களும் கிறித்தவர்களும் வாழ்த்திப் போற்றச் சேராபிமில்
உலாவரும் மகிழ்வையுடைய இயேசு இராசன். (38)

5. தேவ லட்சணம்.

தோற்ற முடவற்ற சுயம்பா யனுதியுமாய்
மாற்றமில்லாப் பேரொளிவாய் வந்த திருவுருவான் 39

ஆராயக் கூடாத ஆழத் திருக்கருகீணப்
பேராயுதவும் பெருமைப் பெரும்புகழான் 40

எல்லாவுயிர்க்கு மீச னிரஷஷகனி யேசுவென்ற
திவ்விய திருநாமத் திரித்துவத் திரண்டாளான் 43

ஞானத் தளவில்லா நன்மை வடிவானேன்
வானத் தமலர் வணங்கிநிற்கு மாவேந்தன் 44

காணக்கூடா தானேர் கண்டிப்ப தில்லாதான்
தோணக் கூடாத சொருப னருபா ரூபன்

45

உயர நடை; அவருடைய ஒப்பற்ற தன்மைகளை எடுத்துரைப்பேன் கேட்பீராக. தானே உண்டாகியவன், உலகத்தின் யாவற்றிற்கும் முன் தோன்றியவன். அழிவிலாது நிலைத்திருப்பவன். உலகின் ஒளியாகத் திகழும் உருவத்தை உடையவன். (39)

ஆராய்ந்து அடி முடி காணமுடியாத எல்லையற்றவன். ஆனால் பாவிகள்மேல் பட்சமுற்று அவர்களின் பாவங்கள் போக உதவுகின்ற ஆழம் மிக்க கருணைக் கடல். நிகரிலாத புகழாழன். (40)

எல்லாவற்றையும் அறிந்து இருப்பவன். அவருக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமே இல்லை. அவரில்லாத இடமே இல்லை என்று சொல்லுமாலிற்கு எங்கும் நிறைந்திருப்பவர். பாவிகளினதும் பரிசுத்தவான்களினதும் செயல்களுக்கு தக்க நிதி செய்பவர். (41)

எழுத்துகளுக்கு அகரம் முதலாயும் னகரம் இறுதியாகவும் இருப் பதுபோல, சகலத்தையும் படைத்து, அவற்றின் ஆள்பதியாக நின்று காத்து அளிப்பவன். (42)

உலகின் உயிர்களுக்கெலாம் இறைவன். அவற்றைக் காப்பவன். திரித்துவம் ஒன்றுன பேராளன். அவர் பெயர் கிறித்து. (43)

பிறரால் அறிந்து தெரிந்து கொளமுடியாதனவு ஞானமுள்ளவர். நன்மைதான் அவரின் உருவம். தேவர்கள் எப்போதும் பணிந்து சேவை செய்யும் மன்னுதிமன்னர். (44)

எவராலும் கண்டுகொள்ள முடியாத பெருமை மிக்கவர். பாவிகளைக்கூட இரக்கத்துடன் சேர்த்து அணைத்துக் கொள்பவர். பக்தர்களுக்கு மட்டும் தோன்றக்கூடிய உருவமில்லாதவர். (45)

சமஸ்த சகாய சமஸ்த வுபாய
சமஸ்த குணுல தயா சருவேசன்

46

ஒன்றுநிக ரில்லாதா னேர்பழுது மில்லாதா
னென்றுமொரு கண்டசி ராயிருக்கு மேகாந்தன்

47

வாக்குக் கடங்கான் மனத்தினுக்கு மெட்டாதா
னேக்குக்கு நோக்கானன் னேக்குக்கு நோக்காவான்

48

முத்திவழி காட்டி முதன்மைக் குருவடியாய்ச்
சத்திய வேதத்தைத் தரவுதித்த தாஷ்மைகன் 49

சரைந்து லட்சணத்தா ஸீரைந்து கற்பனையா
னேரைந்து காயத் துலகமுழுதும் புரப்போன் 50

உரை நடை; சாதி, சமய இன பேதமின்று யாவருக்கும் நன்மை
செய்வார். எவருக்கும் நல்ல உபதேசங்களால் ஆலோசனை கடறுபவர்.
சகலருக்கும் வேறுபாடின்றி இலங்கும் என் குணத்தவன். இரக்கம் மிக்க
ஒரே கடவுள். (46)

உலகத்தில் உள்ள எதுவும் அவருக்கு ஒப்பானதல்ல. எவ்விதக் குற்றங்
களும் இல்லாத தூயவன். என்றும் மாருத் தனியொரு முதல்வன். (47)

நமது வாயின் சொற்களால் வருணிக்க முடியா மாண்புடையவன். மன
எண்ணங்களாலும் எல்லையிட முடியாத பெரியோன். பக்தர்களின்
நோக்கத்திற்கு உரியவன். அவர்களைக்க கருணைக் கண்ணெடுத்துப்
பார்ப்பவன். (48)

பரத்திற்கு வறிகாட்டி. முதன்மையான சற்குரு. சத்திய வேதத்தினைத் தர
உலகில் அவதரித்த மேன்மையாளன். (49)

பத்து இலட்சணச் சிறப்புடையான். பத்துக் கட்டளைகளை மக்களுக்குத்
தந்தவன். பாவிகளுக்காகச் சிலுவையின் ஜந்து திருக் காயங்களைப்
பெற்றதால் பாவ மீட்புத் தருபவன். சாத்தானிடமிருந்து காத்துப்
பேணுபவன் (50)

துன்மையென்ப தில்லான் றுந்சிந்தையில்லா னிந்தையில்லா
னன்மையெல்லா முள்ளா னலமுள்ளான் ஞானமுள்ளான் 51

தாய்தந்தை யில்லான் றமரில்லான் றரமில்லான்
பேய்தந்தி ரத்தரத்தைப் பிட்டவுக்ரமப் பெலத்தான் 52

ஏருத கண்டவெளிக் கெட்டாப் பரத்தினிற்கு
மாருத திட்டவட்ட மண்டலீகப் பெருமான் 53

ஆதத்த கத்தி னதத்தை யதமாக்கி
வேதத் தத்தில் விதத்தில் வைத்த விச்சேத்திரன் 54

சிற்றின்ப மாயவலீச் சிற்றிடைய ராசைகொண்டு
முற்றந் திரிந்திரி மூர்த்திகளுங் காணுதான் 55

உரை நலை: பராபரனே துண்பத்தைப் பிறர்க்குத் தராதவன். மாசன்ன இதயமில்லாதவன். மற்றவரின் இழிசொல் அற்றவன். எல்லாவித அருட்கொடைகளும் உள்ளவன். தனது அடியவர்க்கு எப்போதும் நன்மைகளையே தருவன். புத்திக்கெட்டாத ஞான முள்ளவன். (51)

அவனுக்குத் தாயுமில்லை. தந்தையுமில்லை. ஒரு தான்றேன்றி. அவனுக்கென்று உற்றுர் உறவினர்கள் இல்லை. மனைவி இல்லை. மக்கள் இல்லை. அப்படியிருந்தும் பிசாசின் வஞ்சகத்தை பிட்டுக் கிழித்தெறிந்த அதிக வலிமையுடையவன். (52)

மானுடர் தம்மனக் கற்பனையால் அளவிட்டுக் காணமுடியாத அகன்ற பிரபஞ்சத்திற்குச் சென்றாலும் அங்கிருந்துகூட எட்ட முடியாத பரமன் டலத்திற்குப் பரமன்டலத்தின் நிலையாக, நித்தியாக, ஒரே தன்மை யுடையோனாக, ஏகனுக் கிருக்கின்ற உலகின் மாமன்னவன் (மண்டலீகன்-மாமன்னன்) உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் மகா வல்லமைமிக்க தேவன் (53)

முதல் மனிதன் ஆதாமின் அகத்திலேற்பட்ட மீறுதல் உணர்வை அழித்து தனது வார்த்தைகளை வேதமாக்கி மனிதருக்கு நன்மை தரும்வகையில் நிலைக்கச் செய்த ஞானத்தின் அதிபதி (54)

உலகப் பிரகாரமான அழிந்துபோகும் சிறிய சந்தோசமென்னும் வலையில் விழுந்து, உடுக்குப்போன்ற மெல்லிய இடை மாதர்களின்மேல் ஆசையற்று வாழ்நாளை அவமாகக் கழித்துக் கடமைகளிலே தவறிய மூவராற்கூட காணமுடியாத அடிமுடியற் றவன். (55)

**ஆருறு சக்கரத்து மச்சரத்துந் தத்துவத்தும்
வெறேதுள சமய வேடத்து மேவாதான்**

56

அக்குமணி சங்குமணி யான்டிமணி தாதர்மணி
பொக்குமணி யல்லாற் புகழ்மணியென் நெண்ணுதான்

57

அவ்வுநவ்வுஞ் சவ்வுமதி கீஸ்யுங் கிலியுமென்றே
செவ்வையற் றக்கியானர் செபிக்குஞ் செபங்கேளான்

58

பேச்சாற் பிதற்றல்களாற் பேய்க்கூத்தால் வெண்சாம்பற்
பூச்சால் முழுக்கதனற் போற்றக் கிடையாதான்

59

செம்பில் மரத்திற் சிலையிலிருக்குதென்று
கும்பிட்டு நிறகுங் குருடரைக் கைக்கொள்ளாதான்

60

உரைநடை; (சக்கரம்-பிறப்பு) ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு கொண்ட சிவராசிகளின் பிறப்புகளுக்கும். அவற்றுல் உண்டாகின்ற அறுவகைத் தேகங்களுக்கும் அவைகொண்டுள்ள ஆறுவித ஆன்மாக்களுக்கும் ஆறு தத்துவங்களுக்கும் அதனால் உண்டான அகச் சமயம் ஆறு, புறச் சமயம் ஆறு என்கின்ற பல சமயங்களையும் உலகப் பிரகாரமாக வகுத்து அதற்கேற்ப வேடமணிந்து வாழும் ஆறுவிதப் போலி வாழ்க்கைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு அடங்காத பெருமான். (56)

அவனுக்கு வேண்டியதெல்லாம் (அக்கு-உருத்திராக்கம்) உருத்தி ராக்க மாலையல்ல சங்க நாதமல்ல, உலகத்தைத் துறந்து வாழும் பரதேசிகள் அணியும் செப மாலையல்ல, ஆத்திப்பூ மாலையுமல்ல ஆனால் மாசமறுவற்ற இதயத்துடன் செபிக்கும் விசவாச மாலைதான் விருப்பமானது. (57)

(அவ்வுதல்- அழுந்துதல், நவ்வுதல் - சித்த சுவாதினம். சவ்வுதல்- அதித ஆசை. ஐயம் - சந்தேகம் கிலி - அச்சம், அக்கியானர்-அன்னானிகள்). நான் இந்த உலகத் துன்பங்களில் அழுந்துவதையும், சித்த சுவாதின மற்று இருப்பதையும், ஒன்றிலே அதிக ஆசைகொண்டு பதைப்பதையும் மனதிலே ஏற்படும் சந்தேகங்களையும் பயத்தையும் அகற்று அகற்று (அவ்வஞ்ச நவவுஞ்ச சவ்வும் ஐயுங் கிலியும் அகல அகல வேச வாகா) என்று மந்திரம் செபிப்பதை அவன் ஒருபோதும் விரும்பாதவன். அவன் வேண்டு வதெல்லாம் உண்மையாக மனத்தாபப்பட்டு மனந்திருமிபி பாவ அறிக்கையுடன் செய்யும் செபமேயாகும். (58)

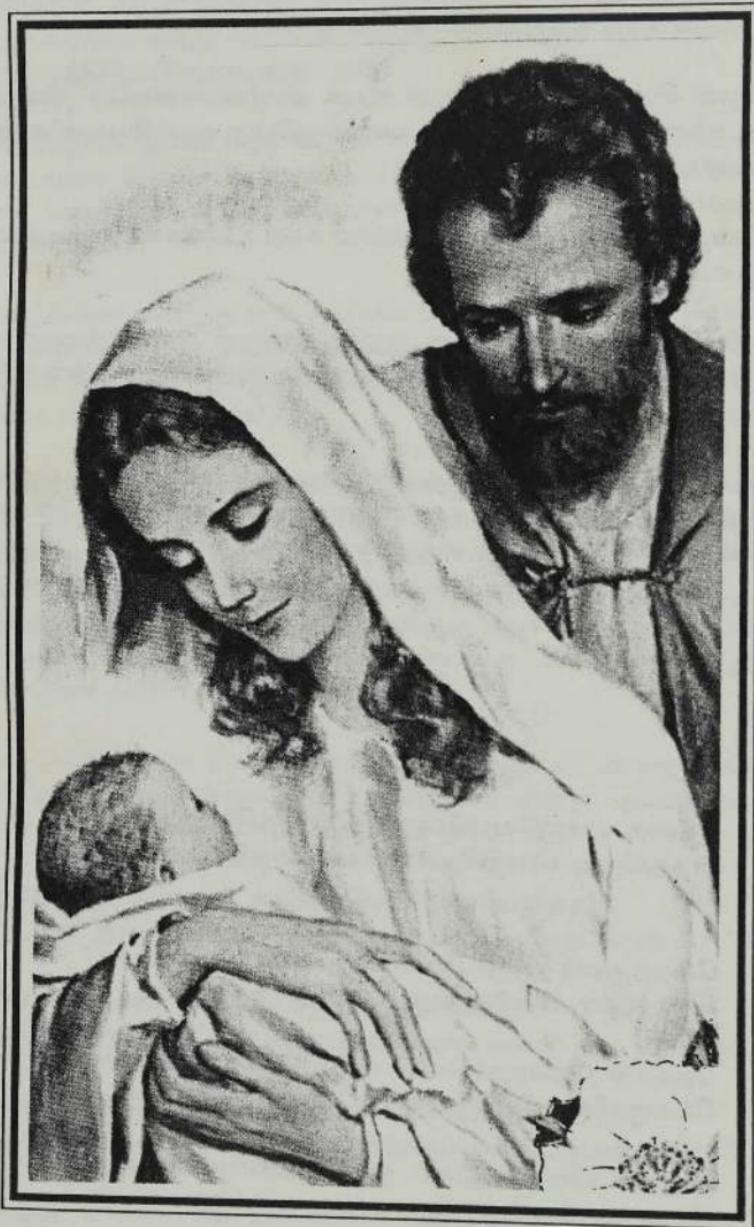
பிரசங்கிப்பதாலும் பாமாலை பாடிப் புகழ்வதாலும், பித்தலாட்ட ஆட்டங்களாலும், பல அடையாளச் சின்னங்களைப் பூசித்தரிப்பதாலும், தீர்த்தங்கள் ஆடுவதாலும் அவன் அருள் கிடையாது. முழு இருதயத் தோடும் முழு மனதோடும் மனத்தாபப்பட்டு தன்கை முற்றும் ஒப்புக்கொடுப்பவரிலேயே அவர் அருட்பார்வை இருக்கும். (59)

வாயிற் றலையில் மடியில் மனையைச் சமந்த
பேயைக் கொண் டாடுகின்ற பித்தர்களைக் கொண்டாடான் 61

பொல்லாக் குணம்படையான் புண்ணிய மெல்லாழுடையா
வெல்லாப் பொருளு மிறைஞ்சிநிற்கு மெண்஗ுணத்தான் 62

எல்கீஸில்லா மெஞ்சானத் தின்பக் கடல்சருவ
வல்லுமங்கு மேலா மகத்துவப் பிரகாஶன் 63

தேவாதி தேவன்மகா திவ்வியபரி சுத்தவஸ்த
தேவாள் தினுங் கணியா விஸ்திரியின் வித்தானேன். 63

'எந்நாளும் வாழ்ந்திருக்க யேசு வனக்காக
அந்நாளின் மாட்டகத்தி லண்ணவயிற்றிற் பிறந்தார்'

உரை; மனிதரால் செம்புமுதலாய உலோகங்களாலும் மரத்தாலும் கல்லாலும் செய்த உருவங்களிலே இறைவன் இருக்கிறஞ் என்று எண்ணிக் குழ்பிட்டு வணங்கும் சமயக் குருடர்களையும் அவர்களது வணக்கங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளாதவன். (60)

வாயிலும் சிரசிலும் உந்தியிலும் உலக வாழ்க்கையையே நிறைத்து வாழுத் தூண்டுகின்ற சாத்தானை வணங்குகின்ற பைத்தியகாரர்களையும் ஏற்றவாராகக் கொள்ளாதவன். (61)

நற்குணத்தான். நல்லஞான், உலகின் சகல உயிரினங்களும் வணங்கு கின்ற எண்குணத்தான். (62)

அளவிட முடியா வரம்பற்றவன். சத்தியம் எனும் ஆனந்தத்தைத் தரும் வாரிதி. எல்லா வல்லமைக்கும் வல்லவன். மாட்சியுடன் விண்ணலிலும் மண்ணிலும் விளங்குபவன். (63)

தேவர்களுக்கு எல்லாம் இறைவன். மிகவும் தூயவன். இதமானவன். இறைவன் ஆகையைக் கடந்து, ஏவாள் முதல் உண்ட கனியின் பாவம் போக்க கண்ணியின் கருவில் கருவானவன். (63)

6. தாழ்ச்சி

=====

எந்தை யிசருவே விறைவ னெழுந்தொருநா
ளந்தமிகும் பொற்சிலுவை யாசனத்தி லேயிருந்தான்

65

வேதத்துரை குருசின் மேலிருக்கும் நாட்பழைய
வாதத்தின் பிள்ளையிறைக்கேருத புத்திரனுன் 66

தேவாதி தேவனுக்கொப் பாயிருக்கச் சிந்தைசெய்த
வேவாளின் பிள்ளையிறைக்கேருத புத்திரனுன் 67

நாலுவர மெல்லாம்போய் நன்மையும்போய் ஞானமும்போய்
மேலு மலகைக்கு மிகவுடிமை பட்டதொண்டன் 68

நன்றியற்றுச் செய்த நடக்கையைக் கண்டச்சணமே
யொன்றுக்கு மாகா வென் குற்றிவிடப் பட்டவிடன் 69

உரை நடை; எங்கள் பரம தகப்பன் இசுரவேலரின் தேவன் எனும் மாண்புடையவனுக இருந்தாலும் ஒருபோது பாவிகளை மீட்பதற்காக இந்த உலகிலே வந்து பாடுபட்டு மரித்து ஒளிமிகும் சிலுவையெனும் சிங்காதனத்திலே இருக்கலானார். (65)

வேதாகமத்திலே முற்கூட்டிச் சொல்லப்பட்ட ஆண்டவரின் இரட்சஸியக் கொடையான தேவகதன் சிலுவையிலே பாடுபட்டதால் முதல் மனிதன் ஆதாம் செய்த பாவத்தின் வித்தான் நான் அவருக்கு அடிமையாகி விட்டேன். (66)

அதுமட்டுமல்ல பண்டத் தகப்பனைப்போல தானும் ஆக வேண்டும் சகல வல்லபங்களும் பெறவேண்டுமென்று நினைத்துத் தவறியூத்த ஏவாளின் வித்தாகி இன்று தேவனின் முன் அவருக்கு உகப்பில்லாத பாவியாக நிற்கின்றேன். (67)

ஆதி மனுசன் செய்த மீறுதலினால் அவனுக்கு ஆண்டவரிந்த அருட் கொடைகளான, தேவ சாயல், ஏதேன் தோட்டம், சுதந்தரமாக வாழ்தல், வேதகை வாதகை இல்லாத வாழ்க்கை எனும் நான்கும் பறிக்கப் பட்டுவிட்டன. தேவனை அறிகின்ற அறிவும் அகன்றுவிட்டது. அதை விட சாத்தானுக்கும் அவனது ஏவுதல்களுக்கும் அடிமைப்பட்டு விட்டேன். அத்தகைய பாவி இப்போது தொண்டனாக உனதருளை இரந்து நிற்கின்றேன். (68)

இம்மட்டாகத் தேவன் செய்த நன்மைகளை உடனுக்குடன் மறந்துபோன நன்றிகெட்டவன். ஒன்றுக்குமே உதவாதவன் என்று ஆண்டவராலே தூக்கி ஏறியப்பட்ட கேடுகெட்ட வஞ்சகன் நான் (69)

தோட்டத்தி லுள்ள சுதந்தரமெல் லாம்பறித்துக்
காட்டிற் ரூரத்திவிடக் கண்கலக்கப் பட்டலைந்தோன் 70

நீதிக்குச் சாகா நிலைமைக்குந் தூதர்களின்
சாதிக்கு மப்புறத்தே தள்ளுபட்ட சண்டாளன் 71

எல்லாச் சுதந்தரமு மெல்லாப் பெருக்கமும் போய்ப்
பொல்லா தானென்று புறக்கணிக்கப் பட்டவம்பன் 72

தட்டுத லாகப்பேசித் தந்தையை விட்டுத்தூரப்
பட்டிடுக்கப் பட்டவதிப் பட்டலையப் பட்டமகன் 73

இட்ட கலத்தோ டினமையெலாம் போக்கடித்த
கெட்ட குமாரக் கிருத்திரமக் காலாந்திரன் 74

உரை நடை; உன் சொல்கீ: மீறியதால் எல்லா வாழ்க்கை வசதிகளும் நிரம்பிய ஏய்யாரப் பூங்கொ ஏதேனு தோட்டத்திலே உள்ள நன்மைகளையும் அவற்றை அனுபவிக்கின்ற உரிமையையும் பறித்து வெட்டாந் தரையான இடத்திற்கு தூரத்திலிட்டதால் கண் கலக்கமுற்ற ஆதாமின் சந்ததியின வகை நானுள்ளேன். (70)

ஆண்டவருடைய கற்பனைகளுக்கும் நித்திய சிவனுக்கும், தேவ தூர்களாகும் அருளுக்கும் தகாதவனென்று உனது முன்னிலையிலி ருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்ட பாதகன். (71)

நீர் தந்த சகலவிதமான பாக்கியங்களும் அவற்றைத் தடையின்றி அனுபவிக்கின்ற உரிமையையும் இழந்ததுடன் பாவி, நீசன் என்று உமது பார்வையிலே காணப்பட்ட பொல்லாத இழிஞுன். (72)

அதுமட்டுமல்ல, பரம தகப்பனின் வார்த்தைகளைத் தட்டி அவரை விட்டுத் தூரப்போய் அதனுலே துன்பப் பட்டு கவலைப்பட்டு அலைந்துகீஸ்ந்து தீரிபவன். (73)

அருளப்பட்ட அருட் கொடைகளையையும் அழியாத இளமையையும் வீணுக்கிவிட்ட கெட்ட மகன், (கிருத்திரம் - வஞ்சளை, காலாந்திரன் - முரணப்பட்டவன்) வஞ்சக மனங்கொண்டு பரம தகப்பனுடன் முரண் பட்டவன். (74)

காலா காலத்திற் கதிவழியைத் தோணும்
ஞலா விதத்திலேயும் நன்மையற்ற மூடாற்றுமன் 75

வஞ்சமனப் பேய்க்கு மனக்கைமுழு துங்கொடுத்திட்
டஞ்சலெனக் கும்பிட் டலைந்த வறிவீனன் 76

சொற்ப வுலகைச் சுகமென் ரகத்திலுன்னி
யற்ப நினோவா லலைக்கழிந்த வாங்காரன் 77

பாவத் துருவாகப் பார்மீதிலே பிறந்து
தேவத்தைச் சற்றெனினுஞ் சிந்தை செய்யாத தீபாவி
நற்புத்தி சொல்வாரை நாடாம னுரியர்க
டுற்புத்தி கேட்டுச் சுகங்கெட்ட துன்மார்க்கன் 78

உரை நடை; நான், தேவனை அறிகின்ற புத்தியைப் புறக்கணித்து உரிய காலத்திற் பாவ வினோயிருந்து கடைத்தேறும் வழியைக் காணுமல்

எல்லாவிதத்திலும் தேவனின் அருளோப் பெற்றுக் கொள்ளத் தவறிய மடச் சென்மமெடுத்த ஒரு ஆத்மா. (75)

கபடம் நிறைந்த சாத்தானின் வசப்பட்டு அவனிலே எனது முழுச் சிந்தையையும் வைத்து அவனே தெய்வமெனக் கும்பிட்டு வழிதவறி அலீந்த அறிவில்லாதவன் (76)

மனதில் உலகத்தில் ஏற்படும் சிற்றின்பமே பெரிதாக எண்ணி அதனால் உண்டான குறுகிய சிந்தனைகளால் தேவனின் வழியை விட்டு அலீந்து திரிந்த நானென்ற அகங்காரமுள்ளவன் . (77)

பாவத்திலே உருவாகி இந்த உலகிலே பிறந்த நான் என்கை மீட்க வல்லவர் தேவன் ஒருவரே என்பதை சற்றேனும் என் மனதிலே எண்ணாலும் கொடிய பாவி.. (78)

ஞானமிக்க தேவனுடைய போதனைகளைச் சொல்லும் தேவ ஊழி யர்களை நாடாது, பெண்களினது (ஆரியர் - வேதபாரகருடைய, நாரியர் - பெண்களுடைய) கெட்ட புத்திகளைக் கேட்டு எனது இகபர சகங்களை இழந்த பாதகன். (79)

ஆனநா எல்லா மலகைக்கா ஸாயஸீந்து
மான மழிந்து மதியழிந்த வன்பாவி

80

என்ன படித்தாலு மேதேதைக் கேட்டாலு
மன்னபடி செய்யாத வக்கிரமச் சிந்தையினுன்

81

சாடி சொல்லுதற்குஞ் சகல பிராளிகட்குஞ்
கோடி புகைக்குஞ் கொலைக்குஞ் குருபீடம்

82

வாங்காம ணீதி மறைபகரு மாதவரோ
டாங்காரம் பேசியெதிர்த் தாடி நிற்கும் மாகாத்தியன்

83

மோகமுற்ற பாவவிருண் மூடியதி னற்படித்த
வாகமத் தாலுள்ள மடங்காத துர்சிலன்

84

உரை நடை; கடந்த வாழ்நாட்களில் எல்லாம் சாத்தானின் வசப்பட்டு அவனுடைய வழியிலே அலீந்து,அதனாலே எனது மானம், மரியாதை, மதிப்பெல்லாவற்றையும் பறிகொடுத்து புத்தி கெட்டுப்போன பொல்லாத பாதகன். (80)

ஆகமங்கள் படித்தேன். அவற்றிலுள்ள தத்துவங்களைக் கற்றேன் போதனைகள் பலவற்றைக் கேட்டேன். பொன்னுரையும் திருப் புகழ்களும்

தேவதுதிகளும் அறிந்தேன். ஆனாலும் அவைகள் எடுத்துச் சொன்ன மார்க்கத்திலே நடந்தேனில்லை. அத்தகைய நல்வழி நாடாத பிடிவாத முன்னாவன். (81)

(சாடி-கோள் சொல்லுதல். பிராளி-கலகம்) மற்றவர்களிடையே கோள்ளுட்டிக் கலகம் விளைவிப்பதிலே திருப்தியுற்றேன். கோடிக் கணக்கான உயிர்களின் புலாலீச் சாப்பிட்டுச் சுவைத்தேன். கொலைக்கு பெரிய ஆசானுக இருந்து மகிழ்ந்தேன். (82)

இறைத் தூதுகளைச் சொல்பவர்களுடைய வார்த்தைகளைக் காதினுலே ஒருபோதாவது வாங்கினேனில்லை. பதிலாக அவர்களை ஏதிர்த்தேன். என் மனமேட்டிமையுடன் கண்டதெல்லாம் பேசிப் பிசாகபோல வெறி ஆடினேன். அவ்வளவுக்கு மனுசத் தன்மை யிலாதவனுனேன். (83)

கற்ற வேத நூலிலே உள்ள இறை மொழிகளால் எனது உள்ளம் அடங்கின்தே இல்லை. பதிலாக நான்கொண்ட மூவாசைகளால் சேர்ந்த பாவ இருள் மூடிய எனது மனதை அடக்கியாளத் தெரியாது கெட்ட ஒழுக்கத்திற் சிறந்தேன். கர்த்தருக்கு முன்பாக நல்லோழுக்கத்திற் குறைந்தேன். (84)

குறிப்புறை; 'பொன்னை மாதரை' என்ற தாழுமானவர் பாடகீஸ்யும் 'எங்கைவிலாருமெனக் கிணியாரில்லை' என்ற தேவாரத்தையும் ஒய்யு நோக்குக.

சன்மார்க்க வேதத் தவமில்லாச் சாந்தமில்லாச்
துன்மார்க்கப் பொல்லாத துடுக்கர்கட் கெல்லாந் தோழன். 85

மோகவெறி யான்மயங்கி மூதறி வெல்லாமழிந்த
தேக சுகபோக சிற்றின்ப வுல்லாசன் 86

ஞான வறிவுணர்த்தல் நல்லோர்கள் சங்காத்தந்
தானந் தவமுயற்சி சற்குணங்க ளொன்றுமிலான். 87

பாவ வழியிற் பலகாலமுந் திரிந்து
சிவனுக்கு முத்திவழி தேடாத சிர்கேடன் 88

ஆகாதோர் சங்காத்தத் தாலவர்கள் யோசனையால்
வாகான நீதி வழிமறுத்த வஞ்சகத்தான் 89

உரை நடை; நானே நல்லோழுக்கம் அற்றவன். வேத நெறியும் அதற்கு அடங்கி நடக்கும் வழக்கமும் அற்றவன். பொறுமை இல்லாதவன்.

உணர் நடை; நானே நல்லொழுக்கம் அற்றவன். வேத நெறியும் அதற்கு அடங்கி நடக்கும் வழக்கமும் அற்றவன். பொறுமை இல்லாதவன். அதேவேளை கெட்டவர்களுக்கும், கெடுமதி செய்பவர்களுக்கும் நல்ல நண்பனாக இருக்கின்றேன். (85)

உலக ஆசையென்னும் வெறி கொண்டவன். அதனால் மயங்கி எனது பகுத்தறிவை இழந்தவன். தேவ நீதிகளைக் கெடுத்துக் கொண்டவன். உடலின்பமே பெரிதென்று ஊல்லாசமாக வாழ்வதால் பேரின்பத்தை நாடாதவன். சிற்றின்பத்திலே நாட்டமும் பிரியமும் உள்ளவன். (86)

(சங்காத்தம்-நட்பு) எனக்குத் தேவை அறியும் ஞான உணர்வு இல்லை. அதை எடுத்து மற்றவர்க்கு ஒதும் வல்லமையும் இல்லை. என்னாழும் இல்லை. நல்லாரைக் காண்பதற்கும் நல்லாரோடு இணங்கி இருப்பதற்கும் விருப்பமில்லாதவன். தரும சிந்ததயோ, இறைவனை வழிபடும் நாட்டமோ, அதற்கான எத்தனங்களோ, நல்ல குணங்களோ இல்லாதவன். (87)

பாவ வழியிற்தான் என் பாதங்கள் சென்றன. ஒருநாள் அல்ல என் வாழ்நாள் முற்றுக அவ்வழியிலேதான் நடந்தேன். எனது உடலுக் குள்ளே ஆத்மா ஒன்று இருக்கிறது அது தேகத்தைப்போல என்றுமே அறியாதது. ஆதலால் அதையும் கடைத்தேற்ற பரவாசத்துக்கான செயல்களைச் செய்வேண்டுமென்று கருதிலேன். ஒருபோதும் அதற்கான தேவ மார்க்கத்தை கண்டுகொள்ள விருப்பமற்றுப்போனேன். அத்தகைய ஒழுங்கற்றவன். (88)

கடவுளின் சந்திதிக்கு அருகதையற்றவர்களுடன் கூடிக் குலாவினேன். அவர்கள் ஆலோசனையால் இறைக் கட்டளைகளை வெறுத்தேன். அவற்றை மீறுவதே இனபமாகக் கைக்கொண்டேன். தேவனின் மார்க்கத்தையே வெறுத்தேன் அத்தகைய வஞ்சக மனமுள்ளவனுகி எனது சீவியத்தைப் பாழித்துக்கொண்டேன். (89)

மங்கையரைக் கற்பழிக்க வங்கணஞ்செய் காழுகரோ
டெங்கு முறவாய்த் தெருவெல் லாமலீந்த காவாலி

90

சம்பிரதா யங்கள்பல சாற்றிப் பிரிவினைக்காய்க்
கும்புகளைக் கூட்டிக் குழப்புங் கலகேந்திரன்

91

திருட்டுப் பிரட்டுத் திருவா தரத்துக்
குருட்டு முருட்டுக் குணத்துக் குருசாமி

92

கற்ற புலவர்க்குங் கவலைகொண்ட நல்லவர்க்கு
முற்ற வொருகாசு முதவா மகாவுலுத்தன்

93

வீருகக் கற்றவர்முன் மேட்டிமைய தாயெதிர்த்துத்
தூருக யாவரையுந் தூஷ்ணிக்குந் தூர்க்குணத்தான்

94

உரை நடை; உடலுறவு இச்சைகொண்டு ஊரிலுள்ள மாதர்களை
அகைந்து சுகம் பெறுவதற்காக அவர்களின் கற்பெனும் விலையேறப்
பெற்ற நெறியைக் கெடுப்பதற்காகத் திரியும் காழுகர்களோடு உறவு
கொண்டு அவர்களின் வழியிலே தெருவெல்லாம் அலைந்து திரிந்தேன்.
அத்தகைய காவாலி நான். (90)

மரபுகள், குல வழக்கங்கள், என்று பல ஒவ்வாத விசயங்களைக் கூறி,
அதற்கிணையந்த என் சகாக்களை ஒன்றுகச் சேர்த்து, அதன் மூலமாக
மற்றவர்களை இரண்டாகப் பிரித்து அமைதியைக் கெடுக்கும் கலகத்தின்
மன்னுதி மன்னன். (91)

களவு, வார்த்தை தழும்பி வாக்குறுதி மீறல், வேத நெறிகளை இட்டு
அறியாத குருட்டு மனம், ஏதற்கும் முரட்டுத்தனமாக நடந்து பிறரைப்
புண்படுத்தல், என்பவற்றிலே வாழ்கின்றேன். அதுமட்டுமல்ல அவற்றை
யெல்லாம் பிறருக்கும் கற்றுக்கொடுப்பதில் பெரிய குருவாகவும் இருக்
கின்றேன். (92)

ஆகம நெறிகளைப் படித்தறிந்த அறிஞருக்கும், கற்றவற்றுல் மற்றவர்கள்
கடைத்தேற வேண்டுமென்று கவலை கரிசனை கொண்டிருக்கும் நல்ல
வர்க்கும் சதமாவது கொடுத்துதவாக் கஞ்சன். (93)

கசடறக் கற்ற அறிவாளிகளின் முன்னால் நானென்னும் மேட்டிமையுடன்
வீரு கொண்டு எழுந்து காரணமின்றி எதிர்த்துத் தகாத வார்த்தை
களால் திட்டுகின்ற கெட்ட குணத்தவன். (94)

பொன்றிய கோபப் புகையெழும்பி யோருரைக்காய்க்
கன்றிமனம் பொங்கிக் கதறும் கடுஞ்சினத்தான்

95

வாதாடிச் சூதாடி வாயாடிப் பேயாடிக்
காதாடிக் கடத்தாடிக் காற்றாடிக் காலாடி

96

வெட்கமற்றுச் சிக்கதற்று வேலையற்றுச் சோலியற்றுக்
கட்குடித்து வீணூட் கழிக்குங் கசமாலன்

97

பெத்தரிக்கக் காரப் பிசாசோ இறவாகிச்
சத்துருவி னுங் கடையயாய்த் தாழ்ந்த நிரத்தனத்தான் 98

பேய்க்காளாய்ப் பேய்க்குணமாய்ப் பேய்க்குலமாய்ப் பேய்க்குருவாய்ப்
பேய்க்கோலப் பேய்க்கூத்தாய்ப் பேயாடும் பேயாண்டி 99

எந்தெந்தச் சங்காத்த மேதே துலகிலுண்டோ
வந்தந்தக் கேட தனைத்தினுக்கு முந்தினவன் 100

உரை நடை; நல்லதாக அல்லது கெட்டதாக இருப்பினும் தனக்கு
ஒவ்வாத ஒரு சொல்லீஸ்ப் பிறர் சொல்வதைக் கேட்டு கோபம் பொங்க
புகைவதுபோல மனம் புழுங்கி மனம் கறுத்து கண்டபடி வாய்க்கு வந்த
படியெல்லாஞ் சத்தமிட்டுப் பேசுகின்ற கடுங்கோபக்காரன். (95)

எதையும் எதிர்த்து வாதாடுபவன். பற்தயம் வைத்துச் சூதாடிப் பொருள்
சேர்ப்பவன். விணூக வாய்க்குவந்தபடி வார்த்தை அளப்பவன். கொலீஸ்கு
அஞ்சாதவன். மனதினில் ஒன்றை வைத்து மற்றவர்களுக்கு முன்னால்
நல்லவன்போல நடிப்பவன். எதையும் அழிப்பவன். இயமைனப் போல
மற்றவரை வருத்துபவன். (96)

வெட்கம், பந்தபாசம், தொழிற் துறை, என்பன இல்லாமல் மது வருந்தி
வாழ்நாளை விணூகக் கழிக்கும் கெட்டவன். (97)

புரட்டுகுட்டுச் செய்யும் உருவாகி இறைவன் கற்பனைகளைக் கடந்ததால்
பிழைக:ச் செய்ய ஏவும் சாத்தாளிடம் வயப்பட்டு, அவனுடன் நட்புக்
கொண்டு, தாழ்ந்தபோன நீசத்தனமுடையவன். (98)

பிராசின் வாய்ப்பட்டு, அதன் குணத்தைத் தானேற்று, பிசாசின்
புத்திரர்களாக மாறி, பேய்த்தனத்தை மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கும்
ஆசானுகி, பிசாகக் கோலம் பூண்டு அர்த்தமற்ற செயல்களைச் செய்து
பிசாகபோல நடமாடுகின்ற பிசாசன். (99)

உலகிலே கெட்டவர்களுடைய சகவாசம் எவை எங்கு உள்ளனவோ
அங்கே எல்லாம் ஒன்றும் விடாது சென்று அத்தனை கேடுகளையும்
பெறுவதற்கு முந்தி முன்னால் நிற்பவன். (100)

இத்துர்க் குணக்கே டெலாமுடைய பாதகனுன்
சத்த சபைக்குட்போய்த் தொழுவது கடாதெனவே 101

பத்தியில்லாமற் பராபரன்றன் கோயில் புக்க
லெத்தனென்று சொல்லி யிருதயத்திலே யுணர்ந்தேன் 102

ஆவதினு லம்பர்கீன யாவியினு ஹுண்மையினுல்
மேவி வணங்குவதே மேன்மையெனச் சிந்தைசெய்தேன் 103

புத்திசொல்லு மாதவர்கள் போதகங் கெட்டாற்பதவி
சித்திக்கு மென்றே திருமகீனயைக் காணாறின்றேன் 104

இன்னபல நீதி நினைந் தேகசரு வேகரன்றன்
சன்னிதிக்குப் போகச் சனங்களுடனடந்தேன் 105

பாடுங் கலையாற் பராபரகீனக் கொண்டாடித்
தேடுங் குழாங்களொடு தேவாலயஞ் சேர்ந்தேன் 106

உரை நடை; நான் இவ்வாருன கெட்ட குணங்களுடைய பாவி.
ஆதலால் மெய்த்தேவன் இருக்கும் ஆலயத்துள் போய் எப்படித்
தொழுவேன். (101)

மனத்தாபப்பட்டு மனந்திரும்பி அவர்மேல் விசவாசங்கொள்ளும் பக்தி
இல்லாமல் தேவனின் ஆலயத்துள் எப்படிப் போய் உள் நுழைவேன்
என்று என் இருதயத்தில் நினைத்தேன். (102)

ஆகவே பராபரகீன அண்மி எனது முழு ஆவியினாலும் சிந்தையினாலும்
உண்மையாக மனத்தாபப்பட்டு வணங்குவதே மேலான காரியம்
என்பதை உணர்ந்தேன். (103)

எனவே இறைத் தூதைச் சொல்லிப் போதிக்கும் தேவனின் ஊழி
யக்காரர்களின் பிரசங்கத்தைக் கேட்கவும் அதனுலே பரம அன்பைப்
பெறவும் முடியுமென ஆலயத்தைக் காண்பதற்கு ஆசை யுற்றேன். (104)

இப்படியான பல நியாயங்களை எனக்குள்ளே அலசி ஆராய்ந்த பின்னர்
ஒரே மெய்த் தேவனுன் ஆண்டவரின் ஆலயத்தினை நோக்கிச் செல்லும்
அடியார்களுடன் சேர்ந்து நடந்தேன். (105)

பக்திப் பாமாலைகளைப் பாடி இறைவனின் அருளைப் போற்றி அவரது
மிட்டைப் பத்தேடுக் கண்டடையும் திருச்சபையாரோடு நான் தேவால
யத்தைச் சென்றடைந்தேன். (106)

7. விசுவாசம்.

=====

சேர்ந்தேன் றயாபரணீச் சேவித்தேன் சிந்தைகளி
கூர்ந்தேன் பணியக் குனிந்து முழங்காலினின்றேன் 107

வள்ளலென யூதரெல்லா மாபரிகா சங்கள்செய்து
முள்ளினுற் குட்டி முடிதரித்த பொற்சிரமும் 108

மொய்த்தகொடுஞ் சேவகர்கதான் மோதிவிழுந் தேபிடித்துப்
பிய்த்திழுக்க ரோமமெல்லாம் பியந்திருக்கும் நற் சிகையும் 109

ஓராத பொய்ச்சாட்சி யோடியங்கள் தூஷ்ணங்க
னேராத வார்த்தையெல்லா மேற்ற திருச்செவியும் 110

ஆட்டுங் குதிப்பு மடாமையுங்கண் டொன்னார்க்குக்
காட்டுங் கருணை கடாட்சத் திருவிழியும் 111

உரை நடை: அவ்வாருக தேவ ஆலயத்துட் போய் கருணையுள்ளங்
கொண்ட கர்த்தரின் பாதவண்டையை அடைந்தேன். அவருக்குத்
தொண்டு செய்தேன். அந்தப் பெரும் பாக்கியத்தை நினைந்து மனங்
களித்தேன். அவரைத் தொழுதுகொள்வதற்கு குனிந்து முழங் காலில்
நின்றேன். (107)

யூதர்களின் ராசா என்று சொல்லிப் பரிகாச வார்த்தைகளால் அவமதித்து
முள்ளுடி குட்டினர். அத்தகையது உன் சிரம். (108)

உன்னை வளைத்து பிடிப்பதற்காக வந்த சேவகர்கள் உன்மிது
முண்டியதித்து விழுந்து உன் தலையைப் பிடித்துப் பிய்த்தெடுத்தார்கள்
அதனால் மிடுங்கப்பட்டுள்ளவை உனது கேசங்கள். (109).

உனது திருச்செவிகளோ, பாவிகளுக்குகாக, அவர்கள் செய்த பாவங்
களுக்குகாக நீர் அனுபவித்த திருப்பாட்டிலே உளைப் பிடித்திழுத்தும்
கொலை செய்யவுந் துணிந்தவர்கள் சொன்ன பொய்யான சாட்சி
யங்களையும், (ஓடியம்- அவையிற் பேசத்தகாத வார்த்தைகள்) சபையிலே
சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளையும், அவமதிக்கும் ஆபாச
வார்த்தைகளையும், கேட்போரால் ஏற்றுச் சகித்துக்கொள்ள முடியாத
வார்த்தைகளையுங் கேட்டவை. (110)

அருள் விழிகளோ; உனைப் பிடித்து வந்து துண்புறுத்தியவர்கள் தமது மகிழ்ச்சியினால் ஆடிய ஆட்டங்களையும். ஆனந்தத்தால் குதித்த குதிப்பையும், அறிவீனத்தையுங் கண்டும் ஒரு பொருட் படுத்தாது எதிரிகளை மன்னிக்குந் தன்மையுள்ளவை. (111)

கண்டகடற் காளாகைக் காடிதுவைத் தீசோப்பத்
தண்டதனிற் பூட்டித் தரக்குடித்த நல்வாயும் 112

பாய்ந்தபுலி போலவொரு பாதக னுங்காரமுடன்
காய்ந்தடிக்க வீங்கிக் கறுப்படர்ந்த கண்ணமதும் 113

குடுமிரத்தக் கறையாற் றுப்புமி ஸீர்க்கறையால்
வாடி வடிவ மறைந்த மதிமுகமும் 114

வன்கட்டாயக் களவாய் வந்துகணி கொய்தவர்க்காய்ப்
பின்கட்டாய்ச் சேர்த்துப் பிணித்த திருக்கரமும் 115

தருவிற் றிருட்டான சங்கதி யீதென்றே
குருசைச் சுமந்து குனிந்துநின்ற கோப்புயமும் 116

உரை நடை; கடற் காளாகை காடியிலே துவைத்து ஈசோப்புத் தண்டிலே பொருத்தி உனக்குப் பருக்கினார்கள். பாவிகளின் மீட்புக்காக அதைக் குடித்தது உனது செவ்வாய். (112)

நீர் பிடிப்பட்ட அன்றிரவு, ஒரு பாதகன் ஆங்காரித்துச் சினந்து புலிபோலப் பாய்ந்து உனக்கு அறைந்தான். அதனால் இரத்தங் கண்டித்துக் கறுத்துப் போனவை உமது கண்ணங்கள். (113)

சிரசிலே முள்முடி சூட்டியதால் ஏற்பட்ட காயங்களிலே இருந்து வழிந்த இரத்தமும், பரிகசித்து மற்றவர்கள் உனது முகத்திலே காறி உமிழ்ந்த எச்சிலும் முட, மேகத்துள் மறைந்த சந்திரன் போன்றது உனது முகம். (114)

சாத்தானின் கபடத்தால் கர்த்தர் இல்லாதபோது விலக்கிவைத்த கனியை ஏதேன் தோட்டத்திலே களவாக உண்டவர்களின் பாவங்களுக்காகச் சேவகர்களால் பின்னால் இழுத்திணைத்துச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டவைகள் உனது அருட் கரங்கள். (115)

பரம தகப்பன் விலக்கிவைத்த மரத்தின் கனிகளை உண்டதால் ஏற்பட்ட விணை இது என்று சிலுவை மரத்தைத் தூக்கமுடியால் தூக்கிச் சுமந்து குனிந்து தூழ்ந்தவை உமது தோழ்கள். (116)

சாயாமற் கன்றுாணிற் ரூன்பிணித்துச் சேர்வையெல்லா
மோயா தடிக்க வழுநிலம்போலா முதுகும்

117

சட்டியதி னற்றுளைக்க வேயுருவக் குத்தினதாற்
காட்டியதென் ஸீரத்தக் காயவிலாவதுவும்

118

ஆதாம் நிருவாணி யானுளெனன்றே மருங்கி
லேதாகிலுங் கலையி லாதிருந்த வம்மணமும்

119

தோன்றும் பராபரகீனத் தொல்விணைக்காய் மன்றுட
முன்றுதரங் காவில் முடங்குமுழங்காலும்

120

சூட்சிபெறக் குருசிற் ரெங்கி மனுவயிர்க்குக்
காட்சதர வாணி தைத்த கைபோற் றிருப்பதமும்

(121)

சிரசமுதற் பாதம்வரை செம்புன லாரேஷி
யுருவதெல்லா மாறி யொளிமறைந்த மெய்யுடலும்

122

உரை நடை; உன் முதுகோ போர்வீரர்கள் சரிந்துபோகாதவாறு
கற்றுாணிலே நிமிர்ந்த நிலையில் நிற்கச் செய்து கட்டி, அதன் பின்னர்
அதில் கணசயினாலே தொடர்ந்து அடித்ததால் ஏற்பட்ட காயங்களாலும்,
கிறல்களாலும், உராசல்களாலும் உழுதிய வயல் போலத் தோன்று
கின்றது.(117)

விலாவினைப் பற்றி என்ன சொல்வேன். அதுவோ பிடித்துச் சென்ற போர்
வீரர்கள் தமது சட்டியினால் ஊடுருவக் குத்தியதால் இரத்தம் பெருகிய
காயத்தை உடையது. (118)

முதல் மனிதனின் நிர்வாணத்தை மறைக்க அவனை உடுத்துவிக்க
அணிந்திருந்த உன் ஆடையை கொடுத்து பிறந்த மேனிபோலத்
தோற்றும் அளிக்கின்றிரே. (119)

உமது முழங்கால்கள் முன்னாலே ஏற்படவிருக்கும் சிலுவைப்பாடு
களையிட்டு மூன்றுதரம் பரம பிதாவை வணங்கியபோது மடங்
கியவையோ. (120)

வேதபாரகரும் பரிசேயரும் செய்த சூழ்சியினாலே சிலுவையிற் தொங்க
நேரிட்டபோது மற்ற மனிதர்கள் காண்பதற்காக சிலுவையிற் சேர்த்து
ஆணி அடித்தார்கள். அப்படி ஆணிகடாவிய கைகளைப்போல ஆணி
கடாவியவை உமது பாதவடிகள்.(121)

உமது உடம்போ சிரசிலிருந்து பாதம் வரையும் உள்ள காயங்களில் இருந்து பெருகிய இரத்தம் ஆருக ஒடியதால் உருவம் வேறுபட்டு ஒளியிழந்தபோன நிலையில் உள்ளது. (122)

பார்த்தே னிளகாக்கற் பாறையைப்போ லானமன்
மீர்த்தே மெழுகா யிருவிழியா ரேடுநின்றேன் 125

நோக்கினே ஞகமத்தி னான்முறையோ டேகுருவின்
வாக்கினு லேசு மரணவுருக் காணலுற்றேன் 125

பாடுபட்ட கத்தனையான் பார்த்தவுடனே யெனது
கேடுகெட்ட நெஞ்சிற் கிலேசமிகத் தோன்றினதே 126

கண்ணு லருவிவிழக் காரணனைக் கண்டவுடன்
புண்ணு யிதையமெல்லாம் பொங்கத் துயர்பூண்டேன் 127

சங்கையின் ராசா கொலையாய்ச் சாகவரும் பாதையிலே
யங்கழுத் பெண்களுடன் யானுமழச் செய்வேனே 128

எப்போது மோயாம் லேசுவைக்கண் டாற்றுமத்தோ
பொப்பாரி சொல்லி யுருகிப் புலம்புவனே 129

உரை நடை; இந்தச் சிலுவைப் பாட்டுக் காட்சியைக் கண்டதும்,
இந்தப் பாடெல்லாம் பாவியாகிய எனக்காகவே பட்டதென்று
உணர்ந்தேன். எந்த நிகழ்வாலும் கசியாத கற்பாறை போன்ற என்மனம்
கணிந்து மெழுகாக உருகியது. கண்களில் கண்ணீர் ஆருக ஒடியது.
என்னுடலம் அசைவற்றுச் செயலற்று நின்று விட்டது. (123)

அசைவற்ற நின்ற நான் நடுங்கிப் போனேன். நெஞ்சமெல்லாம்
கசிந்தேன். ஒன்றுக்குமே ஒருபோதும் அஞ்சா என் எண்ணங்கள்
மாறிவிட்டன. (124)

உன் பாடுகளையும் சிலுவைக் காட்சியையும் இறைத் தாது நால்களின்
விளக்கந் தரும் சபைக் குருவின் பேச்சினுலே கண்டறிந்தேன். (125)

பாவி எனக்காக சிலுவைப் பாடுற்ற கர்த்தனை அவ்வாறு கண்டவுடனே
கெடுமதி நிறைந்த என் மனது துக்கம் நிரம்பி கலங்கிற்று. (126)

உலகின் சகல படைப்புகளுக்கும் காரணனுய் உள்ள பெருமானை அந்த
நிலையிற் கண்டவுடன் எனது கண்கள் அருவியாகின. என் இருதயம்
புண்ணுக வலித்தது. ஆருத் துயர் கொண்டேன். (127)

மகிழ்ச்சியின் இராசா சிலுவையைத் தோழிலே சுமந்து கொலைகா ர
ஜெப்போலக் கொல்கொதா மலைக்குச் செல்கின்ற வழியில் நின்ற
பெண்கள் அழுததுபோல நானும் அழுகின்றேன். (128)

நான் தாங்கல் தரித்தல் இல்லாது எப்போதும் அவரைக் கண்டு
அவருக்குள் எந்தனின் ஆத்மா ஆறுதல் பெறும்மட்டும் அவரை நினைத்து
நினைத்து புலம்புவேன். (129)

8. பாடுபட்ட தியானம்.

மத்தே முதலாய் வளமையோவான் வரைக்கும்
வித்தாரமாக விளம்பின மேரைப்படியே

130

ஆற்றுமாவேயுன் னருமை மணவாள
னேற்ற துயரத் திகழ்ச்சியெல்லா மாராய்ந்து

131

முந்திய தோட்டத்தில் முகாமைக் காய்பா மனையிற்
பொந்திப் பிலாத்திடத்தும் போய்ப்போர்க் களத்திலும்போய்
132

யேசு சுவாமிபட்ட வெண்ணிலாப் பாடனைத்தும்
நேசமுறக் கண்டு நினைத்துத் தியானிப்பாயே

133.

உரை நடை; மத்தேயுத் தூயன் எழுதின தூதுப் பணிச் செய்தி
தொடக்கம் யோவானின் தூதுப்பணிச் செய்தி வரையும் உள்ள (மேரை-
இரட்சிப்பின் வழி) இரட்சிப்பு நிகழ்வின்படி (130).

ஆத்துமாவே உனது மணவாளன் இயேசுக் கிறிஸ்து உனக்காக, உன்
பாவத்திற்காக மீட்டைப் பெற்றுத்தரத் தான் ஏற்றுக் கொண்ட சகல
சம்பவங்களையும் உணர்ந்து தெளி., (131)

கெத்சமனே தோட்டத்திற்கும் காய்பா எனும் பிரதானியின் மாளி
கைக்கும் பொந்தியு பிலாத்து என்பவனின் சபைக்குப் போ. இயேசு
சுவாமிபட்ட பாடுகளை அவர்மீது முழு உள்ளத் தோடும் விசுவாசத்தோடும்
கண்டு அவரைத் தொழுதுகொள். (133)

9. கிறிஸ்துவினூற்றும் பாடுகளின்பேரில்

தோட்டத்தி லாதிசெய்த தோழமதினு லேசு
தோட்டத்திற் பாடுபட்டுச் சோரிசிந்திச் சோபமுற்றர் 134

மகத்துவத்தின் ரேவனிங்கே மண்மீதில் வீழ்ந்து
முகத்தை மறைத்தேழும் முறைஜௌபங்கள் சொலுற்றர் 135

துக்கமலைந்தார் துயரமிகப் யூண்டார்
மிக்க பிரலாப வியாகுலத்தினால் மெலிந்தார் 136

மரணத் தவஸ்தையதாய் வாதையெல்லாம்பட்ட
தரணத்திலு மெனக்காய்த் தான்வேண்டிக் கொண்டிருந்தார்
137

உரை நடை; முதல் மனிதர் ஏதேன் தோட்டத்திலே செய்த மீறுதற்
குற்றத்தின் பயனாக இயேசுக் கிறிஸ்து கெத்சமனே தோட்டத்தில்
பாடுற்று இரத்தனு சிந்தித் துன்பப்பட்டார். (134)

விண்ணவின் மதிப்புமிக்க இறை சுதன் பூமியிலே போர்வீராற்
தள்ளப்பட்டார், வீழ்ந்த அவர் தனது முகத்தை மறைத்து பரம தகப்பனை
நோக்கி மூன்று தடவைகள் செபம் செய்தார். (135)

கிலேசப்பட்டார். மிகத் துன்பப்பட்டார். தனக்கு நேரவிருக்கும் மரண
அவஸ்தையைப்பற்றி எண்ணி உள்ளம் நொந்தார். (136)

மரணப் பிழியில் பலவிது வேதனைகளாற் துயரப்பட்டபோதும் பாவிகளை
மன்னிக்கும்படி பரமனிடம் வேண்டினார். (137)

தேவகோ பாக்கிணையின் நீயில்விழுந் தோர்புழுப்போற்
பாவிகளுக் காகப் பதைபதைக்கவே நெளிந்தார் 138

வருந்தியதோ ராற்றுமத்தின் வாதையி னல்வேர்வை
பெருந்துளி யிரத்தப் பிரகையமா யோடினதே 139

ஆற்றுமத்தில் மாந்தர் செய்த வக்கிரம மத்தையு
மாற்றுதற்குத் தாதை வரவிடுத்த பாத்திரமே 140

இப்படியே யாற்றும்பா டேற்றபிற காண்டகைதா
னப்புறமுந் தேகத் தரும்பாடெ ஸாமடைந்தார்

141

உரை நடை; நெருப்பிலே விழுந்த புழு துடித்து நெழிவதைப் போல
தேவனின் கோப அக்கினியிலே விழுந்து துடிக்கும் பாவிகளை ஈடேற்ற
தேவசதன் யூதர் செய்த கொடிய ஆக்கினையால் நெறிந்தார். (138)

அவ்வாறு துயரப்பட்ட இயேசவின் ஆத்துமத்தின் துன்பங்களால்
வியர்வையும் இரத்தமுன் சிந்தினார். அப்படிப்பட்ட அவை பிரளை கால
வெள்ளம்போலப் பெருகி ஓடியது. (139)

தத்தும் ஆத்மாவுக்கு உலக இச்சையால் மனிதர் செய்த பொல்லாப்புகளை
அகற்றி மீட்புத் தர உலகினருக்கு இறைவன் தந்த அருட்கொடையாக
தேவசதன் துன்புற்றார். (140)

இவ்வாறு ஆத்தும வாதையாற் துன்புற்ற தேவபிரான் மேலும் தன்
உடலில் ஏற்பட்ட துன்பப் பாடுகளை அனுபவித்தார். (141)

*****

10. கிறிஸ்துவின் சரீரப்பாடுகளின் பேரிலே.

(1) தோட்டத்திற் பட்ட பாடுகள்.

பன்னிருவரின் ஏறைகக்குட் பட்ட யூதாசவென்போன்
கன்னமிசை முத்திசெய்து கத்தீன்க்காட் டிக்கொடுத்தான் 142

சத்துருவாம் யூதாச் சதிசெய் திரண்டகமாய்
முத்தியினுலே முதல்வளைக் காட்டிக்கொடுத்தான் 143

பெற்றநன்மை யெண்ணைப் பெரும்பாவி யூதாச
விற்றுக் கொடுக்க விமலன் விளையானுர் 44

கட்டியொரு வக்கிரமக் காரணைப்போ லாண்டகையை
துட்டர் வசைபேசித் துண்டரிக்கஞ் செய்தார்கள் 145

விள்ளாரிய நன்மைசெய்த வித்தகனென் ஏறண்ணைமற்
கள்ளனைப்போற் பிடித்துக் கட்டி நிந்தை செய்தார்கள் 146

வள்ளையிக் கோலமதாய் மானமறப் பிடித்துத்
தள்ளியே காய்பாவு தன்மனையிற் கொண்டுசென்றூர் 147

உரை நடை: அவராற் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பன்னிரண்டு சிடர்களுள் ஒருவனுகிய யூதாஸ் காரியோத்து என்பவன் அவரது கன்னத்தில் முத்தமிட்டு அவரைப் பிடிக்க வகை தேடினவர்களிடம் அடையாளங் காட்டிக் கொடுத்தான். (142)

அவருக்கு விசுவாசமாக அவன் இருக்கவில்லை. பதிலாக சதிசெய்பவ ருடன் சேர்ந்து நும்பிக்கைத் துரோகமாக முத்தமிட்டு யாவற்றிற்கும் முன்னவனுன் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுத்தான். (143)

தமது குருநாதரிடம் யூதாஸ் காரியோத்துப் பெற்றுக்கொண்ட அளவற்ற நன்மைகளை சிந்தையிற் கொள்ளாமல் முப்பது வெள்ளிக் காசுகளுக்கு அவரை விற்றுன். அவரும் விளைக்கு யூதர்களால் வாங்கப்பட்ட ஒரு பொருளானுர். (144)

அக்கிரமஞ் செய்யும் ஒரு தீயவணைப் பிடித்துக் கட்டுவதுபோல் பரம சதைகளைக் கட்டினார்கள். பின்பு பக்கத்திலே நின்று கெடுமதியாளர்கள் அவருக்கு வசைச் சொற்களைப் பேசி அவமானப்படுத்தினார்கள். (145)

இவர் உலக மக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்த தேவன் என்று சிந்திக்க மறந்தார்கள். ஆதலாற் திருடனைப்போலப் பிடித்துக் கட்டி அவமதித்தது இழிவு படுத்தினார். (146)

உலகின் சகல நன்மைகளையும் தந்த கொடையாளனுகிய தேவகுமாரனை இவ்வாறு மட்டு மரியாதை யில்லாமல் பிடித்துத் தள்ளினார்கள். அப்படித் துன்புறுத்தியபடியே காய்பா எனும் பிரதானியின் வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்று நிறுத்தினார்கள். (147)

11. காய்பாவின் வீட்டிலே பட்ட பாடுகள்.

அன்னவுங் காய்பாவு மங்கவர்கள் சங்கமெல்லாம் பொன்னுட தானும் புரவலன்மேற் பொங்கலுற்றர்	148
வின்னமுறப் பேசி வெகுண்டொருதுற் சேவகன்றுன் கன்னத் திறையவணைக் காயமுற வடித்தான்	149
மட்டில்லான் றன்னையந்த வஞ்சகர் முக்காடதிட்டுக் குட்டி யிராமமுதுங் கோரணிகள் கொண்டார்கள்	150
கைச்சரசம் செய்தார்கள் காவல்தனில் வைத்தார்கள் துட்சணர்தா னேர்ந்தபடி தூஷணங்கள் சொன்னார்கள்	151
எண்ணுமல் வைதுதிட்டி மீங்கிணைஷகளாய்ப்பேசிப் பண்ணுத நிந்தைபரிகாசம் பண்ணினர்கள்	153
மெய்ச்சாட்சி வேண்டாத வீணானுக்காய் வேண்டியிரு பொய்ச் சாட்சிக்காரர் புலைசொலவுங் கேட்டிருந்தார்	153

உரைநடை: அங்கே இருந்த அன்னு, காய்பா என்பவர்களும் வேதபாரகர் சதுரேயர்களின் அவையும் பரலோக இராட்சியத்தை ஆளுகின்ற தேவகுமாரன் இயேகவின்மேல் சினமுற்றர்கள். (148)

அப்போது ஒரு சேவகன் இழிவாகப் பேசிக் கோபித்தெழுந்து பரமணைக் கண்ணத்திலே கடுமையாகத் தாக்கிக் காயமுண்டாக்கினான். (149)

அளவிடமுடியாத ஏகனை, அங்கு கூடியிருந்த வஞ்சக நெஞ்சத்தார் வஸ்தத்திரத்தால் மூடி, குட்டினார்கள். பின்பு குட்டினவர் யாரெனச் சொல்லச் சொல்லிக் கண்ணலூமுச்சி விளையாடினார்கள். இவ்வாறே அன்று விடியும் வரை பலவித மாறுபட்ட செயல்களைச் செய்தார்கள் (கோரணிக்கம் - மாறுபட்ட செயல்கள்). (150)

கைகளால் அவனைப் பிடித்துக் கிள்ளி நுள்ளி விளையாடினார்கள். பின்பு பலத்த பாதுகாப்பில் வைத்தார்கள். வாய்க்கு வந்தபடி தூசனை வார்த்தைகளால் அவனைத் தூசித்தார்கள். (151)

அவர் யாரென்று எண்ணிலர். வாய்க்கு வந்தபடி கெட்ட வார்த்தைகளால் அவதூரு செய்தனர். செய்யக்கூடாத பல அவமானங்களைச் செய்தனர். கேலி செய்தனர். (152)

காய்பாவோ விசாரணைக்கு உண்மையான சாட்சியங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. ஆதலால் அவர்மேற் சமத்திய குற்றங்களை உறுதிப்படுத்த போலியாக இரு பொய்ச் சாட்சிகளையும் ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தனர். (153)

உத்தம வப்போஸ்தலனு முண்மைசற்று மில்லாமற்
சத்தியம் பண்ணித் தயாபரணைத் தான்மறுத்தான் 154

தகைத்திடமாய் நம்பித் தடையுறைத்த சீமோன்
மனப்பயத் தினாலே மறுதலித்தான் மாதவகை 155

ஆற்றுதல்செய் தெவ்வுயிர்க்கு மன்புசெய்ய வந்துதித்த
மாற்றமிலான் சாக மரணத்தீர்ப் பிட்டார்கள் 156

தேவ குமாரனென்று செப்பின வார்த்தைக்காகப்
பாவிகள் கோமாணிப் பழிசெய்யத் தீர்த்தார்கள் 157

கட்டின கட்டோடே காய்பாவின் வீட்டினின்று
துட்டர்க ளக்கியானத் துரைக்களிக்கப் போனார்கள் 158

கூட்டமெல்லாங் கொம்பிக் கொதித்துப் பிலாத்தரசன்
வீட்டில்வந் கையன்மேல் மிகைசுமத்துச் செய்தார்கள்.

159

உரை நடை; பேதுரு அவருக்கு உண்மையான சீடனாக இருந்தான். ஒருபோதும் அவரை மற்றவர்கள் துன்புறுத்த விடேனென்று முன்பொருபோது உறுதியிறை கூறினான். அப்படியிருந்தும் அவரைப் பிடிக்க வந்தவர்கள் அவனிடம் 'நீயும் இவரின் சீடர்களில் ஒருவன்தானே' என்று கேட்டபோது சத்தியமாக அப்படி இல்லவேயில்லை என்று மறுதலித்தான். (154)

அப்படிச் சீமோன் என அழைக்கப்படும் பேதுரு கூறியதும், முன்பொருபோது ஆண்டவர் கூறிய "கோழி கூவதற்கு முன்னர் நீ என்கௌ மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய்" என்று சொன்ன வார்த்தைகள் நிறைவேறின. அவர் சொன்னபடியே அவன் வேதபாரகர் ஆதியோருக்குப் பயந்து ஆண்டவனைத் தெரியேன் என்று மறுதலித்தான். (155)

சகல பாவிகளுக்கும் மீட்பென்னும் ஆறுதலைத் தந்து அன்புடன் அரவைணக்க வந்த அழிவற்ற பரமசுதன் இறக்கவேண்டுமென்று மரண தண்டனை விதித்தார்கள். (156)

"நான் பரமனின் குமாரன்" என்று அவர் சொன்ன உண்மையைக் குற்றமாகக் கொண்டு பாவத்திற்கு அஞ்சாத பஞ்சமா பாதகர்கள் இயேசு மன்னைப் பயிவாங்கி மரணத் தீர்ப்புத் தீர்த்தார்கள் (157)

காய்பாவின் வீட்டிலிருந்து கைகளைக் கட்டி இழுத்துக் கெட்டவனும் அஞ்சானியும் பிரதம பிரதானியான பொந்தியிலாத்திடம் ஒப்படைக்கக் கொண்டு போனார்கள். (158)

அவரைக் கொல்ல வகைதேடிய சனங்கள் திரண்டு அவர் பின்னால் ஏசியும் சினத்தாற் கொதித்துத் தூசணித்தும் பிலாத்துவின் சபைக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்திப் பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளை உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சுமத்தினார்கள். (159)

12. பிலாத்துவின் வீட்டிற் பட்டபாடுகள்.

பொந்திப் பிலாத்துவின்பாற் பொல்லாத யூதர்சனந்
தந்த முறைப்பாட்டைச் சகித்திருக்கச் சம்மதித்தார் 160

ஆசாரிமார் முறையிட் டாகடியஞ் சொன்னதற்குப்
பேசாம் லங்கே பிலாத்துவின்முன் பாகநின்றூர் 161

சாற்றும் பகைவர் குற்றச் சாட்டுதலொங் கேட்டு
மாற்ற முரையாமல் மவுனம் தாகநின்றூர்

162

எத்தன் சனத்தை யெடுத்துவிட்டோ னென்றுசொன்ன
பெத்தரிக்கக் காரர் பிரளியதெல் லாங்கேட்டார்

163

பாவிகளுக் காகப் பரிந்துபிளைப் பட்டதினாற்
பாவமற்ற சோதியொரு பாவியைப்போற் றுழ்ந்து நின்றூர்

164

உரை நடை; பாவிகள் நீசர்களான யூத சனங்கள் பெருமாளை
பொற்றியிலாத்துவின் முன்பாகக் கொண்டு நிறுத்தி ஞார்கள். அவர்மேற்
குற்றங்களைச் சுமத்தினார்கள். அவரோ அந்தப் பொய்யான குற்றச்சாட்டு
களைக் கேட்டு ஒன்றுமே எதிர் பேசாது பொறுத்துக் கொண்டார்.
பாவிகளை மிட்கும் பாடுகளுக்கு அவ்வாறு செய்வதே நல்லதெனக்
கண்டார். (160)

ஆசாரியர்கள் யேசுவின் நடத்தையால் தங்கள் சமய ஆசாரங் களுக்கு
ஏற்பட்டுள்ள தீமைகளைப் பிலாத்துவிடம் எடுத்துக் காட்டித் தங்களது
குறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அப்படிக் கொடுமையான
குற்றச்சாட்டுகளைப் பரிகாசமாக (ஆகடியம் - பரிகாசம் - கொடுமை)
அவர்கள் கடறுவதைக் கேட்டும் வாய்திறந்து ஒன்றுமே வசனியாமல்
நின்றூர். (161)

தன் எதிரிகள் தனமீது சுமத்துகின்ற குற்றச்சாட்டுகளைக் கேட்டும்
அதற்கு மறு உத்தரம் பேசாது அமைதியுடன் நின்றூர். (162)

"இந்த இயேசு என்பவன், நமது யூத சனங்களைத் தேவ தூசணஞ்
சொல்லி, மத வழியிலே இருந்து தனது மாயவார்த்தைகளால் வசியஞ்
செய்து தன்பால் இழுத்துக்கொண்டான்", என்று பொய்யாகக் கர்வங்
கொண்ட ஆசாரியர்கள் செய்த கலக வார்த்தைகளைத் தனது காதுகளாற்
கேட்டார். (163)

உலகின் முதல் மனிதனின் மீறுதலால் தொடர்ந்துவரும் பாவம் அவனின்
பிறசந்ததியினரை ஆட்கொண்டு சாத்தானுக்கு அடிமைப் படுத்துகின்
றது. ஆகவே அவர்கள்மேல் கொண்ட மட்டற்ற அன்பினால் அதில்
இருந்து இரட்சிக்கத் தன்னைப் பிளையாகக் கொடுத்தார். அதனால் எவ்வித
பாவமுமில்லாத பரிசுத்த தேவ குமாரன் அங்கே ஒரு பாவஞ் செய்தவளைப்
போல்த் தலை தாழ்த்தி நின்றூர். (164)

பொங்க யெரோதேயும் பொவிந்த விரானுக்களுடன்
பங்கப் படுத்திப் பரிகாசஞ் செய்துவிட்டான்

165

பித்தனென்று மேதுமற்ற பேதையென்றுஞ் சொல்ல வெள்கீ
வஸ்திரத்தைப் போற்றியவ மானப் படுத்திவிட்டான் 155

இத்தனையாய் ஞானத்தோ டெவ்விரியருஞ் செய்தபிரான்
பித்தனென்று சொல்லப் பிரியமாய்க் கேட்டிருந்தார் 167

தொலையாக் கலாதி செய்த துஷ்டன் பரபாக்
கொலைபா தகனேடே கூடநின்றூர் கோததில்லான் 168

திண்டாடி வெட்டித் திருடிக் கொலைபுரிந்த
சண்டாள ஞேடு சரியாக்கப் பட்டு நின்றூர் 169

உரைநலை; ஏரோது மன்னன் தனது அவையின் ஆலோசகர்களுடன்
சேர்ந்து இயேசவை மானயீனப்படுத்தி ஏளனஞ் செய்தான். (165)

'இவனெனுரு பைத்தியகாரன், அறிவற்ற மூடன்,' என்று கூறி இயேசக்
கிறித்துவுக்குமேல் வெள்கீ அங்கியைப் போர்த்தச்சொல்லி ஆகீன
யிட்டுக் கேவலப்படுத்தினான்..(166)

அளவிடற்கரிய ஞானத்துடன் ஆதியில் இந்த உலகத்தையும் அதி
லுள்ள உயிரினங்களையும் படைத்தளித்த தனகீச் சித்தசவாதினமற்
றவன் என்று சொல்வதை பரமன் களிப்புடன் கேட்டிருந்தார். (167)

நாட்டிலே தொடர்ந்து மக்களுக்கு ஊறு செய்த பஞ்சமாபாதகன், கொ
லைகாரன் பரபாக் என்பவனும் எவ்வித குற்றமுமே செய்யாத இயேச
பிரானுடன் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்களில் ஒருவனுக
நின்றான். (168)

மற்றவர்களை அநாதரவற்றவர்களாக்கியும் வெட்டிக் கொலை செய்தும்,
திருடியும் கொன்று குவித்தும் பாவங்கள் புரிந்த கெட்டவனுடன் ஏதும்
குற்றம் செய்யாத இயேசவும் ஒரு குற்றவாளி எனச் சமமாக்கப்பட்டு
விசாரணைக்குக் காத்து நின்றார். (169)

அடிமையைப்போ லேமரத்தி லாண்டகையைக் கொன்று
விடுதலைக் காகாதவளை விட்டுவிடக் கேட்டார்கள் 170

பொருள்யாவுங் காக்கும் புரவலளைக் கொன்று
பரபாவை விட்டுவிடப் பாதகர்கள் கேட்டார்கள் 171

சத்துருக்க ளானநரர் தப்பியுயிர்பிழைக்க
வித்தகனூர் சாக மிகவு மனதானார் 172

ஆடையுரிந் தம்மணக்கோ லத்தோடோர் கற்றுாணிற்
பிடையுறக் கட்டிப் பெலத்தடிக்கச் செய்தார்கள்

173

காரிருள்கு முக்கியானக் காவலன்றன் சேர்வையெல்லாம்
வாரதினுல் வீச மருகித் துயரானுர்

174

உரைநடை; அங்கே கூடியிருந்தவர்கள் யாவரும், பல குற்றங்கள்
செய்தவன் என உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பரபாக்கை விடுதலை செய்யுங்கள்
இவனை அடிமையைப்போல (இயேசு இரட்சகரை) சிலுவையில்
அறைந்து கொல்லுங்கள் என்று ஏகமனதாகக் கேட்டார்கள். (170)

மூவுலகையும் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் அருட்கொடையாளனை
கொல்லவும். பாவியாகிய பரபாவை விடுதலை செய்யவும்வேண்டிக்
கோரினர். அங்கே கூடியிருந்த பாவிகள் பரபாக்குக்காக ஒரே குரவிற்
பரிந்தனர். (171)

சாத்தானின் நண்பராகி இறைவனுக்கு எதிராக மீறிப் பாவங்களைச்
செய்த மனுக்குலத்தார் இரட்சிப்புப் பெறுவதற்காக தன்னைத்தானே
சிலுவையில் ஒப்புக்கொடுத்து உயிரைவிட இயேசுநாதர் திருவளங்
கொண்டார். (172)

அவரின் ஆடையை கழைந்து நிர்வாணமாக்கினர். கற்றுாணில் உடல்
நோவறுமாறு இறுக்கி கட்டினர். மேலும் கடுமையாக உக்கிரங் கொண்டு
அடித்துத் துன்புறுத்தினர். (173)

தேவ பக்தியென்ற அறிவற்று சாத்தானின் இருளிலே உழன்ற ஏரோ
துவின் போர் வீரர்கள், தங்கள் இடுப்புத் தோற்பட்டிகளைக் கழற்றி வீசி
இரட்சகரை அடித்தார்கள். அதனால் அவர் மிகவுந் துயரமுற்றார். (174)

இருப்புக்கொடுக்க திசைந்த சவுக்கா
னெருப்பெழக் காய்ந்தடித்து நெட்டுருஞ் செய்தார்கள்.

175

எண்ணமற வாரதினு லேயடித்த தல்லாம
லண்ண லுமைக் குட்டி யகந்தைமிகச் செய்தார்கள்.

176

தூருயப் பரிகாசத் தோன்றலெனத் தோன்றவைத்து
வீருய்ச் சகலாத்து மேற்சட்டை யிட்டார்கள்.

177

முள்ளுக் களாலோர் முடிசமைத் தாங்காரமுடன்
வள்ளல் சிரத்தழுத்தி வைத்திகழ்ச்சி செய்தார்கள்.

178

உரைநடை; அவ்வாறு மயங்கித் துவழ்ந்த இயேகவுக்கு ஆறுதல் தருவதுபோல நன்கு வளைந்து துவழ்ந்து கொடுக்குங் கசையால் தியேழும்படிக்கு அடிமேல் அடித்துக் கொடுமை செய்தனர். (175)

தோலினுற் செய்த தங்கள் இடுப்புப் பட்டிகளைக் கழற்றி எடுத்து இயேக அண்ணலை அடித்தனர். செருக்குற்றுத் தலையிற் குட்டினார்கள். (176)

அவதாறு செய்தார்கள். "நீ தானே யூதர்களின் இராசா" என ஏளனஞ் செய்தார்கள். அப்படியானால் அரச அந்தஸ்து உடுப்புகளை அனிந்து ஆட்சி செய்யும் என்று சில உடுப்புகளை அணிவித்தார்கள். (177)

முட்செடிகளால் ஒரு கிரிடம் சமைத்தார்கள். அதைச் சினங்கொண்டு யூதின் இராசாவுக்கு ஏற்ற முடியிது என்று சொல்லிக் குருதி சிந்த அழுத்திச் சூட்டி எள்ளி இகழ்ந்தார்கள். (178)

அரசனென்றால் கையில் ஒருசெங்கோல் வேண்டாமா என நையாண்டி செய்து அதற்குப் பதிலாக (திகிரி-மூங்கில்) ஒரு மூங்கிற்தழியை வற்புறுத்திப் பிடித்துக்கொள்ள செய்து 'யூதர்குல இராசாவே வாழ்க்' எனக் கேவி செய்தனர். (179)

மேலவளைத் துப்பி மிகுந்தசர சங்கள்செய்து
கோலைவாங்கிச் சிரத்திற் கோபித் தழித்தார்கள்

180

ஆவலுளோர் போல்முழங் காலுன்றித் தெண்டனிட்டுக்
காவலளைத் தானிறைஞ்சிக் கன்னத் தறைந்தார்கள்

181

புண்ணியனை யிவ்விதமாய்ப் பூரிய ரெலாங்கூடி
யெண்ணத் துலையா விகழ்ச்சியெல்லாஞ் செய்தார்கள்

182

பொந்திப் பிலாத்தரசன் புண்ணியனை விட்டுவிடத்
தந்துசெய்து பார்த்தாலுந் தன்னால் முடியாமல்

183

தண்ணீ ரெடுத்துத் தனது கரம்விளக்கி
யெண்ணுமற் கொல்ல விறையவளைக் கையளித்தான்

184

உரைநடை; மூவுகத்திற்கும் இராசாதிராசாவான உன்னதமான வரின்மேல் காறி உமிழ்ந்தார்கள். கீழ்த்தமான சேட்டைகள் செய்தார்கள்.

அவர் பிடித்திருந்த மூங்கிற் கழியை வாங்கி அவரது சிரசில் நீ தானே தேவ புத்திரன்' என்று கோபத்துடன் அடித்தார்கள். (180)

அவரைப் பணிய ஆசையுள்ளவர்கள்போல நடித்து, அவருக்கு முன் முழங்காலில் நின்று அரசனை வணங்கி இருப்பதுபோல் வணங்கினார்கள். பின் திடீரெனப் பாய்ந்து அவரது கண்ணங்களில் அடித்தார்கள். (181)

கருணைக் கடலான ழசு ; பெருமானைச் சுற்றி நின்று மகா பாவிகளான யூதர்கள் அவரை வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாதனாவு நிந்தித்து இகழ்ந் தார்கள். (182)

இதேவேளை அவர்மேல் எந்த முகாந்திரங்களையுங் காணுது திகைத்த பொந்தியுபிலாத்தரசன் எவ்வளவோ தந்திரங்கள் செய்து அவரை விடுவிக்க முயன்றுன். ஆனால் அவர்களோ இயேகவைச் சிலுவையில் அறையும்படி வலியுறுத்தினார்கள். (183)

இதனால் அவனால் எதுவும் செய்யமுடியாதிருந்தது. ஆகவே தண்ணீராலே தனது கையைக் கழுவித் தான் செய்யும் நீதியற்ற தீர்ப்பிலிருந்து தண்ணீர் விடுவித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரைச் சிலுவையிலே அறையும் படி அவர்களிடம் ஒப்புக்கொடுத்தான். (184)

சற்று மிரக்கமில்லாச் சண்டாள யூதருக்காய்க்
குற்றமிகும் பாவக் கொடுமைப் பிலாத்ததிபன் 185

கள்ளன் பரபாக் கலாதிமிகும் பாதகளை
விள்ளாரிய தோடிம் விளைத்தவைனை விட்டுவிட்டு 186

உள்ளமெல்லா மன்பா யுறவா யுதித்தெழுந்த
வள்ளல்தனை நீண்ட மரத்தேற்றக் கையளித்தான் 187

குற்றமில்லை யென்றுசொல்லிக் கூறினவ ணீதிதப்பிக்
குற்றமில்லான் றன்னைக் கொலைசெய்ய வொப்புவித்தான் 188

நீதி யில்லாத நிருபன் பிலாத்தரசனீதிமான் றன்னை
நெடுங்கொலைசெய் யக்கொடுத்தான் 189

உரைநடை ; இருதயத்திலே ஒரு அனுவளவேனும் இரக்கம் இல்லாத பாவிகளான யூதர்களுக்காகப் பெரிய குற்றமுன்ன கொடுஞ் செயலைப் பிலாத்துச் செய்தான். (185)

பொந்தியு பிலாத்தோ, அவரைக் குற்றவாளியாகக் கண்டதினால் அன்று

விடுதலை செய்யப்படவேண்டிய ஒருவருக்காக அளவற்ற கேடுகளைச் செய்து மக்களை வருத்திய திருடனும் கொலைஞர்மான ஒரு பாவியை விடுதலை செய்தான். (186)

பின்பு பாவிகளின்மேல் பரிவுகொண்டு அவர்களைக் கடைத்தேற்ற வந்த அருட்கொட்டயாளரை உயர்ந்த சிலுவை மரத்தில் அறைந்து கொல்வதற்கு அவர்களிடம் ஒப்புக்கொடுத்தான். (187)

'இவரில் ஒரு குற்றத்தையுமே காணேனே' என்று முன்பு சொன்னவன் பின்பு நீதி கோடி, எந்தவிதக் குற்றமுஞ் செய்யாத இயேசுபரரை கொலைசெய்யும்படி பாவிகளான யூதர்களிடம் ஒப்புக்கொடுத்தான். (188)

அந்தியே உருவான பிலாத்து, நீதியே உருவான இயேசு, பெருமானைக் குற்றவாளியெனக் கண்டு கொலைத் தண்டனை விதித்தான். (189)

13. (4) கொல்கொதா மலையிற் பட்ட பாடுகள்.

சந்தரஞ்சேர் தேவகதன் சொல்லரிய பாடுபட்டு நிந்தைக் குருசேறும் நெஷ்டுர மென்சொலுவாம்	190
கொல்கொதா வென்றமலைக் கோட்டிற் கொலைப்படுத்த வல்லவனைக் கொண்டுசென்ற வஞ்சகத்தை சொல்லுவதோ	191
வலிய பிலாத்து மனுமகனைக் கொன்று சிலுவைதனி லேற்றத் தீர்மானஞ் செய்தவுடன்	192
அன்ன சமையத் தடர்ந்துநின்ற சேர்வையெல்லா மன்னவனைத் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டார்கள்	193
சேவகரெலாஞ் சேர்ந்து தேவன் றிருவுடவில் மேவுஞ் சகலாத்து மேற்சட்டை யைக்களைந்தார்	194

உரைநடை; ஓய்கோ இதோ தேவ அழகு பொலியும் பரம குமாரன் சொல்லமுடியாப் பாடுகளை அனுபவித்து இழிஞர்களுக்கு விதிக்கப்படும்

சிலுவைத் தண்டனையை அடைய நேர்ந்துள்ள கொடுரத்தைப் பற்றி பாவிகளும் நீசர்களுமாகிய நாம் என்னதான் சொல்வோம். (190)

கொல்கொதா எனும் மலையில் சிலுவையில் அறைந்து கொல்வதற்கு எல்லாம் வல்ல பராபரனை யூதர்கள் களிப்போடு கட்டிச் சென்ற கடத்தைக் கடற்றலாமோ. (191)

அதிகாரம் மிகுந்த பிலாத்தரசன் இயேக பெருமானைச் சிலுவையில் அறைந்து கொல்வதற்குத் தீர்ப்புச் செய்தான். (192)

அதே வேளையில் அங்கு சூழ்ந்து நின்ற அரச போர்வீரர்கள் இராசாதி இராசன் இயேகவைத் தமது அதிகாரத்துக்கும் ஆங்காரத்துக்கும் ஆளாக்கிக்கொண்டனர். (193)

பின்பு அவருக்கு அவர்கள் அணிவித்து இகழ்ந்த அரசருக்குரிய போலி ஆடைகளை கழற்றி எடுத்தார்கள். (194)

அண்ணல்சொந்த வஸ்ததிரத்தை யங்குடுத்திப் பாதகர்கள் வண்ணைச் சிலுவை மரத்தேற்றக் கொண்டுசென்றார் 195

முள்ளின் முடிமீது மோதி விதனமுறத் தள்ளிச் சிலுவை தனைச்சமத்தி வைத்தார்கள் 196

பந்தமிகும் பாரப் பகைனயைத் தோள்மேற் சமத்திக் கொந்தளித்துக் கூட்டிக் கொலைக்களத்துக் குப்போனார் 197

மேனியெல்லாங் காயமுற மேவும் விர ணத்துயராற் கூனிக் குனிந்து குருசைச் சமந்து சென்றார். 198

கள்ளாண்மை மாந்தர் கணிதின்ற பாதகத்தாற் றன்ளாடி வீழ்ந்து தருக்குருசைக் கொண்டுசென்றார் 199

அத்தன்மொழி மறுத்த வாதத் திடரகற்ற சுத்தன் சிலுவை சுமந்து தயவாய்ந்தார் 200

உரைநடை;அதன்பின் அவர் பிடிபடும்போது அணிந்திருந்த ஆடையை அணிவித்து சிலுவையிலேற்ற நடத்திச் சென்றனர். (195)

அணிந்திருந்த முள்மூடி நெருக்கி மேலும் வருத்த தோழ்மீது சிலுவையைச் சுமக்கச் செய்து தள்ளிக்கொண்டு போனார்கள். (196)

மிகுந்த பாரச் சிலுவை மரத்தை அவர் தோன்மேலே வைத்து கோபத்தாற் கொந்தளித்து பேசாதவெல்லாம் பேசிக் கொலை செய்யும் இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றுர்கள். (197)

அடித்ததாலும், வருத்தியதாலும், முள்ளுடி குத்தியதாலும் இரத்தம் ஆருக அவர் மேலிற் பெருகி ஒடிற்று., அந்த நோவுடன் சுமக்க முடியாத சிலுவைப் பாரத்தைக் கடனிக் குறுகி சுமந்து சென்றுர்.(198)

ஆதி மனிதன் ஆதாழும் அவனின் மீனவி ஏவானும் திருட்டுத்தனமாக இறைவன விதித்த கட்டளையைப் புறக்கணித்து, விலக்கிய கனியை உண்ட பாவத்தின் பேருக இயேசு பெருமான் அப்பாவத்தை சிலுவைப் பாட்டினால் இரட்சிக்கச் சிலுவையைச் சுமந்து தள்ளாடிச் சென்றுர். இடையிடையே நடக்க முடியாது தடுமாறி வீற்றந்தார். (199)

பரம தகப்பனின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாத பாவ வாதகையை அகற் றுதற்காகப் பரிசுத்தான இயேசு பிரான் சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு மெதுவாக நடந்து சென்றுர். (200)

பாவச் சுமையிறக்கிப் பாவிகட்கு நன்மைசெய்யத்
தேவப் பிரகாசன் சிலுவை சுமக்கலுற்றுர் 201

எல்லாத்தையும் படைத்தி யாவினையுந் தாங்கினவன்
வல்லார் குருசெடுக்க மாட்டா துலைந்து நின்றுன் 202

பாரச் சிலுவைப் பருஞ்சுமையைக் கொண்டுமீலை
வாரத்திற் போழுன் மரிப்பாரென் நீனரெல்லாம் 203

சீமோன் சிரேனையைச் சேர்ந்துவழி யிற்பிடித்துக்
கோமா னெடுத்த குருசைச் சுமத்தி வைத்தார் 204

சேகீனத் திரள்போற் றிருநாட்கு வந்தவர்கள்
ஞானக் குருவி னடத்தையைக் காணத் தொடர்ந்தார் 205

உரைநடை: பாவிகளாகிய நரர்களின் வாழ்வை அழுத்திக்கொண் டிருக்கும் பாவ மூட்டைச் சுமையை தனது பாடுகளால் இல்லாதோழித்து நன்மை செய்யும் எண்ணாங்கொண்ட இறைவனின் ஒளியான இயேசு பரன் தனது சிலுவையைத் தோழிலே ஏந்திச் சுமக்கலுற்றுர். (201)

இயேசுபரன் உலகம் யாவற்றையும் படைத்தவன். அவை யாவற்றையும் தன்பாலேற்று தாங்கினவன். ஆனாலும் அன்று துன்மார்க்கர் அவர்மேற் சுமத்திய சிலுவை மரத்தைச் சுமக்கமுடியாது இடருற்று நின்றுர்.(202)

பாரம் மிக்க அந்தச் சிலுவை மரத்தைத் தூக்க முடியாமற் சுமந்து சிலுவையேற்ற வேண்டிய கொல்கொதா மலை அடிவாரத்திற்குப் போக முதலே இவர் படுந் துன்பந் தாங்காது இறந்துவிடுவாரோ என்று அங்கு வந்த பூதர்களாகிய தியவர்கள் நினைத்தூர்கள். (203)

ஆதலால் அங்கு வந்த சிரேன் என்பேன் பிடித்து அந்தச் சிலுவையைத் தாங்கிச் சுமந்து வரச் சொன்னார்கள். (204)

அங்கே அன்று நடக்கவிருக்கும் பஸ்காப் பண்டிகையைக் காணவந்த திரளான சனங்கள் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு அதைப் பார்ப்பதற்காக பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். (205)

வாடிச் சிலுவை மரத்தறையைக் கொண்டுசெல்லும்
வேடிக்கை பார்க்க வெகுசனங்கள் பின்றெடர்ந்தார் 206

பெண்பிறந்த பேர்களவர் பேரினிலொப் பாரிசொலிக்
கண்பிறந்த நீருதிர்த்துக் காவலனைச் சூழவந்தார் 207

தேவனவர் கடமைத் தேர்ந்துபார்த் தெருசேலம்
பாவையரே யுங்களுக்கும் பாலகர்க்கும் பார்த்தமுவீர் 208

பச்சை மரத்துக்கிப் பாடுகளெலாம் புரிந்தா
விச்சையின் பட்டமர மென்னபடு மென்றிசைத்தார் 209

கொற்றவனுடே கொலீசெய்ய வேண்டுமென்று
குற்றமிகும் பாதகரைக் கூடக் கூட்டிப்போனார்கள் 210

உரைநடை: வாட்டத்துடன் செல்லும் இயேக பிரானைச் சிலுவை மரத்தில் அறைந்து கொல்வதற்காகக் கொண்டு செல்லும் காட்சியை வேடிக்கை பார்ப்பதற்கு திரளான சனங்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்தனர். (206)

பெண் பிறவி எடுத்தவர்கள் அந்துப் பரிதாபக் காட்சியைக் கண்டு ஒப்பாரி சொல்லிப் புலம்பினர். அதனால் உதிரும் கண்ணீர் ஆருய்ப் பெருக்கி மூவுலகும் காக்கும் பராபரனைச் சுற்றி வந்தார்கள். (207)

இரட்சகளின் அன்பைப் பாருங்கள். மக்கள் மீது அவர் கொண்டுள்ள கரிசைமிக்க கடமை உணர்ச்சியைப் பாருங்கள். ஏருசலம் பெண்களே உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள். (208)

பச்சை மரம்போன்ற தூய பரமனுக்கே இந்தப் பாடுகள் சம்பவிக்கும் போது சாத்தானின் ஏவுதலால் மாமிச இச்சைகளிற் சிக்கி உழலும் உங்களுக்கு என்ன பாடுகள் நேருமோ என்று சொல்லினர். (209)

இயேசு இராசனேடு சேர்த்துக் சிலுவையில் ஏற்றுவதற்கெனத் தீர்மானிக்கப்பட்ட படு பாவிகளாகிய மற்று இரண்டுபேரையும் அவருடன் நடத்திக்கொண்டு போயினர். (210)

வஞ்சகர் கபால மலையதனில் வந்தவுடன்
வெஞ்சினத்தினாலே விஞைகள்பல செய்யலுற்றுர். 211

போளங் கலந்த புளித்த மதுவிரசம்
நீரூங் கிருபை நிரந்தரனுக் குக்கொடுத்தார். 212

பிச்சு ரசத்தைப் பிரியமுடனே ருசிபார்த்
தச்சயனுட் கொள்ளா தகற்றிவிடலானார். 213

பாதகரி லோர்தன்வல பக்கத் திடத்தொருத
ஞதவகை நடுவு மாகக் குருசறைந்தார் 214

மிக்க பராபரன்றன் மேலான தேவசத
ஞக்கிரமக் காரருக்குள் ஓாகவென்னைப் பட்டுநின்றார். 215

உரைநடை; கபாலஸ்தலம் எனப்படும் இடத்திற்கு வந்ததும் போர் வீரர்கள் அதிக கோபங்கொண்டு பலவித துண்பங்களை இயேசுவுக்குச் செய்தார்கள். (211)

புளித்த காடியிலே போளத்தைக் கலந்து அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். (212)

அந்தப் பானத்தை இயேசு பெருமான் வாயில் வைத்துப் பார்த்து எனக்கு வேண்டாமென்பதுபோல அப்பாலே தட்டி விட்டார் (213)

பின்னர் அவருடன் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்காக விதித்த தீய வர்களில் ஒருவனை இடப்பக்கத்திலும் மற்றவர்களை வலது பக்கத்திலும் இயேசுவை நடுவிலும் வைத்துச் சிலுவைகளில் அறைந்தனர் (214)

ஸ்ரத்தின் தேவ மைந்தன் உலகிலே உள்ள பாதகர்களுக்குச் சமதையாக மதிக்கப்பட்டு சிலுவை மரத்தில் அறையப்பட்டார் (215)

அத்தன் குருசி வறையுண் டிருக்கையிலுள்
சித்தமுட னேழு திருவசனஞ் செப்பலுற்றர்

216

யேசுநச ரேயன்யுத ரேந்தலென வேந்தெழுதித்
தேசலவு கத்தர் சிலுவை நுனியில் வைத்தான்

117

சிலுவைமரத் தேற்றினபின் சேவகர் சேர்ந்தண்ணல்
கலையை யெடுத்துக் கதிக்கநாற் பங்குசெய்தார்

218

ஐயன் ரெசிரி யறைந்தபடி யாண்டகைதன்
றையலில்லாச் சட்டையின்மேற் றுயமது போட்டார்கள்

219

அவ்வழியிற் செல்வோரு மாசாரி மார்த்தைவர்
தெய்வனிடக் கள்ளனுந்துற் சேவகருந் தூஷணித்தார் 220

உரைநடை; பரம தந்தையான இயேசு பிரான் சிலுவையிலே அறை-
யப்பட்டு பாடனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற போதும் அதற்கான காரண
கர்த்தர்களையிட்டு ஏதுஞ் சினந்து சொல்லவில்லை. ஆயினும் எதிர்கால
மக்கள் சிந்திக்கத்தக்கதான ஏழு வார்த்தைகளை எடுத்து இயம்பினார்.
அவைகள் ஏழும் சிலுவைக் கணிகள். (216)

அவரை அறைந்த சிலுவை நுனியிலே "இவர் இயேசு எனும் நசரேயத்து
ஊரான் - யூதர்களின் இராசா" என்று ஏழுதிக் கேவி செய்தனர் (217)

ஆங்கு நின்ற போர்ச் சேவகர்கள் உலகைக் காத்தனித்துப் பாவிகளை
மிட்கும் நேசரைச் சிலுவையில் அறைந்ததும், அவர் அணிந்திருந்த
ஆடையை எடுத்துக் தமக்குள்ளே பங்கிட்டுக்கொண்டனர். (218)

வரிசி எனும் தீர்க்கதறிசி முன்னுரைத்தபடி அவருடைய தையல் இல்லாத
முழுத் துணியால் நெசவு செய்த சட்டையைத் திருவளச் சீட்டுப் போட்டு
யாருக்குரியதெனத் தேர்ந்துகொண்டனர். (219)

சிலுவைத் தலத்தைக் கடந்து சென்றவர்களும், ஆசாரியர்மார்களும்,
அவர்களின் தலைவர்களும், இறைவனின் இடது பக்கத்திலே
சிலுவையில் அறையப்பட்ட திருடனும், போர் வீரர்களும் கெட்ட
வார்த்தைகளால் அவரைப் பேசி நிந்தை செய்தனர். (220)

அங்கவர்க டங்கடலீ யாட்டிச்சி யுன்கீரட்சித்
திங்கிறங்கென் ரேசி யிகழ்ச்சிபல செய்தார்கள்

221

என்னவிவன் மற்றேரை யிரட்சித் தானிப்போது
தன்கீரட்சித் தால்யுதர் தங்களர் சாகுமென்றுர் 222

தேவன் மகனுயிற் சிலுவையி னின்றிறங்கு
மேவியகீன நம்பிவிக வாசிப்போ மென்றுசொன்னார் 223

இவ்வா றலாருமிகழ்ந் தீனமுறப்பேசி
யொவ்வா தனேக முதாசனப்பாட் டோதலுற்றுர் 224

சிலுவை மரத்தடியிற் ரேவமா தாவு
மலீவா யோவானு மனுமகனைப் பார்த்துநின்றுர் 225

உரைநடை; அப்படி நிந்தித்து அவர்கள் தமது தலைகள் ஆட்டி, "ஓ" என்று பழித்து மற்றவர்களை இரட்சிக்க வந்தவன் என்று சொன்னாயே. இப்போது உன்னை இரட்சித்துச் சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வாவேன் என்றும் இதுபோன்றும் பல கடறி ஏனாஞ் செய்தார்கள். (221)

மற்றவர்களை மீட்டவனுயிற்றே. இப்போது தன்னை இந்தச் சிலுவை யிலிருந்து மீட்டுக் கொண்டு வந்தால் இவன் யூதர்களாகிய எங்களின் மன்னன் என்றே வழிபடுவோமே என்று சவால் விட்டனர். (222)

நீ தேவகதன் என்று உரைத்தாயே. அப்படியானால் சிலுவையை விட்டு இறங்கி வா. அப்படி வந்தால் நீ உன்னையிலே தேவ குமாரன்தான் என்று மனமார நம்புவோம் என்றனர். (223)

இப்படிச் சொல்லி அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் இகழ்ந்தனர். அதுமட்டல்ல; சத்தியத்துக்கு ஒத்துவராத வேறு காரியங்களையும் எடுத்து அவருக்குரிய மகிழமையை அறியாது உதாசினப்படுத்திக் கேலி செய்து பாட்டாகப் பாடினார்கள். (224)

அதே வேளையில் அங்கு அவரின் தாயான கன்னி மரியானும், சிடர்களில் ஒருவனுன் யோவானும் என்ன செய்வதென்று அறியாது திகைத்துப்போய் மனித உருவெடுத்த தேவ குமாரன் சிலுவையிற் தொங்குவதை ஏக்கத்துடன் பார்த்து நின்றார்கள். (225)

ஆறுமுத லொன்பதள வாகவந்த காரமுண்டாய்
வெறுபடச் சூரியனு மிக்கவிரு ளானதுவே 226

ஆகம்நிறைவேறி யனைத்து முடிந்ததினாற்
ருகமுண்டென் ரேசுபரன் சாற்றினு ரப்போது 227

ஒடியொருத னுவர்க்கடலிற் பாசிபற்றிக்
காடி துவைத்தாம்பற் களைதனிற் கோர்த்துக்கொடுத்தான் 228

காடியையுட் கொண்டதற்பின் கர்த்தர் தலைசாய்த்து
தேடுமுயிர்க் காய்த்தமது சிவனையும் விட்டுவிட்டார் 229

அந்தாதியே நின் னருட்கரத்தென் னுற்றுமத்தைத்
தந்தேனென் ரேதித் தலைசாய்த்துச் சிவன்விட்டார் 230

உரைநடை; சிலுவையில் அறைந்ததும் ஆறு மணியில் இருந்து
ஓன்பது மணி வரை உலகைப் பெரிய இருள் வந்து மூடிக் கொண்டது.
பகலவனும் வேறுபட்டு இரவு நேர இருளானுன். (226)

அப்போது தன் உடலின் வேதனை தீர்ந்து மரிக்கின்ற வேளை வந்தது.
எனவே "நான் தாகமாயிருக்கிறேன்" எனப் பரமன் பகர்ந்தார். (227)

அதைக் கேட்ட போர் வீரருள் ஒருவன் பக்கத்தில் உள்ள கடலுக்கு ஓடிச்
சென்றுன். அதன் உப்புக் கரிக்கும் தண்ணீருள் கிடந்த பாசியை
ஏடுத்தான். அதைக் காடியிலே தோய்த்து சௌகாப்புத் தடியிலே மாட்டிக்
குடிப்பதற்குக் கொடுத்தான். (228)

அதைக் கர்த்தர் குடித்தார். பின்பு அவரின் தலை சாய்ந்தது பாவி
கருடைய ஆத்துமாக்களை மீட்டு இரட்சிப்பதற்குச் சிலுவைப் பலியாகி
உயிரை விட்டார் (229)

அப்போது, "ஆதி அந்தமிலாத பரம தகப்பனே, இதோ எனது சிவனை
உந்தன் திருக்கரத்தில் தருகிறேன்" என்று சொன்னார் (230)

அத்தருணங் தேவால யத்திரைமே லேதுவங்கிச்
சத்தமுறக் கிழிந்து தாரணியை லாமதிர்ந்து 231

கல்லறைகளுந் திறந்து கன்மகைகளும் பிளந்து
வல்ல பரிசுத்த வான்க ளெழுந்தார்கள் 232

சேர்வைத் தலைவனிந்தச் செய்கையெல்லாங் கண்டவுடன்
பார்வைக் கிவரே பரமசத னுகுமென்றுன் 233

வேடிக்ககை பார்ப்பதற்காய் வேண்டிவந்த கும்பனைத்துங்
கூடிநின்று மார்படித்துக் கொண்டு திரும்பினார்கள் 234

ஆரியன்மே னேசமுற்ற வாடவரு மாதர்களுந்
தூரநின்று நோக்கித் துயரமிகப் பூண்டார்

235

உரைநடை; இயேசு தனது சிலை விட்டதும் சில அற்புத காரியங்கள் நடந்தன. முதலாவது எருசலேந் தேவாலயத்தின் திரைச்சிலை மேலிருந்து கீழாக அதிக சப்தத்துடன் கிழிந்தது. உலகம் எங்கும் நடுக்கத்துடன் கூடிய அதிர்வு உண்டானது. (231)

மரித்தோர் அடக்கஞ் செய்யப்பட்ட கல்லறைகள் திறந்தன. அதிலிருந்து தேவனுக்குப் பிரியமான தூயவர்கள் உயிர்த்தெழுந்தனர். கடினமான கற்பாறைகள் பிழுந்தன. (232)

இதைக் கண்ட போர்த் தலைவன் இவற்றையெலாம் கவனிக்கும்போது இவர் தேவ குமாரன்தான் என்று சொன்னான். (233)

அங்கு நடக்கும் புதினங்களைப் பார்க்கக் கூடிவந்த திரளான சனங்கள் இவற்றைக் கண்டதும் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடி நடந்தவற்றைத் தமக்குள்ளே கடறினார்கள். மார்பிலே அடித்து இயேசுவின் மரஜாத் துக்காக வியாகவலப்பட்டுத் தம் இடங்களுக்குத் திரும்பினார்கள், (234)

மீட்பின் வழிகாட்டும் தேவகுமாரனின் மேல் விசுவாசமும் பக்தியும் பூண்ட ஆண்களும் பெண்களும் இவற்றைத் தூரத்திலே நின்று பார்த்து வியப்புற்றார்கள். இத்தகைய பெருமானுக்கு இவ்வாறு இழிவு செய்து விட்டனரே என்று துயரங்கொண்டார்கள். (235)

கள்ளரிருவர் களைக்கா வெலும்பொடித்தார்
வள்ளல் முதலே மரித்ததினால் விட்டுவிட்டார்

236

சட்டியி னோர்த் னிறைவிலா வைத்துளைக்கக்
கூட்டிய நீருங் குருதியும் பொங்கினதே

237

அறிமத்தி யாவூரா னனயோசேப்புத்
திறமைப் பிலாத்திடத்திற் சென்றுத் தரவெடுத்து

238

முந்திரவில் வந்த முனிநிக்கோ தேமுடனே
கந்த வர்க்கத்தோடு களையதுவுங் கொண்டுவந்து

239

ஐயன் சடத்தை யதிகதுய ராலிறக்கித்
துய்ய பரிமளத்தாற் சூடி யலங்கரித்து

240

உரைநடை: இப்படி இருக்கும்போது இயேசுவுக்கு இரு பக்கங்களிலும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இரு கன்ஸர்களும் இன்னும் உயிருடன் இருப்பதைக் கண்ட போர்ச் சேவகர்கள் அவர்களுடைய கணைக்கால் எலும்பை ஒடித்தார்கள். இயேசு ஏற்கனவே தனது சீவனை விட்டிருந்தபடியால் அவருக்கு இவ்வாறு செய்வதைத் தவிர்த்துக் கொண்டனர் (236).

ஆயினும் இன்னும் இயேசு உயிருடன் இருக்கிறாரா என சோதித்துப் பார்ப்பதற்காக ஒரு போர் வீரன் அவர் அருகில் வந்தான். எட்டித் தனது சட்டியால் அவரின் விலாப்புறத்தே குத்தினான். அதிலிருந்து நினைநீரும் இரத்தமும் வடிந்தது. (237)

அரிமத்தியா ஊரெனும் இடத்திலே வசித்த மத்திய என்னும் ஒருவன் இயேகவின்மேல் நேசங்கொண்டிருந்தான். அவரைச் சிலுவையில் இருந்து இறக்கி கல்லறையிலே அடக்கஞ் செய்வதற்கு எண்ணினான். ஆகவே பிலாத்துவிடத்திற் சென்று விண்ணப்பித்து அதற்கான உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு வந்தான். (238)

அவன் நிக்கோதேமு என்னும் பரிசுத்தவானுடன் மரண அடக்கத்துக் கான வாசனைப் பொருள் ஆடை ஆதியன கொண்டுவந்தான். (239)

இருவருஞ் சிலுவையில் இருந்து பெருமானின் உடலை ஆற்றிருஞ்சுத் துயரத்துடன் அழுது புலம்பி இறக்கினார்கள். பரிமளப் பொருட்களால் அவரை அலங்கரித்தார்கள். (240)

சிமோன் யோசேப்பு வெட்டிச் செய்தபுதுக் கல்லறையிற்
கோமான் சடத்தைக் கொணர்ந்தடக்கஞ் செய்தார்கள்

241

புல்ஸர் பிலாத்திடத்திற் போய்விடைகொண் டேதிரும்பிக்
கல்லறையில் முத்திரையுங் காவலதும் வைத்தார்கள் 242

தித்தனையாய்ப் பாவிகட்கா யேசுப்பட்ட பாடனைத்துஞ்
சித்த முருகித் தியானிக்கச் செய்வேனே 243

உரைநடை: சிமோன் என அழைக்கப்படும் யோசேப்பு வெட்டிய கல்லறையில், மூவுக்கின் பரம இராசன் பாவிகளுக்காக இந்த மண்ணிலே எடுத்த மனித சடலத்தை வைத்து அடக்கஞ் செய்தார்கள். (241)

ஆனால் மரித்து மூன்றும்நாள் உயிர்த்தெழுவேன் என இயேசுபிரான் சொல்லியிருந்த வாசகங்கள் உலகின் கடைகெட்ட பிறப்பாளர்களான்

ஆசாரியரிடத்தே கலக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. இதனால் அவரது சடலத்தை அவரின் சீடர்கள் திருமிக் சென்றுவிடலாமென அஞ்சி பிலாத்திவினிடத்திற்குப் போய் முறையிட்டார்கள். அவனும் கல்ல நையில் ஒருவரும் நுழையமுடியாதவாறு அடைத்து அரசு முத்திரை வைக்க ஆணையிட்டான். அத்துடன் கடுமையான காவல் செய்யவும் பணித்தான். (242)

பாவிகளை மிட்பதற்காக, இம்மட்டாக இயேசு பாடுபட்டுள்ளாரே என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன். இப்பாட்டிலே எனக்கும் பங்குண்டு என்று நினைக்கும் போது எனது கல்லான மனம் கரைகின்றது. இதற்குக் கைம்மாறு செய்ய என்னிடம் என்னதான் உண்டு. ஆனால் ‘அப் ராதையில் என்னை வழிநடத்தும்படி அவரைகோக்கி செபஞ்செய்வதே என்னால் முடிந்த ஒரே ஒரு காரியம். (243)

14. மன விசாரம்.

அன்புள்ள சுவாமியெனக் காகவிங்கே நீர்மிகவுந்
துன்பமுறப் பூண்டு துயர்ப்படவு மாலீரோ 244

எந்தையே பாவமதா லெங்கனுக்குண் டாகியநிற்
பந்த மனைத்துஞ் சமந்து பாடுபட லாலீரோ 245

வஞ்சகனுன் செய்தவெல்லா மாறுபாட்டுக்காகத்
தஞ்சமற்றிங் கையாநீர் தாழ்த்திபண்ணப் பட்டரோ 246

கொடுமையெலாஞ் செய்த கொலீபா தகர்க்கா
யடிமையைப்போ விங்கேயென் னுண்டவனே நின்றிரோ 247

உன்னதத்திலே யுயர்ந்த வொப்பதற்ற மாவேந்த
ரின்னவிதக் கோல மெடுக்கமன தானுரோ 248

உரைநடை; இயேசுவே என்நேசரே, பாவியாகிய எனக்காக இம்மண்ணிலே அவதுரித்து பல பாடுகள்பட்டுத் துன்புற்றிரோ. (244)

ஆதி பிதா ஆதாம் உனது கட்டனைகளை மீறியதால் ஏற்பட்டுத் தொடர்ந்துவரும் பாவவினையைப் போக்குவதற்காக எல்லாவற்றையும் உம்மேல் ஏற்று அதற்காகச் சிலுவையில் மரித்திரோ. (245)

உமக்குக் கடன்று செய்கின்ற நான் செய்த பாவங்களைத் தொலைப்பதற் காக, உங்கு உதவுவார் எவரும் இல்லாது, உன் மக்களாலே நிந்திக் கப்பாலர். கடைகெட்டவர்களாலேயே கடைகெட்டவனுக்கத் தாழ்த்தப் பட்டமரோ. (246)

உலகில் சாத்தானின் வசப்பட்டு ஆத்துமத்திலே தங்களைத் தாங்களே கொன்று பாவிகளாகிய பாவிகளுக்காக இங்கு ஒரு அடிமையைப்போல நின்றிரோ. (247)

மண்ணவிலும் விண்ணிலும் மற்ற எண்ணெற்கரிய உலகங்களிலும் நிகரில் லாது உயர்ந்தோங்கும் பரம இராசன் இவ்விதமாக சிலுவையில் ஒரு பாதகன்போல், அறைபடுவதற்கு மனித உருவெடுத்தாரோ. (248)

நிசத்ததன னெனது நிந்தையீனத் துஞ்சமந்து
மாசற்ற சோதி மகாதயவாய் நின்றுரோ

249

சற்றெனினும் பாவமில்லாத் தம்பிரா னேயபுத்திரன்
குற்றமிக்க செய்தவர்போற் கோட்டிகொள்ளப் பட்டாரோ

250

கடன்பட்ட பாவி கடனீயெல் லாந்தீர்க்க
கடன்படாக் கத்தன் கடன்றீர்க்க லானுரோ

251

என்னசெய்தி ரையாநீர் ரித்திங் குமக்குவர
வன்னதெல்லாம் பாவி யடியேன்செய் பாதகமோ

252

கறைபட்ட பாவக் கடியினடி யாரைச்
சிறைப்பட்டு மீட்கத் திருவுள மானீரோ

253

உரைநடை; இனையற்ற பெருஞ் சுடரே, கேடுகெட்ட எனது பாவப் பரிகளீயெல்லாம் பாரமேற்றுச் சுமந்து என்னை மீட்பதற்காக நீர் கொண்ட மட்டற்ற அன்பினால் இப்படிக் குற்றஞ் செய்தவராக வந்து நின்றிரோ. (249)

பரமகதனே. அனுவளவேனும் பாவக் குற்றம் இல்லாத நற்குணனே, பாரிய குற்றஞ் செய்த பாதகன்போல உன்னைக் கணித்து இவர்கள் அளவிலாது செய்யாத செயல் எல்லாம் செய்தனரே. அதை நீர் எனக்காகத் தாங்கிக்கொண்மரோ. (250)

பாவக் கடனுள்ள எழியவன் நான். அப்படிப்பட்ட பாவக் கடனை அடைத்து என்னைச் சாத்தானிடமிருந்து மீட்டெடுக்க எவ்வித பாவமும் மற்ற தேவாதிதேவனே இங்கு பாவிபோல நின்றிரோ. (251)

உமக்கு இப்படியான நிந்தையும் அவஸமும் வருவதற்கு ஏதுவான காரியம் ஏதும் நீர் செய்ததில்லையே. பாவியாகிய நான்தானே எண்ணைற்ற பாவங்களைச் செய்தேன். அதற்காகத்தான் இவ்வாறு ஆனதோ. (252)

பாவக் கறைபடிந்த உமது அன்பர்களை இரட்சிக்க விரும்பிய உமது திருவுளத்தால் இவ்வாறு கைதியாக்கப்பட்டு இந்தத் திருப்பாடுகளை அடைந்திரோ. (253)

கட்டுண் டெந்நானும் கடுஞ்சிறைக்குள் ளேகிடந்து
வெட்டுண்க மாந்தர் மிகநேரஸ் தோராமே

254

சின்னத்தனமா யான் செய்ததுடுக் காலெனைத்தான்
கண்ணத் தடிப்பதற்குங் கன்ளைனப்போற் கட்டுதற்கும்

255

நிந்தைப் படுத்துதற்கும் நெஷ்டுரேஞ் செய்வதற்குங்
கொந்தளிக்க வென்கௌக் கொடுஞ்சிறைக்குள் வைப்பதற்கும்

256

எண்ணூழி காலத் தெரிநாகப் பேய்களென்கைப்
பண்ணுத கோட்டியெல்லாம் பண்ணுதற்கு ஞாயமலோ

257

ஆனாலும் பாவியிந்த வாக்கினைக்குள் ஓாகாமற்
ருனேநீ ரிவ்விதமாய்த் தாழ்த்திபண்ணப்பட்டிரோ

258

உரைநடை; முற்பிதா செய்த பாவங்களால் மனிதர் குலம் சாத்தானின் சிறையிற், கட்டுப்பட்டுத் துன்பப்படுவதிலிருந்து அவர்களை மீட்பதற்கோ இவ்வாறு துன்பமுறலானீர் (254)

பிராசின் வசப்பட்டு உனது மெய்யான கட்டளைகளை மீறிய அற்பத் தனத்தாலே, சிந்தையை அடக்காது நான் செய்த பாவச் செயல்கள் அநேகம். அவற்றிற்கு எனது கண்ணத்திலேதான் அறைவது முறை. கள்ளைனப் போலக் கட்டப்படவேண்டியவனும் நானே. அப்படியிருக்க என் செயல்களுக்காகப் பினை நிற்க வந்த இயேகவே, அவற்றையெலாம் என்பொருட்டு ஏற்றுக்கொண்டிரோ. (255)

அவமதிக்கப்பட வேண்டியவன் நான். கொடுமைகளை அனுபவிக்கப்பட வேண்டியவனும் நான்தான். ஆதலால் என்கைத்தானே கோபித்துக் குழறிக் கடிய சிறைக்குள்ளே தள்ள வேண்டும். அப்படியிருக்க என் செயல்களுக்காகப் பினை நிற்க வந்த இயேகவே அவற்றையெலாம் என்பொருட்டு ஏற்றுக்கொண்டிரோ. (255)

எனது செயல்களுக்காக அளவற்ற காலத்திற்கு தீ கக்கும் சர்ப்ப நாக்குடைய பசாக்களின் செயல் எல்லாம் எனக்கல்லவோ செய்ய வேண்டும் அதுதானே ஞாயம். (257)

என்றாலும் பாவியாகிய நான் இத்தகைய பெரிய தண்டனைகளில் உழலாமல் தப்பிலிக்க அல்லவா நீர் உம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டார். பல பழிமாழிகளைச் சமர்ந்திர். பாடுபட்டார். (258)

என்முகத்திற் ரூப்பியெனை சங்கிளைசெய் யாப்படிக்கு
நின்முகத்திற் ரூப்பவென்ன நீதியதுண் டையாவே 259

பொல்லாத வஞ்சப் புலையனுன் செய்தவினைக்
கெல்லாரு மென்முகத்தி லேயுமிய வேஞாயம் 260

வெட்கமற்றுப் பாவமதில் வீழ்ந்திலவட்சை கெட்டலைந்த
வக்கரமக் கார் னகந்தைக்கீ துத்தரிப்போ 261

நற்பணி வில்லா நடக்கக்கயைக்கண் டாரேனு
மற்பன் முகத் துமிந்தா லாங்கார மாவேனே 262

சிறியே வஞ்சரெல்லாஞ் சேர்ந்துன் றிருமுகத்திற்
காறி யுமிந்துங் கனபொறுமை யானீரோ 263

உரைநடை; இயேசு ஐயாவே, கேடு கெட்ட பாவியாகிய என் முகத்தில்
தப்பி சனப்படுத்த வேண்டியதே நியாயம். அப்படி நேராதபடிக்கு பினை
நின்ற உனது முகத்திலே அவர்கள் துப்பி சனப்படுத்துவதற்கு என்ன
நியாயம் உண்டு. (259)

நானே பொல்லாதவன். வஞ்சக மனமுடையவன். மனிதருள் தாழ்ந
தவன். இத்தகைய தூர்க்குணமுள்ளவன் செய்த பாவத்திற்கு கண்ட
வர்கள், கேட்டவர்கள் யாவரும் என் முகத்திலே காறி உமிழுவதுதானே
நியாயம். அப்படியிருக்க என் செயல்களுக்காகப் பினை நிற்கவந்த
இயேசுவே அவற்றையெலாம் என்பொருட்டு ஏற்றுக் கொண்டிரோ. (260)

நானே, தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் முகங்கொடுக்க முடியாத பல
வெட்கப் படத்தக்கதான காரியங்களைச் செய்த கெடுமதியாளன். எனது
மனச் செருக்குக்கு நானே தண்டிக்கப்படவேண்டியவன். அதற்கு இயேசு
பிரானே நீ துனப்பப்படலாமோ. (261)

கற்பணைக்கு அடிபணியா என் பாவச் செயல்களைக் கண்டவர்கள் அற்பனு
கிய என் முகத்தில் உமிழ்ந்தால் நான் கோபப்பட இடமுள்தோ. (262)

அப்படியிருந்தும் துண்மார்க்க வேதபாரகரும் அவர்களைச் சார்ந்தோரும் உனது அழிக்க வதனத்திலே காறி உழிந்தார்களே. அப்போதும் என்பாவங்களுக்காக அமைதியாக இருந்து பொறுத் துக்கொண்டாரே. (263)

பாவமொன்றுஞ் செய்யாப் பரிசுத்த வஸ்துனது
தேவ திருமுகத்திற் செய்யும்நிந்தை கொஞ்சமதோ 264

பெத்தரிக்கத்தால் விழுந்த பேதுருவைத் தள்ளாமற்
சித்த மிரங்கித் திருவிழியாற் பார்த்திரே 265

அவ்வாறிந்நாள் வரைக்கு மாகாத பாவிகளை
யெல்வேஜோயுங் கண் டிரங்கமன தானீரோ 266

நிற்பந்தமாய் மடிய நின்றனக்குத் தீர்ப்பான
தற்ப னுயிர்வாழ்ந் தழியா திருப்பதற்கோ 267

நித்திய சாவுக்கிடமாய் நீசனுன் போகாம
ஹுத்தமனீர் சாக வுவந்துசித்த மானீரோ 268

உரைநடை; எத்தகைய பாவமுமற்றவர். தூயவர் என்று எல்லா உலகத்தவராலும் துகிக்கப்படும் தேவனே, உனது திருவருள் நிறைந்த வதனத்திலே இப்பாதகர் செய்கின்ற அவமதிப்புச் சொற்களும் செயல்களும் அளவிடற்கிறியதே. (264)

நான் என்ற செருக்கும் அவிசவாசமுங்கொண்டு, உன்னை ஓர் தடவையல்ல மூன்று தடவை மறுதவித்த பேதுருவைக்கூட நீர் வெறுத்து ஒதுக்காமல் கருணைக் கண்கொண்டு பார்த்திரே. (265)

அப்படியே எவ்விதமான பாவங்களைச் செய்தவர்களாக இருந்தாலும் உம்மில் விசுவாசமுள்ளவர்மேல் எந்த நேரத்திலும் இரங்கும் சித்த முள்ளவரே. (266)

இறைவன் இறப்புப் பிறப்பற்றவர், சிவனுள்ள மெய்யான தேவன், அவரை விசுவாசித்தவன் நித்திய சிவனை அடைவான் என்பதற்காக இந்த அற்புணுமுள்ளவன் பாவத்தில் மரித்துப்போகாமல் இருக்கத்தானே இவ்வாறு சிலுவைத் தண்டனை உம்மேற் சுமத்தப்பட்டது. (267)

தூர்ச்செயலன் ஆகிய நான் பாவத்திற்கேதுவாக நரகத்தில் மரித்துப் போகாது இருப்பதற்கோ தூயவரே சிலுவையில் உமது உயிரை விட மனது கொண்டார். (268)

பயித்திய காரணனப் பண்ணிவைத் தகோலஞ் சயித்திருக்க வென்னுற் றயவதுமக் குண்டாச்சோ	269
வலியகொலீப் பாதகன்றன் வஞ்சவுயிர் தப்ப சிலுவையின் மீதேறத் திருவுள மாணீரோ	270
சதைதெறிக்கச் செந்தீர் சரீரமெல் லாமோட விதனமுற வையா மிகவடிக்கப் பட்டரோ	271
சிக்கதற்று வெட்கமற்றுச் சிலையதற் றம்மணத்தோ டக்கிரமக்காரர் செய்த வாகாத்தியத் தாலே	272
எந்தை தமதுடைய லாழுரியப் பட்டதினைல் வந்தவவ மானத்தால் வாடிநிற்க லானுரோ	273

உரைநடை; என்மேலே நீர் கொண்ட அளவற்ற தயவினாலே உம்மைப் பயித்தியகாரணன்று அவர்கள் இழித்துரைத்ததையும் பொருட்படுத் தாது பொறுமையுடன் ஏற்குந் தன்மை உமக்கு உண்டானதோ. (269)

நானே, கர்த்தரின் கட்டகோளன் பத்தையுங் கைக்கொளாத பொல்லாத கொலீகாரன். பஞ்சமா பாதகங்களைச் செய்தவன். அத்தகைய கபட உள்ளங்கொண்ட என்னைத் தப்புவிக்கவோ நீர் சிலுவையில் ஏறுதற்கு கருணை கொண்டார். (270)

சிலுவைப் பாட்டின் போது உமக்கு அடித்த அடிகளால் தகைகள் கிழிந்து தெறித்து விழுந்தனவோ. இரத்தம் உமது தேகமெலாம் பரந்து ஒடியதோ. மிகவும் சோகமும் நோவுங் கொண்டாரோ. (271)

(சிக்கம்-நாணம்) நாணமில்லாமல் வெட்கங்கெட்ட நிலையில் உடுத்த ஆடைகள் எல்லாம் உரியப்பட்டு, பிறந்த மேனியுடன் அங்கு சூழ்ந்து நின்ற கொடியவர்களால் நீர் யூதரின் ராசாவல்லவா என்று பாசாங்குள்ள பரிகாசம் செய்தனரோ. அவர்கள் செய்து பரிந்த கொடுமைகளாலே துன்பப்பட்டாரோ. (172)

என் தகப்பனே உன் உடைகள்எலாம் கழையப்பட்டபடியால் உமக்கு அவமானம் ஏற்பட்டதோ. அதைத் தாங்கமுடியாமல் வாட்டமுற்று நிற்கலானுயோ. (273)

தீய பிசாசெம்மைச் சினந்தடிக்கச் செய்யாம லாயனிங்கே யாடுகளுக் காயடிக்கப் பட்டாரோ	274
--	-----

என்னத்தனை முன் வெனுங்கழவிற் ரைத்தவுடன்
கள்ளத்தனன் மிகுந்த கஸ்திப் படுவேனே

275

மிஞ்சின முட்கூருருவ மெய்ச்சிர மெலாந் துகோத்த
சஞ்சலத் தாகீயா தவித்துநிற்க லானீரோ

276

சிங்காரித் தீனர் சிரத்தை மினுக்கினதற்
கெங்கோன் றகீக்கித் தகீவாதை வந்ததுவோ

277

உரைநடை; கபடத்துடன் தீயகாரியங்களையே செய்ய ஏவகின்ற
சாத்தான் உமக்குச் சினத்தை மூட்டி எங்களைப் பலிகொள்ள விடாது
தடுக்க எங்களின் மேய்ப்பனுகிய தகப்பனே எங்களுக்காக ஆடுபோல
அடிக்கப்பட்டமரோ. (274)

என்னளவு முன் ஒன்று காவிற் தைத்தாற்கூட கெட்டவனுன நான்
எவ்வளவு வேதனைப் படுவேன். (275)

அப்படியிருக்க உமக்கு அவர்கள் அணிந்து பரிகசித்த முன்முடியில்
உட்பக்கம் ஏழுந்து நின்ற முன்களின் கூரான நுணிகள் தலையிற்
தைத்துத் துகோத்ததே. அத்தன்பத்தால் நீர் பரிதவித்திரே. (276)

கெட்டவர்கள் தங்கள் தலையை வாரி மினுக்கி மாதரை மயக்கி செய்த
பாவங்களுக்காகவோ எங்கள் தேவ குமாரனின் சிரசிற்கு இத்தகைய
வேதனை உண்டானது?. (277)

வாயினுற் தூஷணமும் வம்புமே சொல்லிவரும்
பேயனுக் கல்லோ கசப்பும் பிச்சமுக் காகாதே

278

பூனுகின்ற பாவப் புகீயனிரு கால்கரத்தி
லாணிகடா வத்தகும் லாதுமக்கிதாவானேன்

279

நாட்டமற்ற பாவியென்ற னஞ்சகமாநெஞ்சகத்தி வீ
ட்டியினுற் குத்தா திறைநீர் குத்துண்டமரோ

280

ஞீன யுயர்த்தி யிறைவான்மே லாகவைக்க நி
ஞீனமிகத் தாழ்த்தி நிச்சீனப்போ னின்றிரோ

281

உரைநடை; நான் வாயாற் சொல்லித் தூசணித்த தூசணங்கள்தான்
எத்தனை. சொல்லிய இல்லாததும் பொல்லாததும் எத்தனை. அந்த வாயில்
அல்லவோ கசப்பையும் பிச்சியையும் ஊற்றியிருக்க வேண்டும். அதை
தேவ சத்தியத்தையே சொன்ன உமக்கு ஏந்தான் தந்தாரோ. (278)

பாவங்களையே ஆபரணங்களாக அனிந்திருக்கும் கெடுமதியாளனுகிய என் கால்களிலும் கைகளிலுமல்லவோ ஆனி அடித்திருக்கவேண்டும். அதை விடுத்து தூய பரனே இப்படியான தண்டனையை உனக்கு அவர்கள் செய்தது ஏற்கத் தக்கதொரு காளியமோ. (279)

இறைவனிலும் அவரின் சத்தியத்திலும் ஒருபோதும் ஈடுபாடுகள் கொள்ளாத விசம் நிறைந்த எனது நெஞ்சிலே அல்லவா ஈட்டியாற் குத்தவேண்டும். அதைவிடுத்து தூயவரான தேவ குமாரனே என் பாவத் திற்காகக் குத்துப்பட்டிரோ. (280)

பாவியாகிய என்மேல் கொண்ட மட்டற்ற அன்பாலே என்கை மீட்டு உயர்த்திப் பரத்திலே வைப்பதற்கோ இவ்வாறு மண்ணில் உம்மைத் தாழ்த்தி கெட்ட பாவிபோல நின்றீர். (281)

15. மனஸ்தாபம்.

ஜயா வெளைப்படைத்த ஆதி பரப்பொருளே
துய்யா வுமையித் துயரமெல்லாஞ் செய்தவரார். 282

பாதகமெல் ஸாம்புரிந்த பாவியடி யேனிருக்கக்
கோதில்லா னேந்ற் கொடுங்கொலைக்கு ஸாவானேன் 283

வெஞ்சினப் பேய்க்காளாய் மெலிந்துசிறைப் பட்டிருந்த
வஞ்சகை மீட்பதற்காய் வந்தடிமை யாவானேன் 284

பாவத்தின் கட்டறுத்துப் பாதகை மீட்டுவிடச்
சிவப் பிரபு திடுக்குறக் கட் டுண்பானேன் 285

வானே ரறியவெகு மானமெல்லாம் நான்டைய
ஆனலு மிந்தவவ மானமுமக் காவானேன் 286

உரைநடை; ஜயனே, உலகத்தைப் படைத்து அதில் எனையும் படைத்த ஆதியும் முதலுமான பரனே, தூயவனே உனக்கு இத்தகைய துயரத்தை உண்டாக்கினவர்கள் யார்.(282)

இதற்கெல்லாம் காரணம், பாதகங்களைச் செய்த நாங்களல்லவோ. அப்பிடியிருக்கக் குற்றமற்ற பெருமானே இக் கொலைத் தண்டனைக்கு நீர் உள்ளானது ஏனே. (283)

கடவுளின் கட்டளைகள் பத்தையும் தன் கொடுரமான கபத்தால் மனிதர்கள் மீறச்செய்து ஆட்டிப்படைக்கும் சாத்தானின் வசப்பட்டவன் நான். அவனின் சிறையிலே ஆட்பட்டுப் பெரிய கொடிய பாதகங்களைச் செய்பவனும் நான். இறைக் கட்டளைகளை மீறி உம்மை வஞ்சிதவன்கூட நானேதான். இத்தகைய என்கை மீட்டு இரட்சிக்க இம்மண்ணிலே பிறந்து யூதர்களின் முன் அடிமையாக நிற்கின்றோ. (284)

பாதகஞ்சிய என்கைச் சுற்றிக்கட்டியுள்ள பாவக் கட்டுகளை அறுத்து என்கை மீட்பதற்கு முன்வந்த நித்திய சீவனுள்ள இயேசு பெருமானே, நீர் இப்போது கட்டுப்பட்டுத் திடுக்குற்று அஞ்சிப் பாவிகளின் சபை முன்னால் நிற்கின்றோ. (285)

விண்ணவர்கள் விரும்பி என்கை ஏற்பார். அதற்கான பரிசாக பர வாசத்தைத் தருவர். உமது மீட்பு எனக்கு அந்தத் தகுதியை அளித்து விட்டது. ஆனால் அதற்காக, நீர் இவ்வாருன அவமானத்தை அடைவது நியாயமோ. (286)

பாரமிகுங் கொடிய பாவச் சுமையிறக்கக்
கோரமெல்லாம் பட்டுக் குருசைச் சுமப்பானேன் 287

செய்கின்ற பாவச் சிறியே னுயிர்வாழ்க
வையகத்தி ஸீர்தான் மரித்தடக்க மாவானேன் 288

மத்தியஸ்தமா யெனக்காய் வந்ததினு லிவ்விதமாய்க
கஸ்தியெல்லாம் பட்டுக் கடாட்சித்துக் கொண்டமரோ 289

உரைநடை; என்னாற் தூக்கிச் சுமக்கமுடியாத பாவ மூட்டைகளை இறக்கி அந்தப் பாரத்தை நிரோ தாங்கிக்கொள்வதற்காக, சொல்லற்கரிய வேதகைக் கொடுமைகளை அனுபவித்து மேலும் பாரமாக ஒரு சிலுவையைச் சமக்க வேண்டியதெதனாலோ. (287)

பாவச் செயலீச் செய்து மனங் களிக்கும் பழக்கத்தையே வாழ்வாகக் கொண்ட எனது ஆத்மா நித்திய சீவனைப் பெறுதற்கு இந்த மண்ணிலே எனக்காக உயிர்துறந்து அடக்கஞ் செய்யப்படுவது எதற்காகவோ. (288)

எனக்கு நடுச்சொல்ல வந்து இத்தகைய துன்பங்களை அனுபவித்து என்கைப் பாவத்திலிருந்து மீட்டு இரட்சித்துக்கொண்டமரோ. (289)

பிழையா ஸியாகப் பிழைப்பட் டெனக்கே
துகையாக நின்று துயரமெல்லாம் பட்டமரோ 290

அச்சமில்லாப் பாவி யடியேனுக் காய்வேண்டிப்
பட்சமுட ஜெயா பரிந்துநிற்க லானீரோ

291

என்றாலும் பாதககீன யீடேற்ற வையாநீர்
நன்றாகச் சம்மதித்து நாட்டமன தானீரோ

292

ஆச்சரியஞ் சாவததற்கென் ருண்டவர் வாரார் மேய்ப்பர்
தாட்சியுடன் மந்தைகட்காய்த் தஞ்சிவனைத் தாரார்

293

குற்றமிகச் செய்த கொடியோனைத் தப்பவைக்கக்
குற்றமற்ற மீட்பர் கொலீக்களத்துக் குப்போருர்

294

உரைநடை; எனது பாவங்களுக்கு பினேயாளியாக முன்வந்து
என்னுடன் இனைந்துகொண்டிரோ. இந்தக் காரணத்தால் பல இடர்க
லோயும் இன்னல்களையும் அடைந்திரோ. (290)

நானே எவ்விதக் கொடிய பாவத்திற்கும் அஞ்சாத வன்னென்சன்.
அத்தகைய கெடுமதியாளன்மேல் மட்டற்ற இரக்கம் கொண்டு
மன்னித்து மீட்பளிக்க சித்தங்கொண்டார். இதனால் நீர் உன்னைத்
துன்புறுத்தியவர்களின் முன்னால் மட்டற்ற துன்பத்தை அனுபவிக்க
வேண்டியதாயிற்றோ. (291)

இயேசு ஐயனே, நீசப் பாவியான என்னை பாவக் குழியிலே இருந்து
தூக்கி எடுத்து ஈடேற்றுவதற்காய் இத்தகைய துன்பப்பாடுகளுக்கு
ஒருப்பட்டிரோ. (292)

இந்த உலகத்திலே தேவ சுதன் பிறந்து வந்ததே பாவிகட்காக
மரிப்பதற்கே. அப்படி வந்தவர் தனது மந்தையின் ஆடுகளான பாவிக
ஞுக்குக்காக தன்னைத் தாழ்த்திக் கொலீயுண்டாரே. (293)

பல பாதகக் குற்றங்களைச் செய்த என்னை நரகிலிருந்து தப்புவிப்பதற்கு
எந்த விதமான குற்றமும் செய்யாத இரட்சகர் கொல்கொதா மலையில்
உள்ள கபாலஸ்தலத்திற்குச் சிலுவையில் மரிக்கச் சென்றுரே. (294)

சன்மார்க்க ராக்கினைக்குள் ஓய்விழுந்துதான் மரித்தார்
துன்மார்க்க னுக்குச் சுகமுழுண்டு சீவனுண்டு

295

உள்ளங்காலைத் துவக்கி யுச்சிமட்டும் பொல்லாப்பாற்
கொள்ள நிறைந்த கொடும்பாவி யானடியேன்

296

நன்மையற்று வீணாக நானிலத்தி லேயிருக்குந்
துன்மையுற்ற சண்டாளன் ருன்பழுற வே ஞாயம்.

297

இவ்விதமாம் வாகைதயையீடு ரேற்றதுவும் துத்தரிப்ப
தெவ்விதமுன் பட்ச மிரக்கமன்பு மட்டுள்ளதோ.

298

உரைநடை; நன்னெறிகளின் தந்தையும் தூயவருமான இயேசு
சிலுவைப்பாட்டால் வருந்தி உயிர்விட்டார். அதனால் நெறி தவறிய
யாவிக்கு ஆத்தும் ஆதூய சுகமும் நித்திய செவனும் உண்டானது (295)

பாதாதி கேசம் வரையும் எனது உடலில் பாவக் கறைகளையே சுமந்
துகொள்ள நினைந்து வாழ்ந்தவன் நான். (296)

இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவனுக்கும் அவனால் படைக்கப்பட்ட ஏதற்கும்
எந்த வித பயனுமில்லாது உலகிலே துன்பஞ் செய்வதும் அதனால்
துன்பப்படுவதுமாக வாழ்ந்தவன் நான். எனவே மகா பாதகனுகிய
நானல்லவோ இப்பாடுகளைப் படவேண்டும். அதுதானே நீதி. (297)

இத்தகைய பாடுகளைப் பாவியாகிய எனக்காய் ஏற்றுக்கொண்டதும்
அதை அனுபவித்து வேதனைப்பட்டதும் எப்படி உம்மால் முடியக்கூடிய
காரியமாக இருக்கிறதோ. அது உம் புத்திரர்கள்மேல் நீர் கொண்ட
மட்டற்ற இரக்கத்தாலேயோ. (298)

நானே வுலகத்தோ டேவாழ்ந்து நாள்விடுத்தே
னேனே வுமைமழுது மிவ்விதநிற் பந்தமுறும்

299

இத்துதியைப் பாட வெவனுலாம் நன்றகெட்ட
சத்துருக்க ளென்ன சரியுபகா ரம்புரிவார்

300

தீதற் றுனக்குச் செலுத்தத் தகுமான
தேதென்றெவர்க்கு மிருதயத்திற் ரேன்றுதோ

301

ஆண்டவனே நின்றயவை யன்பையோ சித்தடியேன்
மீண்டுமெதற் கொப்பிடவு மேதினியி லேயறியேன்

302

பின்னெப் படித்தான் பிரதி நலமளிப்பே
னென்னபதிற் சொல்வே னிறைஞ்சியிங்கே வெட்கிநிற்பேன்

303

உரைநடை; இந்த உலகத்திலே பாவ வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து நாட்களை
வீணாகப் போக்கி விட்டேன். இது எப்படி உம்மை முற்றுகப் பாதித்து
நெட்டுரேம் செய்கின்றதோ. (299)

இப்படி உம்மைப் புகழ்ந்து வணங்கிப்போற்ற ,வாழ்த்த இவ்வுலகிலே யாருளர். ஆனால் நீர் செய்த மட்டற்ற சவுகளுக்காக உன்னை எதிரியாகக் கணித்துச் சதித்து கொள்கிற செய்துவிடவே ஆட்கள் நிறையப் பேருள் என்றார். (300)

தங்களின் பாவத் திமைகளிலுருந்து விடுதலீஸ்யாகியவர்கள் உனக்கு நன்றிக் கடனுக்கச் செய்ய வேண்டியது எவையெவை என்று அவர் களின் இதயத்திலே என்னைத் தெரியாது இருக்கிறார்களே. (301)

தேவனே, பாவிகள்மேல் கொண்டுள்ள உனது மகா இரக்கத்தையும் மட்டற்ற அன்பையும் சிந்தித்து அதை எத்துடன் ஒப்பிட்டுச் சொல்வேன். அதற்கு நிகர் இவ்வுலகத்தில் இல்லையே. (302)

வேறு எப்படித்தான் எனது நன்றிக் கடனைச் செலுத்துவேன். என்ன பதிலீச் சொல்வேன். என்னுற் செய்யக்கூடியது, உம் திருப்பாதங்களை வணங்கி உமது அருட்பார்வைக்காக வேண்டி நிற்பதொன்றே. (303)

16. யூதர்களின் நன்றிக்கேடு.

அலீயாதென் னுற்றுமமே யப்பா லுஞ்சென்று
கொலீகார யூதர் கொடுமையைச் சிந்திப்பாயே 304

ஆதத்தைச் செய்தவனுக் காயொருபெண் கீனக்கொடுத்துப்
போதத் தயைசெய் புராதனைக் கொன்றுரோ 305

எட்டுப் பேருஞ்சலத்தி லேயழியா மற்காத்து
விட்டதற்கோ புத்திரர்கள் வேதனைசெய்யத் துணிந்தார்
306

கல்தேயர் தேசத்தாரைக் கானுனு டாளவைத்த
வல்லமையை யூதர் மறந்துதான் போனுரோ 307

ஆனசா ராளை யபிமெலேக்கும் பார்வோனு
மானமழிக் காதகற்றும் வண்மை மறந்திட்டாரோ 308

உரைநடை; என் ஆத்துமமே. கண்டபடி யோசித்து அலீயாதே. சற்று
இரட்சகருக்கு யூதர்கள்செய்த அட்டுழியங்களை எண்ணிப்பார். (304)

முதல் மனிதன் ஆதாமை உண்டாக்கி, அவன் உலகில் வாழ்வதற்கு ஏவாள் எனும் மனுசியையும் படைத்துக்கொடுத்த இறைவனின் ஞான முள்ள இரக்கத்தை மறந்து உலகின் ஆதியும் அந்தமுமமாக உள்ள பெருமானைக் கொலை செய்தார்களோ. (305)

நோவாவையும் அவனுடன் சார்ந்த எட்டுப் பேரையும் ஜஸப் பிரளையத்தில் இருந்து உயிர் காத்தற்குப் பிரதி உபகாரமாகவோ அந்த எட்டுப் பேரின் சந்ததியினர் உம்மைக் கொன்று விட்டார்கள். (306)

அங்கும் இங்கும் அடிமைகளாக அலைந்து திரிந்த கல்தேய தேசத்தவர்களை மீட்டுப் பாலுந் தேனும் ஒடும் கானுன் தேசத்தைக் கொடுத்த பரம தகப்பனின் வல்ல கொடையை இந்த யூதச் சனங்கள் மறந்து விட்டார்களோ. (307)

சாராகோ அபிமேலேக்கும், பார்வோன் மன்னனும் பெண்டாடி மானமழிக் காது காத்து ஆபிரகாமுக்கு உதவி செய்த பெருங் கிருபாவரத்தையும் அவரின் சக்தியையும் மறந்து விட்டார்களோ. (308)

உள்ளபடி யூதர் தந்தைக் குற்றமல டகற்றிப்
பிள்ளைவரந் தந்த பெருமானென் நெண்ணைகீயோ 309

ஆபிரகா மன்றுமல டாயிறந்தால் யூதர்குலந்
திவிரமாய்க் கொல்லவுனைச் சேர்ந்துவர மாட்டாரே 310

தொண்ணுாற் ரேராண்டு தொலைந்த மலடிமக்கள்
பண்ணைத் தீர்த்தி யெல்லாம் பண்ணமனம் வைத்தாரோ 311

எலியேச ரீசாக்குக் கென்றுபெண் கீணத்தேட
வலிய வெதிராக வரச்செய்த மாதவனே 312

இலாபானின் மக்களை யியாக்கோ புக்கீய்ந்து
வலாபே ரெடுக்கவைத்த மன்னவனென் நெண்ணைகீயோ 313

உரைநடை; யூதர் குலத்தின் முதற் பிதா என அழைக்கப்படும் ஆபிரகாமின் மலட்டுத் தன்மையைப் போக்கி பிள்ளை வரம் கொடுத்த இறைவனே இவ்வாறு பாவிகளின் பாவமகற்ற வந்துள்ளார் என இவர்களில் எவ்வேறும் சிந்திக்கவில்லையோ. (309)

அப்படிச் செய்யாதிருந்திருந்தால் இந்த யூத குலம் இருந்திருக்குமா.. உண்ணைக் கொல்ல, இந்த யூதர்கள் இருந்திருப்பார்களா. (310)

தொண்ணுற்று வருட காலம் மலடாக இருந்தவர்களுக்கு மகக் கொடை தந்தததற்கா அதிலுண்டான சந்ததியினர் இன்று உமக்குச் செய்யாத செயல்கள் செய்து அவமானித்தார்கள். (311)

சசாக்குக்கு ஏற்றதொரு மணவாட்டியைத் தேடியிருக்கும்போது தக்கதோர் பெண்களை தற்செயலாக அங்கனுப்பி சசாக்கின் கோத்திரத் தாரை உண்டாக்கித் தங்கள் குலத்திற்குத் செய்த கருணையைக்கூடவா இவர்: மறந்து இவ்வாறு கொடுமை செய்தனர்.. (312)

இலாபானின் மகளை யாக்கோபுக்கு மளைவியாக இலீனத்து இவ்வளவாக யூதர்க்கு அருள்புரிந்த இராசாதிராசன் என்றுகூட இவர்கள் உன் கீஸிட்டுச் சிந்தித்துப்பார்க்கத் தவறிவிட்டார்களே. (313)

பஞ்சத்தினால் மெலிந்த பன்னிரு பிதாக்களுக்கும்
நெஞ்சத்தோ டவளித்த நேயனுக்கோ தீமைசெய்தார் 314

ஏழாண்டு பஞ்சத் தெகிப்பத்திலே யோசேப்பைத்
தாழாம லாதரித்த தன்ம மதன்மாச்சோ 315

நேராய்ச் சிறைமீட் டிரட்சிக்கா தேபோனந்து
பாரோ னடிமைகளிப் பாதகங்கள் பண்ணுரே 316

ஆற்றிலெறி யுண்டமிழ்ந்து யாவிபோம் பாலகரை
யேற்றதற்கோ இவ்வா நெபிரேயர் செய்தார்கள். 317.

பத்துவித வாகையினாற் பாமெகித்தைத் தாழ்த்தியிந்தச்
சத்துருக்கள் சொந்தச் சனமென்றே யெண்ணிகையோ 318

உரைநடை; பஞ்சத்தால் அழிந்துபோகாமல் காத்து இசுரவேலரின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்தார்களும் பல்கிப் பெருகச் செய்த அருளாள் னுக்கோ இத்தகைய தீமையைச் செய்தார்கள். (314)

ஏழாண்டுகளாக துன்புறுத்திய பஞ்சத்தில் எகிப்திலே யோசேப்பை உயர்த்தி அதன் வழியாக யூதர்குல வித்துக்களைக் காத்த தருமத்தின் பயன் இப்படி அதர்மமாகிவிட்டதோ. (315)

நீரே நேருக்கு நேராகப் பக்கபலமாக நின்று எகிப்திலே அடிமைகளாக இருந்த இவர்தவர்களைச் சிறைமீட்டு காத்தளிக்காதிருந்திருந்தால் பார்வோனின் அடிமைகளாகவே இவர்கள் தொடர்ந்து இருந்திருப் பார்கள். இன்று இவ்விதம் உனக்கு இக்கொடுமைகளைச் செய்திருக்க மாட்டார்களே. (316)

பார்வோன் ஆற்றில் வீசி அமிழ்த்தி இசுரவேலர்களின் வருங்காலச் சந்ததியைக் கொன்றபோது நிரே தடுத்துக் காத்தீர். அந்த தயவுக்குப் பிரிதியுத்தரமாக எபிரேய மக்கள் உன்னைச் சிலுவையில் அறைந்து கொண்றார்களோ. (317)

பார்வோனுக்கு சத்தியத்தின் மேன்மையை உணர்த்தப் பத்து வாழை களைக் கொடுத்தாய். அதனால் இசுரவேலருக்கு பாதகம் செய்த எகிப்புது நாட்டை இடருநச் செய்து தாழ்ச்சியடையச் செய்தாய். அப்படிப்பட்ட இவர்களை உமது எதிரிகள் என்று எண்ணுமல்சொந்தம் என்று எண்ணிகொண்டனர்யோ. (318)

நானுறு சங்கம் நலிந்தசிறை மீட்டதைத்தா
ஞாலும் யூதர்மறந் தாகடியஞ் செய்தாரோ

319

கிடைமறித்து மேய்க்குங் கிழயக்கோ தந்த
இடையர்குலத்தினுக்கிங் கென்னபுத்தி யுண்டாகும்

320

நன்மனதாய் மன்னுவை நாற்பதான் மந்ததலாற்
கன்மலையிற் றண்ணீர் கனிந்தனித்த காரணனே

321

அக்கினித்தாண் மாலையிலு மம்புத்தது கீனப்பகலு
மொக்கவளித் தாதரித்த வுத்தமர்க்கோ நிந்ததசெய்தார்

322

கோட்டுமிரு கங்கள்பல கொள்ளிவாய்ச் சற்பமுற்ற
காட்டி ஸமுதனித்த காரணனை யோபகைத்தார்

323

உரைநடை: பார்வோனின் சிறையில் நாலாயிரம் கோடி யூதர்கள் அடிமைகளாகக் கஷ்டப்பட்டதைக் காணப் பொருது, அவர்கள் மேல் அண்புகொண்டு காத்தனித்ததை இந்த யூதர்கள் மறந்துவிட்டு உன்னைப் பரிகசித்துக் கொடுமை செய்தார்களோ. (319)

கிடாக்களை மறித்துக் காக்கும் யாக்கோபுக் கிழவனின் சந்ததியான இடைக் குலத்தினருக்கு இதை விட என்னதான் மதிப்புண்டோ. (320)

நீர், நாற்பது வருடங்கள் மன்னுவையும், கன்மலையைப் பிழந்து நீரையுங் கொடுத்து இசுரவேலரை போசித்த ஆதிமுதலல்லவா. (321)

(அம்புதம்- மேகம்) மாலையானதும் அக்கினித்தாண்களை உண்டாக்கி வெளிச்சத்தையும் வெப்பத்தையுங் கொடுத்தும் பகலில் மேகத்தும்பங்களை

உண்டாக்க நிழலீயும் குளிரையுங் கொடுத்தும் இசுரவேலரைக் காத்த
உத்தமருக்கா இந்த அவமானத்தைச் செய்தார்கள். (322)

துன்பத்தைச் செய்யும் ஆபத்தான காட்டு விலங்குகளும், தீ கக்கும்
பாம்புகளும் நிரம்பிய சினைய் வனந்தரத்திலே மன்னு எனும் தேவ
அழுதை அளித்துக் காத்த காரணக் கடவுளையோ இவ்வாறு பகைத்துக்
கொன்றார்கள். (323)

சேதமற் நாற்பதிலுஞ் சினு வனுந்தரத்திற்
பாதரட்சை யாடை பழசாகக் கண்டாரோ

324

அத்தனை யற்புதங் கண்டன்றே வனுந்தரத்திற்
லெத்தனையா யுன்கை யிகழ்ந்தா ரென் நெண்ணையோ 325

அன்று வனுந்தரத்தி லாகடிய யூதர்களை
கொன்றபழிக் கின்றுளையுங் கொல்லத் துணிந்தாரோ 326

ஆதங்கொடுத்த வந்த கார விருளாகற்ற
வேதங் கொடுத்தமதி வித்தகளையோ வெகுண்டார் 327

வானத் திடிமுழங்க மாமலைமே லக்கினியின்
ருனத் திடையினின் று சத்தியமறை தந்தவனே 328

உரைநடை; சினு வனுந்தரத்தில் நாற்பது வருட காலங்களாக அலைந்து
திரிந்தும் தாம் அணிந்திருந்த ஆடைகளும் பாதரட்சைசயும் பழசாகாது
இருந்த அற்புத்ததைக் கூட இவர்கள் கண்டதில்லையோ. (324)

வனுந்தரத்திலே நடந்த அத்தனை அற்புதங்களையும் கண்டிருந்தும் உம்மை
எத்தனை இழிவாக இவர்கள் பேசினார்கள். (325)

முன்பொருபோது இறைவனை மதியாது பரிகாசம் செய்த யூதர்களைக்
அழித்த பழிக்காகவோ இப்போது உம்மைச் சிலுவையிலே அறைந்து
கொல்வதற்குத் துணிந்தனர். (326)

முற்பிதா ஆதாமின் மிறுதலினால் ஏற்பட்ட பாவ இருளகற்றுவதற்கு மறை
முதல்வனுகிய பரமபிதா உலகத்திற்குத் தந்தருளிய தேவ குமாரனைச்
சினந்தோ இவ்வாறு செய்தார்கள். (327)

சினைய் மலையில் வானம் முழங்கி இடித்தது. அக்கினிச் சுவாலையுண்டா
னது அதன் மத்தியிலே மோசேவுக்கு இறைச் சத்தியத்தின் பத்துக்
கட்டளைகள் இவரால் அல்லவா கொடுக்கப்பட்டன. (328)

விற்பனைமோ டேசினு வெற்பதின்மே லேயிருந்து
கற்பனைபத்துங் கொடுத்த காரணனின் கண்மணியோ 329

கொண்டல்வளைந் தெக்காலங் கூறக் கொடுமுடியிற்
கண்டவரெலா நடுங்கக் காட்சி யளித்தவனே 330

சாபமெல்லா மாசிர்வா தங்களாய் மாற்றிவிட்டு
கோபமுறப் பீலேயாங் கொண்டபகை தீர்த்தவனே 331

மாட்சிமையாய்ப் பத்து மறைப்பெட்டி மேவிருந்தங்
காச்சரிய மாயோர்தா ஞற்றைப் பிரித்தவனே 332

அத்தமிக்கச் சூரியன்போ லாகாமவிழுத் தேநடுவா
நாத்தில்வைத்து யூதர்கட்கு நல்லவெற்றி தந்தவனே 333

உரைநடை: மக்கள்மேற் கொண்ட இரக்கத்தால் அவர்களை நல்வழி
படுத்த நினைத்தார். அதற்காகச் சினுய் மலையில் வைத்துப் பத்து கட்டளை
களைத் தந்தருளினார். அதை மீறிய பாவிகளை இரட்சிக்க
கண்மணிபோன்ற அருமைக் குமரானைத் தந்தார். அவரல்லவா இவர்..
அப்படி இருந்தும் ஏனிப்படிச் செய்தனரோ. (329)

அதுமட்டல்ல, கார்வான் பரக்க, இடிமுழங்க மலைச் சிகரத்திலே பார்த்த
வர்கள் நடுங்கும்படி அதிசயமாகக் காட்சி தந்தவரல்லவா. (330)

பிலேயாங் என்பவன் போட்ட சாபத்தை எல்லாம் நல்லாசிர்வாதங்களாக
மாற்றி அவன் கொண்ட பகையைத் தீர்த்தவரல்லவா. (331)

இவர் மேன்மையுடன் உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் மேலே அமர்ந்து
யோர்தான் ஆற்றை இரண்டாகப் பிரித்த பெருமான் அல்லவா. (332)

யூத குலத்தைக் காப்பதற்காக சூரியனின் போக்கைத் தடுத்து அத்தமனம்
ஆகாது நடுவானிலே நிறுத்தினார். அதனால் எதிரிகளை யூதர்கள்
வெற்றிகொண்டனரே. (333)

சந்ததியெலாம் விளங்கத் தாவீதின் வங்கிஷுத்தைச்
சிந்தையினுற் றெரிந்த செய்கையெல்லாம் வீணுச்சோ 334

எத்தனையோ யாரா லியம்பலாம் யூதர்தமக்
கத்தனையாய் நன்மைசெய்த வாண்டகையைக் கொன்றுரோ 335

சியோன் குமாரிதன்கீன் சேர்ந்துமண்ணு செய்யவந்த
ஆயோகீன் யிந்த அலங்கோலஞ் செய்தாரோ

336

செத்தவரை யெழுப்பச் செய்தவுமைக் கொல்வதற்கோ
சத்துருக்க ளென்னிச் சதிமானஞ் செய்தார்கள்

337

எவ்வுயிருங் காக்கு மிரட்சககீனக் கொல்வதுவே
செவ்வையென்றே யூதர்சனந் தீர்மானஞ் செய்தார்கள்

338

சொந்தமெனத் தங்கள்குலத் தோன்றலென வந்தவருக்
கிந்தவித நன்மைசெய்ய வென்னினதோ யூதர்சனம் 339

உரைநடை: இஸ்ரவேலரின் சனங்கள் மாண்புடன் வாழ்வதற்காக
தாலிதின் கோத்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள இறைவன் திருமனதானார்.
அவ்வளவுக்கு நன்மை செய்த பராபரனின் எண்ணை மெல்லாம் பாழாகி
விட்டதே. (334)

யூத குலத்துக்கு இம்மட்டாக எவ்வளவோ நன்மைகளை ஈந்ததற்கோ
மூவுலகாழுந் தேவனைக் கொன்று விட்டார்கள். (335)

சியோன் குமாரியைத் திருமணஞ் செய்யவந்த மணவாளைனயா, சித
றுண்ட பாவிகளைச் சேர்த்தனைக்க வந்த இரட்சகரையா இப்படி அவமா-
னப் படுத்தினார்கள். (336)

மரித்தவர்களை உயிர்த்தெழுப்பி அநேக வல்லமைகளைச் செய்த உமைக்
கொல்வதற்காகவோ இந்த யூதர்கள் பகைகொண்டு உனைக் கொல்ல
வகை தேடினார்கள். (337)

உலகின் சகல சிவனுள்ளவற்றையுங் காத்தளிக்கும் மீட்பரைக் கொல்வ
துதான் செய்யத் தக்க காரியம் என்றே இந்த யூதர்கள் இறுதியாகத்
திட்டமிட்டார்கள். (338)

யூதர் குல மக்களைத் தனது சொந்த சனமென்று வந்தவருக்கு இத்தகைய
காரியத்தைச் செய்வதுவே நல்ல வரவேற்புக் கொடுப்பதாகுமென்று
அவர்கள் நினைத்தார்களோ. (339)

17 ஆற்றுமப் பெண்ணெப்பாரி.

நன்றியிதெல் லாமறந்து நாயகைன் நாணமன்றிக்
கொன்ற துரோகக் கொலைக்காரி யானேனே 340

போதத் தலையுபுரிந்த புண்ணியனுக் கேருத
பாதகத்தைச் செய்த பழிகாரி யானேனே 341

தன்னுயிரை விட்டென் றனதுயிரை யாதரித்த
மன்னுயிருக் கண்பை வதைசெய்து போட்டேனே 342

எந்தனிரு கண்மணியை யென்பிராண நாயகைன்
நித்தனை செய்தமகா நெஷ்டுரி யானேனே 343

உரைநடை: இரட்சகர் எனக்குச் செய்த எல்லா நன்மைகளையும்
மறந்தவள் நான். என் போக்கிலும் வரத்திலும் தலைவனுக இருக்கும்
அவரை வெட்கம் இல்லாமல் என் பாவங்களாற் கொன்று அவருக்கு
எதிராகச் சதி செய்தவள், கொலைகாரி என்ற நிந்தைக்குள் ஆளாகி
விட்டேனோ. (340)

எனக்கு நல்வழியை உபதேசித்த புனிதனுக்கு எதிராக பெரும் பாதகச்
செயலீச் செய்து பெரும் பழிகாரி ஆகி விட்டேன். (341)

என் சிவனை இரட்சிக்கத் தனது சிவனைச் சிலுவையிலே விட்டார். என்
பாவங்களை அதனுற் போக்கித் தலை அளித்தார். அத்தகைய மட்டற்ற
இருக்கங்கொண்டவரின் மகா இருக்கத்தை வதைத்து விட்டேனோ. (342)

இயேசு பெருமான் என் இரண்டு விழிகள் போன்றவர். அவரினால் தான்
என் பாவ அந்தகாரம் தெரிகிறது. அவ்விருளில் இருந்து ஒளியிலே
நடக்கும் வழியைக் காண்கிறேன். அத்தகைய எனது சிவனின் தலைவ.
வரை மிக மோசமாக நடாத்திய கெட்டவளாகி விட்டேனோ. (343)

என்னை வலியத்தேடி யென்பா விருக்கவந்த
மன்னவகைக் கொன்றமுழு வஞ்சகிநா னுனேனே 345

சத்துருவா னலுமெனைத் தற்காத்த நாயகன்மேற்
பத்தியில்லாப் பஞ்சமா பாதகத்தி யானேனே 345

வன்மப் பசாசை மடக்கியென வாழ்கவைத்த
தன்மத் துரையைச் சதிசெய்து கொன்றேனே

346

பற்றுதலே யில்லாமற் பத்தாவைக் கொன்றுவிட்டுச்
சற்று முருகாத சண்டாளி யானேனே

347

உரைநடை; இயேக பெருமான் என்னைத் தானுகவே தேடி வந்தார்.
என்மேலுள்ள தயையினால் என் பாவ மனத்திலே வாசமாயிருக்கச்
சித்தந் கொண்டார். அத்தகைய மூவுலகாளும் முடி மன்னைச்
சிலுவையிலே என் பாவத்திற்காக ஒப்புக் கொடுத்து விட்டேன்.
அப்படிப்பட்ட கபடுள்ளவள் நான். (344)

என்னை அவர் பாவத்திலிருந்து தற்காத்தார். அப்படியிருந்தும் அவரிலே
சற்றேனும் பக்தி விசுவாசமிலாத கொடுஞ்குரி ஆகிவிட்டேன். (345)

மனுக்குலத்தைப் பழியெடுக்கும் கடின இருதயச் சாத்தானை அப்பாலே
போ என்று அதட்டி அடி பணியவைத்த நியாயத்தின் தேவைக் கொல்ல
வகைதேடிச் சதி செய்தவர்கள்போலக் கொன்றுவிட்டேனே. (346)

என்னைத்தன் இரத்தக் கிரயத்தாற் கொண்ட மணவாளை என் பாவச்
செயல்களால் சிலுவையிலே அறைந்து கொலை செய்து விட்டும்
மனமிரங்கி உருகாத பெரிய சண்டாளி ஆகிவிட்டேன். (347)

18. வியாகுலம்.

=====

என்னுற்று மாவே யிரட்சகரிங்கே கொலையா
யுன்னால் மடிந்த வுபகாரந் தோன்றுயோ

348

தேவாதி தேவனிங்கே சீவன்விட்டு மாண்டதைத்தான்
பாவாசை யாலுழுங்ற பாதகிநீ பாராயோ

349

சீவனுக் காய்மடிந்து செத்திருக்கப் பொல்லாத
பாவி யுனக்குப் பயம்வரா தேபோமோ

450

சாகாத வஷ்டுனக்காய் சாவானை ரென்றாலு
மாகாத பாவியுன தாசையின்னஞ் சாகாதோ

351

அசையாயோ பாவி அகீந்தது மகையச்சே		
யிகையாயோ முன்போ வினியு மிருப்பாயோ	352	
கற்குன்றெல்லாம் பிளக்கக் கண்டாயே யென்றாலுந்		
துற்குணைநெஞ் சுன்னைவிட்டுத் துன்னிப் பிளவாதோ	353	

உரைநடை; எந்தனது ஆத்துமாவே, இதோ பார், சிலுவையிலே உனது பாவங்களின் நிமித்தம் பாவமற்ற பரன் கொலையுண்டு கிடக்கின்றார். அவர் செய்த உபகாரம் உந்தன் மனதில் அவர்மேல் நேசத்தை உண்டாக்கவில்லையா. (348)

தேவாதி தேவன் இங்கே தனது சீவனை உனக்காகப் பலியிட்டு விட்டார். அதற்குக் காரணமானவள் நீ. உனது பாவச் செயல்களாலும் ஆசையாலும் அவர் மரணமானார். அத்தகைய கொடுமைக்காரியே சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்ப்பாயாக.. (349)

அலர் உனது சீவனை நரகத்திலிருந்து காப்பதற்காக தன் உயிரை விட்டுவிட்டார். அப்படி இருந்தும் இன்னுமின்னும் பாவச் செயல்களுக்கு அஞ்சகிறும் இல்லையே. (350)

நித்திய சீவனுள்ள பிதா உனக்காக மரித்தார். ஆனாலும் உன்னுள்ளத்தில் உள்ள பொல்லாத பாவ ஆசைகள் சாகாமல் இருக்கிறதே. (351)

அவருடைய சிலுவைப் பாடுகளால் உலகில் உள்ள யாவும் அசைய ஸாயின். அப்படி இருந்தும் உன்மனது அவரின் கற்பனைகளுக்கு அடிபணிய மறுக்கின்றது. இன்னமும் இவ்வாறு இருக்கவா போகின்றுயோ. (352)

அவர் மரித்தபோது கன்மலைகளும் பிழந்தன. அதை நீயும் உனது கண் களாற் கண்டனே. ஆனாலும் உனது கெட்ட குணமுள்ள நெஞ்சு மாத்திரம் இன்னும் பிழக்காமல் இருக்கின்றதே. (353)

உன்னத வஸ்திங்கே உனக்காய் மடிந்திருக்கப்		
பின்னையு முன்னெஞ்சம் பிளந்துருக மாட்டாதோ	354	

இச்சைகளுக் கெல்லாந் தா னின்னமின்னுஞ் சாகாம		
லச்சமற்று நீ நடந்தா லாக்கினைக்குள் னாவாயே	355	

யேகவின்சா வாவினமுன் னிச்சைகட்குச் சாகாம		
லாசைகளுக் கேபிழைத்தா லாரிருளில் வீழ்வாயே	356	

உரைநடை; பரலோகத்தில் பரமனின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கும் மகிழ்மையின் இராசா இயேசுபரன், உன் பாவங்களுக்காகச் சிலுவையில் உயிர் விட்டுள்ளார். அதைக் கண்டாவது உனது கடினப்பட்ட இருதயம் மனத்தாபப்பட்டு பிளவுண்டு உருகாதா..(354)

உனது உலக ஆசைகளை விட்டு மறுபிறப்புப் பிறவா நிலையில் மேலும் மேலும் பாவத்திற்குப் பயப்படாது வாழ்வாயானால் நரக ஆக்கி கீனயிலிருந்து நீ தப்பவே முடியாது. (355)

இரட்சகரின் சிலுவை மரணம் நீ உன் உலகப் பாவ ஆசைகளை அகற் றுவதற்கு உண்ணீக் கொன்று மறுபிறப்புத் தந்திருக்க வேண்டும். அப்படி நீ மரியாது அவைகளுக்காகவே உயிர் வாழ்வாயானால் பாவ அந்தகாரத் தில்தான் வீழ்வாய்.. (356)

19. மனஸ்தாப முக்கியம்.

என்னுயிருக் கன்பே யிராசாவே யும்மைமுற்றுஞ் சன்னைசெய்து யூதர் தமக்களிக்கச் செய்தேனே	357
சின்னப் படுத்தித் திருமுகத்தி லேயுமிந்து வின்னமறப் பேசி மிகத்தாஷி ஸித்தேனே	358
முள்ளின்முடி சூட்டினனே மூர்க்கத் தறைந்தேனே வெள்ளமெனக் குருதி மேவ வகைத்தேனே	359
ஆளிற் பயித்தியனென் ருக்கி யடாமையினுற் ரேளிற் சிலுவை சுமத்திவைக்கச் செய்தேனே	360
கோல்கொடுத்து ராசனெனக் கோட்டியெல்லாங் கொண்டேனே கால்கரத்தி லாணி கடாவி யறைந்தேனே	361

உரைநடை; நிரோ என் சிவனிலே நேசமாக இருக்கிறீர். ஆத்துமாவை ஆண்டருஞும் மன்னராகக் காக்கின்றீர். அப்படி இருந்தும் உம்மைப் பரிகசித்து, (சன்னை-பரிகாசம்) உண்ணீக் கொல்ல வழி தேழிய யூதர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டேனே. (357)

உனைச் சிறுமைப் படுத்தினார்கள். கருகீணத் திருவதனத்திலே காறித் துப்பினார்கள். தரக்குறைவாகத் தூவித்துப் பேசினார்கள். அதில் நானே ருவனாக இருந்ததுமட்டல்ல அதற்குக் காரணனாகவும் இருந்தேன். (358)

உனக்கு முள்ளால் முடி செய்து உனது சிரசிற்குச் சூடிப் பரிசுத்தேன். அகங்காரங்கொண்டு அறைந்தேன். உடலிலே இரத்தம் ஆருகப் பெருக்கெடுக்க வாழைப்படுத்தினேன். (359)

இனசனமற்ற உந்தைப் பித்தனைக்கினேன். போதாதென்று தோழிற் சிலுவையையுஞ் சுமக்கச் செய்தேன். (360)

ஓரு தடியை உனது கரத்திலே தந்து இவர்தான் யூதர்களின் இராசா என்று பரிசுத்துப் பெரிய துன்பப் படுத்தி விட்டேன். அது மட்டுமா சிலுவையில் வைத்து உனது கைகளிலும் கால்களிலும் ஆணியும் அடித்தேன். (361)

சுதெல்லாம் பாவி யிடும்பினாலே விளைந்த
தீதெல்லா மிக்கொடுமை செய்யவே தானதுவே 362

ஐயோவென் பாவத் தகோரமுமை யிவ்விதமாய்ச்
செய்யா வழைக ஸெல்லாஞ் செய்தடிக்கச் செய்ததுவே 363

நிவகாமற் பாவ நிலையிலே நிற்பதுதான்
பாங்கோ வதும்மைப் பரிகாசஞ் செய்வதல்லோ 364

ஆகாத பாவியென்ற னங்காரத்தாற் புரியு
மாகாமை யும்மை யடிக்கிறதற் கொப்பாமே 365

வாயினு னின்கீன வசனித்தும் பத்தியில்லா
மாயமெல்லா னின்கீன வழைக்கிறதற் கேசரியே 366

நூற்றுடை: இத்தகைய பாடுகளை நீ அடைவதற்குக் காரணனாக இருந்தேன். இவையெலாம் என் அடங்காத் தன்மையால் வந்தவினே. அவ்வினைகளே உனைச் சிலுவைப் பாடுகளுக்கு ஆளாக்கி விட்டது. (362)

எனது பாவத்தின் கொடுமை இவ்வாருக உனக்குச் செய்ய முடியாத துன்பங்களைச் செய்விக்கக் காரணமாயிருந்து விட்டதே. (363)

நான் இரட்சிப்பின் நற்செய்தியைக் கேட்டும் மனந்திரும்பாது பாவத்திலே உறுதியாக இருக்கிறேன். அதன் பலனாக நீர் பரிசுக் கப்பட்டாரே. (364)

கேடுகெட்ட பாவியாகிய நான், என்அகங்காரத்தால் செய்யும் தகாத
செயல்கள் ஓவ்வொன்றும் உமை அடிப்பதற்கு நிகராகின்றதோ . (365)

எனது பொய்க்கு உறைவிடமான வாயாலே வாழ்த்தினாலும் அதில் பக்தி
விசவாசம் இல்லை. அந்த பாசாங்குதான் திரண்டு வந்து தூயவரான
உம்மை வதைக்கின்றதோ. (366)

அப்படி யானாலும் மனுக்கிரகஞ் செய்யுமென
வெப்படியான் சொல்வே னெனக்குரைக்க வாயதுண்டோ

367

செய்யுமும் தன்பையெல்லாஞ் சிந்தியாதே போனால்
வையகத்தி லென்போல் மகாபாத கனுரோ

368

சித்தமிரங்கி யென்பாற் செய்தநன்றெ லாமறந்து
நித்தியமுந் திமைசெய்தா னின்றனக்கா ளாவேனே

369

அருந்துய ரீதெல்லா மறிந்து மிளகா
இரும்பாய் மனதிருந்தா லீடேறப் போறேனே

370

கண்டார் நகைக்கக் கழுக்குருசி னீரிருக்கச்
சண்டாளனுக் குலக சந்தோடம் வேண்டுவதோ

371

உரைநடை; இயேகவே எனக்காக இத்தகைய பாடுகளைப் பட்டவரே .
நான் உன் பாடுகளுக்குக் காரண காரண காரண காரண . அப்படி இருந்தாலும் என்கை
மன்னித்து பாவத்திலிருந்து மீட்டருளுமென எப்படிச் சொல்வேன்.
அதற்கு இடமில்லையே. (367)

இம்மட்டாக என்மீது அன்புகொண்டு எனக்குச் செய்கின்ற இரக
கத்தை நான் மனதில் நினையாதுவிடின் இந்த உலகத்திலே என்
ஐப்போல பாவிகள் யாருளார். (368)

என்மீது நீ கொண்ட இரக்கத்தாலே எனக்குச் செய்த சகல உபகாரங்
களையும் தெரிந்திருந்தும் மேலும் மேலும் நான் பாவச் செயல்களே
செய்வேனேயானால் உனக்குப் பிரியமானவனுவேனே. (369)

எனக்காகப் பட்ட உனது பாடுகளை அறிந்தும், அதற்கும் உருகாத இரும்பு
இருதயம் இருக்குமானால் எப்படிப் பாவ இரட்சிப்பை அடைவேன். (370)

நிரோ சிலுவையீது தொங்குகின்றீர். அதைப் பார்த்தவர்கள் பரிகசித்துச்
சிரிக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் எனக்கு எந்த உலகப் பிரகாரமான
ஆனந்தம் வேண்டிக் கிடக்கின்றதோ. (371)

பரதாபத் தோடேநிர் பாரக் குருசு
மரமீதிருக் கையிலும் வஞ்சகளென்ற சஞ்சாதோ

372

சிவன்விட்டு நீரிறந்த செய்கையைச் சற்றே நினைந்தாற்
பாலியுயிர் வாழ்ந்திருக்கப் பாருலகில் ஞாயமுண்டோ 373

மிக்க பரமசுதன் மேனியெல்லாங் காயமுற்ற
தக்கிரமக் கார னறியாமற் போனேனே 374

சசனிதையம் பிளந் திரத்தவெள்ளக் காட்சிகண்டு
மாசுபற்றிக் கெட்டலீங்து மாபவத்தைச் செய்வேனே 375

ஆகாத பாவியகத் தச்சாயிப் பாடுறைந்தால்
மோகாசை யாவு முழுதுங் கசப்பாமே 376

உரைநடை: எனக்காக மரித்து, பரத்தின் கிருபையைப் பெற்றுத்
தருவதற்காக பரிதபித்து, சிலுவை மரத்திலே இருப்பதைக் கண்டும்
வஞ்சகளுகிய என் மனம் பாவத்திற்கு அஞ்சாதிருக்கின்றதே. (372)

என்னை ஈடேற்ற உமது ஆவியை விட்டார். அதன்முன் நீர் பட்ட
பாடுகளும் நிகழ்வுகளும் சொல்லுந்தரமின்று. அதை நினைத்தாலே
பாவியாகிய நான் இந்த உலகத்திலே மேலும் வாழ்வதற்கும் காரணங்கள்
உள்ளனவோ. (373)

உன்னத்திலே இருக்கின்ற கர்த்துளின் குமாரன் தன் தேகத்திலெமங்கும்
புண்பட்டாரே. இதெல்லாம் என்பொருட்டே அன்றித் தன்பொருட் டல்ல
என இந்தப் பாவி உணர்ந்துகொள்ளாமல் போய்விட்டேனே. (374)

என் தேவனின் இருதயம் நொருங்குண்டு பிளந்து இரத்த வெள்ளம்
பெருகுங் காட்சியைக் கண்டேன். அதன் பின்னரும் நான் சாத்தானைப்
பின்பற்றி தூர்த்தனுகி வழி தவறி ஆண்டவரின் அன்புக் கட்டகொக்கொ
மீறுவேனே. (375)

உன் சமுகத்திற்கு உதவாத பாவி நான். ஆனால் என்னிருதயத்திலே
வாழுகின்றீர். (அச்சன்-தந்தை) பிதாவே இவ்விதமாய் என்னுடைய
பாவக் கறைகளைப் போக்குவதற்கு நீ பாடுகளை ஏற்றதை அறிந்தால்
எவருக்குத்தான் பசாசின் சோதனைகளால் ஏற்படும் உலகாசைகள்
கசந்தபோய் நிங்காதிருக்கும். (376)

பற்றுதலாய்க் கத்தர்திருப் பாடகைத்துஞ் சிந்தைசெய்தாற்
சிற்றின்ப வாழ்வெனக்குச் சேர வெறுப்பாமே 377

ஜீயோ கடவு எருங்கொலையாய்ச் செத்தினிலே
மெய்யா யுலக வெகுமானம் வேண்டேனே

378

குற்றமில்லான் பட்ட கொடுரமெல்லாஞ் சிந்தைசெய்தாற்
சற்றெனினும் பாவவழி தன்னி னடவேனே

379

காரணங்குர் பட்ட கனதுயர்மேற் காதல்வைத்தா
லாரென சொன்னாலு மாங்காரங் காட்டேனே

380

தேவன் மடிந்த திருச்செயலை நானினைந்தா
லாவிபோ மட்டுமுல காசைவர மாட்டாதே

381

அத்தன் பொறுத்த குற்றமத்தனையும் யானறிந்தால்
மெத்தனவை யல்லாமல மேட்டிமையைக் காட்டேனே

382

உரைநடை; இயேசுக் கர்த்தரின் சிலுவைப் பாடுகளை மனதிற் பக்தி
விக்வாசத்தோடு நினைக்குந் தோறும், அனுபவித்துச் சற்றுக் கணத்தால்
அழிந்துபோகும் சிற்றின்பம் வெறுப்பைத் தருகின்றதே. (377)

ஜூயகோ, என்னுண்டவர் என் பாவங்களுக்காக மிகவும் நிந்தைக்குட்
பட்டார். பெரும் வேதனையுடன் கொலைசெயப்பட்டு உயிர் விட்டார். இனி
எனக்கு அதைவிட இந்த உலகத்திலே எந்த விதமான இன்பந் தரும்
கொடைகளுமே தேவையின்று. (378)

எவ்விதக் குற்றமும் இல்லாத புனிதன் இயேசு எனக்காகப்பட்ட கொடிய
வேதனைப் பாடுகளை நினைத்தால், ஒரு அனுவளவேனும் பாவ வழியில்
கால் எடுத்து வைக்கவே மாட்டேன். (379)

யாவற்றிற்கும் காரணராயிருக்கும் கர்த்தர் பட்ட பாடுகளில் என் பக்தி
விக்வாசத்தை வைப்பேனுகில் எவர் எதை எனக்கு இழிவாகப் பேசி
ஞாலும் கோபப்படவே மாட்டேன். (380)

பரமகுமாரன் பாவிக்காய்ப் பட்ட சிலுவைப்பாடுகளை எண்ணில் உயிர்
போமட்டும் சிற்றின்ப ஆசை கிட்டவும் வாராதே. (381)

கிறிஸ்து பெருமானுக்கு மற்றவர்கள் துன்பம் செய்தபோது "இவர்கள்
செய்வதறியாது செய்கிறார்கள்" என்று சொல்லிப் பொறுத்தது போன்ற
தருணங்களை நன்கு உணர்வேனுயின் எதையும் பொறுத்துக்
கொள்ளுவேனே அல்லாது அகங்காரத்தைக் காட்டுவேனே. (382)

20. மன்றுட்டு.

பாடான விப்பெரிய பாட்டிலென்றன் பங்கருளக் கடூது போவெனவே கோபித்துச் சொல்வீரோ	383
அலகையடி யானைனேயே யன்பு மகவாக்கி வலிய பிசாசாள மறுத்துங் கொடுப்பீரோ	384
தேவரிர் பட்ட சிலுவையின் வாதைக்கட்டுப் பூவுலகிற் பாதகன்செய் பொல்லாங் கோரிடாமோ	385
அட்டதிக்கோர் பாவ மனைத்துஞ் சகித்தருஞ மட்டிலா னின்பொறைக்கென் வஞ்ச மலீயாமோ	386
அன்பாகக் கைநீட்டி யாவரையுங் கூவினாபின் என்பா வத்தைப்பெரிதாய் யெண்ணியைனத் தன்வீரோ	387

உரைநடை; இயேசுவே நீ அனுபவித்த கொடுரமான சிலுவைப் பாட்டில்,
 நானும் வந்து பங்குபற்ற விரும்புகிறேன். நீர்,அப்போது உனக்குத் தகாது.
 அப்பாலே போய்விடு என்று என்மேல் வெகுண்டு கடறுவீரோ.(383)

பிராசின் தாசனுகி வழிகெட்டலீந்த என்கை, உனது அன்புக்குரிய
 புத்திரனுக்கினை. மீண்டும் அந்தப் பிசாசின் ஆட்சிக்குள் உட்பட என்கை
 விடுவீரோ. (384)

பரம பிதாவே, சிலுவையிலே நீர் என் பாவங்களுக்காகப் பட்ட
 துன்பங்களுக்கு, இந்த உலகத்திலே என்ன கைமாறுதான் செய்வேன்.
 என்னிடம் உள்ளது நான் தினமுஞ் செய்த பாதகங்கள் அல்லாது வேறு
 என்னதான் உள்ளதோ. (385)

உலகத்தின் எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள மானுடரின் பாவங்களுக்காக
 இப்பாடுகளைப் பொறுத்துக்கொண்ட கர்த்தரே, உமது பொறுமைக்கு
 கைமாறுகத் தர, மலீபோற் குவிந்த என் பாவக் கபடுகள் அல்லாது
 வேறை நாதான் உண்டு. (386)

"வருத்தப்பட்டுப் பாரன் கமக்கிறவர்களே என்னிடத்தில் வாருங்கள் உங்களுக்கு ஆறுதல் தருவேன்" என சகல மனிதரையும் உன் அபயக் கரங்களை விரித்து அழைக்கும்போது, அங்கு ஒழிவரும் நான் செய்த பாவங்களைப் பெரிதாகக் கருத்திற்கொண்டு என்னைப் புறத்தே தள்ளி விடுவிரோ. (387)

எத்தனையோ வத்தனைபே ரென்றுமுமக் கேவல்செய்யச்
சத்துருவாய் நான்போகச் சம்மதியங் குண்டாமோ 388

கோணும் லென்னையாட் கொள்ளநீர் வந்துமற்பன்
வீணைய் நரகில் விழப்பார்த் திருப்பிரோ 38

கிட்டவரும் பாவியெனைக் கிட்டாமற் றன்ஸிவிடப்
பட்டுருவ ஆணிதைத்த பங்கயத்தாற் கூடாதே 390

பத்தியினு லும்மைப் பணையிலறைந் தென்முனமே
வைத்திருந்தா லென்னைவிட்டு மாற்நீர் போவதெங்கே 391

எங்கோனுதிர்த்து இரத்தமெல்லாம் பாவிகட்கே
பங்கான தல்லோவென பங்குதர வொண்ணுதோ 392

உரைநடை: உன்னண்டை வரும் எத்தனையோ பேர் உமக்கு ஊழியர்களாய் ஆகிவிடும்போது, நான் மட்டும் உமது பகைவனுகிவாழ்வது உமக்குப் பிரியமாகுமா. (388)

நிரோ, பாவிகள் மேல் மனங் கோணுமல் அவர்களை இரட்சிப்பதற்காக வந்தவர். அப்படிப்பட்ட மீட்பரே, ஏழியவனுன நான் நரகத்திலே என் பாவங்களுக்காக வீழ்ந்து மரித்துப் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பிரோ. (389)

பாவங்களுக்காக ஆணியால் புண்பட்ட உனது தாமரை மலர் போன்ற அபயகரங்கள் நான் உம்மை அண்டி வரும்போது அருகில் வராதே என்று ஒருபோதுந் தட்டித் தள்ளி விடமாட்டாது, என்பது ஒன்றே எனக்கு நிச்சயம். (390)

நான் உன்மேற் பக்திகொண்டு என்னெஞ்சிலே உம்மை அன்பெனும் ஆணியால் பிணித்து வைத்துள்ளேன். அவ்வாறிருக்கும்போது என்னை விட்டு நீர் எங்கேனும் போகவே முடியாது. (391)

பரம தகப்பனே பாவிகளுக்காக நீர் சிந்திய உம் இரத்தத்தில் பாவியாகிய எனக்குப் பங்கு இல்லையோ. (392)

அக்கிரமக் கார னகந்தத்தைப் பாராமற்
பக்கிவிமாய் நீரடைந்த பாடதெல்லாம் பார்த்தருனும்

393

கொன்றவரைக் காக்கக் குரிசினிலே மன் ருடியதோர்
நன்றெனக் கெந்நானும் நயந்துசெய்யுங் கர்த்தாவே

394

உருகிவலப் பாகத் துமைநோக்கி நின்ற
திருடைப் பார்த்தகண்ணுற் நீபாவியைப் பாரும்

395

பொங்கித் தரையிற் பொழிந்த திருவதிரத்
திங்கெனுளத்தோர் துளிய தென்னுந் தெளித்தருனும் 396

உரைநடை; நானே மிகவும் அக்கிரமஞ்செய்தவன். பழிபாவக்காரன்.
இவற்றையெலாம் ஒரு பொருட்டாக எண்ணேது பாவிகளுக்காக நீர் பட்ட
பாடுகளிலே எனக்கும் பங்கு தாருமையா. (393)

உம்மைச் சிலுவையிலே அறைந்து கொன்றவர்களைக் கூட "இவர்கள்
செய்வது எது என்ன எனத் தெரியாதிருக்கிறார்கள். இவர்களை
மன்னியும்" என மன்றுடிய பிதாவே, எனக்கும் இரங்கும். எப்போதும்
மீட்பு என்னும் உம்மருளைத் தந்தருனும் (394)

கொல்கொதாமலையில் உந்தன் சிலுவைக்கு வலது பக்கத்தில் அறை-
யப்பட்டிருந்த கள்வளை, உமது கருணைக் கண்களாற் பார்த்துக் கடாட்
சித்திரே. அக்கண்களால் பாவியாகிய என்னையும் பார்த்து இரட்சித்
தருனும். (395)

பாவிகளின் மீட்புக்காக உமது இரத்தம் பெருகி இந்த மன்னிலே
வழிந்தது. அந்த இரத்தத்தில் ஒரு சிறு சொட்டையாவது என்மேலே
தெளித்து ஆட்கொண்டருனும் (396)

21. செபம்.

*****

வேதாவே நின்சுத்தை வேண்டி யெனைநோக்கித்
தீதான யாவினையுந் தீர்த்தெனையாட் கொண்டருனும் 397

பாடுபட்ட கர்த்தர்திருப் பாடதெல்லாம் பார்த்திரங்கிக்
கேடுகெட்ட வென்மேற் கிருபைசெயு மாண்டவனே 398

பாதுகாத் துன்றன் பரிசுத்த மைந்தனுட
நீதியினு வென்கைமுற்றும் நீதிமா ஞக்கிவிடும்

399

பரிசுத்த ரூபிப் பரனே நின்னன்பை
வளித்தென் கண்மனைத் தாற்றியெனச் சீர்ப்படுத்தும்

400.

காந்திமிகு மக்கினியின் கண்ணுன விஸ்பிரீத்துச்
ஶாந்துவே யென்னுளத்திற் ரங்கியெனக் கண்புசெய்யும்

401

உரைநடை; ஆதியாகமம் முதலான மறைகளின் உட்பொருளே, உன்
மகவாகிய இயேசு பிரானீப் பணிந்து நிற்கும் எந்தனின் பாவங்களைத்
தீர்த்து என்கோ இரட்சித்தருனும். (397)

எனக்காய்ச் சிலுவைப் பாடுற்ற உம் சுதனைக் கண்கொண்டு பாரும். அந்த
இருக்கத்தினால் கேடுகெட்ட பாவியாகிய என்மேலுந் தயவுசூரும். (398)

உமது தூய குமாரனின் நீதியினுலே என்கேனப் பாதுகாத்துப் புனி
தனுக்கும். (399)

தூய்மையே வடிவான பிதாவே, பராபரனே, உனதன்பை மழைபோல
என்மீது பொழியும். எனது கடின இருதயத்தை மாற்றி என்கே உமக்குப்
பிரியமுள்ளவனுக்கும். (400)

சுடர்விட்டுப் பாவங்களை ஏரிக்கும் தேவ அக்கினியாகிய பரிசுத்த ஆவியே
எனது உளத்தில் வந்து தங்கும். என்கே உன்னடியவனைக
நேசித்தருனும். (401)

திரியேக வஸ்துவெனுந் தேவ பொருளேயென்
னறியாமை நீங்க வனுக்கிரகஞ் செய்தருனும்

402

மோசப் படுத்திவரு மூர்க்கப் பிசாசையெல்லா
மேசுவே கோபித் தெளைவிலகச் சொல்வீரே

403

என்ன சிருண்டா மிதையந் திரும்பமாட்டா
லன்னதற்கு நீரே யருளபுரிய மற்புதனே

404

வெள்ளமெனுந் தெய்வீக மான துயர்மேவி
உள்ள மகைத்து முருகுதற்குச் செய்வீரே

405

அண்ணலுமக் கேரு தைந்ததயும் விட்டோடி
யென்னம்வைத்தும் மோடிருக்க மாயிருக்கச் செய்வீரே

406

உரைநடை; பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி எனும் முத்தத்துவமுடைய தேவனே, ஆதி காரணனே, உன்னே அறிந்து கொள்ள இயலாதபடிக்கு எனைச் சூழ்ந்துள்ள அஞ்ஞானத்தை அகற்றும். அதற்கான கிருபை வரத்தைத் தாரும். (402)

சாத்தானே, என்னைத் தன் வயப்படுத்தி, உனை விட்டு விலக்கிப் பல கேடு களைச் செய்விக்கின்றது. அந்தச் சாத்தானை நீர் வெகுண்டு அப்பாலே போ என்று துரத்தியதுபோல் நானுந் துரத்திவிட எனக்குப் பெலகை யருளும். (493)

எவ்வளவு முயன்று உம் வார்த்தைகளை மனதிற் கொண்டாலும் என்னிதயம் மாறுபாடு செய்யவே இசைகின்றது. இந்த நிலை அகன்று உம்மையே முழுதாகப் பின்பற்ற, பல அற்புதங்களைச் செய்த யேசுபரனே எனக்கு உனது கடாட்சத்தைத் தந்தருளும். (404)

எனது மனதிலே உள்ள துயரத்தை எல்லாம் உனது அருள் வெள்ளாம் பெருகி வந்து அகற்றவும், என் கடினமான இருதயம் கனிவாகி உளைப் பற்றவும் அருள் புரிக. (405)

இயேசு அண்ணலே, உமக்குப் பிரியமற்றவைகளை நான் விட்டு விலகி ஒடிச் சென்று, முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசத்தோடும் உம்முடன் பக்தியாக இருப்பதற்கு அருள் புரிக. (406)

எல்லா லெளகை யிச்சைகட்கெல் ஸாமாண்டு
நல்லாளா யுன்றனக்குள் நானிலீக்கச் செய்விரே 407

என்விச வாசத்தை யெடுக்கப்போர் செய்துவருந்
துன்மனசை வெல்லத் துணைநீர்தான் கத்தாவே 408

மீட்பரே யென்றன் விசுவாசத் தைத்திடத்தித்
திட்படரு மாயையென்கைச் சேராமற் காத்தருளே 409

பாங்குபெற நித்தியமும் பத்தியினிற் சூடாகி
யோங்கி வளர வுமதுதவி செய்விரே 410

கெட்ட இச்சை யாவுமெனைக் கிட்டாமலே முறியக்
கட்டளை செய்யுங் கருளை மனுவேலே 411

உரைநடை; உலகப் பிரகாரமான பாவத்துக்கு ஏதுவான ஆசைகள் யாவும் அழிந்து ஒழிந்து போகவேண்டும். அதன் பின்பு உனக்கு ஏற்ற மகனுக நான் என்றும் உறுதியோடு இருக்கவேண்டும். (407)

இறைவனே, உம்மேலே நான் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை அழிப் பதற்குத் தினமும் சாத்தான் மனதிலே புகுந்து கிரியை செய்கிறேன். அதற்கு இசைய விரும்பும் அந்தக் கெட்ட மனதை மாற்றி வெற்றி கொள்ள எனக்குத் துணையாக இரும். (408)

இரட்சகரே,,நான் உம்மீது கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை திடப்படுத்திய ரூள்க. தீமையை விளோவிக்கும் அஞ்ஞானம் வந்தெனை அண்டாது காத்தருள்க. (409)

உம் இராச்சியத்திற் சேரத்தக்க எல்லாத் தகைமைகளையும் தந்தருனும். தினமும் உம்மேற் கொண்ட பக்தி அனல் விட்டு ஒங்கி வளரத்தக்க ஆசிர்வாதத்தையும் அருள்க. (410)

இரட்சகரும் என் மீட்பருமாயிருக்கிற கருணைக்கடலே, தீய விருப்பங்கள் எனை அண்டாது காரும். அப்படி வரும்போது அவைகள் இடையிலே முறிந்து தகர்ந்து ஒழிய ஆணையிட்டருளுக. (411)

இத்தகைம யாக இரங்கிப் புலம்பிநின்று
வித்தகனு ராலயத்தில் மேவிவந்த கும்பினுடன்

412

திரும்பி யெனையாண்ட தேவன் மரணத்
தருந்துயரங் கொண்டதெல்லா மாற்ற முடியாதே

413

எந்தை விலாவி னிருகால் கரத்திலுற்ற
வைந்து வடுவென்ற னகத்திற் தழும்பாமே

414

கார்த்த கொலைஞர் கடவுழிருச் சிரத்திற்
சேர்த்தமுடி முள்ளெனது சிந்தைதனிற் ரைத்திடுமே

415

உரைநடை; இவ்வாருக என் பாவங்களுக்காக மனத்தாபப்பட்டு அழுது புலம்பிக் கலங்கி நின்றேன். பின்பு சகலத்தையும் அறிந்திருக்கும் தேவாதி தேவனின் ஆலயத்திற்குக் குழுமி வந்த அடியார்களுடன் சேர்ந்து கொண்டேன். (412)

பாவியாகிய என்கை மீட்டு ஆட்கொண்ட கர்த்தர் எனக்காகப் பட்ட சிலுவைப் பாடுகளையும் சீவனை விட்டதையும் நினைத்தேன். அவற்றை எல்லாம் எப்படி மாற்றுவேன் என மனம் மறுகி நின்றேன். (413)

என் பரமபிதாவின் கால்கள், கைகள், விலா எனுமிடத்தில் உண்டான காயங்களால் ஏற்பட்ட தழும்புகள் என் நெஞ்சிலே பதிந்த ஐந்து தழும்புகளே ஆயின. (414)

காவல் காக்கும் போர் சேவகர்கள் அன்று என் நேசரின் சிரத்திலே குடிய முள்முடி எனது நெஞ்சத்தைக் குத்துகின்றது. (415)

ஆண்ட வென்றைய னருங்கால் கரந்துளைத்த
நீண்ட விருப்பாணியென்ற னெஞ்சைத் துளைத்திடுமே 416

சிலமனுவேலின் றிருவிலா வைத்திறந்த
வேலின்முனை யென்னுளைத்தை மேவியுறப் பாய்ந்திடுமே 417

அந்நாளி லண்ண லடைந்ததுய ரத்தளையு
மிந்நா ளெனின்மனதுக் கெண்ணிலா வாதையதே 418

உரைநடை; எனது இயேசு ஜயாவின் அழகிய கரம், கால்களைத் துளைத்த அந்த நீளமான இரும்பு ஆணி எனது நெஞ்சை ஊடறுத்துத் துளைக்கின்றது (416)

தூய மீட்பரின் விலாவைக் குத்தித் திறந்த அந்த வேல்முனை எனது உள்ளத்தைப் பிழந்து ஊடறுத்துப் பாய்கின்றது. (417)

சிலுவையேறிய தினத்திலே என் பராபரன் பட்ட வாதைகள் எல்லாம் மனத்தில் அளவிடற்கரிய வாதைகளை ஏற்படுத்துகிறது. (418)

23. மனஸ்தாப யோசனை.

இச்சணைமோ வல்லதுதா னின்னமொரு நாழிகைக்கோ
யெச்மயஞ் சாவுவரு மென்றறிய மாட்டேனே 419

ஆங்கால மெல்லா மதன்மத்தி லேநடந்து
போங்கால மாராலாம் புண்ணியத்தைச் செய்வதற்கே 420

சுகத்தோடிருக்கச் சுகிர்த வழிசெல்லார்
மிகத்தான் வியாதியுற்ற வேளைதனிற் செல்வாரோ 421

இளவயதி னன்மைசெய்யா தீன னுயிர்போம்போ
துளாமகிழும் ஞானத் துறுதியெனக் குண்டாமோ 422

வாராப் பிணியு மருந்தும் வயித்தியனும்
நேராகச் சூழுமந்த நேரமறஞ் செய்வேனே

423

ஓப்பாரி சொல்லி யுறவின்முறை யார்புலம்பு
மப்போ தவம்புரிய ஆர்க்கு மனதாகும்

424

உறைநடை; இப்பவோ பின்னையோ இன்னுஞ் சில நிமிடங்களோ எப்போது நானிறப்பேன் என்று அறியுந்திறன் எனக்கில்லை. (419)

வாழ்நாளில், சென்றுபோன காலமெல்லாம் அகங்காரத்துடன் தீய வழிகளிலே நடந்துவிட்டு இந்த உலகத்தைவிட்டுப் போகின்ற காலத் திலே எவராற்தான் நன்மைகளைச் செய்ய முடியும்.. (420)

சுக நலத்தோடு இருக்கும்போது பரத்துக்குச் செல்லும் மார்க்கத்தை எண்ணைது இருந்தவர்கள் சாவுக்கேதுவான தீராத பிணிகள் வந்து துண்புறுத்தும்போது அதைப் பற்றிச் சிந்திப்பார்களோ. (421)

நானே என் வாலிபப் பருவத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யாத பாவி. அப்படிப்பட்ட எனக்கு என்னுயிர் பிரிகின்ற வேளையிலே நான் கர்த்தருக்குள் நித்திய இளைப்பாறுதல் பெறப்போகுந் தருணம் வந்து விட்டதென்று சத்தோசப்படும் அறிவு உண்டாகுமா. (422)

இறுதியில் வரவேண்டிய நோய்களும் வந்து வாட்டுகின்றன. அதைத் தீர்க்க வைத்தியரும் வந்து இருக்கிறார். இந்நேரத்தில் நான் என்ன நல்ல செயல்களைச் செய்வேன். (423)

மரண மயக்கத்தில் இருக்கும்போதே என்னுடன் அன்புடன் வாழ்ந்த யாவரும் ஓப்பாரி சொல்லி அழுத் தொடங்கி விட்டனர். இந்த வேளை யிலே எவரால் இறைவனை நோக்கித் தவம் புரிய இயலும். (424)

பெண்மரும் பிள்ளைகளும் பெற்றவருஞ் சுற்றியழக்
கண்டாற் றிடனுய்க் கதிவழியிற் சேர்வதெங்கே

425

இனியினி யென்றெண்ணினி யிருக்கையி லேசாவு
நிகௌயா துற்றர் பிறகோர் நேரம்வா வென்பேனே

426

இருளோ பகலோ எதிலோ இறைவன்
றிருடனைப்போல் வந்தாலென் செய்கைக்கென் சொல்வேனுன்

427

ஆற்றும மொன்றே யதையு மிழந்தாக்கால்
வெற்றுமொரு வஸ்துவினால் மீட்க முடியாதே

428

இன்னபல ஞானமெல்லா மெண்ணியெண்ணிக் கற்றுவும்
பின்னுமுனக் கென்மனமே பேரின்பம் வேம்பாமே

429

உரைநடை; கட்டிய மனைவி பெற்ற பிள்ளைகள், பெற்றுர் உற்றுர்
எல்லாரும் என் பிரேதத்தைச் சுற்றி நின்றழுது புலம்புவார்கள். இதைக்
கண்டால் எப்படி உறுதிகொண்டு பரம பத்தை அடைவேன். (425)

இதோ வரும்.வரும் சாவு என்று எதிர்பார்த்து இருக்கின்ற நேரத்தில்
அது வந்துவிட்டால் இப்போது என்னை விட்டுவிடு. பின்பு ஒருபோது
வாவென்று என்னால் தட்டிக்கழிக்க முடியுமோ. (426)

எனது உலக வாழ்வின் முடிவு எப்போது என்பதை அறியாவிட்டாலும்,
ஒரு நாள் நிட்சயம் அது வந்தே தீரும் என்பது மட்டும் உறுதியாகத்
தெரியும். அப்படி இரவிலோ அல்லது பகலிலோ, எதிர்பாராது வீட்டிற்
கண்ணமிடுபவனைப்போல என்னுயிரை எடுத்துச் செல்ல இறைவன்
வரும்போது நான் இங்கு வாழ்ந்த காலத்திற் செய்த பாவ காரியங்களுக்கு
என்ன பதில் சொல்வேன். (427)

என்னிடம் எஞ்சியிருப்பது என் ஆத்துமா மட்டுமே. அதையும் நான்
இழந்தால் அதைமீட்பதற்கு வேறெந்த பொருளாலும் முடியாதே. (228)

மனமே, நீ, இப்படி ஞானத் தெளிவுகளை எல்லாம் நினைத்து நினைத்துக்
கற்பினும் பேரின்பம் என்றால்தான் உனக்குப் பிடிக்காதே. அது
வேம்புமாதிரிக் கசக்குமே. (429)

24. பிரதிக்கிணை.

*****

எறிந்துவிடு மாங்கிஷத்தி னிச்சை யழிவாமென்
றறிந்தா யினியா கிலும்பவத்தைச் செய்யாதே

430

பார்க்கு மூலகப் பவிசதெல்லாம் பாழ்மனமே
நீர்க்குமிழி போலாம் நினைவையதில் வையாதே

431

ஆடம்பரங்க எலக்கையி ஞராதனைகள்
கேடென்று தள்ளிக் கிறித்துவைப்பின் செல்வாயே

432

வானத்தின் கீழைத்து மாயையென்று கண்டாயே
ஞானத்தான் ருனுமதை நாட்டிவைத்துப் போனுனே 433

உரைநடை :- இந்த உலகத்தில் தேவூவாரற்று விட்டுச் செல்லும் மாமிச
தேகத்திற்குத் தேவையான மாமிச இச்சைகள் பாவத்திற் கேதுவானவை
என்பதை அறிந்துகொண்டாய். ஆகையால் அதன் வாய்ப்பட்டு
இனிமேலாவது பாவஞ் செய்ய நினையாதே. (430)

பாழ் மனமே, உலகத்திற் காணப்படும் மதிப்பும் மரியாகதைகளும் நீர்க்
ருமிழிபோல உடனுக்குடனே அழிந்துவிடும் தன்மையைதே. ஆதலால்
அவற்றையிட்டுப் பெரிதாக நினையாதே. (431)

ஆடம்பர வாழ்வும் சாத்தானை வணங்குதலும் கேடானவைகள் என்று
என்னுகூக. ஆதலால் அவற்றைத் தவிர்த்து ஆண்டவர் இயேசவைப்
பின்பற்றிச் செல்க. (432)

வானத்தின் கிழே, பூமியில் உள்ள சகல பொருட்களும் மாயை என
அறிந்துளாாய். அதையே தேவகுமாரன் இங்கு சிலுவை மரமாக
நட்டுவைத்துக் கற்பித்துப் போயுள்ளார். (433)

என்ன வந்தாலு மினியுமக்கே ருததொன்று
லென்கீன யழுக்காக்கா திருப்போன் மனுவேலே 434

தேவனே யும்மைச் சினோகிப்பே னல்லாதென்
சிவனிலெல் லாம்பவத்தைச் செய்யத் துணியேனே 435

பொல்லாக் குணத்தைமுற்றும் போக்கியென்றன் சிவகீயும்
மெல்லாத்தையூம் பார்க்க யேகவைநே சிப்பேனே 436

உரைநடை :- இறைவனே, எனக்கு என்ன தேவைகள் ஏற்பட்டாலும்,
அவை உனது கட்டளைகளுக்கு தகாதவையாயின் அவற்றால் என்மீது
பாவ மாகுகளைப் பூசிக்கொள்ளாது இருக்கக் காத்து இரட்சிப்பவர் இயேசு
மனுவேலனே. (434)

ஆண்டவரே என் முழு இருதயத்தோடும் உன்மேல் பக்தி விசவாசங்
கொள்வேனே தவிர என் வாழ்நாள் முழுதும் பாவத்தைச் செய்யத்
துணிவுகொள்ள மாட்டேன். (435)

என்னிலே உள்ள கெட்ட குணங்களை முற்றுமாக அழித்து என்
சிவனிலும் பார்க்க இயேவையே அதிகமாக நேசிப்பேன். (436)

25. நம்பிக்கை.

சொற்ப வலகச் சுகத்தை யறவெறுத்தாற்
ற்றபரணைக கண்ணூரத் தான்கண்டு வாழ்வேனே 437

இருதய சுத்தத்தோ டிருந்தாற் பரத்திற்
சருவே சுரணையென்றுஞ் சார்ந்து தெரிசிப்பேனே 438

பாவமெல்லாம் நீங்கிப் பரிசுத்த மாய்நடந்தாற்
சிவனுடன் மோட்சதலன் சேர்ந்துகளி கூர்வேனே 439

தவச நிகீல்யிற் றவறு திருந்தாற்
கவலீயில்லா தூழியுள்ள காலமெல்லாம் வாழ்வேனே 440

ஆனுவத்தைத் தள்ளி யநித்தியத்தைக் கைநிகழ்ந்தாற்
சேனுலக ராச்சியத்திற் சென்றுகளி கூர்வேனே 441

தானென்ற வெண்ணைஞ் சரிவரச் சாகுங்காலம்
நானென்றுஞ் சாகாம னன்று யிருப்பேனே 442

உரைநடை :- அற்ப உலக இன்பங்களை முற்றுமாக வெறுப்பனே யானால் பரம தகப்பனைக் கண்குளிருக் காண்பேனே. (437).

கள்ளமிலா உள்ளத்தோடு கடவுளின் பாதையில் இருந்தால் பரத்திற்குச் செலும் பாதையில் நடந்து உலகப் பிதாவைத் தரிசிப்பேன். (438)

பாவங்களை அகற்றி புனிதனுக வாழ்ந்தால் உயிருடன் பரமன்டலத் திற்குச் சென்று பரமானந்தப்படுவேனே. (439)

தியானத்தில் என்றும் ஈடுபட்டு வந்தால், எந்தவித மனக்கிலேசங்களும் இல்லாமல் என் வாழ்நாள்மட்டும் வாழ்வேனே. (440)

எனில் உள்ள நானெனும் அகங்காரத்தை விட்டு நித்திய சிவன்மேல் வாஞ்சை கொள்வேனுகில் பரம இராட்சியத்தை அடைந்து பேரின்ப ஆனந்தம் பெறுவேன். (441)

எல்லாம் நானே என்ற அகங்காரம் என்னிலே இருந்து முற்றுக அழிந்தொழியும் போதுதானே நான் பாவத்துள் மரிக்காமல் நித்திய சிவனுக்குள் ஆளாகுவேன். (442)

காம விகாரக் கணங்குழலா ராசை யற்றுற்
சீமானி யேசு திருமுகத்தைக் காணப்பேனே 443

ஒன்று யெழும்பு முடல்மூன்று சத்துருவை
வென்றுற் கிறிஷ்டுவுடன் மேவியர் சாள்வேனே 444

வேத நெறிப்படியே மெஞ்ஞானி யாய்ந்தந்தார்
தூதர்ச்சபை திரண்ட சொற்கத் திருப்பேனே 445

தற்பரனுக் கேற்கத் தரும வழிநடந்தாற்
பொற்புறும் வானேர்களுடன் போயிருந்து கொள்வேனே 446

மேவு முடலீஸ் வெறுத்துத் தவம்புரிந்தாற்
சிவ மரக்கனியைத் தின்று சுகிப்பேனே 447

உரைநடை:- கரிய கூடந்தற் கண்ணிகையர்பாற் காமங்கொள்ளாது இருப்பின் எந்தன் பெருமான் இயேசுவின் திருவதனத்தைக் காணும் பாக்கியங் கிடைக்குமே. (443)

மாமிச பிரகாரமான ஆணவம், கன்மம், மாண்பும் எனும் மூன்று எதிரி களோயும் வெல்வேனேயாகில் கிறித்து பெருமானிடஞ் சேர்ந்து, அவராட்சியிற் பங்குபெறுந் தகுதி கிடைக்குமே. (444)

சத்திய வேத வார்த்தைகளின்படி இறை அறிவுடன் நடந்தால் தேவதூதர் திரண்டிருக்கும் பரலோகத்தில் இருப்பேனே. (445)

ஆதி அந்தமிலாது தானே தோன்றிய இறைவனின் சித்தம் உவக்கும் வகையில் அவர் காட்டிய தூய வழிகளிலே நடந்தால் மாண்புள்ள விண்ணவர் சேனையில் நான் இலைந்துகொள்ள முடியுமே. (446)

இந்தப் பாவ உடலீஸ் துச்சமாக நினைத்து அது வேண்டும் மாமிசத்திற்கும் பாவத்திற்கும் ஏதுவான காரியங்களை வெறுத்து தீயானத்தில் இருந்தால், சிலுவை மரத்தில் தொங்கிய இயேசு பெருமானின் மீட்சி எனும் பழத்தை உண்டு மகிழ்வேனே. (447)

அறியாமை நீங்கி யசும்பிரமை யற்றுற்
சிறியேன் பராபரஜீச் சேவித்திருப் பேனே 448

எல்லாத்திலும் பார்க்க யேசுவைநே சித்திருந்தா
லுல்லாச மாயுன் நதத்தி லுயர்வேனே

448

என்னைச் சிநேகித் திருப்பதுபோ வென்னயலான்
றன்னைச் சிநேகித்தாற் சம்மனசாய்ப் போவேனே

450

உத்தம பத்திவிச வாச பதிலோங்கி
மெத்தவும் நம்பிக்கை விளங்க வைத்தாய் மெய்ப்பொருளே
451

பவித்திரஞ் செய்தென்னைப் பரிசுத்த மாக்கிக்
குவித்தென் னகத்தைக் குணத்தில் வைத்தாற்சுக்கமே 452

உரைநடை ; - என் மனதில் உள்ள சாத்தானின் இருள் அகன்று,
உள்ளசுத்தி பெறுவேனேயாகில் எழியவன் ஆகிய நான் பரம பிதாவிடஞ்
சென்று அவருக்குச் சேவகம் செய்வேனே. (448)

உலகத்தில் உள்ளவற்றில் ஆசை கொள்வதை விடுத்து இயேசுவில்
நான் ஆசை கொண்டிருப்பேனேயாகில், மிகவும் மனக்களிப் போடு பர
உலகில் இருக்கலாமே. (449).

என்னைச் சிநேகிப்பதை விடுத்து அதுபோல மற்றவர்களையும் நேசித
திருந்தால் தேவதூதராகுந் தகுதி கிடைத்திருக்குமே. (450)

சத்தியத்தின் பிதாவே, இப்போதாவது என் கண்களைத் திறந்தாய்.
உன்னில் உத்தம விகவாசங் கொள்ளவும் நீரே என் மீட்பர் என
நம்பிக்கை வைத்திருக்கவும் அருளியுள்ளாயே. (451)

ஆண்டவரே என் பாவங்களைப் போக்கும் புனிதனுக்கும், என் உள்ளத்தை
நற்குண நற்செய்க்கேவும். அப்படி உன்னருளால் எனை இரட்சித்தால்
அதுவே பரமசுகம். (452)

26.காதலன் புகழ்ச்சி.

ஒன்றுன வேதத்தி னுட்பொருளை யுன்னதத்திற்
சென்று ஞமேக திரித்துவத்தைப் போற்றிசெய்வாம் 453

வேத முதலை வினையறுத்த வித்தகளை
மாதவளை ஞான மணவாள ஞைப்பணிவாம் 454

புண்ணியனை மாளாத பொக்கிஷ்டத்தைப் பக்கிஷ்டத்தை
விண்ணவனை மேலவனை மேசியா வைத்தொழுவாம் 455

பூரணனை மெய்வேத போதனைப் புராதனனைக்
காரணனை யூதர்குலக் காவலனைக் கைதொழுவாம் 456

சுத்த சுவிசேட துரந்தரனைத் தூயவனை
முத்திவழி காட்டவந்த முப்பொருளைப் போற்றிசெய்வாம் 457

நின்றநிலை கெட்டவனை நீதிவழியிற் சேர்த்தே
யன்றுமுத னன்று செய்த வாண்டவனைப் புகழ்வாம். 458

உறைநடை ; - தூய மறையுள் வெளிப்பட்டு நிற்கும் ஒரு தனி முதல்வனை,
உன்னதமானவரை, பிதா, சுதன் பரிசுத்தாவியெனும் திரித்துவத்தில்
வானுட்சி செய்பவரை வணங்குவாம். (453)

ஆகமத்தின் மூல முதற்பொருளை, பாவ வினையை அறுத்து பாவிகளை
ஆட்கொண்ட ஞான ஒளியை, அளவிடமுடியாத பெருமையுள்ளானை,
ஞான மணவாளனை வணங்குவோம். (454)

பாவிக்கு இரங்கும் கருணை வள்ளலை, சிலுவையில் அறைந்தும் மரித்து
உயிர்த்தெழுந்த இறைச் செல்வத்தை, புற வடிவில் எழுந்து வந்து
அடியாரை ஆசிர்வதிக்கும் தேவாவியை, வானின் இராசனை, உன்னத
மானவனை இரட்சகனைத் தொழுவோம். (455)

முழுமுதற் பொருளை, சத்திய வேதத்தை அருளியவனை, ஆதியானவனை,
எல்லாப் படைப்புக்கும் காரணமாக இருப்பவனை, யூதர் குலத்தின்
பாதுகாவலனை கரமெடுத்து வணங்குவாம். (456)

பரிசுத்த தூதின் மூலம் பாவத்திலிருந்து மீள வழிகாட்டியவனை, புனித
மானவனை, பரமண்டலத்திற்குச் சேரும் மார்க்கத்தை உபதேசிக்க வந்த
திரித்துவனை வாழ்த்தி வணங்குவாம். (457)

கடவுள் படைத்த நிலையில் இருந்து தவறி கெட்டலைந்த மக்களை, அவரின்
பாதையிற் செலுத்தி ஆதி முதல் மனுக்குலத்திற்கு நன்மையையே ஈந்து
காத்துவரும் இறைவனை வணங்குவாம். (458)

உருக்கத் தயவா ஒயர்ந்தோனை யுண்மைப்
பெருக்கத்தா னத்தானைப் பேணி நமஷ்கரிப்பாம் 459

என்ற நுயிர்க்காக விரங்கித் தனதுயிலைத்
தந்தைதனக் குப்பெலியாய்த் தந்தானைச் சிந்தைசெய்வாம் 460

செங்குருதி பானமதாய்ச் செய்தவுடற் போசனமாய்ப்
பங்கமறத் தந்தெனைக்கண் பார்த்தானைத் தோத்தரிப்போம் 461

முந்தினைப் பிந்தினை முன்னுளைப் பின்னுளை
வந்தை யுவந்தானை வந்தானை வாழ்த்தல்செய்வாம் 462

சமஸ்த வரப்பிரசா தத்தா வியானை
நமஸ்கரித்தென் னஞ்சிந்த நானிலத்தில் வாழ்ந்திருப்போம் 463

மங்கள மனுதியர்க்கு மைந்தனுக்கு மாவியர்க்குந்
தங்கு மனந்த சதாகாலம் வந்தனமே 464

உரைநடை:- இரக்கமுந் தயவுங்கொண்டு விண்ணவில் எழுந்தருளி
யவன் நமக்கு அருளிய சத்திய வார்த்தைகளை என்றும் பேணிக் காத்துப்
பிள்ளபற்றி வணங்குவோம். (459)

எனது சீவனை மீட்பதற்காகத் தன் உயிரைப் பலியிட்டுப் பிதாவிடத்தில்
இருக்கம் பெற்றுத் தந்த இயேசுவை மனதிலேற்றி வணங்குவாம். (460)

இது நான் சிந்திய இரத்தம், இது எனது திரேகம் என பாவிகட்குத்
திருவிருந்தாகி கண்ணெடுத்துக் காத்தவனை தோத்தரிப்போம். (461)

ஆதியும் அந்தமுமாக இருப்பவனை, எதற்கும் மூல காரணமாக
இருப்பவனை, பாவிகளை மீட்கப் பாடுபடப் பின்னால் வந்தவனை,
வணக்கத்துக்கு உரியவனை, இவரென் தேவ குமாரனென்று இறைவன்
சொல்லுமானவுக்குத் தேவனுக்குப் பிரியமானவனை, உலகில் மானுட
வடிவெடுத்து வந்தவனை வணங்குவாம். (462)

பரிசுத்தவான்களையும் பாவிகளையும் தனது மக்களாகப் பேணி
அருங்குவனை, பரிசுத்ததாவியைத் துதிப்போம். அவர்குள்பெற்று இந்த
உலகத்தில் அவருள் அழியாத நிதியை சீவனைப் பெறுவோம். (463)

ஆதியான தேவனுக்கு மங்களம் உண்டாகுக. அவரின் பிரியமான
குமாரனுக்கும் பரிசுத்தாவிக்கும் புகழ்ச்சி உண்டாகி எந்த நாளும்
மகிழ்ச்சியைப்படுவதாக. நேற்றும் இன்றும் என்றுமே இறைவனின் மாண்பு
எங்கும் நிறைவதாகுக. (464)

27. திருச்சபை வாழி

வாழிகிறில் தோரவையு மாறுத சத்தியமுஞ்
குழு மறையோர் சகிர்தநெறி யேவாழி 465

காரண தபோதனர்கள் கற்றுணர்ந்த சாஸ்திரிக
ளாரண புராண வறிஞர்களெல லாம்வாழி 466

ஞாயத் துவரைகள் நடத்திய செங்கோல்வேந்தர்
தேயத் ததிகாரன் செய்ந்தி யோர்வாழி 467

நற்றரும வாண்களுடன் ஞாயவுப தேசியர்கள்
கற்ற கலைக்கியானக் கவிஞர்களெல லாம்வாழி 468

உரைநடை:- கிறித்த சபைகள், அவை போதிக்கும் சத்திய வார்த்தை,
அச்சபைக் குருமாரின் இறைநெறிகள் நீடுழி நிலைக்குக. (465)

இறை அருள்பெற்றவர்கள், மறையின் உட்பொருள் அறிந்த வர்கள், வேத
சாத்திரிகள், கிறித்தவ வரலாறு உணர்ந்தவர்கள். நீடு நிலைக்குக. (466)

நியாயத்திற்காக மரித்தவர்கள், இறையாட்சியை உலகிற் தாபித்தவர்கள்,
தேசமெங்கும் சத்திய வேதத்தைப் போதித்துப் பரிபாலனங்கு செய்பவர்கள்
நீடு வாழ்க. (467)

நல்ல எண்ணமுஞ் செயல்களும் உடைய வள்ளல்கள், இறைவனின்
கட்டளைகளையும் நியாயத்தையும் பிரசங்கிப்பவர்கள், மறையறிவுள்ள
வர்கள், அதனைச் செய்யுள் வடிவில் வடித்துப் பரப்புவோர்கள், நீடுழி
காலம் நிலைக்குக. (468)

வரத்தர் தவத்தர் மயக்கறுத்த மாக்கள்
விரத்தத்து வத்தர்முத்தர் வித்தியா தரர்வாழி 469

செய்ய சபையிற் செழிக்கும்விசுவாசிகடா
கையமற் றெந்நானு மம்புவியி லேவாழி 470

சந்ததிகள் வாழ்ந்து சகலகை சோபனமாய்ச்
சிந்தை மகிழ்ந்தோங்கிச் சிறந்திருக் கவேவாழி 471

உரைநடை; திருவருளை வேண்டிச் செபஞ் செய்பவர்கள், தியானங் செய்ப வர்கள், சாத்தானால் ஏற்பட்ட மருளை விலக்கியவர்கள், நோன் பிருந்து கடவுளைத் தொழுபவர்கள், புனிதர்கள் ஆதியோர் நித்திய செவனுடன் நிலைப்பாராக. (469)

திருச்சபையில் வேதப்பொருளின் சந்தேகந் தெளிந்து முழு உள்ளத்தோடு பக்தி விசவாசங்கொண்டுள்ளோர் உலகிலே நீடு வாழ்வாராக. (470)

இத்தகையோரின் சந்ததிகளும் அவ்வாறே ஆகுக. அவர்க்குப் பல நன்மைகளும் சந்தோஷங்களும் உண்டாகுக. (471)

உடற்சகமும் ஆத்தும ஆதாய நலனும் கொண்டு வாழ்வாராக. (472)

28. பேரின்பக் காதலவளவு

=====

வாட்டமில்லாத் தேவ சகாயன்மகன் மதுரை
நாட்டினெல்லை வாழ்வேத நாயகன் பாடலதே

473

யேசுபிறந் தாயிரத்தெண் னூற்றுப் பதின்மூன்
ருசதில்லான் காத ஸஹநந்தவாண் டானதுவே

474

காரணனுர் பேரின்பக் காதலெனும் நூலவள
தேரிசைந்த நானூற் றெழுபத்தைங் கண்ணியிதே

475

உரைநடை :- இதைப் பாடியவர் தமிழகத்தின் தலையாய மதுரையின் எல்லையில்(வாழ்ந்த) புகழுடம்பில் வாழுகின்ற தேவசகாயனின் மகன் வேதநாயகன் என்பவராகும். இதை இயற்றிய காலம். கிறித்துவுக்குப் பின்னர் 1813ம் வருடம். இதில் 475 கண்ணிகள் உள்ளன.

முற்றும்.

=====

நான்காவது

தஞ்சாவூர் சுவிசேடக்கவிராயர்

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்
அவர்களின்

பிரலாப ஒப்பாரி

.....

தஞ்சாவூர் சுவிசேடக்கவிராயர்

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்

அவர்களின்

பிரலாப ஒப்பாரி

.....
காப்பு

திருத்தய வுணரார் செய்த திமையாற் பாடுபட்டு
தருச்சிலு வையிற்றஞ் சீவன் நந்துலகத்தை மீட்ட
அருட்கிறிஸ்து வுக்கண்பாய்ப் பிரலாப வொப்பாரி சொல்லப்
பரத்தி னிஸ்பிரித்துச் சாந்தெம் பரிசுத்த ருபி காப்பாம்

உரைநடை :- ஆதி மனிதன் இறைவனின் கட்டளைகளை மீறிப்
பாவத்தைத் தேடிக்கொண்டான். அதை அவனைது சந்ததிகூடத்
தெளிந்தறிந்து கொள்ளாது பாவ வாழ்க்கையிலே தொடர்ந்து சிவித்து
வந்தது. இறைவனும் மனித குலத்தை நல்வழிப்படுத்த எத்தனையோ
தருணங்களை அளித்தான். அதையெலாம் அவர்கள் புறக்கணித்துத் தமது
மாமிச இச்சையின்படியே நடக்கலாயினர். இவ்வித பல மட்டற்
கருணைகளை மனங்கொள்ளாது மேலும் மேலும் சாத்தானுக்கு
அடிமைகளாகி தீமையே புரியலாயினர். இறுதியில் அவர்களை
இரட்சிப்பதற்காகத் தன்னைத் தாழ்த்தி மனுவருவானார். அப்போதும்
அவரின் வருகை புறக்கணிக்கப்பட்டது. அதனால், அவர்களின்
பாவத்தைச் சமந்து சிலுவையிலே சீவனை விட்டார். அத்தகைய
இயேசுக்கிறித்துவின் மரணத்தின் பொருட்டு ஒப்பாரி சொல்வதற்குத்
திருத்துவப் பரம் பொருளான ஆண்டவர் துணைசெய்து காப்பாராக.

1. தேவ வணக்கம்.

சிராதி கத்தன் றிருமரணத் தைத்தேர்ந்து பேராய்ப் புலம்பும் பிரலாப வொப்பாரி	1
தந்தைப் பிதாவே தயவாகக் கேட்டிரங்கி மைந்தனுக்காய் வேண்டி மகிழ்தெணையாட் கொண்டருளே	2
தப்பாக் கிறிஸ்து தயாபரா நின்மீது ஓப்பாரி சொல்ல வுவந்தெனக்கு வாக்கருளே	3
நித்திய பிதாவினெனு நேயகுமா ரனரர்க்கு மத்தியஸ்த னேசு மரித்த புலம்பலுக்கு	4
பாவிகளைச் சுத்தாங்கம் பண்ணுகின்ற மெய்ப்பாரிசுத் தாவியே முன்னின் றனுக்கிரகஞ் செய்தருளே	5

உரைநடை;- இது இயேசுக்கிறித்து எனும் திருக்குமாரனின் சிலுவை மரணம் தெய்வீகமானது எனத் தெளிந்து அழுது புலம்பும் ஒப்பாரி. (1)

எனது பரம தகப்பனே நான் உன் கேடுகெட்ட மகன். அத்தகையோன் இதை உன் குமாரனின் தயவுக்காகப் பாடுகிறேன். கேட்டு எனை ஆட்கொண்டருளும். (2)

நிரோ சொன்ன வாக்குத்தத்தங்களில் ஒரு எழுத்துத்தானும் தவறுது நிறைவேற்றுவார். கருணை மிக்கவர். உன்மீது பாடும் ஒப்பாரிக்கு தக்க வார்த்தைகளையும் வரங்களையும் தாரும். (3)

இயேசு, என்றும் நிலைத்துள்ள பரம தகப்பனின் பிரியமான குமாரன். பாவிகளை நடுத்திர்க்க வந்தவர். அதனால் அவர் சிலுவையில் மரித்தார். அதை நினைந்து புலம்புகின்றேன். (4)

பாவிகளை இரட்சிக்கும் தாய ஆவியானவரே நான் எடுத்துக்கொண்ட இந்த முயற்சிக்கு முன்னவனுக நின்று அருள் கடாட்சித்தருள்க. (5)

2. அவையடக்கம்.

முப்பான் வேத முதன்மையோ ரிப்புலம்பல்
தீழ்ப்பான் பாடலெனச் செப்பமனங் கொள்ளாரே

6

எப்பா வலரேனு மேழைமதி யாற்புலம்பு
மொப்பாரிக் கென்மே லொருகுறையுஞ் சொல்லாரே

7

உரைநடை :- சத்திய வேதம் ஆதி காலத்திலிருந்தே மனிதருக்கு ஆண்டவனால் அருளப்பட்டது. இதனை கற்றறிந்தவர்கள் இப்பாடல்கள் வழுவானவை குற்றமுள்ளவைகள் என்று சொல்வதற்கு மனமிசையார்கள். (6)

இது குறைவற்ற அறிவுள்ளவன் புலம்பும் ஓப்பாரி. ஆதலால் அழைக்கக்கு எவர்தான் சரி பிழை சொல்வார்கள். (7)

3. தசாங்கம்.

சினு மலையிற் றிடவெனச் சியோனீன்ற
மானுர் பொருட்டான் மடிந்த கொல்கதா மலையான்

8

சிவப்பெருந்திக்குஞ் செல்வயோர் தானதிக்கு
மாவிப் பெருக்கி னகண்டகிரு பாநதியான்

9

இவ்வுலகின் ராச்சியந்தா னென்னுதல்ல வென்றுசொன்ன
திவ்விய பேரின்பச் செயல்வான ராச்சியத்தான்

10

சாத்தா னடிமைத் தனத்திலுற்ற பாவிகளுக்
கேற்தான் கையேற்தான்னா னேத்தா னசரேத்தான்

11

ஓசியன்னு ரட்சியமென் ரேலமிட மாந்தர்குழா
மீசரத்தோ டேறிவரும் வேசரியாம் வாரணத்தான்

12

உரைநடை ; - மன்னர்களுக்கு உரிய சிறப்புகள் பத்து. அவற்றைத் தசாங்கமென்பர். அத்தகைய பத்துச் சிறப்புகளுள், முதலாவது மலீ; சீயோன் எனும் இறைவன் படைத்த ஏவாள் எனும் பெண்ணின் மிறுதலின் பொருட்டு சிலுவையில் மரித்த கொல்கொதா மலீயே இயேகவின் அரசுக்குரிய மலீ. (8)

அவரது நூட்டு நதிகளுள் நித்திய சிவ ஊற்றுள்ள நதியும் ஞான தீட்சை தரும் யோர்தான் நதியும் உள்ளன.. அவற்றிலும் பார்க்க அகண்டு பெருக்கெடுத்துப் பாயும் கருணை நதியே சிறந்தது. (9)

இந்தவுலகம் என் இராச்சியமல்ல. பரமண்டலமே என் இராச்சியம் என்று சொன்ன அந்தப் பரலோக இராச்சியமே அவரது இராச்சியம். (10)

சாத்தானுக்கு அடிமைகளாகிய பாவிகளைக் கையேற்ற இறையொளி பிறந்த நாசரேத்தே அவரின் தேசம். (11)

மக்கள் குழுமி ஒசன்னுப் பாட்டுப் பாடி, எங்கள் பாவங்களை மன்னித்து மிட்டிடும் என வணங்கிப் புலம்ப் அவர் பவனி வரும் கழுதையே அவரது யானைக்கொப்பான வாகனமாகும். (12)

செவனுள்ளோர் தங்களுடன் செத்தோரை யுமெழுப்பி
மேவிந்டுத் தீர்க்கவரும் வெள்ளைமே கப்பரியான் 13

சத்துருக்க னோடிவிழச் சர்ப்பளைப் பிசாசலற
எத்திசையு மேற்கொண் டிலங்குசிலு வைக்கொடியான் 14

வானவரு மானிடரும் வாஞ்சையினு லுச்சரிக்குஞ்
சேளைவித மந்திர தியானசெப மாலையினுன் 15

வாழ்ந்தோரிங் கூடிவர மாய்ந்தோரெலா மெழும்பச்
குழ்ந்தே மேக்காளந் தொனிக்குந் தனிமுரசான் 16

பூதலத்தோர் பாதலத்தோர் பொன்னுலகத் தோரும்வந்து
பாதந்தொழுது பணிந்துநிற்குஞ் செங்கோலான் 17

உரைநடை ; - நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே உயிரோடு இருப்பவர்களுடன் மரித்தவர்களை உயிர்த்தெழும்பப் பண்ணி நடுத் தீர்ப்பார். அப்போது அவர் வெண்மேகத்தைக் குதிரையாகக் கொள்வார். (13)

அவரது கொடி உலகின் எல்லா இடங்களிலும் பரந்த உன்னத மான சிலுவைக்கொடி. அதைக்கண்டால் பாவிகள் ஓடி வந்து "காரும் காரும்"

என வீழ்ந்து வணங்குவார்கள். பாம்பு உருவத்தில் வந்த சாத்தானே அலறிப் புலம்புவான். (14)

விண்ணவரும் மண்ணவரும் மீட்பின் ஆசையுடன் தினமுந் தியானிக்கும் செபமாலையே அவர் தரித்துள்ள மாலை. (15)

நடுத்திருக்கும்போது உயிரோடு இருப்பவரும் இறந்தவரும் ஒருங்குசேர ஒலிக்கும் எக்காளமே அவரது முரசாகும். (16)

அவரது செங்கோலாட்சியின் கீழ் தேவர்களும் மனிதர்களும் வந்து பணிந்து பாத பூசை செயவர். (17)

4. தியானம்.

.....

இத்தகமை வல்லபத்தி யேசுக்கிறிஸ்திரைவன்
சித்தம்வைத்துப் பாடுபட்டுச் சிவனையும் விட்டிறந்தான் 18

ஆறுதினத்தி லைனத்தையுஞ்செய் தோனுருவ
மாறிக் கபால மலையிலுயிர் விட்டிறந்தான் 20

நல்குந் திருக்கருகீண நாயகனு ராடுகட்காய்க்
கொல்கதா வெற்பிற் குருசிலரை யுண்டிறந்தான் 20

சிவன் மடிந்து சிலுவையினிற் ரெங்கிறதைப்
பாவிகளா ரேனுமுண்டோ பார்க்கவர மாட்டரோ 21

அன்பிற்குரிய அருமைக் கிறிஸ்தோரே
யென்பிறகே கடி யிரங்கியழ மாட்டரோ 22

உரைநடை:- இயேசுக் கிறிஸ்து எங்களின் இரட்சகர் மட்டுமல்ல. கர்த்தாதி கர்த்தன். பாவிகளை இரட்சிக்க இருக்கங்கொண்டவர். அதற்காகச் சிலுவைப் பாடுகளை உத்தரித்து சிவனை விட்டவர். (18)

ஆறு தினங்களில் இந்த உலகத்தையும் உலகத்திலுள்ளவற்றையும் படைத்தவன். ஆயினும் பாவிகளுக்காக பாடுபட்டு, உருக்குலைந்து கபால மலையனும் கொல்கொதாமலையில் சிவனை விட்டார். (19)

தனது மட்டற்ற இரக்கத்தினால் தன் சிதறுண்ட மக்களுக்காக கொல்கொதா மலையில் சிலுவையில் அறைபட்டு மரித்தார். (20)

பாவிகளுக்காகவே அவ்வாறு அவர் சிலுவையிலே தொங்கினார். அந்தக் கோரக் காட்சியைப் பார்த்து மனந்திரும்ப பாவிகளே உங்களுள் யாரேனும் வரமாட்டார்களோ. (21)

இயேசவின் அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்களே, கிறித்துவைப் பின்பற்று கிறவர்களே, என்னேடு கூட வாருங்கள். என்னேடு கூடியிருந்து அழுது புலம்புங்கள். (22)

சொந்தப் பிரானர்க்குச் சூழ்ந்தததுய ரத்தீண்டும்
வந்து கண்ணாற்காண மனதிலையோ சியோனே 23

ஆற்றுமனேச ரகும்பாடு பட்டிறந்தான்
போற்றுஞ சபையே புலம்பவர மாட்டாரோ 24

என்னைப்போற் பொல்லாதா ரிங்கிராரிங்கிருந்தா
லுன்னிப்போய்க கத்தருக்கென் ரெப்பாரி சொல்லீரோ 25

அன்றெரு சலேமி லழுதுசென்ற மாதர்பின்போ
யின்று புலம்ப எழுந்துவர மாட்டாரோ 26

மெய்ப்பாஞ் சபையே விசவாசக் கண்ணேக்கி
யொப்பாரி சொல்லி யுறுதுயரங் கொள்ளீரோ 27

உரைநடை: ;சியோன் குமாரத்திகளே உங்களின் ஞான மனை வாளனுக்கு இவ்வளவு துயரங்கள், பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளனவே. அவற்றை வந்து நீங்கள் உங்களது கண்களாற் பார்ப்பதில்கீல்யா. (23)

என் ஆத்துமனேசர் இவ்வாறு பல பாடுகளைப்பட்டுச் சீவை விட்டார். அவரை வணங்கித் தோத்துரிக்கின்ற திருச்சபையோரே என்னுடன் கூட வந்து புலம்பமாட்டார்களா. (24)

இந்த உலகத்தில் என்போல கெட்டவர் யாருமில்லை. அப்படி இருப்பின் என் கர்த்தரிடம் போங்கள் அவரிடம் என் புலம்புதலை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். (25)

இயேச பாரச் சிலுவையை சுமந்து போம்போது பின்தொடர்ந்து மாதர்கள் அழுதுகொண்டு போனாற்கள் அல்லவா. அவர்கள் போன காட்சியை மனக்கண்ணாற் பாருங்கள். நீங்களும் அவர்களைப்

பின்தொடர்ந்து போங்கள். அதுமட்டும் போதுமா. அவரின் மரணத் திற்காக அழுது புலம்புவதற்குத் திரண்டு வர உங்களால் முடியாதா. (26)

சத்திய திருச்சபைகளே, விசுவாசக்கண்கொண்டு சிலுவை மரத்தைப் பாருங்கள். அழுது புலம்பி பாவத்தின் துயரத்தை ஆற்றுங்கள் (27)

5. ஒப்பாரி.

பாடுகளின் ரெஞ்சை.

(என்கீண்யா தயாபரரே" என்ற வார்த்தையை அடிதோறுந் தொடர்க.)

ஆதிபரப் பொருளே ஆட்கொண்ட நாயகமே
மாதுவினை தீரவென்றே வையகத்தில் வந்திரோ

28

வேதம் நிறைவேற்றி வெற்றி முடிகுட்டப்
பாதகருக் காய்வேண்டிப் பாடுபட வந்திரோ

29

உன்னத்தின் மெய்வாழ்வே யொன்றுன கத்தாவே
என்கீண் யிரட்சிக்க இரக்கமுமக் குண்டாச்சோ

30

சங்கையின் ராசாவே தாழ்த்திபண்ணப் பட்டிரோ
பங்கமுற லானிரோ பாவியைப்போ னின்றிரோ

31

வானத்தின் வேந்தே மகிமையெல்லாம் விட்டிரோ
ஈனத் தனமா யிகழ்ச்சியெல்லாம் பட்டிரோ.

32

உரைநடை; முழுமுதற் காரணப் பொருளே, பாவிகளை ஆட்கொண்டு மீட்குந் தயாநிதியே, ஏவாள் செய்த பவத்தை அகற்று வதற்கோ இந்த உலகில் மானிட வடிவுகொண்டு வந்திர். (28)

பாவிகளை மீட்கும்பொருட்டு ஆண்டவரின் வாக்குத்தத்தம் நிறை வேறுவும், சாத்தானை வென்று மகுடன் சூட்டவேமோ இந்தப் படுவேத ஜீகளைப் பட்டுத்தரிக்க வந்திர். (29)

விண்ணனின் நித்தியரே, ஏக தெய்வமே, பாவியான எனக்கு மீட்பளிப் பதற்கு உமது உள்ளத்திற் கருகீண உண்டானதோ (30)

மகிமையின் மன்னு, பாவிகளை மீட்பதற்கோ உழைத் தாழ்த்திக் கொண்டார். மற்றவர்களால் அவமானப் பட்டார். தூயராகிய நீர் ஒரு கேடு கெட்ட பாவியைப்போல நிறுத்தப்பட்டார். (31)

விண்ணரின் இராசனே எனக்காகவா உமது மாட்சியை விட்டார். பாவி களால் இகழப்பட்டார். (32)

அன்னை வினைதீர்க்க அரும்பா டடைந்திரோ
மன்னவனே பாதகர்க்காய் வன்கொலைக்கு ளானீரோ 33

அம்பரமும் வானு மனந்தவுல கும்படைத்த
எம்பிரானே நீர்தா னேமையைப்போ லானீரோ 34

அண்டமெல்லாந் தந்து அனைத்தும் படைத்தோனே
கொண்ட இந்தக்கோலங் கொடுமையைல்லோ கத்தாவே 35

கட்டுண்டு நின்றீரோ கள்ளனைப்போற் சென்றீரோ
வெட்டுண்கும் பாதகரை மீட்டுவிட வேண்டினதோ 36

பண்ணிய நிந்தை பரிகாச கோரணிக
ளொண்ண முடியா இகழ்ச்சியைல்லாம் பட்டரோ 37

உரைநடை; மனித குலத்தின் தாய் என்று புகழப்பட வேண்டிய ஏவாள் இறைக் கட்டளைகளை மீறியதால் பாவத்தின் தாய் என அழைக்கப்பட வானால் அந்தக் கேட்டைத் தீர்ப்பதற்கோ சிலுவைப் பாடுகளைப்பட்டுப் பாவிகளின் பொருட்டு பயங்கரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டார். (33)

பரவுலகும் பூவுலகும் மற்றும் உலகங்களும் உம்மாலே படைக்கப் பட்டவை. அப்பெருமைக்குரிய நீர் படைத்த மன்னுவைக்கலேயே ஒரு ஏழையைப்போல பாவிகளின் முன்னால் நின்றீரோ. (34)

பிரபஞ்சத்தையும் அதிலுள்ள சகலத்தையும் படைத்த கர்த்தாவே, எங்களுக்காக நீர் அடைந்த இந்தக் கோலம் மிகமிகக் கொடுமை யான தன்றே. (35)

உனைக் கள்ளனைப்போற் கட்டி வீதிவழியே இழுத்துச் சென்றனர். அத்தகையவர்களை நீர் வெட்டித் தண்டிக்க வேண்டியதன்றே நியாயம். அதைவிடுத்து அவர்களுக்கு இரங்கி பிதாவினிடத்தில் வேண்டியது ஏனோ. (36)

எத்தனை எத்தனை விதமாக உன்னை அவமதித்தார்கள். எப்படி யெலாங்

கேவி செய்தார்கள். என்ன பாடெல்லாம் படுத்தினர். இவ்விதமாய்ச் சொல்லற்கரிய அளவு தாழ்ச்சியற்றிரே (37)

முக்கா டிட்டாரோ முகத்தி வறைந்தாரோ
எக்கேடுங் கெட்டோர்க் கிரங்கமண தானீரோ 38

மறுதலிக்கப்பட்டமரோ வன்சிறைக்கு (ளாகி)ளானீரோ
பொறுமையுடன் கேட்டமரோ பொல்லாதோர் தூஷனைத்தை 39

கற்றுாணிற் சேர்த்துக் கடுரைத் தடித்தாரோ
பற்றுதோ இப்பாடு பாவிகளைமிட்பதற்கு 40

வாரா வடிக்க மருகிந்றக லானீரோ
ஆராரை மீட்க அரிதாகு மப்பாரே 41

கோர்த்த இரும்புக் கொடுக்குஞ் சவுக்கதனு
லார்த்தடிக்கச் சேர்வையெல்லா மாங்காரங் கொண்டாரோ.
42

உரைநடை; உமக்கு முக்காடிட்டு முடினார்கள். முகத்தில் அறைந் தார்கள். அப்படி கேடுகெட்ட செயல்களைச் செய்தவர்களுக்கா உமது உள்ளம் இரங்கிற்று. (38)

உமது சிடனுலேயே மறுதலிக்கப்பட்டார். கைதியானிர். அவர்கள் உம்மைத் தூசணித்துப் பேசியதைக் கேட்டுப் பொறுத்திர். (39)

கற்துாணில் உமை சேர்த்து இறுக்கிக் கட்டிக் கடுமையாக அடித்தார்கள். இவ்வாறு நீர் பாவிகளுக்காகப் பட்டாடுகள் போதாதா. (40)

இடுப்புப் பட்டிகளால் அடித்தார்கள். அப்போது செய்வதறியாது ஒடுங்கி நின்றீர். தகப்பனே, எந்துப் பாவிகளை மீட்பதற்காக இவ்விதம் அரிய பாடு களைப் படலானிர். (41)

போர்ச் சேவகர்கள் உம்மை மிகவும் வெகுண்டெழுந்து இரும்புச் சங்கிலிச் சவுக்கால் அடித்தார்களே. (42)

சீவவிருட் சக்கனியைத் தின்றிருக்க மாட்டாமற்
பாவி பறித்த பழிவந்து நேர்ந்ததுவோ 43

நீதியில்லான் வீடு நிறைந்தரத்தக் காடாச்சோ
வேதமில்லான் வீடு வெந்தோன்றிக் காடாச்சோ 44

ஞாயக் களரி நனைந்து பெருக்காச்சோ
மாயக் களரி வழிமுடியச் செந்நிரோ

45

பெருகி ரத்தமோடப் பிலாத்தின் மனங் குன்றிறகீலோ
அரண்மனை யாஸ்தான மதிர்ந்து நடுங்ககீலோ 46

உரைநடை; உண்ணுதே என்று இறைவன் தடை செய்த சீவ விருட்சத் தருவின் கனியை வஞ்சகச் சாத்தானால் ஏவப்பட்டு உண்டதனால் முதல் மனிதனும் அவனின் துணைவியும் பாவத்துக்கு ஆளான பழி இப்படி உம்மீது வர நேர்ந்ததோ. (43)

உம்மைச் சிலுவைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவனும் சற்றேனும் நீதி இல்லாத வனுமாய ஏரோதனின் இருப்பிடம் உம் இரத்தப் பழிக்குள்ளானதே. மறை தெரியாத அந்தப் பாவியின் வீடு சுட்டெரிக்கும் சுடுகாடானதே. (44)

நியாயம் சொல்ல வேண்டிய சபை அந்தே எனும் மாக பெருக்கெடுத்ததால் நனைந்து போனதே. யூதர்களுக்கு அஞ்சி நீதியை மறந்து மாய்மாலஞ்சு செய்த அரசவை அத்துடன் அழிந்துபோகவோ உம்மேல் இந்த இரத்தப்பழி வந்தது. (45)

இயேகவின் இரத்த ஆறு பெருகுவதைக் கேட்டும் பிலாத்து இராசனின் மனம் இரங்கவில்லையா. அந்தீத் தீர்ப்பிட்ட அந்தச் சபை அதிர்வற்று நடுங்கவில்லையா. (46)

சாலேமின் மாதர் தயங்கிப் புலம்பகீலோ
ஒலோல மோலமென்று ஒப்பாரி சொல்லகீலோ 47

யேருசலைம் பெண்க ஸிரங்கிப் புலம்பகீலோ
மாரிபோற் கண்ணீர் வழிந்தோடக் காணகீலோ 48

தாவீதின் வீட்டார் தனித்துப் புலம்பகீலோ
பாவா யுருகிப் பரதபித்து நிற்ககீலோ 49

சீயோன் குமாரி திடுக்கிட் டலறகீலோ
பாயாதோ கண்ணீர் பரதேசத் தோட்டமட்டும் 50

உரைநடை; சாலேமின் மாதர்கள் இந்த அந்தியான பாடுகளைக் கண்டு ஏன் புலம்பவில்லை. ஏன் ஒகோகோவென்று ஒலமிட்டு ஒப்பாரி சொல்லவில்லை. (47)

எருசலைம் பெண்கள் இரக்கமுற்று ஏன் புலம்பவில்லை. நீர் சிலுவை

சுமக்கும் காட்சியைக் கண்டு கண்ணீர் ஆருகப் பெருக்கவில்லை. (48)

உமது முதாதையான தாவீதின் வீட்டினர் இதைக் கேட்டு தங்கள் குலம் உணையிழந்து தனிமையுற்றதை நினைந்து ஏன் புலம்பாது விட்டனர். பாகாக உருகி ஏன் பரிதவியாது விட்டனர். (49)

சியோன் குமாரி தன் ஞான மணவாளனுக்கு ஏற்பட்ட அவலத்தைக் கேட்டு திடுக்கிட்டு கதறவில்லையா. ஏதேன் தோட்டம் நோக்கி அவளின் கண்ணீர் பாய்ந்து ஒடவில்லையா. (50)

6. பரிகாச ராசாவின் வருகை.

(72. சங்கீதம்)

வெள்ளோயயரச் சட்டையிட்டு மீண்டதிரு மேனியிலே
தெள்ளுஞ் சகலாத்துச் செஞ்சட்டை யிட்டாரோ

51

முள்ளின்முடி சூட்டினரோ மூர்க்கத் தறைந்தனரோ
வள்ளவெனச் செய்து மதிமுகத்திற் ரூப்பினரோ

52

பரிகாச ராசனெனப் பாதகர்செய் கோல (ம) மதை
வரிசையெனக் கொண்டரோ வாழ்த்தினதுங் கேட்டரோ

53

செங்கோல் மூங்கிற்கோலாய்ச் செங்கைதனிற் கொண்டரோ
எங்கோனே யூதர்களோ யின்றுளப் போற்றரோ

54

தாவீதின் வீட்டார்முன் சந்தித்துக் காணுரோ
கோவேந்தர் கப்பமிட்டுக் கும்பிட்டு நிற்காரோ

55

உறரநடை; தூய வெண்ணைடை தரிக்கும் அருள்மிகுந்த உடவில்
அதைக் கணமூந்துவிட்டு சிவப்பாடை அணிவித்தார்களோ. (51)

முள்முடி அணிவித்து வெகுண்டு அறைந்தார்களோ. பெரிய கொடை
யாளி நீதானே என்று பரிசுத்து முகத்திற் காறித் துப்பினரோ. (52)

போலி இராசன், பரிகாசத்துக்குரிய பாராளுவோன் என்று கேவிசெய்த
கோலத்தை ஒரு மதிப்புக்குரிய செயலென எண்ணீரோ. அவர்களின்
கேவிகளை ஒரு வாழ்த்துதலாகக் கொண்டரோ. (53)

ஒரு மூங்கிற் தடியைக் உன் கரத்திற் திணித்து இதுதான் எஙகளோ
ஆட்சிசெய்யும் யூதர்களின் இராசாவின் செங்கோல் என்று சொல்லிச்
சிரித்தார்களோ. (54)

தாவிதின் மாளிகையில் வரவேற்றுப் போற்றவும், மன்னுதி மன்னர்கள்
திறையளித்துப் பணியவும் மாட்டார்களோ. (55)

பன்னிரு பிதாக்கள் பணிந்துநின்று போற்றுரோ
அன்னிய தேசத்தி னரசரெதிர் கொள்ளாரோ

56

இஸ்ருவேற் ரேசமெங்கு மெக்காள மு(தி)தாரோ
திசைதோறும் வேந்தர் தெரிசைக்கு வாராரோ

57

முச்சாஸ் திரிமார் முடிமன்னர் போற்றுரோ
எச்சாதியுஞ் சேவித் தேற்றித் தொழுகாரோ

58

சித்திரபா னுள்ளமட்டுஞ் செங்கோல் செலுத்திரோ
சுத்த நிலாமட்டுஞ் சுயாதிபதி யானீரோ

59

வனுந்தரத்தார் வந்து வணங்கிப் பணி(ந்து)யாரோ
அனுந்தர மானேரு மடைக்கலமென் றண்டாரோ

60

உரைநடை; பனிரெண்டு இசுரவேல் கோத்திரத்தாரும் உன்னைப்
பணிந்து வாழ்த்தார்களோ. ஏனைய நாட்டு அரசர்கள் வந்து எதிர்கொண்ட
டழைத்து மகிழைப்படுத்த மாட்டார்களோ. (56)

இசுரவேல் நாட்டாரெல்லாம் உன்வருகைக்காக எக்காளத்தை முழங்கி
வரவேற்பார்களோ. எனதிசையிலும் இருந்து மன்னர்கள் வந்து உனைத்
துரிசிப்பார்களோ. (57)

மூன்று சாத்திரிமார், பாரானும் மன்னர்கள், உலகின் பற்பல இனத்தார்
திரளாக வந்து வாழ்த்தி வணங்குவார்களோ. (58)

உலகில் சூரியன் உள்ளளவும் உனது இராட்சியம் நிலைத்திருக்குமே..
வானின் தண்மதி நிலைக்குமட்டும் உமது பரலோக இராட்சியம் நிலை
பெறுமே. (நீர் படைத்த பிரபஞ்சம் நிலைத்திருக்குமட்டும் உமது இராட்சியம்
இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நிலைத்திருக்கும் என்பது உறுதி). (59)

சினைப் பாலீவனத்தில் தெரிந்துகொள்ளப் பட்டவர்களைப் போசித்திரே.
அவர்கள் வந்து உழைப் பணிவார்களோ. ஆதரவற்ற பாவிகளுக்குப்
புகலிடம் நியை என்று உம்மண்டை வந்து துதித்து நிற்பரே. (60)

தற்சிசின் ராசாக்கள் சங்கைசெய்து நிற்காரோ
உச்சிதங்கள் கைக்கொண்டு வெந்து பணியாரோ 61

தீவுகளின் மன்னர் திறைகொண்டு வாராரோ
காவலர்கா ணிக்கையிட்டுக் கைகட்டி நிற்காரோ 62

வெகுமானங் கொண்டுவெந்து வேற்றரசர் போற்றிருரோ
தகுமான சங்கைத் தளபதிகள் வாழ்த்தாரோ 63

பூமியி னெல்லையெல்லாம் பூபதிமேற் கொள்ளாரோ
சாமிக் கிடும்பொன் சபேயாவின் பொன்னலவோ 64

உரைநடை; தற்சிசி நாட்டு மாமன்னர்கள் உமக்குரிய கவுரவத்தை
அளித்து தக்க வெகுமதிகளுடன் வந்து உமைப் பணிந்து நிற்பரே. (61)

பல தீவுகளின் மன்னர்கள் நாட்டு அதிபதிகள் திறைசெலுத்தத் திரண்டு
வந்து கைகட்டி நின்று ஏவல் செய்வார்களோ. (62)

வேற்று நாட்டு அரசர்களும் சேனைத்தளபதிகளும் (இவற்றில் வரும்
வெகுமதி - சன்மானம் என்பன மனந்திரும்புதல், விசுவாசித்தல்
என்னும் இறைவனுக்கு உகந்த மன மாற்றங்களைக் குறிக்கும்.) தக்க
சன்மானத்துடன் வந்து உமை வாழ்த்தி வணங்குவார்களோ. (63)

பூமியின் சகல கடையாந்தரங்களிலும் உள்ளமன்னர்கள் சபேயா
நாட்டுப் பொன்னிலும் பார்க்க உன்னதமான பக்தி விசுவாசம் எனும்
வெகுமானத்தைக்கொண்டு வந்து படைப்பரே. (64)

7. சிலுவை நடை.

*****

கள்ளன் விடுதலையாய்க் காராள வங்கிஷத்து
வெள்ளன் கொலையாக வேதன் விதிவசமோ 65

முப்பான் றலைவன் முதன்மையா னெம்மையன்பாய்ப்
பாப்பான் மடியப் பரமன் விதிவசமோ 66

சத்திகரிப்போன் சுயாதிபதி சாலேமின்
சத்திரியன் றுவீது சாகத்திர்ப் பானுனே 67

உசிதத் தயவா லுலகை வசமாக்கும்
வசியர் குலப்பெருமான் வன்கொகீக்கு ளானுனே

68

சாத்திர புராண சமஸ்தவே தாக்ஷரத்தின்
குத்திரன் சாகத் துணிந்துமனங் கொண்டானே

69

உரைநடை; இயேசுவின் மேல் குற்றஞ் சுமத்தப்பட்போது, இனும் மூன்றுபேர் அவர்கள் புரிந்த வேறுவேறு குற்றங்களுக்காக விசா ரகீனக்கு நின்றனர். அவர்களுள் பரபாஸ் என்பவன் மிகவும் கொடுரமானவனும் பயங்கரவாதியுமாவான். அத்தினம் யாரோ ஒரு குற்றவாளியை மன்னித்து விடுதலைசெய்யும் பண்டிகை நாளாக இருந்தது. பிலாத்து இயேசுவின்மேல் ஒரு குற்றமுஞ் காணுதபடியால் அவரை விடுதலை செய்ய மனதாயிருந்தான். ஆனால் அங்குள்ள யூதர்களோ பரபாசை விடுதலை செய்து இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படி விரும்பி னார்கள். அவ்வாறே பிலாத்து கள்ளனை விடுதலை செய்து தூயனுகிய இயேசுவைச் சிலுவைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான். இறைவனின் வாக்குத் தத்தம் நிறைவேற்றப்பொருட்டு இவ்வாருயிற்று. பாவிகளின் மனதைப் பக்குவப்படுத்தி இயேசு விசுவாசத்தை விதைத்து பாவக் களைகளை அகற்றிப் பரமங்டலக் களஞ்சியத்திற்குப் பாத்திரராக்குவதால் காராளன் எனும் கருத்துப் பொருத்தமானதே. (65)

சாத்திரியாரின் விளக்கம்; வெள்ளன்: கபடற்றவன், சுத்தன், ஆனுகின்றவன், இதன்படி வேழாழன் காராளன் என ஆகின்றது. காராளன் : மேகத்தை ஆனுகின்றவன். இயேசுவும் காராளன் எப்படி என்றால்;

மேகத் தூணிலிருந்தார். 2 மோ. 14; 19.24

மேகத்தின் நடுவிலிருந்தார். 2 மோ.24; 16.

மேகத்தில் ஏறிப்போனார். அப்.1; 1

மேகத்தின்மேல் வருவார். மத்.26; 64

பிதா எப்படியோ குமாரனும் அப்படி. குமாரன் எப்படியோ அப்படியே பிதாவும் இருக்கிறார்..2.மோ. 40;34. மத்.17; 5. கிறிஸ்து வெள்ளன் - ஏரோதே அவருக்கு வெள்ளை வஸ்தத்திரந் தரிப்பித்தான். லூக்.23; 11. வெள்ளன் பரிசுத்தன் ஏசா. 6; 3. வெளி. 4;8.

அனுதியானவன். எல்லாவற்றிற்கும் முதல் உண்டானவன். அன்பாகப் பேணிக் கண்காணிப்பவன். அத்தகைய தூயவர் பாவிகளுக்காக மடி வதும் இறைவனின் திருவுள்ளச் சித்தமே (66)

சாத்திரியாரின் விளக்கம்; பார்ப்பான் - பிராமணன் அல்லது பார்க்கிறவன். பிரமன் வேதமுடையவன் என்றதுபோல கிறித்துவும் வேதன், வேதநாதன், வேதநாயனை இருக்கின்றார்.

வேதம் கொடுத்தவர். 3மோ.20அதி.

சுவிசேடங் கொடுத்தவர். போதிப்பித்தவர். மத்.4; 17. மாற்.16; 15,16.
பாப்பான் மூப்பும் குருவும் ஆசாரியனுமாக இருக்கிறதுபோல கிறித்
துவும் இருக்கிறார். மத்; 23; 10. யோவான். 13; 13-14. எபி. 7; 17

பார்ப்பான் பார்க்கிறவன் இஸ்ரூவேலீஸ் அல்லது நம்மை இரத்தத்திற்
கிடந்ததையும் அப்பால் நிருவாணமும் அம்மணமுமாயிருந்ததையும்
பார்த்தவன்.எசே.16; 6-18

பெத்தலேகங் குறவஞ்சி பார்க்கு தந்தாகீஸ்யே என்ற தரு. 1, 5, 6, 8,
10ம் கண்ணிகள் பார்க்குக்.

மனிதர்களின் பாவ அழுக்கைத் தமது உதிரத்தாலே கழுவிப் பரிசுத்தப்
படுத்துகிறவர். எல்லாவற்றையும் படைத்து அவற்றைத் தாமே காத்து
முழுமுதற் தெய்வமாக ஆட்சி செய்கிறவர். சாலேமி நாட்டுத் தாலீது
அரசன் வம்சத்திலே வந்து பிறந்தவர். அத்தகைக் கர்த்தனையுமா மரணத்
தீர்ப்புக்கு ஆளாக்கினார்கள். (67)

சாத்திரியாரின் விளக்கம்; கஷத்திரியன் - அரசன், வாளுடை
யவன், சுத்திகரிக்கின்றவன். அறுக்கிறவர். தாலீது அரசன்,
சாலேமின் இராசா. வாள் அல்லது பட்டயமுண்டு. அவர் சாதிகளை
வெட்டிச் சங்களிப்பவர். வெளி.19; 15. சாதிகளை இருப்புக் கோலால்
ஆளுகிறார். சங்.2; 9. அவருக்கு வில்லுமுண்டு. வெளி. 6; 2.

உலகில் உள்ளாள மக்களின் மேற்கொண்ட மட்டற்ற இரக்கத்தினால்
அவர்களின் பாவத்தைப் போக்கிப், பரத்துக்கு உரியவர்களாக்குபவர்.
தன் இரத்தத்தைக் கொடுத்து பாவிகளை விலைக்கு வாங்கும் வணி
களுகிய இயேசுக் கிறித்து நினைக்க முடியாத அளவு கொடுரமாகக் கொளை
செய்யப்பட்டார். (68)

வைசியனை வெள்ளாளன் என்பதும் உண்டு. இவ்வைசியர் பூ
வைசியன், தனவைசியன்,கோவைசியன் என மூன்று வகுப்பான
வர்கள். பூவைசியன் பூமியை உழுது பயிரிட்டு தனது வயப்படுத்
துகிறவர். கிறித்து பூ வைசியன் மத். 13; 3-8. ஏசா.5; 1-4. 27; 2-3.
மத். 21; 33. 20; 1-5. தனவைசியன் - செட்டி.வியாபாரம்
பண்ணுகிறவன். செல்வத்தைக் காத்து வளப்படுத்துகிறவன்.
கிறித்து தனவைசியனுக இருக்கிறார். மத். 25; 15 - 30. லூக்.19; 12-
26. லூக். 7; 41-43. மத். 18; 24-27. வெளி. 3;18.

செட்டியாருக்குத் தராக இருக்கிறதுபோல கிறிஸ்துவுக்கும் தராக
உண்டு. தானி. 5; 27.

கோவைசியர்; ஆயன், இடையன், மேய்ப்பன், பசுக்காத்து வளப் படுத்துகிறவன் அல்லது மந்தை மேய்க்கிறவன். ஆட்டு மந்தை மேய்க்கிறவனுக்குச் சிறப்பு. இடைக்காட்டார் பாட்டீக் காண்க.

கிறித்து மேய்ப்பனும் இருக்கிறார். ஏசா. 40; 11. சங்க; 1. எசே34; 23. யோவா. 10; 11.

சாத்திரங்களின் தலைவன். புராணங்களின் நாயகன். மூன்றெழுத்தின் கர்த்தா. இத்தகைய வல்லமையிக்க இறைவன் எவ்வாறு இப்படி மரிப்பதற்குச் சித்தங்கொண்டாரோ. (69)

சாத்திரியாரின் விளக்கம்; குத்திரன் பலவித குத்திரங்களையும் தொழில்களையும் உடையவன். பலவிதச் சாதி வகுப்பானவன். கிறிஸ்து குத்திரனும் பலவிதத் தொழிலாளியுமாக இருக்கிறார்.

1. தச்சன் மத். 13; 55
2. கொல்லன். ஏசா. 54; 16 எரே. 23; 29.
3. துட்டான். மல்கி. 3; 3.
4. கண்ணுன். ஏசா. 1; 25.
5. கற்றச்சன். 2. மோ. 32; 16

ஞானத்தச்சன் நாடகத்தில் கற்பலகை செய்தேணையாவென்ற தருவைக் காண்க. ஈங்கு பஞ்சாளத்தாரைவர் வகுப்பும் ஒருமிக்க வந்தது கண்டுகொள்க. அப்பால் பலவித சாதிகளின் வகுப்பின்படி.

1. கொல்லத்துக்காரன் - கொத்தன். ஏசா. 54; 11. யோவா. 14; 2-3.
2. குயவன். ஏசா. 94; 8. எரே. 18; 2-6
3. குருவிக்காரன். 1. மோசே. 2; 19-20.
4. வண்ணுன் மல்கி 3; 2. ஏசா. 1; 18

"நல்லருணை நாதர் நமைவருத்த னெஞ்சமே
கொல்லவைல்லப் பொல்லாக் குணம்போக்க - மெல்ல
மழுக்குவான் கவறைதனை மாறுபடவன்றை
னழுக்கு வாங்கற்கென் றறி .

எனும் பாடல் இங்கு நோக்கிற கொள்ளததக்கது.

5. சவரகன். ஏசா. 7; 20.
6. வைத்தியன். 2. மோ. 15; 15-26
7. செம்மான். 1. மோசே. 3; 21.
8. நிசவுகாரன். 2. மோ. 25. 40, 26; 30. எபி. 8; 5.

9. சவளிக்காரன். சிலை விக்கிறவன். வெளி.3; 18.
 10. கயம்பாகி யோவா.21.9. ஏசா. 31; 9.
 11. பந்தி விசாரிப்புக்காரன். ஹாக். 12; 37.
 12. திராட்சப் பழமும் பாலும் விற்கிறவன். ஏசா. 55; 1
 13. தண்ணீர்ப் பந்தற்காரன். வெளி 22; 17.
 14.கள்ளன் வெளி. 3; 3
 15. செப்படி வித்தைக்காரன். இவளின் தொழில்கள்.

 1. பாம்பாட்டுகிறது. 2.மோ. 4; 2-4, 9-12, 31; 6 -9.
 வெண்கலச் சற்பம். 20ம் பாட்டு முதல் 24ம் மட்டுங் காணக,
 2. சலதும்பனம். அலையில் நடத்தல். யோவா.9; 8. மத்.14; 25.
 3. கண்கட்டி வித்தை. ஹாக். 4; 29-31 ஹாக்.24; 31
 4. விநோதம். கதவடைத்திருக்கையில் உள்ளாக நடுவே
 வந்து நிற்கிறது. யோவா. 20; 19-26

 16. வாத்தியக்காரன். யோடு. 38; 7-31, 35; 10
 17. துடைப்பத்தாற் பெருக்கிறவர். ஏசா. 14; 22-23.
 18. உடைக்கிறவன். ஏசா. 30; 14.
 19. அருக்கிறவர் பள்ளன்,. வெளி. 14; 15
 20. வெட்டியான், வழியன். யோவா. 14; 6. அவனுக்குத் தூற்றுக்
 கடையுண்டு. மத். 3; 12.அவன் வீட்டிலே கன்றுக்குட்டி
 அடிக்கிற வழக்கம். ஹாக். 15; 23அவன்ரெழில் சவ அடக்கம்
 பண்ணுகிறது. 5.மோசே. 34. 5-6.
 21. ஓரோப்பியரெல்லாம் வெள்ளோ மனுசரென்று பெயர். கிறிஸ்
 துவும் வெள்ளோயுன் சிவப்புமாயிருக்கிறார். உன். 5; 10.
 22. இந்தியரெல்லாம் கறுத்த மனுசர்களென்று அழைக-
 கப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துவும் பாடுபட்டதினால், கண்ணிக்
 கறுத்துப்போனார். உன். 5; 14.
 23. காப்பிரிக்கருக்கு இச்சிக்கத்தக்க ரூபமில்லை. அவ்வாறே கிறிஸ்
 துவுமானார்.ஏசா. 53; 2.மற்றும் இப்படிக் காண்க. இதினாலே
 கிறிஸ்து எல்லாச் சாதிகளுக்கும் பொதுவாய் மனுட அவதா-
 ரம்பண்ணி எல்லாருக்கும் எல்லாமானுரென்பது சத்தியம்.

செங்சோதி நாட்டான் றிருப்பத்தூர்க் கோட்டைகட்டத்
 தஞ்சாவூருக்குத் தனிவழியே போருஞே 70

 குருதிவெள்ள மோடக் குருசைச் சுமந்(து)திரோ
 மருகிமருகி வழிப்பயணம் போற்றோ 71

பாரச் சிலுவைதனீப் பாவிகளுக் கோசரமோ
 கோரச் சிலுவைதனைக் கொண்டுசெல்லக் கூட்டீஸ்யோ 72

சிமோன் சிரேனே திடவானே வும்மைவிடக்
கோமான் சுமந்த குருசெடுக்க வல்லவனே

73

உலகத்தைத் தாங்குகின்ற ஒப்பிலாக் கத்தாவே
கலகச் சிலுவை கனத்தசமை யானதுவோ

74

உரைநடை; பரமண்டலப் பிதா, பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பிய
வர்களைச் சாத்தான் மீண்டும் வந்து அண்டாது ஒரு அரணைக் கட்டவும்
அதிலே சிலுவைக்கொடியை உயர்த்தவும் தக்கதோர் இடத்தைத்
தெரிந்துகொள்வதற்காகக் கொல்கொதாமலைக்குப் போகின்றாரோ. (70)

இரத்தப்பெருக்கு தேகமெல்லாம் வழியச் சிலுவை மரத்தைச் சுமந்து
நடக்க முடியாது தட்டுத் தடுமாறிச் செல்கின்றாரே. (71)

இந்தக் கனமிகுந்த சிலுவையைச் சமப்பது எதற்காக. பாவிகளை
இரட்சிக்கவா. உன்னால் இந்தப் பயங்கரம்மிக்க சிலுவையைத் தூக்கிச்
செல்ல முடியாதோ. (72)

சிரோன் நாட்டுச் சிமோன்தான் மிகப் பெலசாலி என்று சொல்கிறார்கள்.
அவனுல் உமது சிலுவையைத் தூக்கிச் செல்ல முடியுமா. முடியாதே. (73)

நிரோ மூவுலகுந் தாங்குந் தேவன். அப்படியிருக்க இந்தச் சிலுவை
எப்படிப் பாரமாகும். (74)

வானத்தைத் தாங்குகின்ற மட்டில்லா வல்லவனே
சனச் சிலுவை யெடுத்தேக ஏலகீஸ்யோ

75

அண்டமெல்லாந் தாங்கு மனுதி பரப்பொருளே
கொண்ட குருசெடுக்கக் கூடகீஸ்யோ அப்பாரே

76

அந்தர சொர்க்க மகிலமெல்லாந் தந்தோனே
பந்தச் சிலுவைமகா பாரமோ ஜயாவே

77

எந்தவு ரையாநி ரெங்கையிருந் தெங்குவந்தீர்
சொந்தவுரி லுமக்குத் துன்பம்வந்து நேர்ந்ததுவோ

78

சிலுவைகமந்து செருக்களத் (தைநோக்கி)துப் பாதையிலே
மெலிவாய் நடந்து விரும்பிந்த் போறதெங்கே

79

உரைநடை; விண்ணுலகைத் தாங்கவல்ல கர்த்தனுக்கு இந்தச்
சின்னஞ்சிறு சிலுவையைச் சமப்பதா பெரிய காரியம். (75)

தந்தையே, நீரோ இந்தப் பிரபஞ்சத்தையே தாங்கவல்ல ஆதி மூலப் பொருள். உமக்கா இச்சிலுவை ஒரு பாரமாக இருக்கப்போகிறது. (76)

விண்ணின் சுவர்க்க பதியை உலகத்தாருக்கு தந்த பிதாவே உம்மைப் பிணித்து ஆணி அறையப்போகின்ற இந்தச் சிறு சிலுவை ஒரு பாரமான பொருளா. (77)

ஐயனே, இப்படியெல்லாம் பாடுபடுகிற நீர் உமது சொந்த இடத்திலேயே இப்படித் துன்பப்படுகின்றோ. இது உமது சொந்த மண்ணில்லையா. அப்படியானால் நீர் எங்கிருந்து இங்குவந்தீர். எங்கே போவது உமது நோக்கமாயிருக்கிறது. உமது சொந்த இடம் எது. (78)

உமது நடைமிகவும் தளர்ந்து, சிலுவைவயைத் தோழிலே தாங்கிப் போகின்றீர். சாத்தானுடன் போரிடும் பாதையிலே நீரே விரும்பிச் செல்கிறோ. (79)

குருகைச் சுமந்து கொலைக்களத்தைநோக்கி)துப் பாதையிலே
வரிசைத் துரையேநீர் மானுதற்குப் போற்றோ 80

ஆதாம்புரிந்த அரும்பாவந் தீர்ப்பதற்கு
நாதாநீர் போறவழி நான்றிய மாட்டேனே 81

மாதா புரிந்த மகாபாவந் தீர்ப்பதற்கு
வேதாநீர் போற விதந்தெரிய மாட்டேனே 82

கொல்கதாப் பாதை கொடுந்தூர மானதுவோ
ஒல்கலையோ நெஞ்ச முருகாதோ பாவிகட்கு 83

மலீப்புறத்துப் பாதை வழி(யுந்) தொலையாதோ
கொலைக்களத்துப் பாதையிலே கோட்டிமெத்த வுண்டாமோ 84

உரைநடை; இயேசுவே, மாட்சிமைக்க தேவசதனே, சிலுவைவயைச் சுமந்து கொலைக்களக் கொல்கொதாமலைக்கு எதற்காகச் செல்கிறீர். மரணத்தைச் சந்திப்பதற்கோ செல்கின்றீர். (80)

ஆதி மனிதன் செய்த பாவத்தைத் தீர்ப்பதற்காக இந்தப் பயங்கரம்மிக்க பாதையிலே செல்கின்றீர் என்பதை நானு அறியாதிருப்பேன். (81)

ஆதித்தாய் செய்த பாதகந் தீர்ப்பதற்காக மறைப்பொருளே நீர் செல்கின்றீர் என்ற விபரமா எனக்குத் தெரியாது. (82)

கல்வாரிக்குச் செல்லும் வழி மிகவும் துயரம் நிறைந்துவிட்டதோ. இதைக் கண்டாவது உம்மை இவ்வாறு துன்புறுத்தும் பாவிகளின் மனம் உருகாது இருக்கின்றதே. மனத்தாபங் கொள்ளா திருக்கின்றதே. (83)

செல்லும் பாதையோ கல்லும் கரடும் செறிந்தது. மேடும் பள்ளமும் பயங்கர வளைவுகளும் நிரம்பியது. அந்தப் பாதை விரைவிலே முடியாததொன்று. அதுமட்டுமல்ல மிகவும் ஆக்கிணை செய்துதானே உனை நடத்திச் செல்வார்கள். (84)

கள்ளாருடன்கூடிக் கபாலமலைக் கேகுதற்கு
மெள்ள நடந்தால் வெகுதூரம் போவதெப்போ 85

கூனிக் குனிந்து குருசெடுத்துப் போகையிலே
மானக் குலப்பெண் மயங்கிலிழ மாட்டானோ 86

சியோன் குமாரியுட சிந்தைதடு மாருதோ
இயாமற் கண்ணீர்விட் டொப்பாரி சொல்லானோ 87

நெஞ்சமுருகி நெடுந்துயரம் பூணுனோ
அஞ்சியஞ்சிப் பேதை யதிர்ந்து நடுங்காதோ 88

சாலேமின் பெண்கள் தலைவிரித்துச் செல்லாரோ
மேலான ராசாத்தி விம்மியழ மாட்டானோ 89

உரைநடை; சிலுவையெடுத்துச் செல்லும் உம்முடன் வருகிறவர்களோ திருடர்கள். கபாலத் தலத்திற்கு இவ்வாறு ஆறுதலாக நடந்து சென்றால் தொலைவில் உள்ள அதை எப்போ போய்டைவீர். (85)

இப்படி நீர் சிலுவையைச் சுமந்து கடனி வளைந்து போவதைப் பார்த்தால் சியோனின் குமாரத்தி மயங்கி விழமாட்டாளா. (86)

அவள், மனஞ் சிதறித் திராத கண்ணீர் விடமாட்டாளா. (87)

மனம் உருகி ஆருத துன்பம் அடையாளா. அச்சத்தால் அதிர்ச்சி யுற்று நடுங்கிப் போகாளா. (88)

சாலேம் நாட்டுப் பெண்கள் தலைவிரி கோலமாக உனைப் பின்பற்றி வரமாட்டார்களா. பெண்களுக்குள்ளே உயர்ந்தவளாகிய சியோனின் குமாரத்தி விம்மிப் புலம்பாளா. (89)

எருசலே மாத ரெதிர்கொண்டு செல்லாரோ	90
மார்பி வடித்து மனைக்குத் திரும்பாரோ	
தாவீதின் புத்திரியின் சத்தமெங்கும் கேளாதோ	91
ஏவாளின் சத்த மெருசலீயி லெட்டாதோ	
சாருளின் சத்தந் தனிவழியிற் கேட்பதென்ன	92
மாருத துக்க மனத்துயரங் கொண்டாளோ	
அம்பாள் ரேபக்கா எலறுகிற சத்தமென்ன	93
எம்மா திபனுக் கிடுக்கண்வந்து நேர்ந்ததுவோ	
லேயாளின் சத்தம் நெடுந்தூரங் கேட்பதென்ன	94
ஆயாச மாகி யருந்துயரம் பூண்டாளோ	

உரைநடை; நீர் இவ்வாறு சிலுவைவயைத் தோழிற் தூக்கிக் கொண்டு வருங் கோலத்தைக் கண்டால் எருசலேம் மாதர்கள் உம்மை எதிர்கொண்டு வந்து கண்டு புலம்புவார்களே. ஜயோ இது என்ன அந்யாயம் என்று மார்பிலே அடித்துத் தங்கள் வீட்டிற்குத் திரும்ப மனமில்லாது இருப்பார்களே. (90)

உனைப் பெற்ற, தாவிதின் வம்சக் கன்னிமரியாளின் கதறல் என்ன திசையும் ஒலிக்குமே. தன் மீறுதலால் இவ்வாறு நடந்துவிட்டதே என்று ஏவாள் அழும் சத்தம் எருசலேமிலும் கேளாதோ. (91)

இதோ ஆபிராமின் மனைவி சாருள் அழும் ஒலி யாரும் செல்ல முடியாத அந்தக் கொல்கொதாவிலே கேட்கின்றதே. அவனுக்கு ஆருத துயரம் ஏற்பட்டுவிட்டதோ. (92)

ரெபேக்கானும் புலம்பி அழுகின்றாரே. எம் இராசாதி இராசன் இயேக வுக்கு ஏதேனும் நேராதது நேர்ந்துவிட்டதோ. (93)

லேயானும் அழுகிறாரே. அச்சத்தம் வெகு தொலைவில் இருந்து கேட்பதுபோலக் கேட்கின்றதே. இத்துயரந் தாங்கமுடியாது அழுதழுது களோத்துச் சோர்ந்து விட்டதால் இப்படியானதோ. (94)

ராகேல் புலம்பி நடுத்தெருவிற் செல்வதென்ன போகாத துயரம் பொருந்தினதோ பொற்கொடிக்கு	95
--	----

ராகேல் புலம்பி நடுத்தெருவிற் செல்வதென்ன
போகாத்துயரம் பொருந்தினதோ பொற்கொடிக்கு 95

கன்னி மரித்தாயார் கனிந்துருகுஞ் சத்தமென்ன
உன்னி யிதையத் தொருவா ஞருவினதோ 96

அன்னை மரியம்மா எழுதுருகுஞ் சத்தமென்ன
மன்னு மிருதயத்தில் வானுருவிப் பாய்ந்ததுவோ 97

வியாகுல மாதா மிகுதுயரங் கொண்ட(ாள்)தென்ன
தயாபரருக் கேதோ சதிமரணம் வந்ததுவோ 98

உரைநடை; ராகேல் அழுது புலம்பி நடுத்தெருவிற் செல்கிறுளே. அவளுக்கு அப்படி என்னதான் மோசம் நடந்துவிட்டதோ. ஒருபோதுமே அகலாத எத் துயரம் வந்ததோ. (95)

இயேசு நாதரின் அன்னை கன்னிமரியாள் இரங்கி விம்மி அழுகிறுளே. அந்தக் கதறலுக்குக் காரணந்தான் என்னே. இயேசுவைப் பிடித்துச் சென்ற பாவிகள் இவள்தான் அவனைப் பெற்றவள் என்று தூசித்து இதையத்திலே பட்டயத்தைச் செருகி விட்டார்களோ. (96)

அவளின் நெஞ்சில் வஞ்சகரின் வாள் ஊடுருவி விட்டதோ. (97)

அவள் அப்படி துயரங் கொள்ளும்படிக்கு இயேசு பராபரனுக்கு யாரும் சதிசெய்து விட்டார்களோ. படுகொளை செய்துவிட்டார்களோ. (98)

8. சிலுவை மரணம்.

*****

ஏதேன்மலை யாதாமு மேவானுஞ் சீவனுறக்
காதல் மனையான் கபாலமலை வந்தானே 99

நல்குந் திருக்கருளை நாதன் கொளையாகக்
கொல்கொதாக் கோடு குறுகிவந்து நின்றதுவோ. 100.

ஆளுந் தயாபரத் தனுதி திருவுளமே
போளங் கலந்த புளித்தரசங் கொள்ளலையோ 101

ஆடை கழுமந்தே யரும்பாத கர்நடுவே
நீடும் பொருளை நெடுங்குருசி லேற்றினரோ

102

செய்யமலர்ப் பதத்துஞ் செங்கரத்து மாணிகளால்
நைதுருவத் தைக்க நடுக்க மடைந்திரோ

103

உரைநடை; ஏதேன் மலையில், ஆண்டவர் அருளிய மட்டற்ற
ஆசிர்வாதங்களுடன் வாழ்ந்த ஆதாழும் அவனின் உடலின் உயிரான
மகைவி ஏவானும் செய்த பாவத்தைப் போக்கி நித்திய சீவனை அளித்து
மீட்பு அருளுவதற்குத்தான் இந்தக் கொல்கொதா மலையில் சிலுவையேறப்
போகின்றுரோ. (99)

பாவிகள்மேற் பட்சமுள்ள இயேசு பெருமான் இரத்தப் பலியாவதற்கோ
கொல்கொதா மலை இவ்வளவு அண்மையில் வந்துள்ளது. (100)

மூவுலகையும் ஆளும் ஆதிமூலம் போளங் கலந்த காடியைப் பருகுவதற்கு
விரும்பவில்கீயா. (101)

அழியாத பரவஸ்துவின் உடைகளை உரிந்தெடுத்து இரு பாவிகளுக்கு
இடையில் அவரை வைத்துச் சூதர்களாகிய பாதகர்கள் சிலுவையில்
அறைந்ததார்களோ (102)

பராபரனே, அடியவர்க்கு அடைக்கலந் தரும் சீவந்த பாதங்களிலும்
ஆசிர்வாதம் தரும் அழியை கரங்களிலும் வேதனையை ஏற்படுத்தி ஊடுருவ
ஆணி அடித்த போது நடுக்கமுற்றிரோ. (103)

கள்ளர் நடுவாகக் கானுன டாளவந்த
வள்ளல் சிலுவை மரத்தேற்றப் பட்டாரோ.

104

ஆரியரு மூப்பர்களு மவ்வழியிற் செல்வோருங்
சோரர்களுஞ் சேவகருந் தூஷணங்கள் சொன்னுரோ 105

நாடித் தவித்து நலிந்த இறையவர்க்குக்
காடி கொடுத்தாரோ கடற்காளா னுனிரப்பி

106

சிலுவை மரத்தேழு திருவசனஞ் சொ(ல்லி) ன்னபின்பு
வலியபிதா வைக்கவிமைய்ந்துயிரை விட்டரோ.

107

ஆகாத பாவிகளி னக்கிரமத் தைத்தெதாக்கக்
சாகாத வஷ்டு தமதுயிரை விட்டாரோ.

108

உரைநடை; கானுன் தேசத்தை ஆளவந்த கருணை வள்ளல் இரண்டு கள்ளர்களுக்கு இடையில் வைத்து சிலுவை மரத்திற் தொங்க விடப்பட்டாரே. (104)

வேதபாரகரும் பரிசேயரும் வழிப்போக்கரும் கள்வரும் போர்ச்சேவகரும் சிலுவையில் தொங்கிய உனைப்பார்த்துத் தகாத, இழிந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னார்களே. (105)

கொடுரப் பாடுகளுக்குள்ளாக்கி, அவருக்கு நோவும் ஆயாசமும் ஏற்படச் செய்து தளர்ந்த நிலையில், இரக்கமற்ற அந்த அரக்கர்கள் குடிப்பதற்கு காடியைக் கடற்காளானில் நிரப்பிப் பருகக் கொடுத்தார்களே. (106)

சிலுவை மரத்திலிருந்து ஏழு வசனங்களைச் சொன்ன பின்பு எம்பிரான் பரம தகப்பனை நோக்கிக் கூவி பாவிக்ட்காகச் சிவனை விட்டாரே. (107)

அக்கிரமங்களைச் செய்து பாவியான மனிதரை மீட்பதற்காக அழிவற்ற நித்தியர் தமது உயிரை விடலானார். (108)

ஆடு களுக்காக அருமையுள்ள நல்மேய்ப்பர்
பாடுமிகப்பட்டுப் பரிந்துயிரை விட்டாரோ

109

மைந்தரை யுண்டாக்கி வைத்ததய வுக்காக
எந்தைவிலா வைத்துளைக்க ஈட்டியொன்று வேண்டாமோ

110

மாயப் பிசாசினுட வல்லடிக்குத் தப்பவைவத்த
ஆயன் விலாத்துளைக்க ஆலவேல் வேண்டாமோ

111

மன்னை ததிராதோ வானுலகுங் கேளாதோ
விண்ணத திராதோ மேலுலகங் கேளாதோ

112

சூரியன் மங்கித் துயர மடையாதோ
பாரும் நடுங்கிப் பருப்பதங்கள் வீழாதோ

113

உரைநடை; மேய்ப்பனற்ற மந்தைகளை பட்சித்துக்கொண்டிருந்த சாத்தானின் பிடியிலிருந்து காப்பாற்றச் சிலுவைப் பாடுகளை உத்தரித்து 'இம்மக்களை மன்னித்துக் காரும் பிதாவே' என்று சொல்லித் தனது உயிரை விட்டாரே. (109)

உலகத்தில் பல கோடிக்கணக்கான உயிர்களைப் படைத்தார். மனிதனைத் தவிர யாவும் அவரது ஆளைகளுள் அடங்கி வாழ்கின்றன. நன்றிகெட்ட மனிதனே அவரின் விலாவை ஈட்டியாற் குத்தித் துளைக்கிறன். (110)

சாத்தானின் தான்தோன்றித் தனமாகிய பிடிக்குள் இருந்து மக்களை விடுவிக்க வந்த நல்ல மேய்ப்பரின் விலாவைத் துணைப் பதற்குச் சாதாரண வேல் போதாது. விசம் தடவிய வேல் கொண்டல்லவோ நன்றிகெட்ட மனிதர் அவரைக் குத்தவேண்டும். (111)

இந்தக் கொடுரத்தைப் பார்த்து; பூமி நடுங்காதா, விண்ணுக்குக் கேட்டு அது அதிராதா, பரத்துக்கு இந்தச் சம்பவம் இன்னும் சென்றேறவில் கீயா. (112)

இந்தத் துயரங் கண்டு சூரியன் ஒளியை மறைத்து இருளால் உலகை மூடமாட்டானே. நடுக்கத்தால் பெரிய மலைகள் சரிந்து விழாதா. (113)

குன்று பிளவாதோ கொல்கதாச் சாயாதோ
சென்ற திருக்கோவிற் நிரைகிழிய மாட்டாதோ 114

கேருபின் கூட்டங் கிலேசித்துப் பார்க்காரோ
சேருபிங் கூட்டந் திகைத்து நின்று நோக்காரோ 115

கல்லறை வாசற் கபாடந் திறவாதோ
வல்லவன் போட்ட மதிலிடிந்து வீழ்காதோ 116

அந்தரமும் வானு மனந்த சராச்சரமுஞ்
சந்திரனுந் தாரகையுந் தத்தனித்து நிற்காதோ 117

உரைநடை; இயேசு நாதனைச் சிலுவையில் அறைந்துவிட்ட அநி யாயத்தை மனிதர்கள் தாங்கினாலும் அவர்களின் இருதயத்திலும் மிக மென்மையான கனமலைகளே, நீங்களாவது மனமுருகி வெடித்துச் சிதற மாட்டார கொல்கொதாமலையே, இவ்வநியாயம் உன்னிடத்தே நடவாதி ருக்கச் சரிந்து வீழாயோ. ஆலயத் திரைச்சீலைகளே, இரண்டாகக் கிழிந்துவிடுங்களேன். (114)

கேருபின்களே, திரளாக வாருங்கள். கர்த்தர் பாவிகளுக்காகச் சிலுவையிலே தொங்குவதை வந்து பார்த்தால், உங்கள் மனம் தீராத சன்சலத்துக் குள்ளாகும். சேருபின்களே நிங்கள் இதைக் கண்டாற திகைத்துப் போய் விடுவீர்கள். (115)

கல்லறையே உன் வாசலைத் திற. எருசலேம் நகரைச் சுற்றிக் கட்டியுள்ள மதிலே, காவலரணை இனிமேலும் நீ இருந்தென்ன பயன். ஆதலால் இடிந்துபோ. (116)

அகாயமே, அதிலுள்ள விண்ணுவுலகே, அனைத்துப் பிரபஞ்சங்களே,
குரியனே சந்திரனே, நட்சேத்திரங்களே, விண்மீன் கூட்டங்களே
இதைக் கண்டால் உங்களுக்குத் தத்தளிப்புத்தானே நேரிடும். (117)

வேத னடைந்த வியாகுலத்தைக் கேட்டவுடன்
பூதியங்கள் வெந்து புகைந்துருகிப் போகாதோ 118

வெளிச்சமிரு ஓகாதோ விண்ணுவலகு மங் (காதோ)கி
பளிச்சென்று யேருசலேம் பட்டணந்திப் பற்றுதோ 119

பாதாளமஞ்சிப் படுசாம்ப லாகாதோ
வேதாள மஞ்சி விழுந்தோடிப் போகாதோ 120

உரைநடை; அனைத்தையும் படைத்துக் காக்கும் ஆகம முதல்வன் பட்ட
பாடுகளையும் துக்கங்களையும் கேட்டால் பஞ்ச பூதங்களும் ஏரிந்து
புகையாக உருகி இருந்த இடமே இல்லாது போய்விடாதோ. (118)

ஓனிமங்கி இருள் குழாதோ. வானம் கண்ணுக்குத் தெரியாதளவு முற்றும்
இருளாதோ. பிரபலமாகத் தெரியும் எருசலேம் நகரமும் தீப்பிடித்துச்
சாம்பலாகாதோ. (119)

பாதாளங்களும் பயமுற்று நீர் கவறி ஏரிந்து சாம்பலாகாதோ. அங்கே
வசிக்கும் பூதங்கள் அச்சத்தால் விழுந்தடித்து ஒடிப்போகாதோ. (120)

9. துக்கிப்பு.

சகரி. 12; 10-14

ஆடித் திருவிளையாட் டத்தனையுஞ் செய்தோகைன
வேடிக்கை பார்க்க மிகுந்ததிரள் கூடாதோ 121

தாவீதின் வீட்டார் தனித்தனி துக்கிக்காரோ
பாவாணர் வீட்டார் படிப்படி துக்கிக்காரோ 122

நாத்தானின் வீட்டார் நலிந்து புலம்பாரோ
கோத்திரப் பிதாக்க ளெல்லாங் கூவியழி மாட்டாரோ 123

இலேபித்தர் கட்ட மிரங்குகண்ணி ராக்ரெட்ட(ம)ங்
கலாபித்த பேருங் கனிந்துருக மாட்டாரோ

124

சிமேயி வங்கிழமுந் தேவிமா ருந்தனித்து
மாமா ரடித்து வலுமுழக்கன் செய்யாரோ

125

குத்தினவர் நோக்கிநின்று கோவென் றழகாரோ
எத்திசையும் மண்ணும்விண்ணு மெங்கும் புலம்பாதோ

126

உரைநடை; எத்தகையோ அற்புதங்களைச் செய்த தேவகுமாரன் அனுப
விக்கும் சிலுவைப்பாடுகளின் உத்தரிப்பை வேடிக்கை பார்ப்பதற்கு
சனங்கள் வந்து திரளமாட்டார்களா. (121)

தாவித்ரசனின் குடும்பத்தவர் ஒதுங்கியிருந்து துயரப்படாரோ. சங்கிதங்
களை இனிமையாகப் பாடும் அவரின் விட்டில் தங்கள் குமரனை நினைத்து
நினைந்துப் புலம்பி அழமாட்டார்களோ. (122)

நாத்தானின் விட்டார்களும் பண்ணிரு கோத்திரத் தலைவர்களும் தங்கள்
குலக்கொழுந்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த அநியாயத்தைப் பார்த்து ஒல
மிட்டு அழமாட்டார்களா. (123)

இலேபித்தர் கட்டத்தாரும் கண்ணீர் ஆருக ஓடக் கவலையுற்று உருகி
அழமாட்டார்களா. (124)

சிமேய் குலத்தவரும் அவர்களின் மனைவிமாரும் மாரடித்து முழங்கி
மிகவும் பிரஸாபித்து ஒப்பாரி சொல்லாரோ. (125)

இயேசவை விலாவிலே குத்தின யூத குலத்தவர்களும் அவரைப் பார்த்து
ஐயகோ என்று ஒலமிட்டுக் கதருரோ. விண்ணனிலும் மண்ணனிலும் உள்ள
எட்டுத் திசைகளும் புலம்பாதோ. (126)

தலைச்சன் குமாரனுக்காய்த் தாய்கத(றும்போலே)றி நிற்பதுபோல்
மகீசத்தபெரு முச்செறிந்து மாதுயரங் கொள்ளாரோ 127

தேசம் புலம்பாதோ தீவுகளுங் கத்தாதோ
ஓசை முழங்கவெங்கு மொப்பாரி சொல்லாரோ 128

பத்தினி மாரெல்லாம் பாதபித்து நிற்காரோ
உத்தமிக லொல்லா முருகிப் புலம்பாரோ 129

காவலன் வேறுய்த் தனித்துக் காதலி வேறுய்த்தனித்துக்
கூவி முழங்குங் குரலோசை கேட்பதென்ன 130

மூவரிலே யோர்தன் முடியான் முடிந்ததுவோ
பாவலனெல் கீல்ப்பதியான் பாட்டன் மடிந்ததுவோ 131

சீலோவின் பெண்கள் திருநாளின் கொண்டாட்டோ
சாலேமின் பெண்கள் தவசினுட் கொண்டாட்டோ 132

உரைநடை; தங்கள் முத்த குமாரனை இழந்த பெற்ற தாய்மார் அழுவது
போல இயேசுவை சிலுவையிற் கண்ட பெண்கள் மனவேதனைப்
படமாட்டார்களோ. (127)

கண்டங்களும் அவற்றின் தேசங்களும். சமுத்திரங்களும் அங்குள்ள
தீவுகளும் அவற்றில் வாழும்யாவும் தமைப் படைத்தவன் படும் பாட்டைக்
கண்டு ஆரவாரத்து ஒப்பாரி சொல்லமாட்டாதோ. (128)

பத்தினிப் பெண்களும் உத்தமிகளும் பரிதாப்பட்டு உள்ளமுருகிப் புலம்
பார்களோ. (129)

மன்னர்கள் கதிகலங்கிப் பிரிய அதைக்கண்டு அவர்தம் காதல் மகளிர்
மருட்சியுற்று தனித்தனியாக நின்று கூவி முழங்குகின்ற புலம்பல்
கேட்பதற்குக் காரணந்தான் என்ன. (130)

அழிவற்ற நித்தியத் திரித்துவத்தில் ஒருவரான சுதன் முடிவுற்று
விட்டாரோ. தாவிதரசனின் வம்சமே அழிந்துவிட்டதோ. (131)

சீலோம் நாட்டுப் பெண்கள் திருவிழாக் கொண்டாடுகிறார்களோ சாலோம்
நாட்டு மாதர்கள் தவ நாட்களின் கொண்டாட்டமோ. (132)

10. உத்தம மனஸ்தாபம்.

அன்பே யென்னுதா அருமைக் கிறிஸ்தரசே
வன்பாய்நீர் சாகவந்த வல்லினையே தாண்டவனே 133

ஆராய்த விலாத ஆழக்கிரு பாந்தியே
பேரா யுமக்குப் பெருந்துயரஞ் குழந்ததென்ன 134

பாவ மறியாப் பரிசுத்த கத்தாவே
தேவரீர்க் கென்னலித் தீங்கு வந்து நேர்ந்ததுவோ

135

தின்றுக்கணி பறித்தேன் செங்கரத்தி லாணிதைத்ததே
ஞென்றுய்க் கணிபறித்தே னுச்சிதனி லாணிதைத்ததேன்

136

தீயகணி பறித்தேன் சீர்பாதத் தாணிதைத்ததேன்
மாயக்கணி பறித்தேன் வன்கொலீக்குள் ஓாக்கி வைத்தேன்

137

உரைநடை; எனதன்பே, நாதனே, அருமையான இயேசு இராசனே,
இவ்விதம் பாடுற்று சீவனை விடுவதற்கா பாலங்க வந்தனை. அப்படி
யானால் அதற்குரிய காரணந்தான் எதுவோ. (133)

ஆய்ந்து அறியமுடியாததும் வற்றுத்துமான கிருபாநதியே இவ்வாறு
உமக்குத் துன்பம் ஏற்பட்ட காரணந்தான் எதுவோ. (134)

எப்பாவுமோ செய்யாத தூயனே, இறைவனே, இந்தத் துன்பத்திற்குக்
காரணம் நான்தானே. (135)

என் கரங்களால், நீர் தடைசெய்த பழத்தைப் பறித்து உண்டு
உந்திருக்கரங்களிலே ஆணி அடிப்பித்தேன். ஒவ்வாத பழத்தை ஆய்ந்து
சாப்பிட்டு உமது சிரத்தில் முன்மூடி சூட்டுவித்தேன். (136)

சாத்தான் ஆசைகாட்டிய பழத்தைப் பிடுங்கி உண்டதால் உனது பாதங்
களில் ஆணி அறைவித்தேன். நித்தியமற்ற பழத்தைப் பறித்து உண்டு
உணை இப்படிப் படுகொலீ செய்வித்தேன். (137)

நன்றி மறந்தே னலமிழந்தே னுதனரு
வொன்று முணரா துயர்நிலீய விட்டேனே

138

நின்ற நிலைமைகெட்டே ணீதிவழி யைக்கடந்தே
வென்றைக்கும் வாழ்ந்திருக்கு மேதனிலக் காணிவிட்டேன். 139

நாலு வரமிழந்தே னன்கையெல்லாம் போக்கடித்தேன்
சிலமிகுஞ் சிங்காரச் செல்வ வனமிழந்தேன் 140

சிவ னிமிந்தேன் றிடனிமிந்தேன் பொல்லாத
பாவி நரக பயங்கரத்துக் குள்ளானேன்

141

ஏதன் மலையு மீரின்டு மாநதியும்
நாத னுறவும் நடுத்தோட்ட வாழ்வுமற்றேன்.

142

உரைநடை; எனது பாவங்களுக்காக இயேசு தன்னுயிரை விட்டாரென்ற நன்றியை மறந்து போனது மட்டன்றி அவர் இம்மட்டாக எனக்கருளிய ஞான வரங்களையும் உணர்ந்து வாழும் பாவமற்ற வாழ்வையும் மறந்தே போயினான். (138)

நான் அவருக்குள் திருமுழுக்குப் பெற்றுநின்ற நிலையிலே இருந்து பெயர்ந்து விட்டேன். அவரின் பத்துக் கட்டளைகளின் வழியை விட்டு விலகினேன். இதனால்லன்றே நித்தியனுக்கு ஆணி கடாவக் காரணங்கு இருந்தேன். (139)

என்னைத் தன்னைப்போலப் படைத்தார், ஒரு துணையை என்னுடலில் இருந்து பிறப்பித்தார், எனக்காக ஒரு வாசத்தலத்தை ஏற்படுத்தித் தந்தார். என்முன் வந்து என்னுடன் உறவாடினார். இந்த நாலு வரங்களையும் வீணைக்கினேன். அதன்பின்பும் அவரளித்த மனத்தாபம், மன்னிப்பு, மீட்பு, தமிழுடன் இருக்குந்தயை அளித்தல், எனும் நான்கு வரங்களையும் தந்தார். அவற்றையும் தூர்ப்பிரயோகங் செய்து இழந்தே போனேன். அவர் தந்த நன்மைகளை தகாத வழிகளில் உபயோகித்தேன். இதனால் எனக்காக அவர் படைத்தனரித்த பல வசதிகளும் சுகங்களுங் கொண்ட ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து தூரத்தியடிக்கப்பட்டேன். (140)

என் பாவங்களால், ஆத்துமாவும் திடனுமாயிருக்கிற அவரை இழந்து விட்டேன். அதுமட்டுமா பயங்கரம் மிகுந்த நரகத்துக்கும் ஆளாக விட்டேன். (141).

அவர் எனக்காகப் படைத்துத் தந்த ஏதேன் தோட்டம் அதில் ஓடும் இருந்திகள், அங்கே வந்து அவர் என்னுடன் உறவாடும் பாக்கியம் வாழுஞ் சுகவாழ்வு என்பவற்றை யெல்லாம் இழந்தே விட்டேன். (142)

சாக நிலைமையற்றேன் சாதி வல்லமையற்றேன்
வாகான தேவ மகிழமையற்றேன் சாயலற்றேன்

143

செய்யமலர்க் காவைவிட்டேன் சீவவிரு கூத்துதவிட்டேன்
ஐயன ருளைவிட்டே னப்பானு னேதைவிட்டேன்

144

தோட்டச் சுதந்தரமுஞ் சுத்தமனச் சாட்சியும்போய்க்
காட்டு மனுதியுயாய்க் கன்மனதி யுமானேன்

145

தின்ற கவியாலே தீபாவி யானதல்லா
லன்றுமுதற் ரேவகோ பாக்கினைக்கு முள்ளானேன் 146

கட்டணை மீறினதாற் கானகத்தி லேதுரத்தப்
பட்டவதிப் பட்டுப் பரதபித்து நின்றேனே 147

உரைநடை; நித்திய வாழ்வை . கிறித்தவன் என்கின்ற உயர்ந்த மனித
இனத்துக்குரிய குணசிலங்களை, வானின் தேவனின் உன்னதமான
உறவையெல்லாம் இழந்துபோனேன். (143)

எனக்காக அவர் படைத்தனித்த நல்ல ஏதேன் தோட்டத்தையும்
சாத்தானின் வசப்பட்டு இழந்துவிட்டேன். நித்திய வாழ்வெனும் நற்கனி
யைத் தரும் சீவ விருட்சத்தையும் இழந்துவிட்டேன். இயேசுவின்
மட்டற்ற இரக்கத்தையும் விட்டுவிட்டேன். இனி நான் எதைத்தான்
விடமாட்டேன். (144)

ஏதேன் தோட்டத்தில் ஏதேச்சையாக வாழ்ந்த தகுதியும் எனது
உள்ளத்தின் உண்மையும் உறுதியுமான தகுதியும், போய்விட்டது.
காடுகளில் அலைந்துதிரியும் அந்தரித்தவனுகவும் அன்பு காட்டாத
கன்மனத்தனுகவும் மாறிவிட்டேன். (145)

விலக்கப்பட்ட பழத்தை உண்டாதால் பாவியானேன். அதுமுதல்
என்பிதாவின் சினத்திற்கும் ஆளாகிவிட்டேன். (146)

கடவுளின் கட்டணைகளை மீறியதால் வெட்டாந்தரைக் காட்டிற்குத்
துரத்தப்பட்டேன். எந்த உதவியும் நன்மையும், உண்ண, உடுக்க, உறங்க
எதுவுமே இல்லாது பரிதபித்து நின்றேன். (147)

சகைப் போலாகி யிருக்க நினைத்ததற்கு
நீசகைப் போலாகி நிந்தைகளுக்குள்ளானேன் 148

நெற்றி வெயர்வைவிழ நித்தியமும் பாடுபட்டுப்
பற்றுந் துயரம் பலகவலீக் குள்ளானேன் 149

எண்ணாத் தினாலே யெதிரா ஏரியாப்போனேன்
மண்ணுக்கு மண்ணைய் மகாபாவி யானேனே 150

பாவத்துக் காளாய்ப் பசாசக் கழிமையுமாய்ச்
சாபத்துக் காளாகிச் சத்துருவு மானேனே 151

உரைநடை; கர்த்தர் தடைசெய்த கனியை உண்டால் நியும் அவரைப்-
போலாகுவாய் என்ற சாத்தானின் ஆசை வார்த்தையைக் கேட்டு நான்
நடந்தேன். அதற்கு எனக்குக் கிடைத்த பலாபலன் இறைவனின்
பார்வைக்கு நீசனுகியதே. அதுமட்டுமா பாவி என்ற இகழ்ச்சிக்கும்
ஆளானேன். (148)

அச்செயலைக்கண்டு ஆண்டவர் "நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்தப்
பாடுபட்டு உழைத்துன்" என்று சாபமிட்டார் அதனால் பல கவலைக
ஞக்குள் ஆளாகினேன். (149)

எனது தீய சிந்தனையால் இறைவனுக்கு எதிரியாகியது மட்டுமல்ல
மன்னிலே பிறந்து மன்னிலே மடிந்து போகும் அளவுக்கு நித்திய
வாழ்வையும் இழந்துவிட்டேன். (150)

பாவத்திற்கும், பிசாசுக்கும், சாபத்துக்கும் ஆளாகிவிட்டேன். இறை
வனின் சமுகத்திற்கு எதிரே போகுந் தகுதியையும் இழந்தேன். (151)

கட்டினவனைக் கைவிட்டு கன்ளக் காதலனுடன் சென்ற இரண்டுங்
கெட்டாள் போன்ற அவல நிலையை அடைந்துவிட்டேன். (152)

கத்தாவை யன்பாகக் கைப்பிடித்த மெஞ்ஞானப்
பத்தாவைக் கொன்ற படுநீலி யானேனே

153

அன்பிற் குரியானீ யாற்றும் சிநேகிதனீ
யென்பிராண நாயகனீ யென்னுமற் போனேனே

154

பாவலனைத் தாவீது பார்த்திபனைப் பட்சமுள்ள
காவலனைக் கொன்ற கனபாவி யானேனே

155

நன்மார்க்கத் தூடழைத்த நாயகனீ விட்டகன்று
சன்மார்க்க மற்றுத் தனிமார்க்க மானேனே

156

உரைநடை; கைப்பிடித்த கணவனைக் கொன்ற நீலியாகி விட்டதுபோல
என் கரங்களைக் கைகொடுத்துக் காத்தெடுத்த கர்த்தரை சிலுவையிலே
கொன்றுவிட்டேன். (153)

அன்பிற்குப் பாத்திரரை. ஆத்தும் நேசனை ஞானமனவாளனீ மனதில்
சற்றும் சிந்தை செய்யாமல் சிலுவைப் பலியாக்கினேனே (154)

சங்கிதக்காரனுகிய தாவிஷையும் அவரின் வம்சத்திலே வந்த விண்ணுவக் இராசனையும் கொல்வதற்குக் காரணமாகி, அதனாற் சேர்ந்துள்ள பாவத் துடன் மேலும் பாவத்தைத் தேடிக் கட்டிக் கொண்டேனே. (155)

"நானே ஒழியும் வழியுமாக இருக்கிறேன். என்னைங்கை வா" என்ற கர்த்தரின் வார்த்தைகளைப் புறம்பே தள்ளி கெட்டலைந்து இப்போது ஆதரவற்றுத் தனித்துப்போய் நிற்கின்றேனே. (156)

நற்குணமும் நற்பணிவும் நற்புகழு மில்லாமற்
ருற்குணமே மேலான துற்சீலி யானேனே

157

நிதக்கிருபை செய்தானை நெஞ்சகத்தே (தெ)யெண்ணும்
லதக்கிரமங் கொண்டமுழு வாங்காரி யானேனே

158

பற்றுந் துயரமெல்லாம் பாழ்க்கடித்த வானுட்டுக்
கொற்றவைக் கொன்ற கொடுகுரி யானேனே

159

கற்பனையால் வந்த கடாட்சக் கணவனுக்குச்
சற்பனையே செய்த சதிகாரி யானேனே

160

உரைநடை: என்னிடம் இப்போது சன்மார்க்கம், நல்லொழுக்கம் பணிவு, புகழ் என்பவை இல்லை. பதிலாகக் கெட்ட குணங்களே குடி கொண்டுள்ளன. (157)

என்றும் கண்மணிபோல எனைக் காத்துப் பேணுகின்ற கர்த்தரை எனது நெஞ்சிலே எண்ணுமல் தீய வழிகளையே நாடும் ஆணவக்காரனுகி விட்டேன். (158)

எனக்கு நேர்ந்த துயர்களை எல்லாம் தீர்த்துவைத்த எம்பெருமானைச் சிலுவையில் அறைவதற்குக் காரணமாக இருந்து பெரும் பாவியாகி விட்டேன். (159)

இழுங்குப்படி கைப்பிடித்த அன்புள்ள கணவனுக்கு மரியாதை செய்யாது, அவனுக்கெதிராகச் சதிசெய்யும் கெட்டமாதைப்போல நானும் என் ஆத்துமநேசரை இல்லித பலிக்கு ஆளாக்கிவிட்டேனே. 160.

11. விண்ணப்பம்.

=====

ஆண்ட பரம்பொருளை அக்கிரமத் தைப்பொறுத்து
நீண்டதய வாயுமக்கு நேமித்துக் கொள்ளிரோ 161

தந்தை மகனைத் தடுத்தான்டு கொண்டதுபோ
லெந்தனையும் நோக்கி யிரட்சித்துக் கொள்ளிரோ 162

பாவிகளை மீட்கவந்த பக்கிஷிமே மெய்யான
சிவனே யென்விணையுந் தீர்த்துவிட வொண்ணுதோ 163

துன்பேத மெல்லாந் தொகீத்தெனையா சீர்வதித்தா
னின்பாதத் தன்புவைத்து நித்தியமும் போற்றேனே 164

உரைநடை: எனை இதுவரை ஆண்டு வழிநடத்தி வந்த பரம தகப்பனே, பாவங்களையும் மீறுதல்களையும் மன்னித்து. எனக்கு நீடித்த விசுவாசத் தைத்தாரும். என்னை உன் பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளும். (161)

ஓர் தகப்பன் வழி தவறிய தனது மகனைத் தடுத்து நல்வழிப் படுத்து வதுபோல பரமயிதாவே எனைக் கடைக்கண் எடுத்துப் பாரும். மன்னித்து இரட்சித்தருனும். (162)

பாவிகளை இரட்சிப்பதற்காகப் பூவுலகில் மனுட அவதாரம் எடுத்தவரே, என்னரனும் நித்திய சிவனுமாய் இருக்கிறவரே, என் பாவ விளைகளைத் தீர்க்கமுடியாதா. (163)

கெட்ட குணங்களைத் தீர்த்து உன் பிள்ளையாக ஆசிர்வதித்தால் உன் பாதக் கமலங்களே சரணமென்று தினமுந் துதித்து வாழ்த்துவனே. (164)

ஆபத் தனைத்து மகற்றியென யாதரித்தால்
மாபத்தி யாலுன் மலர்ப்பதத்தைப் போற்றேனே 165

பாருந் திருக்கண்ணுற் பார்த்தெனது பாவமெல்லாந்
திரு மனுக்கிரகஞ் செய்யு மேசையாவே 166

கைதூக்கிப் பாவியெனைக் காத்திரட்சித் தாண்டருனுந்
துய்யா வுமக்கனந்த தோத்திரசங் கீர்த்தனமே

167

தஞ்சை முதலான சகல திருச்சபையும்
எஞ்சலிலா தேசவுக்கு ளெந்நானும் வாழியதே.

168

உரைநடை; எனைச் சூழ்ந்துள்ள தீய சாத்தாவின் அபாயக் கேடுகளில்
இருந்து காப்பாற்றி அணைத்துக்காரும். அதன் மின்னர் உம்மேல் முழு
உள்ளத்தோடும் விசுவாசத்தோடும் பக்திகொண்டு உன் பாதங்களைப்
பற்றிக்கொள்வேனே. (165)

ஐயா, இசேவே எனை உனது கருணைக் கண்களால் ஏற்றுத்துப் பாரும்.
என் பாவங்களைத் திரும். அருள் பொழியுஞ் சுவாமி. (166)

பாவச் சேற்றிலே அழுந்தும் எனைக் கைதந்து மீட்டருனும் சுவாமி.
புனிதனே, உனக்கு அளவுகடந்த வாழ்த்துதலாலும் போற்றுதல்களாலும்
பாடி வணங்குவேன். (167)

தஞ்சை திருச்சபைமுதலான சகல திருச்சபைகளிலும் உமது நாமம்
மகிழமைப்படுவதாக. அவை குற்றமற்ற இயேசுவின் நாமத்திலே என்றும்
ஒங்குவதாகுக. (168)

12. பிரலாப ஒப்பாரி.

அளவு.

தேவச காயன்சேயன் செய்ய திருநெல்வேலி
நாவலருஞ் சொல்வேத நாயகன் பாடலதே

169

முன்னவனு ராயிரத்துதெண் னூற்றுமுப்பா னலாண்டிற்
சொன்ன பிரலாபத் துயரமிகு ஒப்பாரி

170

ஒதும் பிரலாப வொப்பாரி யாண்டகைமே
ஞாதனமாய்ச் சொன்னகண்ணி நூற்றெழுபத் தொன்றுமே

171.

உரைநடை; திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த தேவசகாயனின் புதல்வன் வேதநாயகனுக்கிய அடியேன் இதைப் பாடினேன். (169)

1834மாண்டில், இந்தப் பிரலாப ஒப்பாரியைப் பாடி ஆண்டவருக்குள் படைத்தேன். (170)

இயேகவின் மேற் பாடிய பிரலாப ஒப்பாரி 171 கண்ணிகளைக் கொண்டதோரு நூல் என்க. (171)

முற்றும்.

*****

(கவனிப்பு:- இது ஒப்பாரி ஒழுங்காய்ப் பாடப்பட்டது.
காதலாய்ப் பாட விரும்பினேருக்கு
நிரையசைகளான 16 பாட்டிற் றளைத்தட்டும்.
அவைகளை
இருபிறைக்குள் எழுதியிருக்கிறபடி பாடிக் கொள்க.)

நான்காவது
தஞ்சைமா நகரிற் சுவிசேட கவிராய
வேதநாயக சாஸ்திரியார்
செய்தது
பராபரன் மாலை.

கலிப்பா 50

பராபரன் மாலை.

.....

இருபங்கானது.

1. கலிப்பா - 50.
2. கலித்துறை - 110.

விண்ணப்பம்.

சங், 103; 1.

"என் ஆத்துமமே கருத்தரையும் என் முழுவுள்ளமே அவருட பரிசுத்த நாமத்தையும் இஸ்தோத்தரி."

கிறிஸ்தாப்தம் 1815-வு

தங்கைமா நகரிற் சுவிசேட கவிராய்

வேதநாயக சாஸ்திரியார்
செய்தது

முன்றும் பதிப்பு

தஞ்சை
லாலி எலக்ட்ரிக் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1971

(இது புத்தகத்தின் முற்பதிப்பு அட்டையில் உள்ளது.)

PARABERAN MAWLEY

This is divided into Two Parts;

1. THE METRE OF KALIPA IN 50 VERSES
2. THE METRE OF KALITTHUREY IN 110 VERSES.

THE SUPPLICATION.

Psalm 103 v.1

Bless the Lord, O my soul, and all that is within me,
bless his holy name.

Composed by

VEDANAYGA SASTREE,
Evangelical Poet

TANJORE, A.D.1815.

Printed at The Lawley Electric Printing press,
Thanjavur 1971

(THIRD EDITION)

PARABERAN MAWLEY

PREFACE

This is the fourth book of Tamil learning called பராபரன் மாலை Paraberan Mawley which is divided into two Parts.

The first Part containing 50 verses called கலிப்பா Kalippa, was composed twentytwo years ago or in the year 1794 and used in the Congregations at various places.

It was corrected in the course of this year and some verses that were neither consistent with the principles of Grammar, nor with the Holy Scriptures have been entirely omitted, and instead of them correct verses have been inserted.

The second Part contains 110 verses called கலித் துறை Kalithurey. These two Parts are composed instead of கதிர்காம மாலை Kadirkamamawley and அம்பிகை மாலை Ambigeymawley which are used in Tamil Schools.

They are not only profitable for the perusal of youths. but also for edification in private devotion and prayer.

For this reason VEDANAYAGA SASTREE was desirous in the year 1815 to join these two Parts to-gether and to publish them to be distributed as a gift by which those who had a heart like king David loving God sincerely, might be edified and cheered in the way of life.

(This was appeared in the 1st edition)

பராபரன் மாலை.

முகவுரை.

தமிழ்ப் படிப்புக்கு நாலாம் பாடமான விப்பொஸ்த கத்தைப் பராபரன் மாலை யென்றறைக்கு திருப்பங்காகய்ப் பிரித்தது.

முதற்பங்கு கலிப்பாவாகப் பாடிய ஜம்பது பாடல்கள். இரு பத்திரண்டு வருடத்துக்கு முன் அதாவது 1974-லுத்திலே பாடி முடித்து சபையிலே அங்கங்கே வழக்கமாயிற்று.

இந்த வருடத்தில் அதைத் திருத்தி யிலக்கண விதிக்குந் தேவ வசனத்துக்கு மொத்திராத சில பாடல்களை முற்றிலுந் தன்னியதற்குப் பதிலாக வேறே பாடல்களைச் சேர்த்துத் திட்டப் படுத்தப்பட்டது.

இரண்டாம் பங்கு கலித்துறையாகப் பாடிய நூற்றுப் பத்துப் பாட விவ்விரண்டுந் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களிலே வழங்கப்படுகிற கதிர்காம மாலை அம்பிகை மாலைக்குப் பாடாந்திரமாய்த் தோன்றியது.

இவைகளினொரின் வாசிப்புக்கு மாத்திரந்தானே யல்லப் பராபரனைத் துதித்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற செபத்தியானங்க ஞக்கும் பிரயோஜனமாயிருக்கும்.

இதைப்பற்றி 1815-லுத்தில் வேதநாயக சாஸ்திரி யிந்தப் பராபரன் மாலைகளை யொன்றுபடுத்தித் தாவீதினிருதயத்தைக் கொண்ட வர்களுக்கு அல்லது பராபரனைச் சினேகிக்கிற ஒவ்வொரு ஆத்துமங்களுக்கு மகா எழுப்புதலையுஞ் சந்தோஷத்தையுங் கொடுக்குங் காணிக்கையாக ஸ்தாபித்தான்.

*****

(முதற்பதிப்பின் IV ம் பக்கத்திலே உள்ளது.)

பராபரன் மாலை.

1. பங்கு கலிப்பா.

வெண்பா.

திருவுருவா யாதாமின் நீவினையை மாற்றவொரு
குருவயிராய் வந்துயிரை யீந்த - சுருதிப்
பராபரன் மாலை படித்தக் கானெஞ்சே
வராவர மிராதி மகிழ்வாம்

உரைநடை;- திருக்குமாரன், ஆதி மனுசியின் தேவ மீறுதலால் விளைந்து வழிவழியாக வரும் பாவத்தைப் போக்கவும், அவளின் சந்ததியினராகிய மனுக்குலத்தின் பாவ சிலியத்தின் போக்கை மாற்றி அமைக்கவும் மனுட வடிவானார். பாவத்திலிருந்து மீழும் போதனைகளைப் போதிக்கும் குருவானார். சிலுவையிலே பாவிகளுக்காக மரித்தார். இத்தகைய இரக்கமுள்ளவர், மறைகளின் முதல்வன், பரம தகப்பன்மேல் ஒரு பாமாலை செப்பலானேன். அதில் ஏதும் பிழைகள் ஏற்படாதவாறு இறைவனின் நல்லாசீர் வாதங்களை வேண்டுவோம். அதனாற் களிப்படைவோம். (எ-று)

கடவுள் வணக்கம்.

சிரின்பமே யெனது செல்வமே பொக்கிண்மே
பேரின்ப ஞானப் பிரஸ்தாப வர்ச்சயமே
நேரின்பக் கற்பணையி னீதிமணிப் பெட்டகமே
யோரின்ப மாலைசொல்வே றுன்பாற் பராபரனே

1

உரைநடை;- இம்மாலையின் முதலாம் பகுதிச் செய்யுள்கள் கலிப பாவாலானவை. சொல்லும், பொருளும், அதைப்பாடும் துள்ள விசை இசையும், எழுச்சியும் வேகமும் பொலிவும் உள்ளதாகப் பாடவேண்டும் என்பதே கலிப்பாவின் செய்யுள் இலக்கணம்.)

பெறுதற்கரிய செம்மையான இன்பமே, என்னிம்மை மறு மைக்கான ஆஸ்தியே, அழியாத பரத்தின் கூடமே, அதை அடைய எனக்கு வழிகாட்டியாகக் கிடைத்த துதிக்கப்படும் பொருளே, பத்துக் கட்டளைகளைத் தந்தருளிய தேவநியாயம் எனும் கருணைப் பேழையே, நான் உன்மேல் கொண்ட அளவற்ற ஆனந்தத்தால் ஒரு பாமாலீஸ் செய்து சூட்டப்போகின்றேன். (எ-று)

கண்ணே யெனதிரண்டு கண்மணியே கற்பகமே
விண்ணே மெஞ்சுான விளக்கே விளக்கொளியே
யெண்ணு தடியே னிழைத்த பிழைபொறுத்துன்
பண்ணே படிக்கப் பதந்தா பராபரனே

2

உரைநடை;- இறைவா, நியோ என்னிரு ஸிழிகளைப் போன்றவன். அதன் உள்ளே அமைந்துள்ள கண்மணிகளைப்போல உம்மைக் காணும் நூனத்தைத் தந்தவன். கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்ற வாக்குத்தத்தப்படியே எனக்கு வேண்டிய யாவற்றையும் தக்கவேளை அறிந்து தரும் கற்பகத்தரு. பரமே, சத்தியப் பொருளாகிய உளை அறிந்துகொள்ளும் திப்பே, அதிலிருந்துவரும் திருவருட் சோதியே, நான் உனது ஆகமங்களைக் கல்லாப் பிழை, பாவங்களைக் கசிந்துணர்ந்து மனஸ்தாபப்பட்டு உருகாத பிழை, சொல்லாலும் செயலாலும் பிறர்க்குமுனக்கும் தெரிந்தும் தெரியாமலும், செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணித் தருணம் பார்த்துச் செய்த, தற்செயலாகப் புரிந்த பிழைகளாதியவற்றை மன்னித்துவிடும். அந்த ஆனந்தப் பெருக்கால் துள்ளலிசையமைத்து இந்தப் பாமாலீஸை உன்மேற்பாட உன்பாதக் கமலங்களை எனக்குத் தஞ்சமாகத் தருக. (எ-று)

மேகாசனத் தெழுந்து விண்ணேர் குழாஞ்குழ்
வாகாச மேவு மனுதிப் பொருளுளையே
பாகாய் மனமுருகிப் பாடுந் தமிழ்மாலீஸ
வாகா யிருக்க வரந்தா பராபரனே

3

உரைநடை;- மேக அரியணையிலே அமர்ந்து, தேவர்கள் திரண்டு பணிசெய, பரமண்டலத்தில் வாசமாயிருக்கிற பரம தந்தையே, ஆதியும் முதலுமானவனே, நான் என் பாவங்களை நினைந்து மனத்தாபப்பட்டு, உன்னருளுக்காய் இந்தப் பாமாலீஸைப் பாடுகிறேன். இது அருளும் பொருளும் நிறைந்து கற்போரின் மன விருணையும் மருணையும் அகற்றும் வண்ணம் அமையத்தக்க கிருபாவரங்களைத் தருவாயாக. (எ-று)

அடங்கலையுங் காத்தளிக்கு மம்மபர னுன்மாலீஸ
துடங்கல் புரிந்தேன் நுதித்தேன் நுயர்மிகுந்தே

நுடங்கல் வாராதெனைக்கண் ஞேக்கி யருள்கூர்வாய்
மடங்கலன்று தோன்று மகிழைப் பராபரனே

4

உரைநடை;- நியாயத்திர்ப்பு நாளில் யாவரது கண்களும் காணும்படி துசிசனந்தரும் உன்னதமானவரே, உலகை மட்டற்ற அன்பு கொண்டு காத்துப் பேற்றும் விண்ணின் இராசனே, இந்தப் பாமாகீஸை தொடுத்து (துடங்கல்) உனக்கு அணிந்து வணங்குகிறேன். எனக்கு எவ்விதமான துயர்களும் (நுடங்கல்) சோதனைகளும் வராது காத்தருளி உன் கிருபா கடாட்சத்தை; என்மேற் காட்டுக. (எ-று)

வித்தம் வைத்து நின்னருளை மென்மேலும் வைத்துனாது
சித்தம் வைத்துத் தேவ திருக்கண் ணுருக்கம் வைத்து
முத்தம் வைத்துன் வேத மொழியெனது நெஞ்சில் வைத்து
நித்தம் வைத்துக் காப்பாயென் னீதிப் பராபரனே.

5

உரைநடை;- நீதியின் பராபரனே, என்மேல் உனது உள்ளத்தையும் கிருபாகடாட்சப் பார்வையையும் வைத்துக் காரும். என் பாவங்களை மனனித்து அணித்திடும். உனது சத்திய வார்த்தைகளை எப்போதும் நினைக்க என் இதயத்திலே அவற்றைப் பதித்தருளும். எனக்கு உம்மை அறிகிற அறிவைத்தாரும். மென்மேலும் அருள்வரங்களை ஈயும். (எ-று)

முத்திக்கும் வித்தேந் மூவுலகுமான வித்தே
புத்திக்கும் வித்தே நீ புண்ணிய மெல்லாத்தின் வித்தே
சித்திக்கும் வித்தே திருவசனத்தால் வருகும்
பத்திக்கும் வித்தே பருதிப் பராபரனே

6

உரைநடை;- பாவங்களை அறுத்தெரியும் இரட்சணிய சக்கரத்தைத் தரித்த தயாபரனே. நீயோ, என்பரலோக வாழ்வுக்கு ஆதி காரணராக இருக்கிறீர். அதல, விதல, பாதாளமெனும் மூன்று உலகங்களின் படைப்புக்கும் மூல காரணராகவும், ஞானத்திற்கும், பாவமற்ற அற வழிகளுக்கும், எனது உலக சீவியத்தில் உழைக்க கண்டடையும் வெற்றிக்கும், சத்திய வசனங்களால் உண்டாகும் பக்தி விசவாசத்திற்கும் காரியனுகவும் இருக்கின்றுய். (எ-று)

பொய்யா மறையா பொறுமை மிகுமிகறையா
துய்யா சகாயா துலங்கு காயா நேயா
கையா வென்னையா கருணைலை யாகலையா
மெய்யா மேசையா விமலா பராபரனே

7

உரைநடை; பரமண்டலப் பிதாவே, உலகமுள்ளளவும் மாருது நிலைத்து நிற்கும் சத்திய வேதனே, உனைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்களையும்

உனக்கு எதிராகப் பாவஞ் செய்கிறவர்களையும் மன்னித்தருளும் பொறுமையுடையவனே, புனிதனே, பாவிகளுக்கு மீட்டபை அருளி உதவுகின்றவரே, சிலுவைப் பாட்டினால் மேலும் பிரகாசிக்குந் திருவரு வடையவனே, (கை-வல்லமை) வல்லமையிக்கவனே, எனது பிதாவே, கருணைக் கடலே, அழிந்து போகாத நித்தியா, இரட்சிக்குந் துயனே என்றெலாம் உனைப் பாடுவேன்.

தேவ வட்சணம்.

தானே யிருந்தாய் தனக்குவடைய யற்றிருந்தாய்
வானே யிருந்தா யிவ்வையகமெல் லாமிருந்தாய்
கோனே யிருந்தாய் குருவாய்நீ யெந்தனுக்கு
தேனே யிருந்தாய் தெளிவே பராபரனே

8

உரைநடை:- இறைவனே பரத்தின் தந்தையே, உனது இறை இலக்கணங்களை எவ்வாறு எடுத்து இயம்புவேன். நீயோ ஆதியிலே தனியொரு முதல்வனுக இருந்தவன். உனக்கு முன்னர் எவருமே இருந்ததில்லை. உனக்கு யாரை நிகராகச் சொல்ல முடியும். வானத்தையும் யுமிணையும் படைத்தவன். எனை ஆளும் இராசன். உனை அடையும் வழிகாட்டும் போதகன், ஆத்துமாவுக்கு தேனிலும் இனிமையாகவும் எவராலும் நன்கு உணரும்படிக்குப் பிரத்தயட்சப் பிரமாணமாகவும் இருக்கின்றவன். (எ-று)

பாபமன்றி நின்றுய் பரிசுத்த மாகநின்றுய்
சாபமன்றி நின்றுய் தயவோ பெறுந்துநின்றுய்
தீபமன்றி நின்றுய் செழுஞ்சுடர்ப் பிரகாசமதாய்க்
கோபமின்றி நின்றுயென கோவே பராபரனே

9

உரைநடை:- நீயோ பாவ அழுக்கில்லாதவன். புனிதன், உனக்கு எந்தவிதமான சாபக்கேடுகளும் இல்லை. பாவிகளுக்காக அவர்கள்மேற் கொண்ட தயவால் புவியில் மானுட அவதாரமெடுத்து மரித்து உயிர் தெழுந்தவன். உனை யூதர்கள் பிடிக்கவந்தபோது இருளிலே நின்றாலும் பிலாத்துவின் முன்னால் வினைன குற்றச் சாட்டுக்களையும் அவதாரு களையும் கேட்டும் வெகுளாமல் அளவிட முடியாத பிரகாசமுள்ள சோதி மயமாக நின்றுய். என் ஆத்துமத்தின் இராசாவே, பரம தகப்பனே, இவையெலாம் உனது தேவ இலட்சணங்களிற் சிலவே. (எ-று)

அங்குநின்றுய் வானே ரடிபணிய மேவிநின்று
யிங்குநின்றுய் மண்ணே ரெலார்க்கு மிரங்கிநின்றுய்

பங்குநின்றுய் யானடியேன் பட்ட துயரத்தனைக்கு
மெங்குநின்றுய் காணும் வெந்தாய் பராபரனே

10

உரைநடை;- தேவபிதாவே, நீர் பரமண்டலத்தில் வீற்றிருப்பவன், தேவ
தாதர்கள் அடிதொழு ஆளுபவன். எல்லா இடங்களிலும் பரந்துள்ள
பரம்பொருள். பூமியில் உள்ள பாவிகளுக்காக இரக்கமுற்று சிலுவையில்
மடிந்தவன், பாவிகளுக்குப் பிளை நின்றவன், உனதடியவனுகிய நான்
இம்மண்ணில் எத்தனையோ விதத் துய ரங்களால் அவஸ்படுகிறேன்.
என் கண்களுக்குத் தோற்றுது எங்கு மறைந்துள்ளாய் (எ-று)

விக்கிரகம்.

*****

விக்கிரக முந்தனுக்கு மெய்ப்பாகப் பாவினையென்
றக்கிரமக் கார ரழிசருப மாக்கினதா
லுக்கிரம நீதியெரிந் தோர்நொடியி லேயவரை
நிக்கிரகஞ் செய்யா நிறையென் பராபரனே

11

உரைநடை;- பரமவாசனே, உன்னைப்போலச் சொருபங்கள் செய்து
வைத்து உனது சத்தியத்தையும் நித்தியத்தையும் மாசுபடுத்தப் பலர்
முயல்கின்றார்களே. அந்த அக்கிரமக்காரர்களை கணத்திலே உனது சினத்
தீயால் அழித்து ஒழிக்காது விட்டுவைத்திருப்பது எதனுலோ. (எ-று)

வானுலகும் பூவுலகு மற்றுலகுங் கொள்ளாமற்
ருனதாய் நின்ற சருவ வியாபியைன்
யீனமரங் கல்லி விருப்பாயென் ரெண்ணுவது
ஞானமற்ற மூடர்களி ஞுட்டம் பராபரனே

12

உரைநடை;- விண்ணனின் மன்னனே, நீயோ எண்ணைற்கரியவன்,
அளவிடற் கரியவன், எல்லா உலகிலும் பரந்து வியாபித்து நிற்கும்
சிவனுள்ள, மெய்யான கடவுள். அப்படியிருக்க அறிவுகெட்ட மூடர்கள்,
கேவலமான கல்வினுலும் மரத்தாலும் செய்த உருவங்களிலே இருக்
கிறுய் என்று எண்ணு வதைப்பற்றி என்னதான் சொல்வேன். (எ-று)

அண்டமெல்லாங் கொள்ளா தனைத்திடமுத் தாங்காது
மன்டலங்கள் கொள்ளாது வானமுங் கொள்ளாதுனைக்
கண்டவுருவிற் கலந்திருப்பா யென்றுசொன்னாற்
றுண்டெரிக்க மானபெருந் தோடிம் பராபரனே

13

உரைநடை;- பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றாலும் அடக்க முடியாதவன்.
எதனாலும் தாங்கமுடியாதவன். மூன்று உலகங்களிலும் அடங்காது

அப்பாலும் பரந்து நிற்பவன். ஆகாய விரிவினாலும் அளவிட முடியாதவன். எங்கும் எல்லாவுயிரிடத்தும் கல்லிலும், தாணிலும், காற்றிலும், துரும்பிலும் நிறைந்திருப்பவன். ஆனால் இதையே தம் கருத்தாகக் கொண்டு விக்கிரகங்களைப் படைத்து அதிலே நீ இருக்கிறாய் என்று சொன்னால் அதைவிடத் தேவனுக்கு மீறுதலான காரியம் வேறெந்து உண்டோ. அது பாவமான காரியமல்லாது வெறென்ன. (எ-று)

இரட்சிப்பு.

*****

பார்க்குணரார் செய்த பலபவங்க எத்தனையும்
தீர்க்க மனுவாய்த் திருவ தாரமெடுத்து
மூர்க்கப் பசாசை முனிந்து விச்வாசமுனோ
ரார்க்கு மிரங்குமு யரன்பே பராபரனே

14

உரைநடை:- உலகில் உள்ளவர்கள் புரிந்த பாவச் செயல்களைத் தீர்த்து அவர்களை மரணைக்கினியில் இருந்து விடுவிக்கத் தேவசதனாக கண்ணி மரியாளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்தீர். தான் என்ற அகங்காரங்கொண்ட சாத்தாகை அப்பாலே போ என்று கோபித்து, அவனின் அடிமையாக வாழும் பாவிகளை உளையறிந்து விச்வாசங்கொள்ளச் செய்யும் வல்லவரே, நீரே என் நேசரும், வான்பிதாவமாக இருக்கிறீர். (எ-று)

அந்தமன வில்லா வனுதிசுத னுற்றுமத்தில்
வந்ததுயர மனப்பீடை சஞ்சலமுஞ்
சிந்துமிரத தத்துளியுஞ் சீவன்விட் டுமாண்டதுவு
மெந்தனுட பாவவிளைக் கிடாம் பராபரனே

15

உரைநடை:- அளவிடமுடியாத ஆதிமூலமே, இயேச பாலனின் உருவில் வந்த ஆத்தும நேசரே, பாவிகளுக்காக இங்கு வந்து சிலுவைப் பாடுகளைப் பட்டு உத்தரித்து, உளமுழடலும் வருந்தி, இரத்தஞ் சிந்திச் சிலுவையிலே உயிலை விட்டரே. இத துயரெலாம் எங்கள் பாவத்திற்குப் பினே நிற்கும் பொருட்டன்றி வேறு ஏதற்காகவென்பேன். (எ-று)

பிள்ளைகட்குச் சீவன்முடி பேணிவைக்க வேண்டியன்றே
முள்ளின் முடியை முழுதுஞ் சிரத்தணிந்தாய்
யுள்ளமெல்லா நொந்தே னுருகினே னேழையெனைத்
தள்ளி விடாதே சமயம் பராபரனே

16

உரைநடை:- உமது மக்களுக்கு நித்திய சீவன் எனும் முடியைத் தரித்து அவர்களைப் பாவத்திலிருந்து பேணிக் காப்பாற்றவல்லவா உன சிரசில் முள்முடியைத் தரித்துக்கொண்டாய். பரம தந்தையே, எனது பாவங்

களையிட்டு மனத்தாபப்பட்டு நெஞ்சுருகிறேன். தேவ அருளில்லாது முட்டுப்படும் வறியனுகிய என்னை என் பாவங்களின்பொருட்டு அப்பாலே போ எனத் தள்ளிவிடா தேற்றுக்கொள்ளும். (எ-று)

புதுமை.

*****

முண்டகத் தினின்று முன்னுண் மோசேக் கருள்புரிந்தா
யண்டகையிட் கையா யிரம்பேர்க் கழுதளித்தாய்
கொண்டகத்தி லுன்னை வைத்துக் கும்பிடா மற்கொடிய
கண்டகத்தி னின்றவேகைக் காத்தாள் பராபரனே 17

உரைநடை;-பற்றியெரிந்த (முண்டகம்- முட்செடி) முட்செடிகளின் நடுவே மோசேக்குத் தரிசனங் கொடுத்து, மனிதரை ஈடேற்றப் பத்துக் கட்டளைகளையும் தந்தாய். ஒரு சில அப்பங்களைக்கொண்டே பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்கு போசன மிட்டாய். அத்தகைய கருளை வள்ளலை என்மனதில் ஏற்றுக் கொண்டேனில்லை. நெஞ்சத்தில் வைத்துக் கும்பிட்டேனில்லை. அதை விடுத்து பாவச் செயலில் ஈடுபட்டு உழலும் என்னை உன் அபயக்கரத்தைத் தந்து தாக்கிக் காத்தருளும். (எ-று)

திட்டமற்ற பேய்க்கோள் செவிடு குருடுமை
குட்டங் குறைநோய் கொடியதிமி ரத்தளையும்
பட்டழிய விட்டாயென் பாவ வியாதியையுங்
கெட்டழியச் செய்யென் கிருபைப் பராபரனே 18

உரைநடை;- உறுதியற்ற மனப்பிறழ்வுகளை உண்டாக்கும் பிசாசுகளை தரத்தினும். செவிடர்களைக் குணப்படுத்தினும். பார்வையற்றவர்களுக்கு பார்வை கொடுத்தாய். பேச முடியாதவர்களைப் பேச வைத்தாய். குட்டரோகிகளையும் திமிர்வாதக்காரர்களையும் அவர்களின் பாடுகளில் இருந்து, உனது அருட் பார்வையாலும் வார்த்தையாலும் அவை இருந்த இடந் தெரியாது அகன்றுபோகச் செய்து விடுவித்தாய். அத்தகைய கருளை மிக்க பரலோகப் பிதாவே என்னைப் பீடித்து உழலச் செய்யும் பாவப்பினி யையும் அகற்றி அருளும். (எ-று)

பாவ சங்கீர்த்தனம்

*****

எங்கோனே யென்பவங்க ஜௌல்லாத்தையும் பொறுத்து மங்காதருள் புரிந்துன் மைந்தனென்க காத்தருள்வாய்

உரைநடை;- சாத்தானால் உண்டாகும் பாவம் எனும் கொடிய பிண்ணியை அகற்றுவதற்கென்றே தாவீதரசனின் வம்சத்திற் பிறந்த தேவசதனே, இயேக இராசனே, எனது பாவங்களைப் பொறுத்து மன்னியும். உனது வாறி தவறிய மகனுகிய என்கை ஏற்று மீட்டுக் காத்துருளும். (எ-று)

சிக்கமுற்றே கீஸ்மெபாறியின் நீவினையினால் மெலிந்து
துக்கமுற்றே னேங்கித் துயரமுற்றேன் றாறுபட்டேன்
வெட்கமுற்றேன் கெட்டமகன் மீண்டகதை போலுனது
பக்கமுற்றே னென்கைப் பாரும் பராபரனே.

உரைநடை;- நானே சாத்தானின் சிறைக்குள் அகப்பட்டு உழல் கின்றேன். (சிக்கம்- சிறை) எனது ஜுந்து புலன்களின் வசப்பட்டு பல பாவங்களைச் செய்தேன். அதை நினைந்து உருகித் துக்கப்படுகிறேன். இதற்குத் தண்டகை மரண அக்கினியேதான் என நினைத்து அல்லும்பகலும் மனத்துயரம் கொள்கிறேன். அதனால் பலவித கேடு களுக்குந் துன்பங்களுக்கும் ஆளானேன். என் பாவச் செயல்களால் மற்றவர்க்கு முன்னால் நிற்பதற்கு அருகதையற்று வெட்கப்படுகிறேன். இப்போதோ, நீர் சொன்ன கெட்ட மகனின் உவமைபோல உண்ணன்டை வந்தனேன். பரிசுத்த பிதாவே என்கை ஏற்றுத்து இரட்சியும். (எ-று)

பாதகனுன் மேட்டிமையாய்ப் பாருவகிலே புரிந்த
தீதகற்றிடா தென்செபங் கூடக் கேளாமல்
வேதகைப் பட்டேமெலிய விட்டுவிட்டா ஸ்புறந்தா
நதரவார் சொல்லென் னருமைப் பராபரனே

உரைநடை;- நேசமிட்பரே, ஏகனே, நானேர் பாவி. நானெனும் அகங்காரங்கொண்டவன். சாத்தானின் அடிமை. இந்தக் குணங்களே மேன்மையானவை என்று எண்ணி இந்த உலகத்திலே செய்த செயல்களொல்லாம் தீயவைகளோ. இவை உமக்கு உகந்தவையன்று என உணர்ந்துகொண்டேன். எனினும் அப் பாவங்களை அகற்றுமலும் நான் செய்யும் விண்ணப்பங்களைக் கூடக் கேளாமலும் நீர் விட்டுவிட்டால் எனக்கு வேறு யார் ஆதரவும் அடைக்கலமுந் தருவார் என்று கூறுக பிதாவே. (எ-று)

அகடத்திற் சென்ற வரும்பாவி யானடியேன்
விகடத்திற் செய்த விளையாவுந் தீர்த்தருள்வாய்
சகடத்தின் மேலோர் சரந்தொடுப்பா ரோர்நாட்
பகடத்திற் கண்டுயின்ற பண்புப் பராபரனே.

உயர்நடை;- ஒருபோது கடல் குழுறி எழுந்த புயல் வேளையிலும் யணைஞ் சென்ற ஓட்டத்திலே (பகடம்-படகு) பத்டமின்றி நன்கு நித்திரை செய்த கர்த்தாவே, நானே (அகடு - பொல்லாங்கு) பொல்லாங்கான பிசாசின் மார்க்கத்திலே சென்றவன். குறும்புச் செயல்களென எண்ணிக் குற்றம்பல புரிந்தவன். ஆனாலும் நான் உன்மேற் பக்தி விசுவாசங் கொண்ட அடியான். அத்தகை பாவங்களையெலாம் பொறுத்து. என்வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை மாற்றித் தீயவழியிலே சுற்றுவிக்கும் அந்தப் பசாசனமேல் அக்கினிக் கணைகளைத் தொடுத்து மீட்டருளும். (எ-று)

சொல்லாத வார்த்தைகளுந் தூஷணங்க ணிந்தைகளு
மெல்லா வரும்பவங்க ளேதேது செய்தாலு
நில்லா தகற்றியுந்த னிதிசரிக் கட்டாமற்
பொல்லாப் பிள்ளைக்குப் பொறுப்பாய் பராபரனே.

23

உயர்நடை;- பரிசுத்த தந்தையே, நான் பொல்லாதவனுக இருந் தாலும் உன் பிள்ளை. வாயாற் சொல்முடியாத தகாத வார்த்தைகளைப் பேசினவன். மற்றவர்களை இகழ்ந்து பழித்தவன். இதை விட மற்றும் பலவித பாவங்களையுஞ் செய்தவன். இவற்றுக்கு உமது நிதிப்படி, நியாயத் தீர்ப்புநாளிலே எந்தன் ஆத்துமாவை அக்கினி நரகிலே போடுவீர் என்பதை உணர்ந்துவிட்டேன். ஆனாலும் என்மேற் தயவுகொள்ளும் அவற்றை என்னிலிருந்து அகற்றி ஏற்றுக்கொள்ளும். (எ-று)

எத்தனையொ சுற்றுமுனை யெண்ணுதி யானுமக்குச்
சத்துருவாய்ச் செய்த சகலகுற்ற முந்தீரச்
சுத்த தயவாய்ச் சுதனூர் முகம்பார்த்துச்
சித்த மிரங்கியருள் செய்வாய் பராபரனே

24

உயர்நடை;- இறைவா, எத்தனையோ தடவைகளில் சுற்றேனும் உளை யிட்டுச் சிந்திக்காது சாத்தானின் தாசனுக உமக்கு எதிராகச் செய்த தவறுகள் பாவங்கள் மீறுதல்கள் ஆதிய அளவிட முடியாதவை. ஆயினும் நானுந்தன் மகன். எனது முகத்தைப் பார்த்து உமதருளைப் பொழியும். பாவங்களைப் போக்கிப் பரிசுத்தனுக்கும். உம் இருதய இரக்கத்தை என்பாற் சொரியும். (எ-று)

நெஞ்ச மூலர்ந்தே நெடுந்துயரி னுன்மெலிந்தேன்
றஞ்சமெங்கும் காணேன் சரணமல ரல்லாமல்
வஞ்சகன்மே னின்கிருபை வைத்துன் றிருச்சுதனு
ரஞ்சகா யத்திலினைத் தாற்றும் பராபரனே

25

உயர்நடை;- பராபரனே, எனது பாவச் செய்கைகளை னினைக்கும் போது என்னுளம் வாடுகின்றது. ஆருத துயரமாயிருக்கின்றது. இதனைத் தீர்ப்ப

தற்கோ அல்லது அடைக்கலம் தேடி ஆறுதல் பெறுவதற்கோ ஒரு வழியையும் காணேன். இறுதியிலே உனது பாதக் கமலங்களே துணைதரும் என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன். தூயனே, கபட மனத்தனுகிய என்மேல் இரங்கும். உமது மட்டற்ற அன்பைத் தாரும். உம் பிரியகுமாரன் இயேசுக் கிறித்து எனக்காகப் பட்ட ஐந்து காயங்களில் என்கோ அணைத்து தேற்றியருனும். (எ-று)

உருக்கம்.

*****

என்னெஞ்சு நானு மிடைஞ்சற் படுந்துயர
முன்னெஞ்சு சறியாத வுண்மை யெனக்குணரயாய்
வன்னெஞ்சோ சற்றுமன துருகாட் டானீதான்
கன்னெஞ்சோ வையா கருணைப் பராபரனே

26

உரைநடை:- கருணைக் கடலே, காருண்யனே, நானும் எனது நைந்து போன பாவ உள்ளாழும் படுந் துன்பத்தை அறியாயோ. அப்படி உன திருவுள்ளாம் அறியாது பாராழுமகமாக இருப்பதின் காரணந்தான் யாதோ. அதற்கான காரணத்தை அடியேனுக்குக் கடறுயா. உன்னுளாம் பாவிகள் மேல் இரங்காதோ, உருகமாட்டாதோ, கல்லாகியே விட்டதோ. (எ-று)

எதிர்த்தா வெளைப்பகைத்தா வெங்கே போவெனளியே
நெதிர்த்தா வரவகைக்க வானதுகைன யாரெனக்கு
வெதிர்த்தாலும் பாதமதில் வீழ்ந்தெனின் கண்ணீரை
யுதிர்த்தா விரங்காயோ வுண்மைப் பராபரனே

27

உரைநடை:- சத்தியத்தின் தேவனே, நீர் எனைப் பாவியென்று பகைத்தால், நான் வேறெங்கேபோய் அடைக்கலம் பெறுவேன். நானெனது பாவக்கொடுரத்தைக் நீணந்து நடுநடுங்கும்போது, அஞ்சாதே என்று ஆற்றித் தேற்றி அரவலைக்க உளைவிட உலகில் உள்ளவர் யார். எனைப் பார்த்து அப்பாலே போ என்று சொல்லி எதிர்த்து எடுத்தெறிந்தாலும் உன் பாதங்களிலே விழ்ந்து, கண்ணீரைச் சொரிந்து என் பாவங்களை மன்னியுமெனவேண்டுவேன் அப்போதாவது என்மேல் இரங்கி இரட்சித்து உன் அடியானுக உவந் தேற்க மாட்டாயோ. (எ-று)

*****

நீதா நிமலா நிரந்தரா மெஞ்னானப்
போதா வத்தா புணிதா திருப்பாலா
தாதா நீயானுற் றக்னயனு னல்லவென்று
கோதாகச் சொல்வதெவர் கூறுய் பராபரனே. 28

உரைநடை;- - பரம பிதாவே, நீரோ நீதியின் தேவன். குற்றமற்றவர், நித்தியமானவர், சத்தியத்தின் அறிவுகளுக்கெல்லாம் ஆதியாய் இருந்து அதை மக்களுக்கு உபதேசிப்பவர். எங்கும் பரந்துள்ள பரிசுத்தர், கன்னிமரியிடத்து அவதரித்த தேவ சுதன், எல்லாவற்றிலும் என்னுடைய பரம தகப்பன். இத்தகைய உனக்கு நான் மகன். கெட்டழிந்து போனாலும், பாவியானாலும் எனை உன் மகனால்லவென்று எவராவது மறுப்பாரோ. அதையா வது எனக்கு எடுத்துச் சொல்லுக. (எ-று)

நீயிருக்க வேத நெறியிருக்க நெஞ்சமுற
வாயிருக்க நின்பதத்தில் வந்திருக்க வென்மனமும்
போயிருக்க நின்புதல்வன் புண்ணியனு ரன்பிருக்கத்
தாயிருக்கச் சேய்க்குத் தவிப்பேன் பராபரனே

29

உரைநடை;- - பரிசுத்தனே, !நீயோ உலகில்! எங்கும் வியாபித்து நித்தியனுக் கூருக்கிறுய். உனது சத்திய வேதத்தின் தத்துவங்களோ மக்களுக்கு வழிகாட்டியாக சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. எனது நெஞ்சமும் உன்னுடனே உறவாடுகிறது. எப்போதும் என் சிந்தனைகள் உன் பாதங்களிலே பதிந்துள்ளன. என் தீயமனமும் அகன்று போய் விட்டது.. உனது சுதனை இரட்சகரின் மட்டற்ற அன்பும் என்னுடன் கூட இருக்கிறது. இவ்வாறு எனது அம்மையப்பனுக் நீயிருக்கும்போது எனக்கு தவிப்புமுண்டோ. (எ-று)

அன்னையுநீ தந்தையுநீ யாவதுவு நீயெனக்குப்
பின்னை யெவரையெனும் பேசறியேன் பாடறியே
னுன்னை யடைந்தே னுனக்கே யடிமைமுறி
யென்னை யினித்துள்ளாதே யெந்தாய் பராபரனே.

30

உரைநடை;- - நீயென் பெற்றோக இருக்கிறுய். இந்த உலகில் பாவியாகிய எனக்கு எலாமே நீதான். நான் வேறு எவரின் பின்னாலும் போய் அவர்களையிட்டுப் பேசவும் பணி செய்யவும் அறியேன். எப்போதோ நான் உணையே தஞ்சமென்று என்னுள் உறுதிகொண்டுவிட்டேன். உனக்கே நான் அடிமைச்சாசனம் எழுதியுளேன், இப்படியிருக்க இனி எனைத் தள்ளிவிடுவதோ (எ-று)

தாழ்ச்சி.

*****

புண்ணிய மில்கீஸ் பொறுமையில்கீஸ் போதமில்கீஸ்
நன்னிய பத்தியில்கீஸ் நன்மையில்கீஸ் ஞானமில்கீஸ்
யெண்ணிய வெண்ணமெலா மிச்சையே பேய்க்குணத்தான்
பண்ணிய கேடென்றறு மென்பட்சப் பராபரனே   31

உரைநடை:- ஆண்டவனே, நானே எத்தருமமும் நல்ல காரியமான், செய்யாதவன். சகித்துக்கொள்ளுகின்ற தன்மையிலாதவன். உந்த ணப்பற்றிய அறிவற்றவன். உம்மேற் பக்தி விசவாசஞ் சற்றேனும் கிடையாதவன் அதுமட்டுமல்ல நன்மைமோ, நன்மை தீமையைப் பகுத்தறியும் அறிவோ உடையேன் அல்லேன். இது காலமும் என் மனதிலே இருந்த வையெலாம் பசாசின் குணத்தில் உண்டான பற்றுதலும் அதனால் செய்த பாவங்களுந்தான். அவற்றையெலாம் உணர்ந்துகொண்டேன். நான் செய்த பாவங்களைப் போக்கி எனை ஆட்கொண்டருனும். (எ-று)

தீயணியா காத்தியணைத் தீராப் பகையாணைப்
பேயணியா வேஷ்ணைப் பிசாசி னடியாணை
மாயணை வஞ்சகணை மாறுபா டானவணை
நோயணையாட் கொள்ளமன நோக்கும் பராபரனே   32

உரைநடை:- மூவுலகாதிபதியே, நான் பாவத்திலே உருவானவன். என்றும் சாத்தானுடன் சேர்ந்துகொண்டு உனது திருச்சமுகத்திற்கு எதிராக செயற்படுவன். ஆதலால் நானும் பசாசின் ஒரு வடிவானவன். அவனுக்கே தொண்டு செய்து பாவஞ் சேர்த்துக்கொண்டவன். போலி மனிதன். கபடுள்ளவன். உனது சத்திய வசனங்களுக்கு எதிர்க் கருத்துறைப்பவன். இவ்வித பிணிகளால் வருந்தும் என்னைக் கடைக்கண் எடுத்துப் பாரும். சித்தமிரங்கி எனை ஆட்கொண்டருனும். அருட்கொடையான இரட்சிப்பைத் தந்திருனும். (எ-று)

காதகணைக் கெட்டவணைக் கண்மைனைக் காலாந்திரணைப்
பேதகணைச் சண்டாளப் பித்தணைமா சத்துருவை
தோதகணை துர்க்குணைத் துட்சணைக்கைச் சுத்தமில்லாப்
பாதகணைச் சற்றுமுகம் பாரும் பராபரனே   33

உரைநடை:- கொலைகாரன், கேடுகெட்டவன், கடின இதயமுள்ளவன், காலத்துக்கு ஒவ்வாத கடையன், வேத வாக்கியங்களைப் பேதப் படுத்துவன், மனிதர்கள்கூட அருவருக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்யும் தீண்டத்தகாதவன், மனப் பிறழ்வுள்ளவன், உனக்கு முன்னாலும் நீர் படைத்தவைகளுக்கும் எதிரியாக நிற்கும் ஒழுக்கமில்லாதவன், கெட்ட

சபாவத்திலேயே உருவானவன், கெடுமதியாளன், பரிசுத்த இதய மில்லாத பாவி. இத்தகைய நான் பிதாவாகிய உம்மிடம் அடைக்கலந் தேடி வந்துள்ளேன். எனை உமது திருமுகங்கொண்டு பாரும். அதுவே என் பாவத்தை நீக்கும். (எ-று)

தேவசகாயம்.

=====

பின்பெலனே யானறியேன் பேரின்பத் தையடைய
வுன்பெலனு லானதொன் ரெழிக்கும் வகையேது
தன்பெலத்தி ஞற்றவச சாற்றச் சமத்துளதோ
வென்பெலன் கொண்டேக விடமில்லீப் பராபரனே

34

உரைநடை:- ஆண்டவனே, நான் இதுவரை செய்த காரியங்க ஞக்கு இனிமேல் என்ன பலன் கிட்டுமோ தெரியாது. ஆனால் நித்திய சிவைன்ப் பெறுவதற்கு உனது வல்லமையல்லாது வேறு வழியேதுமில்லீ. எனது சக்தியைக் கொண்டு உமைத் தியானித்து உபவாசம் இருப்பதற்கும் முடியாது. எனது சக்தியெல்லாம் உமக் குழன் நிற்கமாட்டாது. ஆகவே உன் வல்லமையால் எனை ஆட் கொண்டு அழியாத உமது அருகோப் பொழிந்தருனும். (எ-று)

தடுத்தாலும் பாதமலாற் றஞ்சமெனக்கெங்கே
கடுத்தாலு நின்கருகீனக் கண்ணிரங்க மாட்டாதோ
கெடுத்தாலு நீயே கிருபை செய்துநீயே
படுத்தாத பாடு படுத்தாய் பராபரனே

35

உரைநடை:- தேவனே, பாவியே என்முன்னால் வராதே என்று நீ எனைத் துரத்தி விட்டாலும் எனக்கு இந்த உலகத்தில் அபயம் தருவது உன் சிரிடிகளே. எவ்விடத்தில் நீ கோபித்துக் கடிந்துகொண்டாலும் உனது கண்ணின் இரக்கம் கிடையாதோ என்றே நாடுவேன். நான் கெட்ட மிந்து பாவக் குழியிலே போடப்பட்டாலும் உனது கிருபையையே என் நெஞ்சு வேண்டி நிற்கும். எனவே இன்னும் இன்னும் எனைத் தாங்க முடியாத பாடுகளால் வருத் தாதே. (எ-று)

திட்டாந்தம்.

=====

கல்லருடன் ரேமையர்க்குஞ் கானுவின் மங்கையர்க்குஞ்
செல்லமத லேனுட்கும் தீயவலக் கள்ளனுக்குஞ்
கொல்லும் பகைவருக்குஞ் கோரமிகும் பாவலுக்கு
மெல்லவர்க்குஞ் செய்த தெனக்கும் பராபரனே

36

உரைநடை:- மகாபரிசுத்தனே, கல்தேயருக்கும், ரோமருக்கும், கானுன் தேசத்து மாதர்களுக்கும், மகதலேனு மரியாளுக்கும், உன்னுடன்கூட வலது பக்கத்திலே சிலுவையில் அறையப்பட்ட கள்வனுக்கும், உணைக் கொலைசெய்த யூதர்களுக்கும் உன் போதகத்தை அழித்தொழிக்கப் புறப் பட்டு வந்த சவுலுக்கும் செய்த தண்ணளியை எனக்கும் அருள்க. (எ-று)

பெண் மாணை.

சிங்காரச் சீலைகட்டிச் சிற்றின்ப வாலிபரைப்
பங்காக்கிக் கொள்ளும் பரத்தையர்மேற் பாசம்வைத்துச்
சங்காத்தஞ் செய்தென் சடலமழியாப் படியாள்
துங்கா வனுதச் சுடரே பராபரனே

37

உரைநடை:- பராபரனே, நீ ஆதாமுக்கு ஏவாளைத் துணையாகப் படைத்துதலியது சிற்றின்பச் சுகத்திற்கல்ல. படைத்தாய் படைப்பெல்லாம் மனுவுக்காக மனுவைப் படைத்தாய் உணை வணங்க. ஆகவே மாதர்கள் பேரின்ப வாழ்வுக்கு இகத்திற் துணைபுரிபவர்களே அன்றி காம சுகமே கருத்தாய்க் கொண்டு வாழ்பவர்ல்லர். ஆனால் விபசாரிகளோ. விதம்விதமாக வண்ணவண்ணச் சேலைகளை உடுத்திக்கொண்டு உடலுறவையே வாஞ்சிக்கும் இளங் காளையரை தமது வசம் இழுத்துக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடன் உறவுகொண்டு எனது ஆத்துமாவைக் கெடுத்து அழித்துக்கொளாது இருக்கப் பரிசுத்தனும் ஆதியுமாய நீயே, பாவம் போக்கும் உனது புனிதச் சோதியால் எனைக் காத்தருளும். (எ-று)

வண்டொளியை நத்தி மடிவதுபோன் மாதர்முகங்
கண்டெழிலை நத்திக் கருத்தமிந்து போகாமற்
றெண்டனிட்டுன் பாதத் திருவழகைக் கண்டியேன்
றெண்டியற்றி வாழ்க்கத் துணைசெய் பராபரனே

38

உரைநடை:- விட்டிற் பூச்சி விளாக்கின் சுடரைக் கணியென்று எண்ணை அண்டி வந்து, வீழ்ந்து, எரிந்து மடிவதுபோல காம உணர்வைத் தூண்டும் பெண்களின் மயக்கும் வதனத்தைக் கண்டு, எனது புத்தி சிதைந்து போகாது இருக்கவேண்டும். எனவே பராபரனே உன்முன் முழங்காற்படியிட்டேன். உன்னிரு திருவடிகளையுங் கண்கொண்டு உன்பணியே செய்ய வேண்டிய கிருபையைத் தந்தருளும். (எ-று)

யைவிழியார் தங்கண் மயக்கத்திற் சிக்காம
லெய்யுமிரு கண்ணம் பிருதயத்தற் றையாமற்

உரைநடை;-பராபரனே, மைதீட்டி அழகுபடுத்திய தமது விழிகளால் காண்போர் மனதை மயக்குகின்ற மாதர்களில் சிந்தையைப் பறி கொடுக்காமலும், காம எண்ணத்தைத் தூண்ட அவர்கள் விடும் விழி அம்புகள் என் மனதிலே தைத்து வருத்தாமலும், அவர்கள் தரும் உடலின்பமெல்லாம் எனைக் கவராமல் இருக்கவும், இவைற்றையெல்லாம் சீயென்று வெறுத்தொதுக்கிதள்ளவுந்திராணியைத் தருக . (எ-று)

பொல்லாத மாயையினற் புத்திகெட்டுப் போகாமற்
செல்லாத வீட்தனிற் சென்றுறவு செய்யாமற்
கல்லாத மூடருடன் காலத்தைப் போக்காம
லெல்லாத்துக் குங்காத் தெளையான் பராபரனே

உரைநடை;- உலகத்திலே பாவங்களுக்கு ஏதுவானது மாமிச இச்சையே. அதற்குக் காரணராயிருந்தவர் ஆதியில் உன் கட்டளைகளை மீறிய ஏவாளே. அத்தகையோரால் எனது அறிவு கெட்டுப் போகாதிருக்க வேண்டும். தீயவர்களின் வாசலிலே என் கால்கள் பதியாது இருக்க வேண்டும். உந்தன் சத்தியங்களைக் கற்றறியாத அஞ்ஞானிகளுடன் வீணே உரையாடி எனது வாணுகைக் கழிக்காதிருக்க வேண்டும். இத்தகைப் பெலனைத் தாரும். தீமைகளில் இருந்து காரும். (எ-று)

மாயையோ மாயை.

ஊரைநம்பி நேரைநம்பி யுற்ற வினசனங்கள்
சீரைநம்பி வீட்டிலுள செல்வமெலா நம்பியெந்தன்
பேரைநம்பிப் பெற்றவரைப் பெண்மாரைப் பிள்ளைகளை
யாரைநம்பி யாவதென்ன வையா பராபரனே

உரைநடை;- மகிமையின் இராசாவே, இந்த வாழ்வில் ஊராரும் உற்றத்தினரும், சுற்றத்தினரும், மதிப்புகளும், வீட்டில் நிறைந்துள்ள செல்வமும், எனக்குள்ள புகழும், எனைப் பெற்றெடுத்த தாய், பேணிக்காத்த தந்தை, கட்டிய தாரம், பெற்ற மக்கள், ஆதியவற்றை நம்பினால் என்ன பயன்தான் உண்டாகும். நீர் என்னையெடுத்துக் கொள்ளும்போது இவர்கள் கட்ட வருவாரா. கடைசி நேரத்தில் எனக்குத் துணையாக காதற்ற ஊசியும் வாராதே. (எ-று)

தந்தைதாய் பெண்டூர் சகோதரங்கள் பொய்யெனவும்
பெந்துகணு மன்பர்களும் பிள்ளைகளும் பொய்யெனவும்
சிந்தைமயக் குழலகச் செய்கையெலாம் பொய்யெனவும்
விந்துவும் பொய்யெனவும் விட்டேன் பராபரனே

42

உரைநடை:- தேவாதிதேவனே, மேலே கூறியயாவும் என்னுடன் நிலைத் திருப்பவை அல்ல. என் மனதை சர்க்கும் இந்த உலகச் சகங்களும் அழிந்துபோகுந் தன்மைத்தானவை. என் வீரியமும் வீண் என்பதை நான் உணர்ந்துகொண்டேன், நீயே எனக்கு நிலையாக உள்ள அழியாத காரணப்பொருள் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டேன். (எ-று) ।

பொய்யே யரண்மளையும் பொற்கட்டு மாளிகையும்
பொய்யே பதாதி புடைசூழ்ந் துலவுவதும்
பொய்யே நவமணியும் பொற்றுகிலும் பூடணமும்
பொய்யே கண்கண்டல் புகையே பராபரனே

43

உரைநடை:- மூவுலகையும் பராபரிக்கும் பரனே, மாட மாளிகைகள், கூட்டகோபுரங்கள், கட்டுக் காவல்கள், எல்லாம் அழிந்து போவன. நால்வகைப் படைகளும், பரிவாரங்களும் பத்துச் சிறப்புகளும், பட்டும், பணமும், மணியும், மகிழையும், பலவித ஆபரணங்களும் பொய்யான வையே. இறைஅறிவு நிரம்பிய கண்களுக்கு இவையெலாம் புகைந்து போகக்கூடிய அநித்தியப் பொருட்களாகவே இருக்கின்றன. (எ-று) .

அவாவறுத்தல்.

=====

பிள்ளைகளைப் பெண்டூரைப் பெற்றவரை மற்றவரை
யுள்ளபொரு கீடுட ஹயிரை யேதையெனு
மெள்ளாவ துண்ணைவிட வெண்ணினு ஸங்கதெலாங்
கள்ளமுனக் கேருக் கவடு பராபரனே

44

உரைநடை:- சர்வலோகாதிபதியே, நீயே எனக்கு எல்லாமாக இருக்கிறுய். உன்னிலும் பார்க்க எனக்குச் சொந்தமும் பந்தமும் உள்ளவை திவ்வலகத்திலே யாதேனுமே இல்லை. அழிந்துபோகும் மனைவி, மக்கள், பெற்றுர், மற்றவர்கள், செல்வம், என்னுடல், உயிர் எனும் உலக பந்தங்களை நான் உன்னிலும் எள்ளா வேணும் பெரிதாக நினைத்தால் அப்படிச் செய்வது உனக்குநான் செய்யும் வஞ்சகமென்றே சொல்வேன். (எ-று)

மறுத்தேதன் சீவனையு மாக்கிட வுலாசமற்றும்
வெறுத்தே கண்காட்சி பலவேடிக்கை யும்பவுச
மறுத்தேதன் கௌம்பொறியி னுசை பாசங்களையு
மொறுத்தா லலாற்கதி யுமுண்டோ பராபரனே

45

உரைநடை:- தேவனே, என்னுயிர்மேற் பற்றறுத்தும் ஆடம்பர
வாழ்க்கை ஆதியவற்றை வெறுத்தும், கண்ணுக்கு இனியவாம் காட்சி
களையும் வேடிக்கைக்கக் களியாட்டங்களையும் பார்ப்பதைத் தவிர்த்தும்,
எனது ஐந்து புலன்களாலேற்படும் ஆசாபாசங்கள் அத்தனையும் விட்டு
விலகியும் நின்றுல் அல்லவோ உன் பதங்கிட்டும். அதைவிட ஏதும்
வழியில்கூயே. (எ-று)

தவக்காலம்.

*****

வாலீஸ்ப் பிராய மனந்திரும்பி யன்றெருநுபெண்
காலீஸ்ப் பிரியமுறக் கண்ணீரினுற் றுடைத்த
வேலீஸ்ப் படியே விருப்பமுற நெஞ்சிலுந்த
நூலீஸ்ப் பதித்தருட் கண்ணேஞ்கும் பராபரனே

46

உரைநடை:- தனது வாலிஸ்ப் பராயத்து மீறுதல்களுக்காக மனத்
தாபப்பட்டு, மகதலேனு மரியாள் எனும் இளம்பெண் அன்று உனது
பாதங்களைப் பிடித்து அழுதாள். கண்ணீரால் நனைத்தாள். அப்போது
அவளுக்கு இரட்சிப்பளிக்கச் சித்தங்கொண்டதுபோல உன்மேற் பாடப்
படும் இப்பராள் மாலீஸ் விண்ணப்பத்தையுஞ் சிந்தையிற் கொள்ளும்.
என்மேல் இரங்கி, உம் கடைக்கண் பார்வையால் ஆட்கொள்க. (எ-று)

இன்றேயு லகைவெறுத் திச்சைகளைப் பாழாக்கி
யின்றே தவஞ்செய் திருதயத்தைச் சீர்ப்படுத்தி
யின்றேயுன் பாதத் திரக்க மடையவெனக்
கின்றே யருள்செய் திரங்காய் பராபரனே

47

உரைநடை:- இப்போதே நான் உடனடியாக உலகப் பந்தம் ஆசாபாசம்
ஆதியனவற்றை விட்டு விலகவேண்டும். என்னுடைய உள்ளத்தைத்
திடப்படுத்திப் பக்தி விசவாசத்துடன் உன்னடிகளைத் தியானிக்க
வேண்டும். பாவ மன்னிப்புக் கிரங்கிக் கதறவேண்டும். இப்படி நான்
உனக்குள் நிலைத்திருக்க வேண்டிய கிருபா வரத்தைத் தாரும். (எ-று)

சாக்காலத் தவம்.

*****

நோவுவந்து நோய்ந்துமன நுண்ணறிவு தான்மயங்கி
நாவுவறண் டுலர்ந்து நாடிகளை லாந்தளர்ந்து
சாவுவந்து சூழுஞ் சண்ததிற் ரவசுசெய்யத்
தாவுவந்து கூடுவதோ சாற்றுய் பராபரனே

48

உரைநடை:- பரமண்டலப் பிதாவே, உடல் வெகுவாக வலியெடுத்து,
பிணியால் வருந்தி, ஐம்புலன்களால் அறியும் அறிவுத்திறனும் மங்கி
மயக்கமடைந்து, நா வரண்டு காய்ந்து, இரத்தோட்டம் குறைந்து
வருகின்ற நேரத்தில், மரணம் எம்மை நெருங்கி விட்டது என்பதே உறுதி.
அத்தருணத்தில் எனது பாவங்களை நினைந்து மனத்தாபப்பட்டு, இறைவா
என்கை மனனித்தருளும் இரட்சியும் என்று தியானிக்க முடியுமா.
முடியாதே, ஆதலால் என்னுள்ளமே இன்றே மனந்திரும்பி கர்த்தனை
விச்வாசி. (எ-று)

சற்று மூலகச் சுகத்திலே நாட்போக்கிச்
சற்று மனந்திரும்பித் தான்குணத்துக் காகாமன்
முற்றும் தன்ம முயற்சியினி லேதிரிந்தாற்
குற்றமுந்தன் பேரிலுண்டோ கூறுய் பராபரனே

49

உரைநடை:- அண்டமெல்லாம் பரந்துள்ள ஆண்டவனே, நிலையிலாத
இந்த உலகத்தின் கண நேர இன்பத்திற்காக, எனது வாணுகை
வீணோக்கி சுற்றித் திரிந்தே விட்டேன். நேரத்துக்கு நேரம் மாறுபடும்
இந்தப் பேய்மனம் பாவங்களை உணர்ந்து பரமகுணத்தை அடைய
முயலாது, தீயவழியிலே திரிந்து அலைந்ததெல்லாம் எனது பிழையலால்
தேவரின் பிழையென்று சொல்லமுடியுமோ. (எ-று)

காட்சி.

*****

கண்டேனுன் னன்புங் கருணைக் கடைவிழியுங்
கண்டேனுன் காரணத்தின் காட்சித் திருப்பதமுங்
கண்டேனுன் மேனிக் கதிரொளியுங் கண்கூசக்
கண்டே னெனதுகவி காணேன் பராபரனே

50.

உரைநடை:- உனது மட்டற்ற அன்பும் இரக்கமும் உள்ள கண்ணைக்
கண்டேன். காரண கர்த்தாவே நினது அடைக்கலந் தரும் பாதவடிகளின்

அழகிய காட்சியைத் தரிசித்தேன். சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்குந் தூயனே உன் சோதித் திருமேனியைக் கண்டேன். இவற்றையெலாம் நான் கண்டபோது என்னிலே பரந்திருந்த பாவத்துக்கு ஏதுவான ஆசை களைக் காணேன். அவையெலாம் இருந்தவிடந் தெரியாது பறந்தே போயின. (எ-று)

பராபரன் மாலீயளவு.

*****

அன்புக் கவிப்பா வோரைம்பதையுங் கேட்டிரங்கி
இன்பக் கவிவேத நாயகைன் ரட்சைசெய்வாய்
துன்பப் பெருக்கைத் தொலைத்தடியார்க் கெஞ்ஞான்று
முன்பற்றி நின்ற முதன்மைப் பராபரனே

51

உரைநடை ; - உன்னதத்தில் இருக்கிறவரே, எப்போதும் உள்ளப் பின்பற்றுவோருக்கு அருளும் தகப்பனே, என்னுள்ளம் உந்தனின் கிருபை நாடித் தேம்பி ஐம்பது கவிப்பாவால் யாத்த பராபரன் மாலீ, நூலீஸ் பாடுகின்றது. கர்த்தாவே இவற்றைக் கேட்டு தமிழால் பக்திப் பாக்களைச் செய்யும் வேதநாயகனுகிய என்னை இரட்சித்தருளும். இதை எவர்கள் பாடித் தியானிக்கிறார்களோ அவர்களுடைய பாவத்துக்கு இரங்கும். அதற்கேதுவான பல துயர்களையும் நீக்கியருளும். (எ-று)

சவிசேடக் கவிராயர்

வேதநாயகம் சாத்திரியார் செய்த

பராபரன் மாலீ முதற்பங்கு

மூலமும்

சமுத்துப்பூராடனுரின் உரைநடையும்

முற்றும்

*****

பராபரன் மாலை.

2ம் பங்கு

கலித்துறை 110.

அடிக்கும் கடைக்கும்நின் றத்தணையும் கண்டறிந் துடற்கும்
படிக்குங் கடதும் பராபரன் மாலை படிப்பதற்குப்
பிடிக்கு மிடிக்கும் வடுவுக்குங் கட்டுக்கும் பின்னியமுன்
முடிக்கு மடிக்கும் நடுவுக்கு மானவன் முன்றிகவே

உரைநடை:- ஆதியாகமத்தில் இருந்து வெளிப்படுத்தல் வரையும் உள்ள இறைவார்த்தைகளைக் கற்று அறிந்து விளங்கிக்கொள்ளவும். பாவக் கடலில் இருந்து கரைசேரவும் இந்தப் பராபரன் மாலையைப் பாடுகிறேன். இதற்கு, வேதபாரகர் பரிசேயரால் ஏவப்பட்ட போர்ச் சேவகர்கள் பிடித்து, இடித்து, தூசித்து, கட்டி யிழுத்து, முள்ளால் செய்த முடியைத் தரிப்பித்து, அடித்துத் துண்புறுத்தியதின் மத்தியிலே நின்று பாவிகளுக்காக பாடுபட்ட இயேசு நாதர் திருவருள் புரிவாராக. (எ-று)

கடவுள் வணக்கம்.

திருவாசகந் தரும்தேவே ஞான திரித்துவமே
குருவாகவந்த பொருளேயென் மேன்மைக் குலதெய்வமே
வருவாயென் னெஞ்சிலு நாவிலும் பாவிலும் வந்திருந்து
பரிவாயென் பாட்டைத் தயவாகக்கேளும் பராபனே 1

உரைநடை:- சத்திய வார்த்தைகளைச் சொரியும் தேவனே, உன்னை அறியும் மெய்யறிவில் பிதா, சுதன் பரிசுத்த ஆவியாகக் கலந்து நிற்குந் திருத்துவனே, எங்களுக்கு பரம இராச்சியம் பற்றிக் கூற இயேசு எனும் போதகராக வந்த முழுமுதற் பொருளே, உலகத்தில் உள்ள எல்லா வற்றிலும் பார்க்க எனக்கு விலையேறப் பெற்றவரே, முற்பிதாக்களின்

இறைவனே. வருக, வந்து எனது நெஞ்சிலும் நாவிலும் தங்குக. என்மீது இரங்கி நான் பாடும் இந்தப் பராபரன் மாலையைக் கேட்டருள்க. (எ-று)

மணியே பரம செபமாலையே திருமந்திரமே
யணியே யருவுரு வேயழகே யரசேயடியார்
பிணியே தவிழ்க்கும் மருந்தே தருமறைப் பெட்டகத்தின்
பணியேயுன் பாதத்துணை யேயருனும் பராபரனே 2

உரைநடை;- விளையேறப்பற்ற இரத்தினமே, இறையருள் எனும் மலர் களாற் தொடுத்த தோத்திர மாலையே, என் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் தாரக வாசகமே, உன்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு புனிதமெனும் ஆபரணமாகத் திகழ்வனே, உருவமுள்ளவனே, அதேவேளை உருவ மற்றவனே, சுந்தரனே, இராசாதி ராசனே, உன் பக்தர்களின் பாவ நோயைப் போக்கும் அவுடதமே, சத்திய வேதத்தில் உள்ள உனது கட்டளைகள் அத்தனையும் நான் சிரமேற்கொண்டு பணிவிடன் வாழ உந்தன் பாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டேன். இறைவனே எனக்கு அருள் புரிக (எ-று)

பொன்னே யபரஞ்சியே யழியாதமெய்ப் பொக்கிஷுமே
மின்னே யொளிரு முயர்சிவ ரத்தினமே யின்பமே
மன்னே கரிசனமே திருமாமறை வாசனமே
பன்னேர்மை கண்டபுல வோர்கள்பாடும் பராபரனே 3

உரைநடை;- பொன்னே, தங்கமே, ஒருபோதும் அழிவற்ற சத்தியத்தின் திரவியமே, மின்னலைப்போலச் சூடர்விடும் நித்திய சிவலைத் தரும் அருள் மணியே, எல்லா இன்பங்களிலும் மேலான பேரின்பமே, என் மன்னவா, என்மேல் எப்போதும் அக்கறை கொண்டு மட்டற்ற ஈவுகளைத் தருவனே, பரத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமறையோனே, உலகில் உனது உபதேசங்களைக்கொள்அறிவிற் சிறந்த அடியார் பாடித் தோத்தரிப்பவரே. (எ-று)

முத்தே யிரத்தினமே சொரணமேயதி மோகனமே
சித்தே கிருபாசனமே யினமேநற் சிநேகிதமே
வித்தே புராதனவாத னமேகன விற்பனமே
பத்தே விமோசனமே முனமேநில் பராபரனே 4

உரைநடை;- முத்திலும், மணியிலும், பொன்னிலும், உலகத்தில் ஆசைதரும் வேறு எந்தப் பொருட்களிலும் பார்க்க உந்தன் திருவருளே எனக்கு வேண்டும். நான் அதிற்தான் ஆசைப்படுகிறேன். அற்புதரே, கிருபாசனனே, சொந்த பந்தமே, நல்ல நண்பனே, எல்லாவற்றையும் படைக்கும் ஆதி மூலவனே, எனக்குக் கிடைத்துள்ள பரம்பரையாக வரும் முதுசமே, மாட்சியின் வித்தகா, பத்துக் கட்டளைகளைத் தந்து

எங்களுக்குச் சாத்தானின் சிறையில் இருந்து இரட்சிப்பால் பாவத்தின் கட்டுகளை அறுத்து விடுதலே தரும் நாயகா, இந்தப் பராபரன் மாலையைப் பாடுவதற்கு எனக்கு உன் ஆசிர்வாதங்கள் அத்தகையும் தருக. (எ-று)

துதியே கிருபாநதியே நிதியேதுரை யேயிரையே
கதியே சதாபதியே விதியே கலையே நிகையே
மதியே வெகுமதியே பரமானந்த வாரிதியே
பதியே யென்னெஞ்சிற் பதியேயுன் பாதம் பராபரனே

5

உரைநடை:- உலகத்தில் வணங்கப்படுதற்கு உரியவனே, அருள் வரங்களை வெள்ளம்போல் அள்ளித் தருபவனே, கிடைத்தற்கரிய செல்வமே, தலைவனே, ஆண்டு இரட்சிப்பவனே, உற்றுர் பெற்றுர், பெண்டிர், பிள்ளைகள் கைவிட்டாலும் ஒருபோதும் எனைக் கைவிடாத வரே, நித்தியிரே, என் வழிகளைத் தீர்மானிப்பவரே, என்கொ நிதியின் ஆடையாற் போர்த்துகிறவரே, என்னுடன்கூட என்றும் இருப்பவரே, ஞானத்தை தருகிறவரே, சிலுவையின் இரத்தத்தால் கிடைத்த மீட்பெனும் பரிசே, என்றும் களிப்பைத் தரும் கருணைக்கடலே, பரவாசா,, என் உள்ளத்தில் உன் திருப்பாதங்களை அழுத்தி வைத்தருளும். (எ-று)

தேவே திருவுருவே யருவே தெளிவே யொளியே
கோவே மகாவடிவே விடிவே குருவே யெனத
வாவே பரமானுவே மகாபெரும் வாழ்வதுவே
பாவே சொலநிதங் காவே முன்னின்று பராபரனே

6

உரைநடை:- தேவனே, புனித வடிவே, கண்ணுக்குப் புலனுகாத கர்த்தனே, ஆகமத்தில் தெளிவாக நிற்பவனே, அதேவேளை மறையில் மறைந்துள்ளவனே, பரம இராசாதிபதியே, அளவிடற்கரிய உருவோனே, எங்கள் பவ இருளகற்றும் உதயமே, எம்மை வழிநடத்தும் நல்லாசானே, எனது உள்ளத்து ஆசையின் நோக்கமெல்லாம் உன்னிலேதான் உள்ளது. பரத்திலிருந்து தேவையறிந்து எனைப் போசிக்கும் மன்னுவே, உள்ளருள் கிடைப்பின் அதுவே உன்னத வாழ்வாகும். அவ்வரத்தை வேண்டித் துதிப் பாமாலை சூட்டி உள்ள வணங்குவதற்கு சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம், அருட்குற்றமாதிய வாராது உறுதுணை செய்க (எ-று)

நூலே தவிது செங்கோலே யெருசலை தூங்குமிச
ஞேலே தொழு மிருகாலே தமிய னிறைஞ்சமனு
வேலே துனூர் பகையாலே மெலியுமெல் வேளொயுமுன்
பாலே யெனக்கொரு மாலே வருத்தும் பராபரனே

7

உரைநடை:- ஆகமத்துள் அடங்கியிருப்பவனே தாவிது மன்னனின் செங்கோலை சீர்படுத்திய மன்னுதி மன்னனே, புனித ஏருசலை நகரில்

மகிமைப்படும் இசுரவேலரின் தேவனே, உந்தனின் இரு பாதக் கமலங்களையும் பற்றி வேண்டுகிறேன். மனுவேலனே, சாத்தான் வசமாகி யதால் உந்தனின் வெறுப்புக்கு ஆளாகித் துயரப்படும் இந்த வேளை உண்ணிடத்திற்குதான் என் நாட்டமெல்லாம் செல்கின் ரது. (எ-று)

சிரனே நரர்வினை தீர்த்தவ னேசக்சி தானந்தனே
யுரனே யுயர்ந்தவனே தவனேகன வுத்தமனே
தரனே நிராதரனே யசராசர தாபரனே
பரனே மனோகர னேதிர னேசெய் பராபரனே

8

உரைநடை:- தகீவனே, மனுக்குலத்தின் பாவத்தைச் சிலுவைப் பாடாற் தொலைத்தவனே, உண்மை, அறிவு ஆனந்தம் எனும் மூன்று பரம்பொருட்களை உள்ளடக்கிய ஏகனே, உறுதியைத் தருபவனே, உண்ணதனே, மாகமறுவற்ற மாமணியே, மாட்சிமையிக்கவனே, வடி வற்றவனே, விருப்பு வெறுப்பற்ற பரமபிதாவே, பேரின்பத்தைத் தரும் பெருமானே, நித்தியனே எனக்கு அருள் புரிக. (எ-று)

தேனே யெனேச சிநேகித னேநற் றினகரனே
கோனே நிதான சதாகர தேவ குணைகரனே
வானே சுயாதிபனே சுபசோபனமா யெனைக்காப்
பானே யுகைச்சொலு வேனே யெனைஞும் பராபரனே

9

உரைநடை:- தேவினும் இனிய என்னேசனே, நல்ல நண்பனே, என் அஞ்ஞான இருளகற்றும் பகலவனே, பரம சேநைதிபதியே, பொறுமையாளா, தானுகத் தோன்றியவனே, கருகையே கரமாகக் கொண்ட அருட்கொடையாளனே. வானத்து இராசனே, தன்னிகரில்லா சுதந்திர வானே, எல்லா நன்மைகளையையும் எனக்கருளி இப் பாமாளையை உண்மேற் படிக்க திருவருள் தருக. (எ-று)

பத்தி.

=====

நாடே னெவரையு நின்பாத மன்றி நயந்துசென்று
தேடே னெருவர் சிநேகத்தை நின்னாருள் சிந்தைசெய்யார்
விடே புகேனுனக் கன்பதில்லா ரை மெய்யாகவினிப்
பாடே னெனக் கினிப் பாடேன் கருகைப் பராபரனே

10

உரைநடை:- நான் உகையன்றி எவரையும் எச்சிறிய உதவிக்காகவும் நாடிச் செல்லமாட்டேன். நீயே நல்ல நண்பனுய் இருக்க வேறு எவரிடமும் விருப்புறப்பேசி சிநேகியேன். உண்ணன்பரலார் வாசல் மிதியேன். உங்கைப் பக்தி விசுவாசத்தோடு வணங்குபவரைவிட மற்ற

வவரையுமே போற்றித் துதி பாடமாட்டேன். இதற்காக உன்னருளால் இனி எந்தத் துயரமும் உன்னடியா ஞகிய என்கை அனுகாதே (எ-று)

துதிக்கேனுகை யன்றிவேறெறு தெய்வத்தை தோத்தரிக்கேன் மதிக்கேனுகைப் பணிசெய்யா ஸரச்சற்றும் வணங்கிற்கேன் கொதிக்கேனுபத் திரமென்ன வந்தாலும் குறுவிமனம் பதிக்கேனெவர் பெயரேனு மென்பாவிற் பராபரனே 11

உரைநடை;- சிவனுள்ள மெய்த்தேவன் நீயே. உன்கைவிட எனக்கு வேறு கடவுள்கள் இல்லை. ஆதலால் உன்கையே வணங்குவேன். உன்கை வணங்காதோரை எப்போதும் நான் மதித்துப் பணிந்து நிற்கமாட்டேன். அதனால் என்ன துன்பம் வரினும் மனம் வெம்பி ஆத்திரமுறமாட்டேன். மனங்கோணி என்னுடைய பாடல்களில் உன் நாமமல்லாது வேறு எவரினதும் நாமத்தை எடுத்து இயம்பமாட்டேன். (எ-று).

செல்லேன் றிருமகைக் கப்புறமோரடி தீயர்முன்போய் நில்லேன் பிசாசை நினையேன் கயவரை நெஞ்சகத்துஞ் சொல்லேன் றுரும்பு மதியேனினி யெனைத்தூஷணிக்கப் பல்லே னதிலொரு நா வேனவர்க்குப் பராபரனே 12

உரைநடை;- உன் ஆலயத்தை விட்டு ஒரடிதானும் அப்பால் எடுத்து வைத்துப் பிரியேன். கெட்டவரின் கூட்டத்திற் சேரேன். சாத்தானைப் பற்றி என்றுமே பெரிதாக என்னமாட்டேன். வஞ்சகரை என்னெஞ்சிலே கருதமாட்டேன். ஒரு சிறு தாரும்பளவுக்கும் அவர்களை மதிக்கமாட்டேன். என்கை இகழ்ந்து பேசவா அவர்களுக்குப் பல்லும் நாவும் உள்ளன. அவர்கள் அதைக்கொண்டு உன் திருவசனங்களைப் பேசலாமே. (எ-று)

துடங்கேன் றமிழை யுனக்கன்றி யார்க்குந் துணிந்துரையே னடங்கே னெருத்தர்க்கு மஞ்சேனுலக மெலாஞ் சினந்து முடங்கேன் முச்சத்துரு தீவினையாவு முறித்தெறிந்து மடங்கே னச்சர்ப்பத்துக் கென்றேயழித்த பராபரனே 13

உரைநடை;- என்னன்கை மொழி தமிழ் . அது எனக்கு நீ தந்த பெருங்கொடை. அந்தத் தமிழும் உலகிற் சிறந்தது. இனியது. தனிமையானது. அத்தகைய சிறப்புள்ள தமிழால் உகை வாழ்த்திப் பாடுவதல்லால் வேறு யாரையும் வாழ்த்திப் போற்றேன். என் வழி உன்வழியாக இருப்பதால் மனிதர் எவருக்கும் பணிந்து ஒடுங்கேன். நீர் என்னேடு எப்போதும் கூட்டிருந்து 'அஞ்சாதே திகையாதே' என்று திடந்தருவதால் எனக்குப் பயமே இல்லை. இந்த உலகமே எதிர்த்து வந்தாலும் உன் கரத்துள் என்கை ஒப்புக்கொடுத்துள்ளபடியால் திமைக்கு வளைந்து கொடுக்கேன். ஆணவும் கன்மம் மாயை எனும் ஆத்துமத்தின் எதிரி

களை வென்று உன் ஓளியில் வாழ்வதால் பாம்புருக்கொண்டு வஞ்சித்த அந்த இருட் பசாசின் வசமாகமாட்டேன். அதற்காகவே உன்னுயிரைச் சிலுவையிலே விட்டனே. தேவனே இதுவே என்னுறுதி. (எ-று)

ஊர்க்கே னுறவுகேட்கேன் வஞ்சகர்க்கே னுதவாவுவுத்த ரார்க்கேன் பயப்படுவே னுந்தன்பாதத் தருளிருந்தாற் சேர்க்கேன் சண்டாளத் திருட்டுப்பயல்களைச் சிட்டெனப் பார்க்கே னவர்முகநோக் கேளென்னுண்மைப் பராபரனே

14

உரைநடை;- உனது திருவடித் துணை இருந்தால் நான் ஊரவ ருக்கோ, என் இனசனத்தாருக்கோ கபடர்களுக்கோ எதற்குமே உதவாத வீணர் களுக்கோ ஏன் பயப்படவேண்டும். சண்டாளர்களையும் திருடர்களையும் என்னைப் பின்பற்றும் சிடர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன். அது மட்டல்ல அவர்களின் முகத்தைக்கூடத் திரும்பிப்பாரேன். (எ-று)

சத்துரு நாசம்.

*****

கடியுமுலகு முடலும் விரைந்து கறுவிநித
மிடியு மினலு மழையும் புயலு மெழுந்ததுபோன்
மடியும்படி வந்தெதிர் பொருத்தாலும் வணங்கியென்கீழ்ப்
படியும்படி செயநின் பாடலுண்டு பராபரனே

15

உரைநடை;- எனதேகம், அதைச்சுற்றி இருக்கிற இவ்வுலகம் என்பன திடீரென ஓயாத இடி, மின்னல், மழை, புயல் எலாம் ஒருங்கு திரண்டு எழுந்ததுபோல வந்து என்னைக் கொன்று அழிக்க எதிர்த்தாலும், உன்பாதங்களைப் பாடி வணங்கி அடங்கிப்போகச் செய்வேன். (எ-று)

வதைக்கப் பிசாககளக் கிணியம்பையென் மார்பிலிட்டு
சிவதக்கப் பிறருமினங் களுங்கூடித் திரண்டெடமுந்து
மதைக்கப் பிணிபலவா பத்தடர்ந்து மதத்தணையும்
பதைக்கப் பதைக்க வுதைக்கு நின்பாதம் பராபரனே

16

உரைநடை;- என்னை படாதபாடு படுத்தச் சாத்தான் அக்கினி அம்புகளை என் மார்பில் விட்டு ஏறிந்து சின்னைபின்னப் படுத்தினாலும் அஞ்ச மாட்டேன். என் இனத்தவர்களும் மற்றவர்களும் ஒன்றுக்கூடி தங்கள் செருக்கால் எனை வாட்டினாலும் அஞ்சேன். இவைகளால் வரும் எல்லாத் துயரங்களையும் அபாயங்களையும் உனது திருப்பாதங்கள் எட்டி உதைத்து நசுக்கிவிடும் என்ற பக்தி விசவாசம் எனக்கு உண்டு. (எ-று)

சுடர்கொண்ட வீரபுறங்கள் கொண்டவானந் துணைப்பதமும்
விடர்கொண்ட பேயைப்படர் கொண்டுவெட்டி மிதிக்குமென்றே
யிடர்கொண்ட வன்பரெலா நம்பினுரெளி யேனுமுந்தன்
படர்கொண் டியினைவந் தேவின்சித்தம் பராபரனே

17

உரைநடை:- ஒளியும் சிவனும் வழியுமாக இருக்கிற தேவனே, சாத்தானை வெட்டிச் சாய்க்கும் புது ஏற்பாடு, பழைய ஏற்பாடு எனும் இரு பக்கமும் கருக்குள்ள பட்டயங்களும் உனது திருப் பாதத்தின் பாது காவலும் இருந்தால், நச்சரவாகிய சாத்தானின் பிடரியை வெட்டிச் சாய்க்கலாமென்று பாவத்தின்வாய்ப் பட்டுமூலும் தின்னடியார் நம்பு கின்றார்கள். அந்த வழிகாட்டுதலிலே இந்தப் பாவியும் தொடர்ந்து உன் பாதக் கமலங்களை நாடி வந்துள்ளேன். உன் சித்தத்தை என்மீது காட்டியருள்க. (எ-று)

இகலுதிக்கும் பலபேய்பில் விழுனியத் தெப்பகையும்
விகலுதிக்கு நின்னடியார்க் குருது விரட்டிவிட்டே
புகலுதிக்குந் திருவாசகம் கொண்டு புரந்தரசாள்
பகலுதிக்கும் பொழுதே ஞானவேதப் பராபரனே

18

உரைநடை:- என்னைப் பகைக்கின்ற பிசாசுகளும் அவற்றின் பயனற்ற செயல்களும், உலகில் ஏற்படும் வேறு பகைகளும் திசைகெட்டுச் சிதைந்து போகச் செய்து எத்துயரும் உந்தன் அன்பர்களுக்கு வாராது காக்குங் கர்த்தனே, எனக்கு அடைக்கலமாக உன் மறை வார்த்தைகளை வருசித்து ஆண்டருள்க. சாத்தானின் மருள்மிக்க இருளைப் போக்கும் ஞான ஒளியே, எனக்கு நியை துணை. (எ-று)

இளைக்குந் துணைக்குமுன்பா தாரவிந்தமுன் டேழையெனை
களைக்கு மகைங்குமெட்டா நின் கரமுன்டென் னுற்றுமத்தின்
யளைக்கும் பிளைக்குமைங்கா யமுன்டேன்கவ கௌப்படுவேன்
பளைக்கும் பளைக்கு நடுவாயெழுந்த பராபரனே

19

உரைநடை:- சாத்தான் எனும் நச்சரவின் கபட்டால் விணைந்த பாவத்திற்கும் அதிலிருந்து இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கும் மத்தியஸ்தராக மனுசுதன் வடிவில் வந்த பெருமானே, பாவியாகிய என்னைச் சேர்த்து, என்னுடன்கூட இருந்து காப்பாற்ற உன் திருப்பாதங்கள் உள்ளன. சாத்தான் விடும் தீயவழி அம்புகள் எனிற் தையாது அளைத்துக் கார்ப்பதற்கு உன் திருக்கரங்கள் உள்ளன. அதுமட்டுமல்ல என் பாவங்களை அகற்றி உன் பிள்ளையாக அளைத்து ஆதரிக்க எனக்காக நீ பட்ட ஜிந்து காயத் தழும்புகள் உள்ளன. அப்படி இருக்கையில் எனக்கென்ன கவலை உள்ளதோ. (எ-று)

தேவசெயல்.

*****

வடக்கு முதற்றிசை யெட்டுமெப்பாற் பரமண்டலத்துங்
கிடக்கு மகண்டவெளியுட் கணக்கைக் கிழித்தெறிந்து
நடக்குங் கிரகங்கண் மீன்கட் கயனத்தை நாட்டிலிட்டுப்
படக்குண் டலியு நடுக் கவடக்கும் பராபரனே

20

உரைநடை:- தேவனே நீயோ, பரமண்டலத்திலும், வடக்கு முதலான் எட்டுத் திசைகளிலும், அதற்கப்பாற் பரந்துள்ள அண்ட வெளியிலும் உள்ள எண்ணற்ற படைப்புகளை மானிட குலத்திற்கு வெளிப்படுத்தி, நவக்கிரகங்கள், எண்ணற்ற நட்சேத்திரங்கள் என்பவற்றை நிலை நிறுத்தி, சுத்தமாயையின் காரணங்கள் சாத்தான் நடுங்கியோடி ஒதுங்க அடக்குபவன். (எ-று)

சினுமலை யினுஞ் சியோன் மலையைத் திரப்படுத்தி
வானுடர் பூதலர் பாதலர் மற்றும் வணங்கிநிற்கக்
கானுவி னேருசலேழுமக் கெதிர்நகர்க் கட்டியங்கே
பானுர் கலையணங்கை மணஞ்செய்யும் பராபரனே

21

உரைநடை:- சினு மலையிலே தரிசனந் தந்து பத்துக் கட்டகோகளை அருளியவன். கானு தேசத்திலே உள்ள ஏருசலேம் தேவாலயத்திற்கு எதிராக மண்ணவரும் விண்ணனவரும் மற்றும் பாதாள உலகில் வசிப் பவர்களும் வந்து வணங்க, சியோன் மலையை புனிதமான உன்னத வாசத் தலமாக்கியவன். அங்கு சியோன் குமாரி யெனும் புனித குமாரியை வரிந்துகொண்டவன். (எ-று)

ஆக்கிவைப் பானுமழித்து வைப்பானு மெனுபத்தெலா
நீக்கிவைப் பானுநிலைத்து வைப்பானு நினைத்தபடி
தாக்கிவைப் பானும்வையானுந் தருங்கடவிற்
பாக்கவைப் பானும்வையா னுமொன்றுன பராபரனே

22

உரைநடை:- உலகத்தைப் படைத்து அழிப்பவன். எனக்கு வரும் அபாயங்களை நீக்குபவன். எனை நிலைக்கச் செய்து உன் சித்தப்படி ஆட்டுவிப்பவனும் நீ. என்னை சாத்தாளின் கிரியைகளில் இருந்து தற்காத்துப் பேணுபவன். எந்தன் பாவங்களை மன்னிப்பவன். உனை மீறும்போது நரகத்துக்கு ஏதுவாக்குபவனும் நீயே. (எ-று)

விக்கிரகம்.

*****

கண்டதிசை யெட்டுங் கானு வெளியுங் கடந்துபர
மண்டலம் யாவையுந் தாண்டியப் பானிற்கும் வல்லவனெம்
மண்டர் பிரானுமக் கொப்பெனச் செய்ய மகந்தையுருப்
பண்டறி வற்ற பறையர் தொழிலென் பராபரனே

23

உரைநடை; - என் பரம தந்தை கண்ணுற் காணக்கூடிய என்ன
திசைகளையையும் கண்காண முடியாத பரவெளியையும் கடந்து
உன்னதமான பரமண்டலத்திலும் உயர்ந்து நிற்கும் மகா சக்தியாக
விருக்கிறார். அவருக்கு ஒப்பாகத் தானென்ற அகங்காரங்கொண்டு அறி
வினர் உருவாக்கும் விக்கிரகங்களைப் பார்க்கும் போது அவை ஈனர்கள்
செய்யும் ஈனத் தொழிலென்றுதான் சொல்வேன். (எ-று)

இரட்சிப்பு.

*****

ஆதமடைந்த பவத்தார் கணியருந் தாதவருஞ்
சேதமடைந்த னரப்படி நின்னுட் சேயனுமே
நீதமடைந் த தினைதீக் கேடனு நேர்பெறவே
பாதமடைந்த னுரெனைத் தள்வர் பராபரனே.

24

உரைநடை; - பரம தகப்பனே, முற்பிதா ஆதாம் செய் பாவத்தால்
விலக்கப்பட்ட கனியைச் சாப்பிடாதவர்களும் பாவச் சேற்றில் வீழ்ந்தனர்.
அதுபோல உன் பிள்ளையாகிய நானும் கெட்ட மகனுனேன். தேவ
கட்டளைகளை மதியாத நான் உன் இரட்சிப்பால் நல்லவனுக உன்
திருப்பாதங்களை அபயமாகக் கொண்டேன். ஆதலால் என்னை எவர்
அப்பாற்போ என்று உன்னிலிருந்து பிரிக்கவல்லார். (எ-று)

வழியு நற்சத்திய வண்மையுஞ் சீவனும் வானவன்றன்
மொழியு மனுதிக் கணுதியு முற்று முதன்மையது
முழியு முகையன்றி வேற்துண்டோ வெனக்கோசரமே
பழியும் படவந்த மேலான வேதப் பராபரனே

25

உரைநடை; என் பாவங்களுக்காக உன்னேயே தியாகஞ் செய்து பல துயர்களையும் நிந்தைகளையும் அனுபவித்து எனை மீட்க வந்த இரட்சகா, எந்தனுக்கு சத்தியத்தின் வழியாக, உண்மையின் மறைப்பொருளாக, என் சீவனுக, தேவனின் வார்த்தையாக, ஆதி அந்தமுமாக, முழுமுதற் கடவுளாக இருக்கின்றும். இத்தகைய உன்னை அல்லாது வேறொர்தான் எனைக் கடைத்தேற்றுவார். (எ-று)

நாவலர் கொஞ்சந் திருவாசகப்படி நானிலத்திற்
கோவலர் கொஞ்சங் குடிவிடை பச்சைக் குழவியைப்போ
லாவலர் கொஞ்சஞ் சுரர்சேனை போற்றவந் தாண்டருஞும்
பாவலர் கொஞ்சந் தமிழ்பாட்டுக் கேற்ற பராபரனே 26

உரைநடை; தேவனின் ஏவுதல்களே தமது நாவின் வார்த்தைகளாகக் கொண்ட பல தீர்க்கர்கள் முன்மொழிந்தபடி, ஆயர்களுடைய மந்தைத் தொழுவத்திலே தேவ பாலனுக வந்தவதுரித்தனே. உன் பிறப்பையிட்டு தேவதூதர்கள் வாழ்த்திப் பாடினர். உலகிலே வேறு எந்தவொரு மொழிக் குடும்பத்தையும் சேராது தனித்து இயங்கும் இனிய தமிழ்மொழியால் பாவலர்கள் பாடும் சிறப்புடையவனே, அடியேனைக் காத்துஞ்ஞம். (எ-று)

பேதகமோ சற்றுமில்லா துண்மைந்தன் பிறந்துலகிற்
போதகமோ சொலியற் புதஞ்செய்து பொறுமையுடன்
மாதகமோ பழியோ வவடிறின்ற மரக்களியின்
பாதகமோ மடிந்தான் குருசேறிப் பராபரனே 27

உரைநடை; பராபரனே, எவ்வித பாவங்களும் செய்யாத உன் சுதன் உலகிலே மானிடனுக வந்தார். உந்தன் திருவார்த்தைகளை உலக மக்களுக்கு உபதேசித்தார். உன் அருளோப் பிரத்தியட்சப் படுத்துவதற்காக பல அற்புதக் காரியங்களைச் செய்தார். அதற்காக மக்கள் செய்த பல துயர்களையும் பழிகளையுன் சுமந்தார். சற்றில் சிலுவையில் ஆவியை விட்டார். இதற்கெல்லாம் காரணந்தான் யாதோ. ஏவாள் உண்ட களியினால் வந்த பாவத்தின் விளொவால் ஏற்பட்டதோ. (எ-று)

அடிகொண்ட மேனியுங் கட்டுண்ட செங்கையு மங்கமெலாங்
குடிகொண்ட காயமுஞ் சோரிப்பிர வாகமுங் கோலமுள்ளின்
முடிகொண்ட சென்னியுகாலாணியுங் கொண்டு முற்றுமிந்தப்
படிகொண்ட பாவமெலாங் கொண்டு தீர்த்த பராபரனே 28

உரைநடை; மனுக குலத்தின் முற்பிதா செய்த பாவவினையைத் தீர்த்துத் தொலைக்க நீ பட்ட பாடுகள்தான் எத்தனையெத்தனை. அந்தக் காட்சியை நான் எண்ணிப்பார்க்கும்போது, போர்ச் சேவகர்கள் அடித்து நொய்த்த உன் திருமேனி, பிணைத்து இருக்கிக் கட்டிய அருட்கரங்கள், ஈட்டியாற்

குத்திக் கிழித்த காயமுள்ள அவயவங்கள், பொங்கி வழியும் இரத்தந் தோய்ந்த உடலம், முள்முடி தரிப்பித்ததால் நொந்த சிரசு, ஒன்று சேர்த்து இருந்பாணிகளால் சிலுவையில் அடித்த உனது பாதக் கமலங்கள் என்பவைதானே கண் முன் வருகின்றன. (எ-று)

கடிபட்ட காவின்முக் காற்படி பட்டநின் காற்படியிற்
பிடிபட்ட பத்த ரரைக்காப் படிக்குப் பெரும்படியாய்த்
தடிபட்ட முண்முடி பட்டிருப்பாணி தனுற்றருவில்
படிபட்ட கைப்படி பட்டே னாருள்செய் பராபரனே

29

உரைநடை; கெத்சமெனே தோட்டத்தில், முழங்காற்படியிட்டுச் செபித்த உன் பாத அடிகளைப்பற்றி வீழ்ந்து வணங்கும் நின்னடியாரைக் காப்பதற்காக அடிப்பட்டாய். முண்முடி சூட்டப்பட்டாய். கரங்களிலும் கால்களிலும் ஆணி அடிக்கப்பட்டாய். சிலுவையில் அறையப்பட்டாய். அத்தகைய உனது கரங்களைப் பற்றினேன். என் பாவக்கறைகளைப் போற்றி மீட்பை அருளுக. (எ-று)

உத்தம மனஸ்தாபம்.

தீங்குபெறத் திரிந்தே காலம் வீணீற் செலவுசெய்தே
நூங்குபெற மறைப்புஸ்தக மொன்றெனு நோக்கியன்னுட்
சோங்குபெறச் சென்ற சிடர்களித்த துணைப்பதத்தை
பாங்குபெறப் பெற்றிலா தலைந்தேனென் பராபரனே

30

உரைநடை; வாழ்நாளொல்லாம் கெடுமதியே செய்து திரிந்தேன். உணைங்குன்றது காலத்தை வீணைக்கினேன். நீ அருளிய மெய்வார்த்தைப் பெட்டகமாகிய திருமறை நூலை கண்ணென்றுத்துப் பார்த்திலேன். ஒருபோது மரக்கலத்தில் இருந்த உமது சிடர்களுக்கு உதவக் கடவில் நடந்துசென்ற உன் திருப்பாதங்களை உய்யும்படி பற்றிகொண்டேன் அல்லேன். இவ்வாறு உலகிலே கெட்டளைந்த எண் ஏற்றுத்து ஆனும் தேவனே (எ-று)

சிறக்குந்திற மொன்றறிந்தே யில்வாழ்க்கையின் செல்வமெல்லாந்
துறக்குந் திருவடியார் தொண்டனுகத் தொழும்புசெய்யா
திறக்குஞ் சடலத்தைக் கொண்டேசுமந் திருந்தென்பலனும்
பறக்குமிரு கேளுபின் வாகனத்துப் பராபரனே

31

உரைநடை; நிட்சயமாக இறந்து அழிந்துபோகும் இந்த உடலே பெரிதென எண்ணி இதன் நலனுக்கும் சுகத்திற்கும் இன்பத்திற்குமாக வாழ்ந்திருந்தேன். ஆனால் இவற்றையெலாம் கைவிட்டு வெறுத்து உன் திருவருளே பெரிதென்று வாழ்ந்த உன் பணி செய்யும் அடியார்களை ஒருபோதாவது ஏற்றுப் பேணினேனல்லேன். அவர்களுக்கு உதவி ஒத்தாசை செய்திலேன். இப்படிப் பட்ட உடலீச் சுமந்து நடமாடுவதால் ஒருவித பயலுமே இல்லை. கேருபீன்களிற் பவனிவரும் பரம தகப்பனே இத்தகைய மாபாவியை ஏற்றற்றானும். (எ-று)

நண்ணூக் குறையு நலியாக் குறையு நின்னற்கருகீண
யுண்ணூக் குறையு முருகாக்குறையு மொருதெய்வமென்
றெண்ணூக் குறையு மெழுதாக் குறையு மிசைந்துதலம்
பண்ணூக்கு குறையு மீனத்தும் பொறுமென் பராபரனே

32

உரைநடை; நான் செய்த குற்றங்கள் கணக்கில். உன் ஆலயத்தை நாடி வந்திலேன். பாவங்களையிட்டு மனத்தாபப்பட்டிலேன். திருவிருந்துப் பந்தியிற் பங்குகொண்டிலேன். என் பாவங்களை மன்னிக்கும்படி இரங்கி அழுதிலேன். நியே முழுமுதல் ஏகனென எண்ணிலேன். உளை நினைத்து செபழும் விரதமுஞ் செய்திலேன். இவைகள் அவற்றுட் சில. ஆதலால் உன் பிள்ளையாகிய என்னை மன்னித்து ஆட்கொள்வாயாக. (எ-று)

வகுத்தநின் வேதப்படி நடவாமன் மருஞலக
மிகுந்த பவத்தைச் சமைத்த விளையற மெய்க்குரிசி
லுகுத்த விரத்தப் பெருக்கிற றிவலீஸெயான் றுள்ளமதிற்
பகுத்ததெனக் கண்புசெய் வாய்நீ கிருபைப் பராபரனே

33

உரைநடை; தேவாதி தேவனே, உந்தன் பத்துக் கட்டளைகளையும் வழி காட்டுதலீயம் கைக்கொள்ளாது சாத்தானின் வழிகாட்டுதலிலே வீழ்ந்து ஆதாம் விளைவித்த பாவத்தைத் தீர்த்து மனுக் குலத்தை இரட்சிக்கச் சிலு வையிற் பாடுபட்டு இரத்தஞ் சிந்தினும். அப்படிச் சிந்திய தியாக இரத்தத்தின் ஒரு சிறு துளியாவது உள்ளத்திலே செறிந்து பாவங்களை உரைத்தக்க உள்ளச் சிதைவை ஏற்படுத்தவும், அதற்காக மனத்தாபப்-பட்டு மனந்திருப்பவும் என் கடின இருதயத்தை ஏவுக. (எ-று)

அகைத்துக் கொடுந்துயர் செய்தா கடியங் களாய்ந்தத்தி
நலைக்குக் குருசிலறைந் தோர்க்கும் வேண்டி நலம்புரிந்தாய்
புகைத்துப் பவத்திற் கிடக்கு மெனக்கும் பொறுப்பதலாற்
பகைத்துத் துரத்தி விடாதே கிருபைப் பராபரனே

34

உரைநடை; உடலில் ஊனங்குசெய்து கொடுமையாகத் துன்புறுத்தியும், இழிந்து தாழ்த்தியும், பரிகாசம் செய்து பழித்தும் தனைச் சிலுவையில்

அனைந்து பாடுபடுத்தியவர்களுக்காகப் பிதாவே, இவர்கள் செய்வது என்னவென்று தெரியாமற் செய்கிறார்கள். இவர்களை மன்னியும் என பரம தந்தையிடம் வேண்டிய இயேசு பரனே, பவக்குழியில் புழுங்கிக் கிடக்கும் என்னையும் மன்னித்திடும். அதைவிடுத்து என்கை வெறுத்து அப்பாலே போ என்று தூரத்திலிடாது, உனது அன்புக் கரங்களுள் என்கை அரவணைத்துக் கொள்க. (எ-று)

துங்கம் படர்ந்திலங்கும் பரமெங்குந் துலங்கனந்த
சங்கம் படர்ந்திலங்குஞ் சரணங் சரணந்தமியேன்
கங்கம் படர்ந்து பறந்தலீயுங் கதை கண்டிரங்கி
பங்கம் படர்ந்து மடங்குந் திடஞ்செய் பராபரனே

35

உரைநடை; (துங்கம்- தூய்மை, சங்கம் - திருச்சபை, கங்கம் - தீப்பொறி, பங்கம் - பழுது) இறைவனே, நான் இவ்வலகில் யாருமற்ற அநாதை. எங்கும் பரிசுத்தம் பரந்து ஒளிவிடும் பரமண்டலத்திலும் தேவனின் எண்ணற்ற திருச்சபைகளிலும் இலங்குகிற நின் திரு வடிகளின் அடைக்கலமே எனது குகலிடம். பாவத் தீப்பொறிகளால் கண்ணறு அங்குமிங்கும் அபயந் தேடி அலைந்துலீயும் என் பாடுகளைக் கண்கொண்டு இரங்கும். என்குற்றங்கள் யாவும் இல்லாதொழியும் படிக்கு உன்னைப்பற்றும் மன உறுதியைத் தந்தருளும். (எ-று)

விஞ்சையர் சங்கமகிழ்ந் துவிளம்பும் விதங்களாகத்
தஞ்சக ஸங்கங்களும் படநின்ற வரும்பொருளே
தஞ்சமு டங்களாடங் கலுங்கண்டிலன் றற்சமையயம்
பஞ்சைபங் கச்சங்கடங் கெடச்செயும் பராபரனே

36

உரைநடை; தேவதூதர் சேனை ஆனந்தமுற்று பாடி வாழ்த்தும் பரா பரனே, உன் திருமேனியிலே ஜந்து காயவடுக்களும் ஏற்பட சிலுவை யேறிய கிடைத்தற்கிய செல்வமே, அங்கிங்கு ஓடியும் இவ்வலகிலே உன்னை விட வேறு குகலிடம் எதுவும் தேடிக் கண்டிலேன். இப்போது எழியவனுகிய என் பவநோய்கள் மிகவும் வருத்துகின்றன. அந்தத் துயரை இலாதொழித்து இரட்சித்து ஆண்டருளும். (எ-று)

துடித்துக் கெடுத்த விடத்துக் கணத்தைத் தொலைத்தத்தைத்
பிடித்துத் திடத்த விடுத்த விரத்தப் பெருக்கில்வந்து
குடித்துத் தொடுத்து நடித்துக் களித்துக் குதித்துயரப்
படித்துக் கொடுத்து நடந்தாய் கிருபைப் பராபரனே

37

உரைநடை; உன்னத்தில் இருக்கிற பிதாவே, கபடத்துடன் வஞ்சித்து, முதல் மளித்தை பாவத்திற்குள் தள்ளிய பாசாசின் கொடிய விசத்தை உந்தன் பாவமற்ற உடலில் இருந்து பெருகிய சிலுவைப்பாட்டு

இரத்தத்தினால் இல்லாதொழித்தனை. அந்த இரத்தத்தை திருவிருந்தாகப் பருதி, நான் பெறும் உமது சகாயத்தால் ஆனந்தமுற்று, ஆடிப்பாடி அகமகிழ எனக்கு வேண்டிய திருமறை வழிகளைக் காட்டி அதன்வழி செலுத்துக (எ-று)

தட்டுப்பட்டு முட்டிட டெட்டிப் பிடிக்கத் துடித்தகனக் கட்டுப்பட்டுச் சிக்கிமக்கிப் புத்திக்குக் கலக்கமுற்றுத் தட்டுப்பட்டுப் பொட்டுச் சிட்டுக் கொப்பிட்டுச் சதிப்பவத்திற் பட்டுப்பட்டுக் கிட்டுக் கெட்டேன் கிருபைப் பராபரனே

38

உரைநடை; தயாபரனே, உலகில் பொருளாசைகொண்டேன். அதற்காகக் குறுக்கு வழிகளிற் சென்றேன். அதிகம் அதிகமாகப் பொன்னையும் மன்னையும் தேடிக்கொளத் துடியாகத் துடித்தேன். உலக மதிப்பு என்னும் புகழுக்காக சாத்தானின் காரியங்களுள் கட்டுண்டேன். பாவத்திற் சிக்குண்டு உடலீல் உழுக்கச் செய்தேன். மதியினனுணேன். இருள்வழியில் தடுமாறினேன். மாதவரை அழிய சிட்டுக்களாக நினைத்து காடிக் களித்து காம கக்த்தில் உழன்று உனக்கெதிராகச் சதி செய்தேன். என் ஆத்மாவை பட்டுப்போகச் செய்தேன். சாத்தானை அண்டிக் கெட்ட மகனுணேன். இவற்றை உமக்கு முன்னால் அறிக்கையிடுகிறேன். என்னை ஆட்கொண்டருளும். (எ-று)

வென்றியொன் ருஞ்செஞ்சரன் டொழுவென்ற றமேவிரும்பா னன்றிகுன் ருங்கன வஞ்ச நெஞ்சன் கவடன்றிறமே
பொன்றிநின் ருன்றன் தன்றியன் றன்றும் புலம்பியதுற்
பன்றியென் றன்பிழை யென்றும் பொறுமென் பராபரனே

39

உரைநடை; சாத்தானை வெற்றிகொண்ட உனது சிரிய அடைக்கலத் திருப்பாதங்களை தொழுவதே ஏற்ற காரியம் என்று ஒரு நாளும் விருப்புற்றிலேன். அதைவிடுத்து மற்றவர் வெறுக்கத்தக்க கொடிய வஞ்சகமும் கபடும் நிரம்பிய குணங்களையே என் மனதிற்கொண்டு வாழ்ந்தேன். உனை ஒரு தஞ்சமென்று எண்ணி நடவாத கெட்ட பன்றியாகினேன். எனினும் பாவிகளுக்குப் புகலிடம் நியே என்று தெளிந்து உம் பாதவண்டை வந்துள்ளேன். என்னைப் பொறுத்தருளும் தேவனே (-எறு)

தீங்காங் குணுங்கிரு ஸீங்கா துழன்று தினந்தினமும்
வாங்கா தருந்துயர் தாங்கா திரங்கி மனந்தளர்ந்தே
ஞங்கார மாங்கடற் சோங்கலடு தாங்கி யலையதட்டும்
பாங்கா யெனக்கரு ளோங்காய் கிருபைப் பராபரனே

40

உரைநடை; என் தேவனே, தீய செயல்களே என் வாழ்க்கையை உண்டு ஏப்பமிட்டுவிட்டன. அதனால் தினமும் பாவ இருள் அகலாது உழன்று அகற்றமுடியாத துயருற்றேன். அவற்றை மேலும் தாங்க முடியாது என் பாவங்களுக்காக மனத்தாபப்பட்டு மனந் தளர்ந்தேன். ஒருபோது புயலாற் கடல் பொங்கிச் சினந்தபோது படகில் இருந்தவர்கள் அச்சுற, அதை அத்தி அமைதியுறச் செய்ததுபோல எனது பாவத்தை அகன்றேடுச் செய்யச் சாத்தானே அத்தி அருள் புரிக. (எ-று).

சாத்திர மாறு மறைநான்குங் கெட்டுமெய்ச் சத்தியமே
குத்தர மாகத் துலங்கவைத் தாயுனே தோத்தரிப்பே
னேத்திரங் கொண்டுநற் சீமோனே நோக்கிய நேரனையும்
பாத்திர மாக்கிக் கொள்கொயா கிருபைப் பராபரனே 41

உரைநடை; பரமசுதனே, ஆதி காலமிருந்து மக்களாலே கைக்கொள் எப்பட்ட ஆறு சாத்திரங்கள் நான்கு வேதங்களையும், அவற்றின் பொருள் களையும் அப்பொருள்கள் நாடும் இறைவனையும் பற்றிய விருத்தாந்தங் களையும், அவற்றில் மதத்தால் தம்மை வளர்த்துக்கொள்ளும் மாந்தர் புகுத்திய தில்லுமுல்லுகளையும் சுத்திகரித்துப் பத்துக்கட்டளைகளை இரண்டு கட்டளைகளுக்குள் அடக்கி வகுத்து, திருமறை என்பது இறைவனின் நேற்றும் இன்றும் என்றுமே மாறுத மெய்வார்த்தை என்பதை தாரக மந்திரமாக்கித் தந்த வள்ளலே, உந்தனை மூன்று தடவை மறுதலித்தாலும் பேதாருவின்மேல் அருட்கண்கொண்ட ஜூயாலே, பாவியாகிய என்னயும் உன் பாத்திரங்குகு. (எ-று)

ஆத்துமக் கவலே.

இரும்பு முருக்கும் படிசெயலா மெனமன தையுன்பாற் றிரும்பும் படி செயும்வா றறியேனென் செய்குவன்யான் கரும்பும் அழுதமும் தேறலும் பாகுங்கற் கண்டுமெனப் பரும்புன லோடியப் பரப்பும் வசனப் பராபரனே 42

உரைநடை; கரும்பின் சுவையிலும் இனியது, அழுதிலும்பார்க்க ஆயுளோத் தருவது, தேனிலும் மதுரமானது, பாகிலும் கற்கண்டிலும் தித்திப்பானது இவையெலாம் கலந்து பேராறுகப் பெருக்கெடுத்து பாவிகளின் மனதிற் பாய்வது உன் சத்திய வசனங்கள். அவைகளைச் செவிமடுத்தால் இரும்பும் தனது வன்மை இழந்து உருகி நீராகிவிடும். ஆனால் எனது கண்ணஞ்சமோ மனத்தாபப்பட்டு உன்னை நாட-

மறுக்கின்றது. அதை உன்பால் திருப்பும் வழியெதுவென்று அறியாது தடுமாறுகிறேன். எந்தனின் திருக்கு நெஞ்சை உன்பாற் செலுத்தத் திருவருள் தருக. (எ-று)

வாட்டும் படியுட வாழ்க்கையிற் பட்டமன தையுன்பா
ஞட்டும் படிக்கரு ளாயிச ரேல ரண்டகத்தை
தீட்டும் படிமுன் மோசேயைக் கொண்டு திடனுறவோர்
பாட்டும் படித்துக் கொடுத்தாண்ட வேதப் பராபரனே

43

உரைநடை; இசுரவேற் சனங்களை எகிப்திலிருந்து மீட்டெடுத்துப் பாலுந் தேனும் ஒடும் கானுன் தேசத்தைக் காட்டி; அவர்கள் உன் வழி தவறுதிருக்க பத்துக் கட்டளைகளையும் மோசே மூலம் அருளி, அவர்களை ஆண்டருளிய தேவனே, இந்தப் பூலோக வாழ்வில் நான் பட்ட பலவித மான இனனல்களால் நொந்துபோன என் இதயத்தை உன்பால் நிலை நிறுத்தற்கு வேண்டிய திராணியைத் தந்தருள்க. (எ-று)

மைந்தனைக் கட்டி யறுக்க வலோமல வாழ்வனைத்துஞ்
சிந்திவினைப் பட்டு றுதிகொள் வோமலீச் சிவனையுந்
தந்தனற் புக்கி பெரியவ லோமலச் சார்ந்தடியோம்
பந்தனைப் பட்டுனாக் காண்வ தென்று பராபரனே

44

உரைநடை; (ஆதி.22; 9-12. யோடி.1; 20-22. 2; 7-10 தானி 4; 24-23 ஆகிய திருமறை வார்த்தைகளை வாசித்து மறைக் கருத துணரவும்)

மண்ணுசை யற்று மனையாசை யற்றுமயக் கழுமற்றுப்
பெண்ணுசை மாங்கிஷ வாசைபொன் னுசையின் பேச்கமற்றுக்
கண்ணுசை யுங்கருத் தாசையும் பாசமுங் காதலர்கள்
பண்ணுசை யுமற்றிருப் பதென் ருகும் பராபரனே

45

உரைநடை; உலக நாயகனே, பாவத்திலே உருவாகிய எனக்கு மன்னுசை, விட்டாசை, மாதராசை, பொன்பொருளாசை, இவற் றைப்பற்றியே சிந்திப்பதால் ஏற்படும் பல ஆசைகள்; காணக்கூடி யவற்றைக் கண்ணுற் பார்ப்பதாலும், காணமுடியாதவற்றை மனத் திரையில் காண்பதாலும் ஏற்படும் விருப்புகள், உற்றுர் பெற்றுர் மனைவி மக்கள் என்ற பந்தத்தால் உண்டாகும் நேசங்கள், காதலியுடன் கலந் திருக்கும் இனிமையான நேரத்தைப்பற்றிய விருப்பு ஆதியன் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இந்த உலகத்தில் பினைத்து வைத்துவிடுகின்றன. இதனால் உன்னை நினைக்கும் அவசியத்தை மறந்துவிடுகிறேன். ஆகவே இவற்றை யெலாம் துச்சமாக மறந்து என்றும் உன்னையே நினைத்துச் சுகிப்பதைப் போது என்று எனக்கருள்க (எ-று)

காதகமற்றுப் பகையற்று நெஞ்சிற் கபடற்று
பேதகமற்றுப் பெருங்கோப மற்றுப் பெருமையற்றுத்
தோதக மற்றுப் பலதுற் குணமற்றுச் சூழ்ந்தகன்மய்
பாதகமற்றென் ரூருப்படு வேணேன் பராபரனே

46

உரைநடை; அதுமட்டல்ல தேவனே, என்னிடத்திலே குடிகொண்
திருக்கின்ற கொலீ, வன்மம், வஞ்சக நெஞ்சம், சாத்தானுடன் உறவாடும்
வேறுபட்ட கடினமான மனம், வெகுளி, மேம்பாடு, மாய்மாலம் முதலிய
அருவருக்கத்தக்க கெட்ட தன்மைகள் இல்லாது நீங்கி என் முன்தாதை
செய்த பாவத்தின் சம்பளமான மரணத்தைத் தவிர்த்து எப்போது நான்
உய்வேன் (எ-று)

உடற் கவலீ.

=====

போர்க்கு மஞ்சாதுற் கொடுங்கோலி யாற்றனைப் போக்கியுயி
ரிர்க்கு மஞ்சார்வள் வளன்மேன் மகன்றனை யேவினையா
னூர்க்கு மஞ்சா திருந்தாலுங் கடன்றனக் கஞ்சவைத்துப்
பார்க்கு மஞ்சா ரிருகண்ணை கருணைப் பராபரனே

47

உரைநடை; எவர் வந்து எதிர்த்துப் பொருதினாலும் அதற் கெல்லாம்
பயப்படாத மனத்திட்பழுள்ள கோலியாத்தனை நேரில் எதிர்த்துப் பொருதி
அவனுவி போக்கி வெற்றிகொண்டவன் சங்கதக்காரனுகிய தாவிதரசன்.
அவரின் கோத்திரத்திலே அவதரித்த கிறித்து பெருமானை எவருக்கும்
எதற்கும் பயப்படாத திறுக்கு நெஞ்சனுகிய நான் புறக்கணித்தே
வந்துள்ளேன். ஆயினும் அவர் எனை மீட்க எனக்காகச் சிலுவையிலே
சிந்திய இரத்தக் கடனுக்காக பயப்பட்டுக் கட்டுப்பட்டுவிட்டேன்.
ஆதலால் ஆண்டவரே இந்துப் பாவியை உமது கடைக்கண்ணாற்
பார்த்துக் கடாட்சித்தருள்க. (எ-று)

குளியாக் கணனரகத் திடைவீழ்ந்து கொடுந்துயரா
லழியாக் கதிதருவா யெனநின்னை வந்தண்டினதற்
கொழியாக் கவலீவைவத் தாயினியேனு மூலகமெனைப்
பழியாக் கருத்தைக் கொடுத்துக் கணஞ்செய் பராபரனே

48

உரைநடை; ஆண்டவரே, நான் புரிந்த பாவங்களின் ஊதியமாக பாவ
அக்கினி எரியும் நூகக் குழியில் வீழ்ந்து நொந்தழிந்து போகாதிருக்கும்
வரத்தைத் தருகவென்று உன்னிடத்திலே தஞ்சந் தேடி வந்துள்ளேன்.
ஆயினும் நீயோ எனக்கு எப்போதுமே மனச் சஞ்சலத்தைத்தான்
தருகிறுய். இந்த நிலை நிடித்தால் ஏழியேன் எப்படித் தாங்குவேன். மேலும்

உலகத்தார் எனைப் பார்த்து என்னிரி நகையாது வாழுத் தக்க என்னைங்களை என் சிற்றைக்குத் தந்து என்னையும் ஒரு பொருட்டாகக் கணித்து உன் மந்தையிற் சேர்த்து அன்பு காட்டுக. (எ-று)

வருந்துங் கவலையினு லார்சொலினு மனதுபடா
தருந்துக வேதப்படி செபஞ்செய்ய வசதிகொள்வேன்
பொருந்துங் கழலடியார்க் கெதிராடும் புலையருடன்
பருந்துங் கழுகும்விருந் துண்கவைத்த பராபரனே

49

உரைநடை; பராபரனே, உன்னடியாருடன் விதண்டாவாதம் செய்து எதிர்பேசும் சாத்தானின் கையாட்களின் உடல்களை பருந்தும் கழுகும் விருந்தாக உண்ண வைத்தவனே, என்கோ வருத்தும் வாதைகளுக்கு அநேகர் பலபலவித நிவாரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். ஆயினும் நான் அவற்றை ஒருபோதும் செவி கொடேன். நீர் அருளிய சத்திய மறையே எவக்குத் துணை. அதைத் தினமும் வாசித்து உடை வணங்குதலே தக்க மருந்தெனத் திடங்கொண்டுள்ளேன். அதற்கேற்பவே என் வாழ்நாளை வருத்துக்கொள்வேன். (எ-று)

கடிவைத்த தீவினையோ வென்மோ துற்கலையினு
விடிவைத்த நெஞ்சகம் போலே திடுக்கிட டிரங்குவேனே
முடிவைத்த மன்னர் தொழுந்தேவ முதற்கொழுந்தே
படிவைத்த துண்மையெலாந் தீர்த்தநன்மைப் பராபரனே

50

உரைநடை; உலகின் மன்னர்களும் விண்ணின் தாதர்களும் வாழ்த்தி வணங்கும் ஆதித் தேவனே, தேவ குமாரனே, தன்னைத் தானே பாவிகளை மீட்பதற்காகச் சிலுவையிலே ஒப்புக்கொடுத்துப் பலியாகி பாவத்தை அழித்த பராபரனே, என் துயரத்தைக் கேட்டருள்க. நான் கெட்ட பாவங்களின் விளைவால், அதனைப் பற்றிய அச்சத்தால், இடிமுழுக்கம் கேட்ட நெஞ்சத்தவானுகிக் கலங்குகிறேன். என் பாவங்களுக்காக மனத் தாபபட்டு அலறுகிறேன். என்கோ ஆட்கொண்டருள்க. (எ-று)

துன்பம்.

*****

செலவொரு துன்பம் செலவுக் கில்லாமையும் சீவனத்து நிலையதும் வாழ்வு நிலையாமையுந் துன்ப நித்தநித்த மலைவதும் வாழ்வு மற்பறைப்போய் பாடியுள்ள வருமையும்போய்ப் பலகவலைப் பட்டிருப்பதுந் துன்பம் பராபரனே

51

உரைநடை; தேவாதி தேவனே, உலகத்திலே நான்படும் துயரங்கள் அளவில். அன்றூட வாழ்விற்கு வேண்டிய செலவுகள், அதைச் சரிக்கட்ட

போதிய வருமானமின்மை, அப்படித்தான் வாழினும் வாழக்கை நிலையற்றது எனும் உண்மையை அறியும் போது ஏற்படும் துயரம் ஆதிய அளவற்றன. இவற்றிற்காக நான் அல்லும் பகலும் அங்குமிங்கும் ஒழிடி அலைந்து திலிவதும் ஒரு துயரம். அதற்காக தம்மைப் போற்றுவோரின் வாழ்த்துதலிலே மயங்கும் பதர்களைப் போய் இவற்றிற்காக வணங்கி வாழ்த்துவதோ மிகவும் துயரம். இவ்வாறு பலவித கவலீகள் கொண்டு இங்கு வாழ்வது துயரத்திலும் துயரம். ஆதலால் அடியேசை ஆட்கொண்டு ஆண்டருள்க. (எ-று)

தரித்திரந் துன்பம் பசியொரு துன்பம் தரணந்தப்பி
வரத்தற்ற போது விருந்தாடியு மகையா ஞந்துன்பம்
சிரித்துக் கழுத்தறுப்போர் துன்ப மிப்படிச் சேணவிதப்
பருத்தி படாத துன்பமெல்லாம் பட்டேனென் பராபரனே

52

உரைநடை; வருமை, பசி, ஆதியனவுத் துயரந் தருவனவே. வருமானம் இல்லாத வேணோயில் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தாளிகளும் துயரத்தையே தருவர். இன்ப சுகந்தரும் இல்லாளும் அப்போது பெருச் சுமையாகவே இருப்பன். இதைவிட சிரித்துச் சிரித்து நயவஞ்சகமாடித் தருணம் பார்த்துக் கழுத்தறுப்போர்களும் பெரிய துயத்தையே தருவர். இவ்விதமாகப் பலவிதத் துயரங்களால் பருத்தி படாத பாடெல்லாம் பட்டுழன்றது போதும். பராபரனே இனிமேலாவுது இவ்வித உலகப் பிரகாரமான துயரங்கள் எனை வாட்டாதிருக்க அருள் தருக. (எ-று)

மனையாளொரு துன்பம் மக்களொரு துன்ப மாமியருந்
தனையாளுந் தங்கை புருஷனுந் துன்பஞ் சகோதரரு
மெனையாளவந்த விறையே யென்றுன்ப மெழுதவென்றாற்
பனையேயடங் கலுங்கொள்ளா தென்செய்வன் பராபரனே

53.

உரைநடை; மனைவி, மக்கள், மாமியார், உடன்பிறந்த சகோதரி, அவளின் கணவன், உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் ஆதியவர்களும் எனக்குத் துயரத்தைத் தரும் சுமையாகவே இருக்கின்றனர். என் பாவங்களிலிருந்து எனை மீட்டு இரட்சிக்க மனுக்குமரனுக வந்த தேவனே, எனது துயரங்களை எல்லாம் தொகுத்து எழுதுவதென்றால் இங்குள்ள பனையின் மடல்கள்தானும் போதாதே. ஆதலால் நான் இந்தத் துயரக் கடலில் இருந்து கண்ணேறு வதற்கு என்னதான் செய்வேன் (எ-று)

சடமொரு துன்பம் பிசாசொரு துன்பமித் தாரணியி
னிடமதுந் துன்ப மினத்தாருந் துன்பமிலா ஞந்துன்பங்
கடலெனுரு துன்பம் வியாதியுந் துன்பங்கச் சேரியெங்கும்
படமடித் தாலு முடியா தென்றுன்பம் பராபரனே

54

உரைநடை; எனது உடம்பும் துயரத்தையே தருகின்றது. அதைத் தன்வயப்படுத்தி சாத்தான் மேலுந் துயரத்தை விளைவிக்கின்றன். உன்னிக் கவனித்தால் இவ்வுலகில் நடமாடும் இடமெல்லாம் துன்ப மயமாகவே இருக்கின்றது. உற்றுர், மற்றுர், மணவி ஆதியவர்களும் துயரத்தின் வித்தாகவே இருக்கின்றனர். இதை விடப் பாவக் கடனும் நோயும் இன்னெனுரு பக்கம் துயரத்தையே தருகின்றது. இதை இங்குள்ள ஆட்சி அதிகாரிகளிடம் போய் முறையிட்டாலும் அவர்கள் எவராலும் ஒரு துயரத்தைத்தானும் நீக்கிவிடமுடியாதே. (எ-று)

விசாரம்.

=====

வீட்டு விசாரம் விடியா விசாரம் விடிந்துதென்றுன்
மாட்டு விசார மறக்கா விசார மறந்துமின்னார்
கோட்டு விசாரங் கொடிய விசாரமிக் கூத்தொழியப்
பாட்டு விசாரம் வைத்தா யென்னென்சிற் பராபரனே

55

உரைநடை; இறைவனே, ஏத்தனை ஏத்தனை கவலைகளை என் மனதிலே வைத்துள்ளாய். வீட்டைப் பற்றி, மந்தையைப் பற்றி, நீதித் தலத்தில் எனக்கெதிராக வழக்காடும் பகைவர்களைப்பற்றி ஆதிய கவலைகளும் உள்ளனவே. இவை எப்போதுதான் விடிவு பெறும். அப்படி விடிந்தாலும் முன்னர் ஆடிய ஆட்டம்போய் வேறு ஆட்டம் தொடங்கிவிடுமே. (எ-று)

எண்ணம்.

=====

வீடுண்டு தோட்டம் வயலுண்டு சம்பத்து வேண்டியதுண்
டாடுண்டு மாடுண்டு மக்களுண் டேவற் கடிமைகளுண்
மடுண்டென மகிழ்ந் தெண்ணங்கள் பேசி யிருக்கையிலே
பாடுண் டனைத்து மழிதலு முன்டு பராபரனே

56

உரைநடை; ஆண்டவரே, எனக்கு விடு, தோட்டம், வயல், உற்றவர்கள் பெற்றவர்கள், மணவி, மக்கள் ஆடுமாடுகள், அத்துடன் நான் ஏவுவதைச் செய்துமுடிக்க பணியாட்கள் ஆகிய சகல நன்மைகளும் இருக்கின்றன, எனப் பெருமிதமும் களிப்பும் கொண்டு இருக்கும்போதே அவையாவும் அழிந்துபோய்விடும் என்ற நியதியுமண்டு. இதை அறியாது உலக சுகங்களே சக மென்று அறிவற்று இருக்கின்றேனே. (எ-று)

தேவசித்தம்.

எந்தன் மனதின்படி யாவதொன் ரேனுமில் கீலெயந்தா
யுந்தன் மனதின்படி யெலாம்வரு முண்மையென்றே
சிந்தைதனி ஒணராதே மயங்கித் தியங்குமெனிற்
பந்த மனைத்தையுந் தீர்த்தாள் கருணைப் பராரனே

58

உரைநடை: கர்த்தனே, நான் எண்ணுவது இந்த உலகில் ஒரு போதும் நடப்பதில்லை. நடப்பதெல்லாம் உந்தனின் திருவுளச் சித்தமேதான். இதுவே உண்மை. இதை உணராது எல்லாம் நான் நினைத்தபடியே முடியும் என்று சாத்தானின் எண்ணைத்தால் மயக்கமுற்று என்ன செய்வதென்று தடுமாறுகிறேன். ஆகவே என்னைப் பற்றியுள்ள ஆசா பாசங்கள் அனைத்தையும் நீக்கி ஆட்கொண்டருள்க (எ-று)

சொல்ப்படுமோ வென்றுயர மனைத்தையுஞ் சொல் விச்சொல்லிச்
செலப்படுமோ வற்பர் வாயிகீலக் காத்துத் தினந்திரிந்து
நலப்படுமோ மனநான் செயுமெத்தனம் யாவதுவும்
பலப்படுமோ நின்கிருபை யதன்றிப் பராபரனே

58

உரைநடை: தேவாதி தேவனே, எனக்கு இந்த உலகத்திலே ஏற்பட இன்னள் துன்பந் துயர்களை எடுத்துச் சொல்லி விடமுடியாதே. அவற்றைச் சொல்லிச் சொல்லித் திரிவதால் அவை இல்லாதொழிந்து போகாதே. நின்னடியார் இலாதவர்களுடைய இடங்களுக்குத் தினமுஞ் சென்று அவர்களிடம் உதவி கேட்டுப் பெற்றுவும் அவையெலாம் நன்மை தருபவை அல்லவே. நான் என் எண்ணப்படி செய்யும் உளை மதியாத எந்தக் காரியங்களும் திடமான நற்பயணைத் தராதே. உண்ணுடைய மட்டற் ற இருக்க மொன்றே காத்து இத்தயரங்களைத் தீர்க்கும். (எ-று)

நம்பிக்கை.

பூதல முண்டது சாணலப் போய்வரப் போக்கதுமுண்ட
டாதர வானவர் பத்தி லொருத்தெரங் கானுமுண்டு
வேத மதுண்டென் விசாரத்தைத் தீர்க்க விணையறநின்
பாத மலருண் டெனக்கென தாட்சி பராபரனே

59

உரைநடை: இந்த உலகத்தை எனக்காகப் படைத்து தந்துள்ளைன் இது மிகவும் பரந்தது. எனவே நான் எங்கும் போய் வரலாம். பத்துப் பேர்களுள் ஒருத்தராவது எனக்கு எங்கேயாவது ஆதரவு தருவார்கள்.

என் கவலைகளைப் போக்குவதற்கு உனது திருமறை கைவசம் இருக்கிறது. என் பாவங்களைக் கழுவிச் சுத்தப்படுத்த நினது திருவடிகள் உள்ளன. பராபரனே இப்படி நீ எனக்கு மட்டற்ற கிருமைபகளைத் தந்திருக்கும் போது, எனக்கு என்ன குறைவு உண்டு. (எ-று)

உலகக் கிரித்தியம்.

*****

வேடத் தினுலென வெண்ணீர் நினுலென மேய்ப்பதற்குக் கூடைச் சடைவளர்த் தாலென நீரிற் குளித்துமென
வோடித் தலங்கள கீஸ்ந்தெனநூலொரு கோடிகற்ற
பாடத்தி ஞலென வுண்டா மவர்க்குப் பராபரனே 60

உரைநடை; ஆண்டவரே அநேகமான மக்கள் உன் அருளைப் பெறுவதற்காக பல வேடங்களைப் புனைகிறார்கள். விழுதி தரிக்கி ரூர்கள். தலைமுடியைச் சடையாக வளர்த்து அல்லது மழித்து விடுகிறார்கள். தீர்த்தமாடுகிறார்கள். பலபல திருத்தலங்களுக்குச் சென்று வணங்குகிறார்கள். பல வேதங்களையும் மந்திரங்களையும் கற்றுப் பாராயனாஞ் செய்கிறார்கள்., இவற்றுலாம் பயனகள் யாதோ அறியேன். (எ-று)

நீடிய கோவில் ஸ்தலங்களும் பூசையும் நீண்டசெங்கோற்
ஞீடிய மன்னரகம் வணிகர் தொழில்பலதுங்
கோடி மறையவர் சாஸ்திர நூல்களும் கூத்துகளும்
பாடிய பாடலு மெல்லா முத்திக்குப் பராபரனே 61

உரைநடை; கோயிற்தலங்களை தரிசித்து பூசைவழிபாடு செய்வதும், செங்கோலாட்சியும், வியாபாரத் தொழில்களும், கோடிக்கணக்கான வேதசாத்திர நூல்களும், சமய கிரியை அனுட்டானமும், தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடுவதும் முக்கியக்காக என்கிறார்கள். அதே வேளை தங்கள் பாவங்களை நினைத்துப் பச்சாதாபப்பட்டு மனந்திரும்பி முழு இருதயத் தூடன் உன்னை : விசவாசிப்பதே: முக்கியைத் தரும் என்பதை மறந்து விடுகிறார்களோ (எ-று)

தேவ சகாயம்.

*****

வேதாகமத்தைப் படித்தாலு மாலய மேவிநின்று
காதாரப் போதகர் வார்த்தையைக் கேட்டுங் கலியடைந்தோர்க்

உரைநடை; இறைவனே, உன் முன்னால், என் பாவத்தை அறிக்கை யிட்டு மனந்திரும்பி விசுவாசியாவிட்டால், திருமறையை அவதானத்துடன் பல தடவை கற்றாலும், ஆவயத்திற்கு அனுதினஞ் சென்று அங்கு பிரசங்கியார் சொல்லும் சத்தியத்தைக் காதுகொள்ளக் கேட்டாலும், ஏழைகளுக்கு தான் தர்மஞ் செய்து விரதங்களை அனுட்டித்தாலும் தோத்திரங்களைக் கூறிவரினும் ஆத்துமாவிற்குறநவித மீட்பும் கிடையாதே. (எ-று)

வேர்த்தாற் பயனென வெந்தாற் பயனென மேனியெலா
மீர்த்தாற் பயனென நெஞ்சம் புண்ணையுலைந் தெண்ணியெண்ணி
யார்த்தாற் பயனென வேதாகமத்தை யடிதுலக்கிப்
பார்த்தாற் பயனென நின்னருள் வேணும் பராபரனே

உரைநடை; தேவாதி தேவனே உனது அருட்பார்வை இல்லாவிட்டால், வியர்க்க வியர்க்க அனலில் நின்று தவஞ் செய்து என்ன பயன் உண்டு. என்னுடம்மை வெட்டிக் கிழித்து, சித்திர வதை செய்து உன்னன்பைப் பெறமுயன்றல் அது ஆகும் காரியமோ. மனத்தை வருந்திச் சத்தமிட்டு அழுதாலும் பயனுண்டோ. திருமறையை சொல்சொல்லாக வாசித்து விளங்கிக்கொண்டாலும் என்ன பயனுண்டாகும். உன் திருவருளைப் பெறுதற்கு இவையென்றால் உதவாதே. உன்னிடத்தில் மனந்திரும்பி திட மான உறுதிகொண்டால்லோ நின்னருள் கிட்டும். (எ-று)

போதகர்.

*****

ஆட்டைய ராட்டை யெலாஞ் சிதறக்கெடுத் தச்சமற்ற
நாட்டைய ராட்டை யெலாம் பார்த்திருந்தனை யான்படும்பா
டேட்டையர் நல்வழி காட்டையர் வீட்டைய ரென்றனது
பாட்டையர் மாபாட்டையர் சொலுவாரென் பராபரனே

உரைநடை; மேய்ப்பன் தனது ஆடுகளைச் சிதறவிட்டு, தனது ஆடுகளுக்கு என்ன நேர்ந்துவிடுமோ என்று எண்ணிக் கலங்கிய காலத்திலே அவைகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து மீட்டனே. நான் படும் பாடுகளை எண்ணிக் கலங்கும்போது திருமறை கற்றவர்களும், உன் சிவ

வழிக்கு நடத்துபவர்களுமான போதகர்கள், நீ பாவிகளுக்காகப் பட்ட பாடுகளை எடுத்துச் சொல்வார்கள். நான் ஆறுதல்லடவேன். (எ-று)

ஓடமறிந்து துறைகாண்கிலா வுபதேசிகடம்
வேடமறிந்து பிழைக்கவைத்தா யினிமேலுமெளைப்
பீடமறிந்துன் றிருப்பாதம் போற்றிப் பெருமைபெறப்
பாடமறிந்து படிக்கவைத் தாட்கொள் பராபரனே

65

உரைநடை; பராபரனே, செலுத்த வேண்டிய படகைத் தேர்ந்து செல்ல வேண்டிய இடத்திற்கு ஆற்றைக் கடந்து செல்லும் மார்க்கமறியாத வர்களும் ஒரு தேவ ஊழியரா. அப்படிப்பட்டவர்களின் போலித் தன்மையை அறிந்து அவர்களை ஆட்கொண்டு தம்வழியில் இருந்து உன் வழியில் நடக்க அருள் புரிந்தவரே, இனிமேலாவது உனது உன்னத வாசத்தலத்தை அறிந்து உன் பாத கமலங்களைப் சிக்கெனப் பற்றி வணங்கி மீட்பைப்பெற வேண்டிய திருமறை வழிகாட்டுதல்களை கற்றுக்கொள்ள அருள் தருக. (எ-று)

உண்மையற்ற மேய்ப்பர்.

*****

நசல்கொண்ட வாட்டைக் குணப்படுத்தாம னசக்கப்பட்ட
வசமொன்றைக் காயங் கட்டாமற் றுரத்துண்டதைத் திருப்பா
திசிவுண்டு துற்பெலமானதையே திடத்தாதி தப்பிப்
பசிகொண்டு போனதைத் தேடாத மேய்ப்பர் பராபரனே

65

உரைநடை; பினியுற்ற ஆட்டிற்கு ஏற்ற அவுடதம் கொடுத்துக் கவனமெடுப்பதே முறை. காயப்பட்ட ஆட்டிற்கு மருந்திட்டுப் பேண வேண்டியதே ஒரு நல்ல மேய்ப்பனின் பண்டு. கானுமற் போனதைக் கண்டுபிடித்தும் பெலயீனமானதைத் திடப்படுத்தியும், பசியுற்றிதிற்கு தனோகளைக் கொடுத்தும் பேணவேண்டியதும் ஒரு நல்லாயனின் கடமை. அதுபோல தனது சபையில் ஒருவருக்கு பாதுகாவலும் வழிகாட்டியுமாக இருக்க வேண்டியது தேவ ஊழியனின் கட்டாய பணியாகும் அதைவிடுத்து ஏனோடு என்று இருப்பதுமுறையோ (எ-று)

மந்தையை மேய்த்தலத் தங்களை மேய்த்து வல்வந்தமதாய்
தெந்தனந் தாண்டுகொண் டெங்கணு மாட்டைச் சிதறவடித்

தெந்தவெளியின் விலங்குக்கௌலா மிரையாக்கினாறிற்

பந்தம் விடாது துன்மேய்ப்பரைச் சுற்றும் பராபரனே 67

உரைநடை; இறைவனே மந்தைகள் மேய வேண்டிய இடங்களில் தாமே மேய்ந்தும், தமக்குரிய தேவைகளை மற்றவர்களை நிரப்பந்தப்படுத்தி நிறைவேற்றிக்கொண்டும், தமது மந்தைகளை அங்கு மின்கும் அலைந்து போகவிட்டும், அப்படிச் சென்றவைகளை திய பிராணிகள் வந்து அடித்து உண்ணப் பாராமுகமாக இருந்தும், இதுபோன்ற பல விதமான திமைகளைச் செய்தும் அநியாயங்களை ஒருபோதும் கைவிடாது வாழும் பல மேய்ப்பர்கள் உள்ளனர். இவர்களை நிரே கண்கொண்டு பார்த்து அவர்களிடமிருந்து உமது திருச் சபையைக் காத்தருனும். (எ-று)

நல்ல மேய்ப்பன்.

*****

ஆட்டை யறிந்ததன் சத்தத்தைக் கேட்டதின் முன்நடந்து கூட்டிவெளியிற் கொண்டந்து நன்மேய்ச்சல் கொடுத்துவழி காட்டிச் சுமந்து தொழுவத்தடைத்துக் கணத்தகொடும் பாட்டைக் கொண்டாட்டுக்குச் சீவனீவிட்ட பராபரனே

68

உரைநடை; உமது மந்தைகளில் வழிதவறிய பாவிகளின் மன்றுட்டுச் சத்தத்தைக் கேட்டு, அவற்றைக் கண்டடைந்து அவர்கட்கு முன்னால் நடந்து வழி காட்டினே. அவர்களை சாத்தானின் பிடியிலிருந்து விலக்கி திருச்சபைக்குள் சேர்த்தீர். நல்ல போதகத்தின் மூலமாக பரமனையும் பரமண்டலத்தையும் பற்றிய போதகத்தைத் தந்தீர். நல்ல காரியங்கச் செய்ய அவர்களுக்கு சத்திய போதக உணவுகளைத் தந்தீர். மிகவும் பெலயீனமுற்றவர்களைச் சுமந்துகொண்டு வந்து ஆற்றித் தேற்றிக் காப்பாற்றினீர். அதுமட்டுமல்ல அவர்களுக்காகச் சிலுவைப்பாடுபட்டு சீவனையும் விட்டீர். இதுகைய நிரே என் நல்ல மேய்ப்பன். (எ-று)

நல்லாடு.

*****

சத்தத்தைக் கேட்டுத்தன் னென்றான மேய்ப்பனின் ஶாயலறிந் துத்தமமா யவரோடு பின்சென்றெருந பாஷதயைக்கண் டெத்தரின் சத்தத்தைக் கேளாதிகழ்ந்திவ் விதமிருக்கும் பத்தியினுடை நல்லா டுனக்குப் பராபரனே 69

உரைநடை; உன்னத்தில் வாசமாயிருக்கிற நல்ல மேய்ப்பரே, நாங்கள் பாவிகளாக இருந்தாலும் உமது மந்தையின் ஆடுகள். அப்படி இருந்தும் சாத்தானுக்குச் செவிகொடுத்து அவனின் வழியிலே சென்றுவிடுகிறோம். எனினும் உனக்கு உகந்தவர்கள் யாரென்பதை அறிந்துள்ளோம். தன் வழிக்கு அழைக்கும் கெட்டவர்களின் வார்த்தைகளைக் கேளாது, தனது சொந்த இடையனின் சத்தத்தை மட்டிட்டு அறிந்து, அவனின் சாயலை உணர்ந்து, பின்னால் செல்லும் நல்லாடுகளைப்போல, உனில் பக்தி விசுவா சமும் உறுதியுமாக இருந்து ஒனியும் வழியுமாயிருக்கிற உம்மைப் பின்தொடர்பவர்களே அந்த நல்லாடுகளாவர். அத்தகைய ஆடாக நான் மாறக் கிருபை செய்திருள்க. (எ-று)

கீழ் மக்கள்.

*****

நாடாதவன் முத்தி தேடாதவனுரு நல்லவழி
கூடாதவ னருணீடாதவன் சற்குரு பதத்தைச்
குடாதவன் மனம் வாடாதவ னுளைத் தோத்தரித்துப்
பாடாதவன் சடமே னெடுத்தானென் பராபரனே

70

உரைநடை; ஆண்டவரே உனை நாடாதவனும், பரத்தைத் தேடிக் கண்டடைய விரும்பாதவனும், சத்திய வழியில் வாழ்பவர்களுடன் நட்புறவு கொள்ளாதவனும், தேவ கிருபையை வாஞ்சி யாதவனும், நித்திய சீவனை அடைய வழிகாட்டிய இயேசு போதகரின் பாதமலர்களைத் தனது தலைமேற் கொள்ளாதவனும், கடின மனதுருகாதவனும், உனை வாழ்த்தி வணங்காதவனும் ஏன் இந்த மனித சென்மத்தை அடைந்தானே. அப்படி இப்பிறவி எடுத்ததால் என்ன பயன்தான் அடைவானே. (எ-று)

மடியானகத்தை மடியானனுவேணு மாங்கிடத்தைக்
கடியான் பிசாகக் கடியான் பரத்தையர் காற்படியிற்
குடியான் மகாகொடி யானுரு வேதக் குருவடிக்கீழ்ப்
படியா னுளைப் படியானென் சென்மம் பராபரனே

71

உரைநடை; மனத்தாழ்ச்சி அடையாதவன், மாமிச இச்சையில் சிறு அனுவளவாவது வெறுப்பு ஏற்படாதவன், சாத்தானை அப்பாலே போ என்று கடிந்துகொள்ளாமல் அவனுக்குப் பணிந்து சேவகஞ் செய்பவன், வேசங்காட்டி மோசம் செய்யும் பெண்களின் பாதங்களே தஞ்சமென அங்கேயே வாசமாயிருப்பவன், மிகக் கொடிய பாதகங்களைப் புரிபவன், திருமறையோதும் ஒரு நல்ல போதகருக்கு அடங்கி வாழாதவன், உன் புகழைப் பாடித் துகியாதவன் என்னும் குணங்கள் படைத்தவர்கள் இந்த உலகத்திலே உன் சாயலாக ஏன் பிறந்தார்களோ. (எ-று)

பாவிகள்.

=====

ஆபத்துக்குச் சற்றுதவாத பிள்ளையு மன்பர்களும்
கோபத்துக்குச் சற்றுதுங்காத பெண்டிருங் கோட்டிகொண்டு
சாபத்துக்கே யிடமாய்ப் போர்பொருந்துஞ் சகோதரரும் ,
பாபத்துக் கேயிடமல் லாதிகீலையன் பராபரனே

72

உரைநடை: (இப்பாடல் 'ஆபத்துக்குதவாப்பிள்ளை' என்ற தனிப் பாடலை ஒத்தது. எனினும் இதில் பல்புதுக் கருத்துகள் உள்ளன) தேவனே, தேவையானபோது உதவாத பிள்ளையும், நண்பர்களும், சினத்தைச் சிறிய அளவிலேனும் அடக்கி சமாதானத்தைக் குடும்பத்திலே நிலவக் செய்ய முடியாத இல்லானும், அடம்பிடித்து வேண்டாத அற்ப விசயங்களுக் கெல்லாம் சங்சரவிடும் உடன் பிறந்தவர்களும் தனது பாவலினையால் வந்து வாய்த்தவர்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும் (எ-று)

புருடன்.

=====

மண்ணுமதிலுள்ள வஸ்துவுந் தந்து மனுஷனையே
யெண்ணும்படி யிறையாக்கிக் கணஞ்செய் திருக்கையிலே
நண்ணுங் கணவளை யேசாதேசி யிரண்டகமே
பண்ணுங் கொடுரிக்ட் கிடேற்றமேதன் பராபரனே

73

உரைநடை: சர்வ லோக நூயகனே. நீரோ இந்த உலகத்தையும் அதிலுள்ள அசையும் அசையாப் பொருட்களையும் சகல உயிரினங்கி களையும் படைத்தாய். பின்னர், அவற்றை ஆண்டு பராமரிக்க உன் சாயலாக மனிதனைப் படைத்தாய். அந்த மனிதன் உளைப்போற்றி வணங்கவும் இம்மட்டகாக அவனுக்குத் தந்த சவுகளுக்காக உளை என்றும் சிந்தையில் வைத்திருக்கவும் செய்தனை. அவனும் அப்படியே கணம் பண்ணினான். அதன் பின் அவனுக்குத் துணையாக ஒரு பெண்ணைப் படைத்தாய். அவளோ அவனைத் தீயவழிப்படுத்தி உனது கட்டணைக்கு அடிபணியாமற் செய்தாள். இந்த மீறுதலையும் அதனால் வந்த தீய பாவத்தையும் உணர்ந்த பின்னரும் தங்கள் கணவளை வீறாகப் பேசி இரண்டகஞ் செய்து வரும் கொடுர மனம்படைத்த பெண்களுக்கு என்னதான் ஈடேற்றம் உண்டோ நான்றியென். (எ-று)

பெண்மர்.

*****

மன்னு மதிலுள்ள வஸ்துவுந் தந்ததலான் மகிழக்
கண்ணு முகமும் பலதுமென் கண்ணுறக் காண்பதற்கோ
பெண்ணுந் துகீணக்குக் கொடுத்தாயவளைப் பிரிந்துவிடப்
பண்ணுஞ் சதியுமக் கேராதெனுச்செய் பராபரனே 74

உரைநடை; இறைவா, மனிதனுக்கு வசதிகள் எல்லாம் நிரம்பிய
இந்தப் பூவுலகக்ததைக் நினது அருட்கொடையாகத் தந்ததுமட்டுமல்ல
களித்திருக்கவங், கண்ணாரக் கண்டு மகிழவும் உற்ற துகீணயாக
பெண்கையும் கொடுத்தாய். அப்படி நல்ல நோக்குடன் தந்த சவை நீ
அவனிடம் இருந்து பிரிந்துவிடச் செய்யும் சதி உமக்கு ஏற்றதோ. (எ-று)

காழகர்.

*****

கயம்போ நடச்சியர் காதல் கருத்தற்ற காழகர்க்கு
நயம்போந் திடாரிக்கம்போஞ் செல்வம்போங் கற்ற ஞானங்கள்போ
மயம்போ மினசனம்போங் கனம்போஞ் சுகவாலிப்போம்
யயம்போநின் பத்தியு மோட்சமும் போமென் பராபரனே 75

உரைநடை; உன்னத்தில் இருக்கும் பரம தகப்பனே, காலக் கரைவில்
கரைந்துபோம் இளமை தாண்டவமாடும் பெண்கள்மேற் கொண்ட
ஆசையே எப்போதும் சிந்தையிற்கொண்டு உடலின்பம் நாடும்
சயவர்களுக்கு நடப்பவை அநேகம் உள்ளன. அவர்கள் சுவைக்க
விரும்பும் சகல சுகங்களும் அவற்றை அனுயாவிக்கும் உடல் உள வீரியமும்
செல்வமும் அகன்றுவிடும். படித்த படிப்பும், அறிவும், அழிந்துபோகும்.
நிலையற்ற பொருட்களில் கொண்டுள்ள மயக்கமும், இனசனங்களும்
இல்லாது போய்விடும். அதுமட்டுமல்ல மட்டுமரியாதைகளும் உடல்
இளமையும் அகன்று மானத்திற்கு அஞ்சம் நாணமும் போய்விடும்.
உன்மேலுள்ள பக்தியும் விசுவாசமும் இல்லாதொழிந்து பரத்தின்
ஆசையும் அகன்றுவிடும். (எ-று)

பெண்பால்.

*****

அணியுங் கலையும் பொன்று பரணங்களும் யான்றரவே
பிணியுங் கனதுன்பமுந் தந்ததன்றிப் பின்னென் தந்தார்

துணியுங் கவடக் குடுவிட நெஞ்சவத் தோகையர்பாற்
பணியுங் கவனம் வைக்கா தெளையாட்கொள் பராபரனே

76

உரைநடை; பலவித ஆபரணங்கள் பட்டாடைகளும் விலையேறப் பெற்ற நகைகளும் கொடுத்ததால் அதைப் பெற்றுக்கொண்ட பெண்கள் எனக்கு என்ன நன்மைகளைத் தந்தனர். நோய்களும் பல துனபந் துயரங்களும் தந்தன்றேயன்றி பதிலுக்குத் வேறு என்ன பலாபலனைத்தான் தந்தனர். பராபரனே, சாத்தானுக்கு வயப்பட்டு ஏதற்கும் துணிந்து கடம் செய்யும் கொடிய நஞ்சான நெஞ்சத்தவர் மாதர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள்மேல் ஆசைவைத்து அடிமையாகாதிருக்கவும் அதையிட்டு கரிசனைகொள் ளாதிருக்கவும் செய்து என்கை ஆட்கொண்டருள்க. (எறு)

ஆடகமாட வுறவாடுவா ரவையற்று தென்றுற்
குடகமாடமுன் கையாரத் தள்ளித் துரத்திவிட்டு
நாடகமாட வசைபாடப் பாடகநான் பெறவே
பாடகமாடக் குதிப்பார் துன்மாதர் பராபரனே

77

உரைநடை; ஆதி அந்தமானவரே, பொன்னையும் பொருளையுங் காணின் அவை இருப்பவருடன் அன்புடன் உறவாடி இன்பந்தரும் பரத்தையரோ அவை இல்லாதூயியுங் காலத்தில் தமது கைவளைகள் குலுங்க பிதித்து வெளியே தள்ளித் துரத்திவிடுவார்கள். அதுமட்டுமல்ல தருணத்திற்குத் தக்கதாக நாடகமாடுவார்கள். சனமாக இகழ்ந்து பேசுவார்கள். தெருவில் நான் தத்தளித்து அனுதையாக நிற்கத் தமது பாத அணிகள் குலுங்கக் குதித்து வெகுண்டு ஏசுவார்கள். இத்தகைப் பெண்களையும் உன் படைப்பிற் படைத்துள்ளாயே . (எ-று)

உலையுக்குட்பட்ட மெழுகென நெஞ்சமுடைந்துருகி
யலையுக்குட்பட்ட திருப்பாதம் பூசைசெ யாதுமினார்
வலையுக்குட்பட்ட டிமைப்பட் டெந்நேரம் வருந்தியகம்
பலையுக்குட்பட்ட டிதங்கெட் டேனுரிமைப் பராபரனே

78

உரைநடை; ஆதிமூலமே, குளையில் அகப்பட்ட மெழுகு உருகுவது போல நான் செய்த பாவங்களுக்காக மனத்தாபப்பட்டு கண்மனம் பிழந்து உருகி அலைகடலில் நடந்த உனது திருப்பாதங்களை வணங்காமல் இருந்துவிட்டேன். ஆனால் அதேவேளையில் மின்னவிடையாரின் கணவீச்சினாலும் காம இன்ப வலையாலும் இழுபட்டு அவர்கட்கு அடிமையாகி இருந்தேன். இதனால் எந்த நேரமும் மனத் துயரத்தையே அடைந்தேன். கவலைக்குட்பட்டு மனிதன் என்னும் தன்மைகெட்டு சீரமிந்து போனேன். என்றாலும் நியே என்கை இந்தச் சங்கடமான நிலையிலிருந்து மீட்டு இரட்சிக்கும் உரிமைபூண்டவர். (எ-று)

கனம்வைத்த கொங்கையினுர் தருமாயக் கலவியிலே
மனம்வைத்த மாத்திரநின் ஸீசுருக்கன்பு வைத்தறியேன்
சினம்வைத் தகன்று கடலேறினுளைத் திரும்பவும்விற்
பனம்வைத் தழைப்பதற்கோர் மீன்விடுத்த பராபரனே

79

உரைநடை; தமது பகைஞத்த தனங்களால் மயக்கிப் பெண்கள் தரும் அழிந்துபோகும் உடற்சகத்து வேட்கையிலே சிந்தையைச் செலுத் தினேன். அதைவிட்டு உன்னடியாரில் எந்தவித பற்றும் மரியாதையும் கொண்டு வாழ்ந்திலேன். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றுகூட அறிந்திருக்கவும் இல்லை. உனது கட்டகையை அவமதித்து வெருண்டு தப்பி ஒடக் கப்பிலில் சென்ற யோனுவைத் திரும்பி வரச்செய்து பணித்த செயல்களைச் செய்விக்க ஒர் மீனை ஏவி அவகை விழுங்கச் செய்த இரட்சகரே அதுபோல உன் கட்டகைகளைக் கடந்த என்னையும் ஆட்கொண்டருளும். (எ-று)

கன்னகங்கொண் டயலாரகம் வவ்விய கள்ளரைப்போற்
ருன்னகங்கொண் டபரமாதா ராருயிர் சூழ்ந்திகோனோர்
தன்னகங்கொண்ட வர்க் குற்றதுங் கொண்டமற் றழ்த்திவைப்பார்
பன்னகங்கொண்ட கைக் கோண்முனிக் கீந்த பராபரனே

80

உரைநடை; உண்ட விட்டில் இரண்டகம் செய்த திருடர்களைப் போல
இருமனப் பெண்மாரகிய பரததையரை தமது ஆருயிராக நினைத்து
வாலிபர்கள் வட்டமிடுகிறார்கள். அதே வேளை அவர்களையே
தும்மனத்திலே ஆருயிராகக் கருதி அன்புடன் இருக்கும் தங்கள்
குலமாதரின் வேதகையை உணர்ந்திருந்தும் அவர்களைப் பாராமுகமாய்
கைவிட்டு இகழ்வார்கள். பராபரா பார்வோனின் மனதைப் பணியவைக்க
மோசேயின் கரத்தில் இருந்த தடியை சர்ப்பமாக்கிய நீ அவர்களையும்
என்னையும் உமதடியானாக மாற்றி அருளும். (எ-று)

கால்கண் டிடைகண்டு கையினைக்கண்டு கழுத்தைக்கண்டு
மேல்கண்டு மென்முலைகண்டு முகமும் விழியுங்கண்டு
மால்கண்டு திரக்குழியுக் குட்பட்ட மனமுனருட்
பால்கண்டடி கண்டருள் பெறச்செய்த பராபரனே

81

உரைநடை; தேவனே உன் திருவடியைக்கூடக் கானை ஆசையுறுது
உனது எத்தகையோ கோடிப் படைப்புகளில் ஒன்றான பெண்ணின்
கால்களையும் அவளின் இடையையும் கரம் கழுத்துகளையும் கானை
விழைகின்றேன். அவைகளைக் கண்டபின் அவளின் உடலத்தையும்
வனப்புமிக்க தனங்களையும், காணவுந் துடிக்கிறேன். அவற்றையுங்
கண்டபின் அவளின் முகத்தினதும் விழிகளினதும் மயக்கத்தைக்
கண்டு கவைக்கின்றேன். அத்துடன் நின்றுவிடாது அவளின் மாம்சக்

குழியையும் அடைந்து சுகிக்க நினைக்கிறேன். இத்தகைய மாமிச இச்சைக்கு அடிமையாகித் தத்தளிக்கும் நான் உனது திருவடிகளைக் கண்டு மட்டற் ற இரட்சிப்பின் இரக்கத்தைப்பெற ஆண்டருள்க. (எ-று)

கொலூக்கே திறன்டுருண் டார்ந்த மின்னுரிய மொங்கையிற்கண் வலீக்கே பிடிப்பட்டொழிந்து விடாமுனம் வந்தெனைக்கா வலீக்கே பதம்வைத் தருங்கொந்தளிப்பி லருண்டவர்கம் பலீக்கே கடலீயுங் காற்றையுங் காய்ந்த பராபரனே 82

உரைநடை; இரட்சகரே, கடலில் மீன்பிடிக்கச் சென்றவர்களுடன் சென்றபோது, அங்கே சீறி எழுந்த புயற்காற்றுக்கு ஆணையிட்டு அஞ்சிய அவர்களைத் தேற்றிக் காத்தனே. அதுபோல ஆத்துமாவைத் தனது வனப்பாலும் மயக்காலும் வலிந்து வலீவீசி இழுத்துப் பாவ காரியத்தில் அமிழ்த்தி அவற்றின் சம்பளமான மரணத்தைத் தரும் பெண்களின் மார்பகங்களிலும் கண்களிலும் என்மனதைப் பறிகொடுத்து அழிந்து ஒழிந்தபோக முன்பு எனைத் தடுத்து ஆட்கொண்டருள்க. (எ-று)

கோலமடங்கலுங் கொண்டே குலாவிக் குழைந்தாருகிச் சாலமடங்கலுஞ் செய்யுந்துன் மாதர் தமைத்தழுவிக் காலமடங்கலும் வீண்போக்கிக் கண்டக ணிச்சையிற்க பாலமடங்கலும் பித்தேறினெனென் பராபரனே 83

உரைநடை; எந்தன் மேய்ப்பனே, பரத்தையரோ செயலாலும் சொல்லாலும் பல வேடங்கள் புளைந்து உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்றுக் நடிப்பவர்கள். பொய்யன்பினால் நெகிழிவைக்கும் மாயா சாலக்காரிகள். அதை அறிந்தும் அவர்களை அணைத்துக் கலவி செய்து எனது பொன்னுன காலத்தை மண்ணைக்கியதுடன் கண்களிற் படும் பெண்களின் ஆசையால் எனது தலையிற் பெண் பித்தையும் ஏற்றிக் கொண்டேன். இத்தகைய மதிகேடை மீட்டு இரட்சித்தருளும். (எ-று)

சேற்கொண்ட வேல்விழி மின்னுர் மயக்கிற் நினாந்திரிந்த மாற்கொண்ட நெஞ்சகைத் தாட்கொண் டைங்காய வடுக்கொண்டிரு நாற்கொண்ட நானத் திரவியங்கொண் டொருநோக் கங்கொண்டன் பாற்கொண் டிமைகொண் டாட்கொண்ட வேதப்பராபரனே

84

உரைநடை; கயலீப்போற் துள்ளி வேல்போல காண்போர் மனதிலே பாயும் கண்ணமுகும் மின்னுய் மறையும் இடை அழுகுங்கொண்ட கண்ணியரின் ஆசையிலே தினமும் நான் வழிதவறி அலைந்து விட்டேன். அத்தகைய உலக மயக்குக்குள்ள பாவ மனத்தன் நான். மேலும்

இவ்வாறு நான் கெட்டழிந்துபோகாமல் பாவிக்ட்காக மரித்த உனது சிலுவைக் காயங்கள் ஐந்து கொண்ட திருவுருவத்தால் தடுத்து மீட்டருளும். அதுமட்டுமல்ல புதிய பழைய ஏற்பாடுகள் எனும் சத்திய வேதங்களையும் திருவிருந்ததையும் எனக்கு ஈந்து உனது இரக்கத்தால் அடிமையாக்கியிருளும். அதற்காக உனது அருள் விழிகளின் கிருபா கடாட்சத்தையும் என்மேற் சொரியுந் தேவனே. (எ-று)

துடிக்குங் கருவிழி மின்னூர்மயக்கிற சுழன்றுசுழன்
நிடிக்குங் கருத்திணை யென்றெழிவே னிஸ்ரேலரைவந்
துடிக்குங் கருதலர்க் காய்க்கடலீக் கிழித்தங்கு செல்லப்
படிக்குங் கருணைத் திருப்பாட்டு வேதப் பராபரனே 85

உரைநடை; இமைகளின் துடிப்பால் இளமையைப் பிரதிபலித்து இளைஞர்களை அழைக்கும் கன்னியரின் மயக்கத்தாலே அவர்களை வட்டமிட்டுச் சுற்றிவரும் எனை எந்த நேரமுந் துன்புறுத்தும் பெண்ணெண்ணத்தை எப்போது அகற்றுவேன். நீர் தெரிந்து கொண்ட இசுரவேற் சனங்களை எகிப்திலிருந்து மீட்டுவரச் செங்கடலீப் பிழந்த தயாபரா, உலகின் இச்சையிலிருந்து எனை உன் சிலுவைப்பாட்டின் இரக்கத்தாலே மீட்டுக் கொள்ளும் (எ-று)

துணிகொண்ட நின்பதம் போற்றறியாது துன்மார்க்க மிஞ்சிப்
பிணிகொண்ட கழுமுப் பேய்கொண்டு பித்துப் பிதற்றிநின்று
மணிகொண்ட மாதர்க் கிதம்பேசிக் காலில் வலியவந்து
பணிகொண்டவர் புத்தியென்ன துற்புத்தி பராபரனே

86

உரைநடை; பாவிகளின் மீட்புக்காக பல பாடுகளைப்பட்ட சிலுவையின் அரசே, உன் பாதுங்களை வாழ்த்தி வணங்காது நெஞ்சுத்திலே சாத்தானின் எண்ணத்தால் பற்றிக்கொண்ட நோயினால் பைத்தியமுற்றேன். நற்குணங்களை ஆபரணங்களாக அணியாது நவரெத்தன ஆபரணத்தால் தம்மை அழகு படுத்திக்கொள்ளும் பெண்களுடன் இதமாகப் பேசி அவர்களின் காலில் வீழ்ந்து அவர்களுக்குப் பணிபுரிகிறேன். இப்படியான கெட்ட புத்தியீந்திலிருந்து எனை மீட்டருள்க. (எ-று)

நஞ்சமுறைந்தக ஞாரைச் சதமென நம்பியெந்த
னெஞ்சமுறைந்த நினைவுஞ்சிதை நின்றே னிரங்கா
யஞ்சமுறைந்த வடுக்காயங் கொண்டெனை யாளவந்த
பஞ்சமுறைந்த மழைபோலுங் குஞ்சிப் பராபரனே 87

உரைநடை; பார்வையில் அமிர்தமொத்து இருந்தாலும் கொடிய விசமும் மாதர்களின் கண்களிலே தேங்கியுள்ளது. அத்தகைய பெண்களையே

நம்பி என்னுடைய மனதிலே ஏழும் நல்ல சிந்தனைகளைச் சிதறவதிற் துவிட்டேன். என்பாவங்கள் இரத்தச் சிவப்பாக இருந்தாலும் உன் திருப் பாட்டின் ஐந்து காயங்களால் பஞ்சைப்போலாக்கி மீட்டருளும். இரசகரே என்னை உனக்கே பலியாக்குகிறேன். (எ-று)

புலைகுதிக்கு மடமானார்க் குற்றேவற் புரிந்ததலா
துலைகுதிக்குஞ் சொகுசாவடி போற்றி யுகந்துதொழா
தலைகுதிக்குஞ் துரும்பானே னெனுபத்தி லாயிரங்கம்
பலைகுதிக்கு மதற்கென்ன செய்வேனென் பராபரனே

88

உரைநடை: மாமிச இச்சையை ஏழுப்புவதால் நித்தியத்தைப் பகுத் தறியும் வல்லபமற்ற பெண்களின் மோகத்தால் அவாக்கு அடிமையாகிப் பல பாவ காரியங்களைச் செய்துவிட்டேன். அதை விட உன் பாவத்தின் கறையைச் சுட்டெடித்துப் புடமிடும் பாதங்களையே விரும்பிப் போற்றி வணங்காது வாழாதிருந்தும் விட்டேன். அதனால் அலைகடல் நீரில் அங்குமிங்கும் அலையும் துரும்பாகினேன். இப்போது துன்பங்கள் என்கை வட்டமிட்டுத் துன்னிக் குதித்து ஆரவாரிக்கின்றன. இதற்கு பாவியாகிய நான் என்ன செய்வேன். பராபரனே வாரும் வந்து என்கை இந்த ஆபத்திலிருந்து காரும். (எ-று)

பேய்க்கோல மாதர்நின் ரூடியக் கூத்தெனப் பேசிலவர்
வாய்க்கோதப் பீரங்கி வாயலதேதந்த வன்மிகளை
நாய்க்கோ கொடுங்கடு வாய்க்கோ வெரிந்து நடுங்கநெருப்
பாய்க்கோபங் கொள்சர்ப்பத் துக்கோசொல்வேனென் பராபரனே

89

உரைநடை: உலக மாதர்கள் ஆசைவெறியால் பேய்க்கோலங் கொண்டு ஆடியும் மற்றவர்களை ஆட்டுவித்தும் வருகின்ற சுட்டதே இந்த வாழ்க்கை என்று சொன்னாலும், அச்சொல் அவர்களை இடித்துத் தகர்க்கும் பீரங்கியாக அமையாதே. என்றாலும் அவர்களை நாய் என்றே புலி யென்றே, எரிக்கி வெகுண்டு சீறும் பாம்பென்றே சொல்வதைவிட வேறு எவ்வாறுதான் சொல்வேன். ஆண்டவரே இத்தகைய மாதினின் சகவாசத்திலிருந்து என்கை மீட்டருள்க. (எ-று)

மயக்குஞ் சுரிகுழலார் வேற்கண்டைத்து வடுக்கள்பட்டே
தியக்குஞ் கண்ணஞ்சென்று தேறுங்கொலோ திரையேகிழித்து
வியக்குஞ் சுடரை யிருளாக்கி மேருவையும் பிளந்து
பயக்குஞ் சுதனைப் பலிசெய்த நீதிப் பராபரனே

90

உரைநடை: கண்டவுடனே மன மயக்கத்தைத் தரும் சுருண்ட கேசக் கண்ணியரின் கண்களாகிய வேல் பாய்ந்து அதனால் உண்டாகும் காமத்

தழும்புகளும் பாவ வடுக்கனும் உடலெங்கும் பட்டு கலங்குகின்ற எனது கடினப்பட்ட இருதயம் என்று தெளிந்து உணை நாடுமோ. அது உந்தனை விட வேறு எவராலும் முடிவுதொன்றில்கீ. ஏனெனில் பாவத்தின் சிக வாகப் பிறந்த எனக்காக உனது தூய சுதனைப் பலியிட்டார். அந்த நேரத்தில் கடலைப் பொங்க வைத்தனே. வானத்தை இருளச்செய்து பகல வளை மறைத்தாய். கன்மலையைப் பிழந்தாய். ஆயினும் என் மனத்தாபக் கண்ணரிப் பொங்கவில்கீ. மனவிருள் அகலவில்கீ. கடன் இருதயம் பிழ வூராவில்கீ. எனினும் நான் உன் பின்னோ, எனோ ஆண்டருள்க. (எ-று)

வழங்கந் தரப்பொய் மடமாதர் மோக மயக்கத்தினால்
விழங்கந் தரத்தினுக் கப்பாலு மேறி மெலிகுவனே
முழங்கந் தரத்துக் கபிமான மூட முகிலைவத்தே
வழங்கந்தை போர்த்துப் படுத்தாய் புன்மீது பராபரனே

91

உரைநடை; பரமதகப்பனே வானமளவுக்குப் பொய்யே பேசும் புத்தி யில்லாத பெண்களின் அளவற்ற உடலின்ப ஆசை மயக் கத்தால் பரந்துபட்ட இந்த மண்ணையும் விண்ணையும் மறந்து அதற்குமேலும் இதைவிட வேறு என்னதான் இனபம் இருக் கிறதென்று எண்ணி நான் நலிந்துபோவதோ. தேவனே இடி முழக்கத்தை உண்டாக்கும் வானத்தைக்கூட போர்த்துவதற்கு மேகக் கூட்டங்களை உண்டாக்கிய நீ மாட்டுக் கொட்டிலில் வந்து பிறந்து பழைய கத்தைத் துணியால் போர்த்தப்பட்டு வைக்கோ விலே பள்ளிகொண்டனையே. (எ-று)

(இங்கே கூறப்படுவதெல்லாம் பரமாத்தரைப்பற்றியே
அல்லாது குடும்ப மாதரையல்ல எனக் கருத்திற் கொள்க.
இவை பத்துக் கட்டளைகளில் ஒன்றான
விபசாரத்தின் கேடுகளை எடுத்துக் காட்டும்
நோக்கிற பாடிய பாடல்கள்)

விழிக்கே துணையென்று நஞ்சம்பு வாண்முனை வேலும் வைத்தார் மொழிக்கே துணையடி தாங்காதுன் வேத மொழிப்படிபோம் வழிக்கே துணைதரு நின்நீதி தேடி வரவென்னவீன் பழிக்கே துணைநின்று காப்பா யுருக்கப் பராபரனே

92

உரைநடை; இரக்கத்தின் தேவனே, என் கண்ணுக்கு விருந்தாகி விச அம்புகளையும் வாளையும் கூரான ஈட்டியையும் நிகர்க்கும் கண்ணமுகுக் காரிகையரின் வாய்ச்சொல்லே தேவவாக்கென்று எண்ணி அவர்களின் பாதங்களையே தாங்கி நடவாது, உனது திருமறைச் சத்தியங்களே எனது ஆத்மா சென்றடைய வேண்டிய வழிக்கு துணை தருவன என்று நம்பி நித்திய சீவ வழியிலே நடக்க உணை நாடி வரவே விரும்புறேன். அப்படி வருவதற்குரிய தகுதிக்காக என் பாவங்களைப் போக்கியருள்க. (எ-று)

ஆபத்து.

*****

பொங்காழியில் வெளாரு தீவிற் கரையிற் புகும்வழியில்
சிங்காரக் காவின் மலைக்காட்டி னட்டிற் ரெருகவத்தி
லெங்கானு நாயடடியேன் றனக்கோரிட ரெய்துமப்போ
பங்காய் வெளிப்படுவா யெனக்கங்கு பராபரனே

93

உரைநடை; பரமனே, உலக வாழ்க்கை எனும் பொங்கிக் குழுறும்
சம்சாரக் கடவிலே அகப்பட்டுள்ள நான் என்றே ஒருநாள் புகலிடமாக
ஒரு தீவின் கரையை அடைவேன். அங்கேயுள்ள இயற்கை அழகு மிகக்
வணத்திலோ, மலையிலோ, காட்டிலோ, நாட்டிலோ அல்லது தெருவோரத்
திலோ ஓரிடத்தைக் எனக்குக் கட்டளையிடுவாய். அப்போது எனக்கு உற்ற
துகீண்யாகத் தரிசனந் தந்து காப்பாற்றி ஆண்டருள்க (எ-று)

நுந்தாகையின் வலப்பக்கத்துஞ் சொற்கத்து நூலிடத்துஞ்
சிந்தாகுலந் தவிர்த்தன் பருளத்துந் திருவகத்து
மந்தாதி யாயுலகத் திருந்தாலு மென்னுபத்திலே
பந்தா யடித்துருண் டோடச் செய்வந்து பராபரனே

94

உரைநடை; உலக இரட்சகரே, பரமபிதாவின் வலது பாரிசத்தில் இருப்
பவரும் நியே. பரமண்டலத்தில் இருப்பவரும் நியே. சத்தியத் திருமறை
வார்த்தைகளாக மிளிர்ப்பவரும் நியே. உன்னடியாரின் மனக்கவலைகளை
அகற்றி அவரின் உள்ளத்தில் பிரகாசிப்பவனும் நியே. இந்த உலகின்
ஆதியும் அந்தமுமாக விளங்குபவனும் நியே. அவ்விதமாய் எங்கும் பரந்து
இருந்தாலும் ஆபத்து வேணோகளில் எனக்குப் பக்கத்துகீண்யாக இருந்து
வருந் துன்பங்கள் அனைத்தையும் பந்துபோல உருண்டு ஒடச் செய்து
எனைத் தற்காத்தருளும். (எ-று)

முதிர் வயது.

*****

சிலர்துகீண்யா யிருப்பார்பிற கன்புசெய் யார்சிறிது
மெலிவுவந்தா வறுவெல்லாம் கைவிட்டு விடுவரப்போ
கவியும்பிணியு முதுமையுங் கூடுமக் காலத்திலே
பலர்துகீண போயினு நின்றுகீண வேணும் பராபரனே

95

உரைநடை; பரத்தின் தேவனே, நான் எல்லாச் செல்வங்களும் பெற்று
உலகத்தில் வாழுங் காலத்தில் சிலர் உற்ற நண்பராக இருப்பார்கள்.

அத்தகைய வாழ்விற் சற்று ஒரு பகுதியை இமந்தாற்கூட என்கை வெறுத்து கைவிட்டுவிடுவார்கள். அப்போது, வறுமையும், பினியும் வந்து சேர்ந்து நலிக்கும். யாவரும் என்கைக் கைவிட்டாலும் பரவாயில் கீ. எனக்கு வேண்டுவது உன் அடைக்கலமே. (எ-று)

விருத்தாப் பியத்திலெனைக் கைநெகிழி விடாமலெனை
யுருத்தாய் நடத்தி யெனையாதரித் தருஞன்னையல்லாற்
கருத்தாய் நடத்து மினத்தா ரொருத்தரைக் கண்டதில்கீ
பருத்தே கிருபைப் பெருத்தே யிருக்கும் பராபரனே 96

உரைநடை: மட்டற்ற இரக்கமே கொண்ட ஆதியந்தமிலா பரி பூரணனே, என் வயோதிப காலத்திலே எனைக் கைவிடாமல் உட விருந்து தன் பிள்ளை எனும் உரிமையுடன் என்கை அரவைனத்து வழி நடத்துகின்றவர் நீ ஒருவரே. அப்படிச் செய்யவல்லார் இவ்வுலகத்தில் வேறு இல்லை. அப்படி யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவும் இல்லை. (எ-று)

பெல்னுங் குறைந்து பெலயீன ஞகிப் பிடிக்கவொரு
நிகீஸ்யுந் தடியையும் தேடித் திரிந்து நிகீவழிந்து
கலீயு மறந்து தடுமாறி நிற்கின்ற காலத்திலே
பலர்துகீண போயினு நின்றுகீண வேணும் பராபரனே 97

உரைநடை: கர்த்தாதி கர்த்தனே, கருணை சமுத்திரமே, உடலில் சிறு செயல்களைச் செய்வதற்குக்கூட உரிய சக்தியும் போய், உடல்மெலிந்து, தளர்ந்து, எழுந்து நிற்கவும், பிடித்து நடக்கவும் ஒரு கைகோல் அல்லது உறுதியான ஏதோ ஒன்று எங்கே இருக்கிறதென்று தேடி அலைந்தும், எல்லாவற்றையும் ஞாபகப்படுத்தும் நிலையற்றும், கற்ற கலீகளுடன் இடுப்பில் துணி இருக்கிறதா என்ற அறிவும் கெட்டு நிற்கின்ற உலக வாழ்வின் அந்திமக காலத்திலே யாரைச் சதமென்று நம்பினேனே அவர் களெல்லாம் கைவிட்டுப் போகின்ற நிகீ வந்தாலும் உனது துகீண மட்டும் இருந்தால் அதுவே பெரிய மட்டற்ற துகீண. அந்தத் துகீணயே நான் வேண்டுவது (எ-று)

பெண்சாதி துப்ப வினத்தார்களுந் துப்பப் பெற்றமக்க
ளஞ்சாது துப்பத் துகீணவருந் துப்ப வரும்பினியாய்
நெஞ்சார விக்கலும் வாந்தியு மாகி நெடியகண்ணும்
பஞ்சா முதுமையி லென்முகம் பாரும் பராபரனே 98

உரைநடை: (துப்புதல் என்பது முற்றுக ஒறுத்து, இகழ்ந்து, வெறுத்து ஒதுக்குதலைக் குறிக்குஞ் சொல்) பிதாவே, உயிர்களுக்கு வரும் மூப்பு பினி சாக்காடு என்பவற்றுக்கு நானும் விதி விலக்கல்லவே. மயிர் நரைத்து, தோல் திரைந்து இப்போது முதுமை வந்துவிட்டது. இனி

வருவது சாக்காடுதான். அந்தச் சாக்காட்டிற்கு என்னைத் தயார்படுத்தப் பிணிகளும் வந்துவிடும். அவ்வாறு உண்டாகும் பிணிகளால் நெஞ்சு நோவும் விக்கலும், வாந்தியும் ஏற்படும். கண்கள் பஞ்சடைத்துப் பார்வையிழந்து விடும். இந்த தள்ளாத நிலையில் மற்றவர்களுக்குப் பாரமாகவே இருப்பேன். அப்படி இருப்பதால் கைப்பிடித்த இல்லானும், இனசனத்தவர்களும், புத்திரர்களும், நண்பர்களும் வெறுத்து இகழ்ந்து ஒதுக்கிவிடுவார்கள். அந்த நிர்க்கதியான வேளையில் எனை உன் கடைக் கண்ணூற் பார்த்துக் காத்தருனும். (எ-று)

கிழவென்ன ரேசிலர் நையாண்டி பண்ணைக் கிருத்துவமாய்
வளவிலு னோர்களும் வார்த்தை வசனங்கண் மட்டுத்தப்ப
விளாமையி லேயென் யிக்கோலங் கொண்டவ ரென்னென்மோ
பழிகள்சொலா ரந்த நேரத்திற் காவென் பராபரனே 99

உரைநடை; கிழடன் என்று மற்றவர்கள் ஏனான்கு செய்வார்கள். நான் வசிக்கும் இடத்தில் உள்ளவர்களும் தகாத வார்த்தையாற் கொல்வார்கள். இனாமைப் பருவத்திலே என் அழகைப் பாராட்டிய மீண்யானும் எள்ளி ஏதேதோ சொல்வாள். வீணை பழிகளையுஞ் சுமத்துவார்கள். அப்படிப் பட்ட நேரத்தில் கருணாகரனே நீ வந்து தேற்றிக் காத்தருனும். (எ-று)

நாற்பதெனும் வயதாகா திருக்கினு நாயடியேன்
ற்றிப்பது மேவிச் சிறுமையுற் றேன்சிலர் செய்பகையான்
மூப்பது வாகிப் பெலனு மொடுங்கு முதிர்வயதிற்
பார்ப்பவ ராரெனை நீயே கிருபைப் பராபரனே 100

உரைநடை; பராபரா, எனக்கு இப்போது நாற்பது வயதுதான் ஆகின் றது. என்றாலும் நான் நாய்போலாகி மற்றவர்களுக்கு அடிமை செய்து இருாத்துத் தூரும்பானேன். வறுமையுஞ் சிறுமையும் அடைந்தேன். சிலர் என்மேற்கொண்ட விரோதத்தால் கிழுதுத்திப் போனேன். பெலனும் ஒடுங்கிவிட்டது. இப்போதே இப்படி இருந்தால் நான் வயோதிபத்தை அடைந்ததும் யார் எனைப் பராமரிப்பார். ஆயினும் உண்ணருள் எனக்குக் கிடைக்கும் என்ற உறுதி விசுவாசம் மட்டும் நிறைய உண்டு. (எ-று)

பொருஞ்சுறவு.

=====

மனங்காண வண்டுகண்டேன் மின்னுக்காண மறையுங் கண்டேன்
பிணங்காணக் கங்கங்கண்டேன் துட்டர்காணப் பெருமை கண்டேன்
குணங்காண நல்லார்க்கட்டங் கண்டேனினிக் குலலையத்திற்
பணங்காணக் கண்டே னெல்லா ருறவும் பராபரனே 101

உரைநடை; என்னிடத்தில் வாலிபம் வனப்பு இருந்தபோது மலர் மணத்திற்கு வரும் வண்டுகள்போலப் பல கண்ணியர் வட்டமிட்டதையும், என்மேனியின் இருந்த மினுக்கால் பலர் அன்புமழை பொழிந்ததையும், பினாத்தைக் கண்ட கழுகுகள்போல என்கீச் சுற்றி வருவதையும் கண்டேன். அப்போது கெட்டவர்களைப் பார்த்து எனக்குள் நானே பெரு மிதங்கொண்டேன். நல்ல குணங்கள் என்னில் பொருந்தியதும் நல்ல வர்களின் சேர்க்கை உண்டானது. ஆனால் பணம் வந்ததும் இவையெல்லாம் ஒருங்கே வலியவந்து எகீச் சேர்ந்துகொண்டன. இதுதான் பணத்தின் பெருமையோ. (எ-று)

தரித்திரத்தியல்பு.

சாலேனெனச் சொல்லும் பெண்ணரு மக்களுந் தாழ்ந்துவிட்டாற்
சிவேரிகுக் கலேசபமே யெத்திசை யிலெனும்
போவேனிறந்து குடியேனுலதுயிர் பொன்றிவிடேன்
பாவெனுனக்கொரு நாவே னென்பார்கள பராபரனே

102

உரைநடை; பரம தகப்பனே, உன்னேடு என்னுயிர் போகுமென அன்பு ஒழுகச் சொல்லும் மனைவியும் மக்களும் என்னிலையிற் தாழ்ந்து கெட்டுவிட்டால் சீ என்று காறித் துப்புவார்கள். நாயே என்பார்கள். பின்மே எங்காவது போய்த் தொகீல், அல்லது செத்துப்போ உனக்கு ஒரு நாவு அதற்கு ஒரு பாட்டும் வேணுமோ என்று இகழ்வார்கள் (எ-று)

அநித்தியம்.

கண்ணுன வேந்தரு மந்திரிமாருங் கடைசியிலே
மண்ணைகிச் சாம்பலுமாகி யழியுமில் வாழ்வைவநம்பி
யெண்ணுத தெண்ணி யிருப்பதலாற் றவுமெள்ளளவும்
பண்ணுதவர் புத்தியென் னதுற்புத்தி பராபரனே

103

உரைநடை; தேவனே, உலகிற்குக் கண்போல இருந்த அரசர்னும் அமைச்சர்களும் வாழ்வின் இறுதியில் மண்ணேடு மண்ணைஞர்கள் ஏரிந்து சாம்பலாகிவிட்டனர். இதுவே வாழ்வின் முடிவு. இத்தகை அழிந்துபோம் நிலையற்ற வாழ்வை நம்பினேன். வருங்காலம் நிகழ் காலத்தைப்பற்றியே எத்தகீனயோ கோடி எண்ணங்களை எண்ணினேன்.

அதை விடுத்து ஒரு நாளாவது உனை நின்றது ஒரு என்னளவாவது தியாணித்திலேன். இது எவ்வளவு மதியீனம் என்று இப்போதுதான் தெரிந்து கொண்டேன். (எ-று)

எல்லாச் செல்வங்களு மாஸ்தியும் பாஸ்தியு மில்லமட்டே
யுல்லாச மாதர் தெருவமட்டே மறையோதுவருஞ்
சல்லாப மைந்தருஞ் சுத்தமுங் கல்லறைத் தானமட்டே
பல்லாரி ராருமுதவாரப் பாலென் பராபரனே

104

உரைநடை; தேவனே, பாடுபட்டு உழைத்துப் பதுக்கி வைக்கும் எல்லாவித செல்வங்களும், நிலபுலன், வீடுவாசல் ஆதியனவும் நாம் இறந்துவிட்டால் வீட்டுடனே நின்றுவிடும். ககபோகமாகக் கூடிவாழ்ந்த மனைவி தெருமட்டும் வருவாள். வேதம் ஒதுபவர்களும் மக்களும் சுற்றுத்தினரும் கல்லறைமட்டும் வருவார்கள். அதன்பின் எனக்கு உதவுவார் யாருளரோ. (எ-று)

சுவத்தியல்பு.

*****

ஆக்கையிதனை மண்ணே வெள்ளமோ கொடுமைக் கிணியோ
காக்கை பருந்து கழுகுகளோ கடுவாய் புலியோ
வீக்கள் புழுக்கள் ஸெறும்புக ணுய்நரி யேதுகளோ
பாக்குத் தின்கும் விருந்தாக்கும் தமக்குப் பராபரனே

105

உரைநடை; நான் பேணிப் பாதுகாக்கின்ற உடலத்தை மரணத்தின் பின்னர் பினைமென்று யாவரும் தள்ளிவிடுவார்கள். அதன்பின்னர், மண்ணே, நீரோ, நெருப்போ சிதைத்து அழித்துவிடும். தப்பினால் காகங்கள், பருந்துகள், கழுகுகள், புலி சிறுத்தைகள், ஈக்கள், ஏறும்புகள் நரிகள் நாய்கள் என்பன உவந்து விருந்துண்டு அழித்துவிடும். (எ-று)

புதைக்கின்ற கல்லறைக் கேஷவத்தைக் கொடுபோம்பொழுது
வதைக்கின்ற மக்களும் பெண்மருஞ் சுற்றமு மற்றுளாரும்
விதைக்கின்ற வித்தது போன்மேறி மீண்டு விணையுமென்றே
பதைக்கின்ற நெஞ்சை யமர்த்தறியார்கள் பராபரனே

106

உரைநடை; கர்த்தனே, அதுமட்டல்ல புதைத்து விடுவதற்காகப் பிரேதத்தைக் கல்லறைக்கு எடுத்துக் கொண்டு போகும்பொழுது மனைவி, மக்கள், சுற்றுத்தினர் பூமியிலே விதைக்கும் வித்து முனைப்பதபோல அந்தப் பிரேதம் மீண்டும் முனைக்குமென்று தெளிந்திலர். அதனால் தங்கள் துண்பத்தை அடக்கிக்கொள்ள முடியாது வருந்துகிறார்களே. (எ-று)

மன்றுட்டு

நற்றுமன் மாய்க்கையை நாடாமற் புல்லர் நடுவினிற்போய்
நிற்றும் லோர் நினையாம வாரையு நிந்தனையாய்ச்
சொற்றுமற் றிவினை சுற்றுமல் வாவிபத் தோழரைப்பின்
பற்றுமற் பத்தி தருவாய் மெஞ்ஞானப் பராபரனே

107

உரைநடை; பரமபிதாவே, உன்மேலே எனக்குப் பக்திகொள்ளும்
கொடையைத் தருக. அப்பக்தியால் நான் இவ்வுலக வாழ்வில்
சாத்தானால் உண்டாகும் மனமாய்க்கைகளையும் அதன் செயல்களையும்
நாடாதிருக்க வேண்டும். பாவிகளின் நடுவில் போய் நில்லாத பெருமை
வேண்டும். அவர்களையிட்டு எண்ணுதிருக்கவும் பிறர்மேல் பழி சொல்லி
இகழாமலும் வாழ வேண்டும். எனைப் பாவத்துக்கேதுவான காரியங்கள்
வந்து பற்றிக்கொள்ளாமலும் அவற்றை நான் எனைச்சுற்றிப் பற்றிக்
கொள்ளவிடாமலும் அத்தகைய காரியங்களுக்கு காரணராக இருக்கும்
தோழர்களைச் சேராது இருக்கவும் வேண்டும். (எ-று)

சிறுமல் வஞ்சகனு செய்யாம னல்ல சிநேகிதரைத்
தாருமற் றாறுதல் கேளாமற் பொய்யுரை சொர்ப்பனத்துங்
கூறுமற் றுற்குணங் கொள்ளாமன் மற்றெரு கோதையர்கண்
பாராமற் பத்தி தருவாய் மெஞ்ஞான பராபரனே

108

உரைநடை; எவருடனுவது எந்த நேரத்திலாவது சினங்கொள்ள
திருக்க வேண்டும். மற்றவரை வஞ்சியாமலும் நட்பினரை இகழாமலும்,
மற்றவர்களால் நான் இகழப்படாமலும் வாழ வேண்டும். அதுமட்டல்ல
கணவிற்கூட பொய் பேசாதிருக்க வேண்டும். கைப்பிடித்த பெண்ணைவிட
மற்றெரு பெண்ணை கண்ணெடுத்துப் பாராது வாழவும் வேண்டும்
அத்தகைய வழிகாட்டுதலை எனக்குத் தந்தருனும். (எ-று)

ஓடிக்கொண்டே னிவ்வுலகத் தைவிட்டுயர்ந் துன்னருளை
தேடிக்கொண்டேன் றிடங்கொண்டே னல்லோர்கள்

சிநேகிதத்தைக்

கூடிக்கொண்டேன் முழுவேதா கமத்தையுங் கோர்த்திசைவாயப்
பாடிக்கொண்டே வென்று கூத்தாடப் பண்ணும் பராபரனே

109

உரைநடை; வேதநாயகனே, துன்பங்களுக்கும் பாவங்களுக்கும்
காரணமாயிருக்கிற இம்மாய உலக வாழ்வைவிட்டு விலகி ஓடித் தூரஞ்
சென்றுவிட்டேன். அதனால் உன் கிருபாகடாசம் கிடைத்து விட்டது.
எனவே நான் நம்பிக்கைக்குள் உறுதி பெற்றுவிட்டேன். ஆகவே

நின்னடியார் கூட்டத்தில் சேர்ந்து தேவ ஊழியமே செய்கிறேன் திருமறையில் மனுக்குலத்திற்கு நீர் தந்த மட்டற்ற ஈவுகளை மற்றவர்கள் அறிந்து தெளிவதற்கு பாடுகிறேன். இவைகளை எனக்கு மேலும் தருக.. அந்த ஆனந்தக் களிப்பில் நான் கூத்தாடக் கிருபைபுரிக. (எ-று)

நீடும்பரத்தி னிராக்சியத் தோடு நின்நீதியையுந்
தேடுஞ்செபத்தின் முயற்சியும் பத்தியுந் தீமையன்றி
நாடுந் தவத்தையு நெல்வேலி நாயக னற்றமிழைப்
பாடுங் கருத்தையுந் தந்தாள் கருகீணப் பராபரனே

110

உரைநடை; கருகீணயங் கடலே நான் நாடுவதெல்லாம் உனது
இராக்சியமே. வேண்டுவது உனது நீதியே. தேடுவது தினமும் உளைத்
தோத்தரிப்பதும் உன்கை விசுவாசிப்பதுமே. விரும்புவது உன்கை வாழ்த்தி
வணங்குவதே. பாடுவதோ யேசுபெருமானைப் போற்றிப்பாடும் நல்ல
தமிழே. இவற்றையெல்லாம் எனக்குத் தந்தருள்க. (எ-று)

பராபரன் மாலையளவு.

=====

கிறிஸ்துபிறந்த பதினெட்டு நூற்றுக் கிளர்பதினைந்
துறத்துப்பிறந்த வருடத்தி னாறுமொரு பத்துமாய்த்
திறத்துப் பிறந்த பராபரன் மாலையிற் நீயுன்சொற்
றறித்துப்பிறந்த கவிவேத நாயக சாஸ்திரியே

111

உரைநடை; இந்த நூலின் பெயர் 110 கவிப்பாக்களைக்கொண்ட
"பராபரன் மாலை." செய்தவரின் பெயர் கவிசேடக் கவிஞர் தஞ்சை
வேதநாயகம் சாஸ்திரியார். செய்த காலம் கி.பி.1815ம் ஆண்டு. (எ-று)

கவிசேடக் கவிஞர்

வேதநாயகஞ் சாஸ்திரியாரின்
பராபரன் மாலை யிரண்டாம் பங்கும்
ஈழத்துப்பூராடனுரின் உரையும்
முற்றும்

***

பின்னிகீணப்பு.

=====

ஆரம்ப செபம்.

முன்றுகீண நேர்நடு வின்றுகீண கால முகிலின்றுகீண
பின்றுகீண பற்பல போதுந்துகீண பெரும்பாவியெனக்
கின்று மன்றன்றும் என்றென்றும் துகீணயினிமே லென்றுயிர்
பொன்றும் பொழுதுந் துகீணயேசு நாயகன் பொற்பதமே

இரா செபம்.

=====

பாவ அறிக்கை;-

இரக்கமுள்ள பராபரனே, எழைப் பாவியாகிய நான், உமக்கு
முன்பாக விழுந்து, உம்முடைய கிருபையையும், பொறுமையையும் தேடு
வருகிறேன். நான் மனதினாலும் வாக்கினாலும் நடக்கையினாலும்
வெகுவிதமான பாவக் குற்றங்களைப் பண்ணினேன் என்று, மனஸ்
தாய்ப்பட்டு அறிக்கையிடுகிறேன். ஆ, தயவுள்ள சுவாமி, நியாயமாயிருக்
கிறபடி என்னை நரகத்திலே தள்ளாதேயும். தேவர் என் இரட்சகராகிய
இயேசு கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும் மரணத்தையும் பார்த்து நான் செய்த
பாவங்களை எல்லாம் மன்னித்து என்னை இரட்சியும். நான் திரும்பப்
பாவத்திற்குச் சோதிக்கப்பட்டால், அதற்குச் சம்மதியாமல், அதை
அருவருக்கவும், உமக்குப் பிரியமான பிள்ளையாய் நடக்கவும், பரிசுத்த
ஆவியைக் கொண்டு எனக்கிப் புத்தியையும் பலத்தையும் தந்தருளும்.
இனி நான் சாகும் வேளையிலே உம்முடைய மோட்ச இராச்சியத்தில்
சேருவதற்கு என்னை ஆயத்தம் பண்ணியருளும் சுவாமி, ஆமென்.

பொதுவான செபம்.

இஸ்பிரித்து சாந்துவே, தேவரீர் எழுந்தருளி வாரும். பரலோகத்திலே நின்று உம்முடைய திவ்விய பிரகாசத்தின் கதிர்களை வரவிடும். தரித்திரருடைய பிதாவே கொடைகளைக் கொடுக்கிறவரே, இருதயங்களின் பிரகாசமே எழுந்தருளி வாரும். உத்தம ஆறுதலான வரே, ஆத்துமங்களுக்கு மதுரமான விருந்தாடியே, பேரின்ப இரசமுள்ள இனோப்பாறியே, பிரயாசத்திற் சுகமே, வெய்யிலில் குளிர்ச்சியே, அழுகையில் தேற்றவே, எழுந்தருளி வாரும். வெகு ஆனந்தத்தோடே கடியிருக்கிற பிரகாசமே, உமது விசவாசிகளுட இருதயத்தின் உற்பணங்களை நிரப்பும். உம்முடைய தெய்வீகமின்றியே குற்றமில்லாதது ஒன்றுமில்லை. அசுத்தமாயிருக்கிறதைச் சுத்தம் பண்ணும். உலர்ந்ததை நனையும். நோவாயிருக்கிறதைக் குணமாக்கும். வணங்காததை வணங்கப் பண்ணும். குளிரோடிருக்கிறதைக் குளிர் போக்கும். தவறினதை செவ்வே நடத்தும். உம்மை நம்பின உம்முடைய விசவாசிகளுக்கு உம்முடைய திருக்கொடைகள் ஏழையும் கொடுத்தருனும். புண்ணியத்தின் பேறு களையும் நல்ல மரணத்தையும், நித்திய மோட்சானந்தத்தையும் எங்களுக்குத் தந்தருனும். சவாமி. ஆமென்.

கர்த்தருடைய ஜெபம்.

பரமண்டலங்களிலிருக்கும் எங்கள்
பிதா உன் நாமம் அர்ச்சிக்கப்
படவுன்றவின் ராச்சியம் வருகப்
பரத்துன் சித்தஞ் செய்வதுபோல்
தரைமண்டலத்துஞ் செய்ய நித்தம்
தரும் எம் அப்பம் இன் ரெமக்குத்
தாரு மெங்கள் கடன் காரர்
தமக்கு நாங்கள் பொறுப்பதுபோல
நிரை கொண் டெமக்கும் பொறுத்துவிடும்
நெடுஞ் சோதனைக்குட் படப் புரியாய்
நீக்கித் திங்கை இரட்சை செயும்
நிலை இராச்சியம் வல்லப மகிழை
உரை கொண்டுமக் கென்றென்றைக்குமே
உண்டா யிருக்கு தாமனை
ஒதச் செபத்தின் முறைமை யெமக்
குரைத்தாய் வேதத் தொரு முதலே
சவாமி ஆமென், சவாமி ஆமென்,
சவாமி ஆமென்.

தோத்திர செபம்

விருத்தம்

நினைத்தது தருஞ்சகாயா நித்தியக் கிருபைத் தாயா
வினைத் துயிர் தவிர்க்கு மாயா வினேத வற்பனவு பாயா
உனைத் துதிசெய்வோ மோயாதுழியோ டீழி நேயா
அனைத் துள உயிர்க்குந் தாயா அன்பையா அல்லேலுயா

.....

வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்.

இந்த நூலில் நாங்கள் கையாண்டுள்ள தரிப்புக்குறி முறைகள் சற்று வித்தியாசமானவை. அப்படி நாங்கள் செய்து வருவதற்கான காரணங்களை கிழே தந்துள்ளோம். இது அநேருக்கு திருப்தியளியாத ஒரு நடைமுறையாயினும் தமிழ் மொழியின் இயல்பான இலக்கண அமைதிக்கமைய இவ்வாறு செய்வது தக்கதெனவே கொள்கிறோம். ஆதலால் இதில் உள்ள மாற்றங்களைக் கவனித்து அவை பற்றிச் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மேலும் இப்புத்தகம் தமிழ் மின்கணனி அச்சமைபிலேயே அச்சிடப்படுகிறது. அதுவும் சீர்திருத்தாத பழைய தமிழ் எழுத்து வடிவங்களிலேயே எவ்வித சிரமமுமின்றி அச்சமைப்புச் செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அவசியமான தொன்று எனவும் கருத்திற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தமிழ்த் தலையங்கள்.

நாம் தமிழ் நூல்களில் தலையங்கங்கள், இடைத் தலைப்புகள் எழுதுகின்றோம். அப்படி எழுதும் வாக்கியங்கள் அல்லது சொற்கள் தனியொரு வசனமாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். உதாரணமாக திருமணம் என்பது பற்றி ஒரு கட்டுரைத் தலைப்பு இருக்குமானால் திருமணம் என்ற சொல் முடிவின் பின்னர் முற்றுப் புள்ளி இடப்படவேண்டும், இதுவே சரியான தமிழ் உரை நடைமுறை. இந்த விதியை தமிழ் உரைநடைக்கு வழிவகுத்த ஆறுமுகநாவலர், தான் பதிப்பித்த நூல்களில் எல்லாம் கையாண்டுள்ளார். இதையே தமிழ்த்தாத்தாடாக்ட.. உ.வே.சாமிநாதப்பியரும் தன் பதிப்புகளில் கைக்கொண்டுள்ளார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க பதிப்புகளில் இம்முறை மிகவும் கவனிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பல பழைய தமிழ் அறிஞர்களும் இந்த விதியை கடைப்பிடித்து வந்துள்ளனர் என்பதை அவர்களது வெளியீடுகளாலும் அவர்கள் கைப்பட எழுதிய கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும் ஜயந்திரிப்பற அறியலாம். ஆனால் இன்று அவ்வாறு செய்வதில்லை. இதற்குக் காரணம் ஆங்கில தரிப்புக்குறி உபயோகத்தைத் தழவி எழுதுபவர்கள்தான் எனலாம். ஒரு வேளை ஆங்கிலத்திற்கு இந்த விதி சரியாக இருக்கலாம் ஆனால் தமிழ் உரை நடைக்கு இது ஒவ்வாததொன்று.

தரிப்புக் குறிகளுக்கும் ஒசையுண்டு.

எழுத்துகளை எழுதும்போது அவை ஒலிப்பதில்கீ. ஆனால் அவற்றை வாசிக்கும்போது அவை வேறுபட்ட ஒலிகளை எழுப்புகின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் தனிப்பட்ட ஒலி உண்டு என்பது தெளிவு. அவ்வொலி எழுந்து அடங்குவதற்கு ஒரு கால எல்லையும் உண்டு. அந்தக் கால எல்லையை நாம் மாத்திரை என்போம். கை நொடிக்கும், அல்லது கண்ணிமைக்கும் நேரமே ஒரு மாத்திரைக் கால அளவு. கால் மாத்திரரை, அரை மாத்திரை, முற்றுப்புள்ளி, வினாக்குறி, ஆச்சரியக் கூட்டி. எடுகோள் குறி, அடைப்புக்குறி என்பனவும் ஒரு வகையிற் பார்த்தால் எழுத்துக்களே. அவற்றிற்கும் மாத்திரை எனும் கால அளவுண்டு. இவற்றுள் சில மவுன அதாவது உள்ளடங்கிய ஒலிக்கா ஒலியுடைன. சில ஒலிக்கும் ஒலியுடையவை. இந்த வகையில் வினாக்குறி ஆச்சரியக்குறி என்பவற்றிற்கு ஒலிக்கும் ஒலியுண்டு. இவை ஒவ்வொன்றினதும் கால அளவு குறிலானால் ஒன்றரை மாத்திரையும் நெடிலானால் இரண்டரை மாத்திரையும் எனல் பொருந்தும். ஏனெனில் தமிழில் வினாவும்போது வினா எழுத்துக்களால் உறுத்திக் கேட்கின்றோம். எனவே அவ்வெழுத்து எழுத்துக்களை உறுத்திக் கேட்கின்றோம். எனவே அவ்வெழுத்து தனது மாத்திரை அளவிலும் அரை மாத்திரை மேலதிகமாகக் கூடி ஒலிக்கின்றது. அதுபோலவே ஆச்சரிய வெளிப்பாட்டுச் சொல்லின் கடைசி எழுத்தும் வியப்புணர்வாலே தனது ஒலியளவில் அரை மாத்திரை அதிகரிக்கின்றது. இவை அனைப்பைடையாகத் தொடரின் மாத்திரையில் அதிகரித்து ஒலிப்பதுவும் உண்டு.

பொதுவாக வினாக் குறிகளுக்கும் ஆச்சரியக் குறிகளுக்கும் ஒலியுண்டு. அவற்றைச் சேர்த்து நாம் வாசிக்கும்போது அதற்குரிய ஒலியை நாம் எழுப்புகின்றோம். இவ்வாறு அவன் வந்தானு என்னும் வினாவை வாசிக்கும்போது 'னு' எனும் எழுத்தில் உள்ள ஆகார மெய்யை வினாவைத் தரும் ஒலியாகின்றது. அதுவே போதுமான ஒலி. ஆனால் அவன் வந்தானு? எனும்போது அவன் வந்தானு. ஆ.. என்றுகின்றது.. எனவே இவ்வாறு எழுதுவது கூடியது கூறுதல் எனும் குற்றமாகின்றது. அவன் வந்தான் என்று எழுதி அதன்பின் வினா அடையாளம் இடுவததானால் அது சரியாகுமே தவிர மற்றும்படி தவறுதானே.

(சமுத்துப் பூராடனாரின் 'கட்டுரைக் கலை'
எனும் நாவில் இருந்து எடுத்த பகுதிகள்)

மின்கணனித் தமிழ் அச்சமைப்பில்

கண்டாவில் அச்சிடப்பட்ட

றிப்ளக்ஸ் அச்சகத்தாரின் நூல்கள்

*****

தமிழகி - முதலாம் காண்டம்

தமிழகி - இரண்டாம் காண்டம்

தமிழகி - மூன்றாம் காண்டம்

(இவற்றில் ஏனைய ஆறு தொகுதிகளும் விரைவில்
வெளிவரும். இவை செய்யுள்வடிவிலான தமிழ்க் கலைக்
களஞ்சியத்தின் பயனைத் தரும் ஒரு காப்பியம்)

ஓயில்சி மகாகாலியம்

இலியட் மகாகாலியம்

இயேசு புராணம்

கிரேக்க நாடககள் 14 தொகுதிகள்

பெத்தலேகம் கலம்பகும்

பெத்தலேகம் குறவஞ்சி

சிமந்தலி புராணம்

மல்லிகைப் பந்தல்

புதுப்பொருள் நூற்றெட்டாண்று

பேனுமூனையிலிருந்து

சுவரோவியச் சுந்தரி

வாழவைக்கும் நினைவுகள்

மின்கணனித் தமிழும் எழுத்துச் சிர்திருத்தமும்

தமிழ் அச்சக் கலையில் மின்கணனியின் பிரவேசம்

விபுலானந்த அடிகளாரின் தோத்திரத்திரட்டு

விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்

தமிழ்த்தாய் பள்ளியெழுச்சி

முதுமைப்பெயர்ச்சி நான்மணி மாலை

உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம்
 ஈழத்துப் போர்ப்பரணி
 சனிவெண்பா
 அன்புடைத் தமிழர் அகத்தினை வாழ்க்கை
 புலவர்மணிக் கோவை
 கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர் நூற் திரட்டு
 உலகளாவிய தமிழ்
 வேதாகமத்திற் தாவரங்கள்
 விபுலானந்தர் பாவியம்
 மாமாங்க விநாயகர் பதிகம்
 புதிய அகப்பொருள் 102
 கூத்தர் வெண்பா
 கூத்துநூல் விருத்தம்
 ஈழத் தமிழ் அறிஞர்கள்
 கீதங்கள் கீர்த்தனைகள்
 புயற் பரணி.
 சீவபுராணம் (நவீனம்)
 பெத்தலேகம் குறவுஞ்சி - உரை
 இயேசு இரட்சகர் இரட்டைமணிமாலை
 வேதநூயகம் சாத்திரியாரின் நூற்திரட்டு 2 பாகங்கள்
 பக்தி வனம்
 பக்தி அருவி
 ஊஞ்சல் இலக்கியம்
 விபுலானந்தர் அம்மானை
 நீரர் நிகண்டு
 பிசாசின் புத்திரர்கள்
 சொல்வெட்டு
 எழுத்துநூல்
 பேச்சுத் தமிழ்
 கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரின் கல்விச் சேவைகள்

(உலகிலே முதன் முதலில் மின் கணனித் தமிழில் இமேஜ் பிரின்டரில் பெத்தலைகேம் கலம்பகம் எனும் தமிழ் நூல் வெளிவந்தது 1986

மின்கணனியில் கலாநிதி உவெஸ்லி இதய ஜீவகருணை அமைத்தெடுத்த மினிகணனித் தமிழில் துல்லியமான தமிழ் எழுத்தில் அச்சிட்ட முதல் நூலாக இயேசு புராணம் வெளிவந்தது 1987.)

பொருளடக்கம்.

---

1. ஞானத்தாராட்டு.

1

00. காப்பு	1
01. கடவுள் வாழ்த்து	2
02. தசாங்கம்	3
03. அவையடக்கம்	4
04. தாராட்டு	5
05. கிறிஸ்துவின் தாழ்மை	6
06. பிறப்பின் பலன்	9
07. தேவ ஸ்த்ரண மாறுதல்	10
08. புகழ்ச்சி	13
09. ஏரோதேயின் கொடுமை	15
10. நிந்தாஸ்துதி - நிந்தையில்லாத் துதி	18
11. கிறிஸ்திவினினத்தார்	21
12. தியானம்	22
13. பிரதிக்கிணை	25
14. மன்றுட்டு	27
15. திருச்சபை வாழி	29

2. திருச்சபைத் தாராட்டு.

30

01. தேவ பரிமாரிப்பு	31
02. தேவனூர் பிறப்பும் மனுடனூர் சிறப்பும்	33
04. கிறிஸ்து உண்டுபண்ணின நன்மை	38
03. பிள்ளைகளின் வருணிப்பு (21 - 29 செய்யுள்வரை)	35
05. பிள்ளைகளின் ஆறுதல்	42
06. தேவதோத்தரம்	43
07. திருச்சபை வாழி	44

3. பேரின்பக் காதல்.

01. காப்பு	46
02. கடவுள் வாழ்த்து	46
02. அவையடக்கம்	48
03. தசாங்கம்	50
04. காதற் புகழ்ச்சி	52
05. தேவ லட்சணம்	54
06. தூஞ்சி	60
07. விகவாசம்	69
08. பாடுபட்ட தியானம்	73
09. கிறிஸ்துவினுற்றுமப் பாடுகளின்பேரில்	74
10. கிறிஸ்துவின் சரிரப்பாடுகளின் பேரில் தோட்டத்திற் பட்டபாடுகள்	76
11. காய்பாவின் வீட்டிலேபட்ட பாடுகள்	77
12. பிலாத்துவின் வீட்டிற்பட்ட பாடுகள்	79
13. கொல்கொதா மலையிற்பட்ட பாடுகள்	85
14. மனவிசாரம்	95
15. மனஸ்தாபம்	102
16. யூதர்களின் நன்றிக்கேடு	106
17. ஆற்றுமப் பென்னைப்பாரி	113
18. வியாகுலம்	114
19. மனஸ்தாப முக்கியம்	116
20. மன்றுட்டு	121
21. ஜூபம்	123
22. பத்தி (412 - 418 செய்யுள்வரை)	126
23. மனஸ்தாப யோசனை	127
24. பிரதிக்கிளை	129
25. நம்பிக்கை	131
26. காதலன் புகழ்ச்சி	133
27. திருச்சபை வாழி	136
28. பேரின்பக் காதலளவு	137

4. பிரலாப ஒப்பாரி

138

00. காப்பு	139
01. தேவ வணக்கம்	140
02. அவையடக்கம்	141
03. தசாங்கம்	141
04. தியானம்	143
05. ஒப்பாரி பாடுகளின் ரெஞ்சை	145

06. பரிகாச ராசாவின் வருகை	149
07. சிலுவை நடை	151
08. சிலுவை மரணம்	160
09. துக்கிப்பு	164
10. உத்தம மனஸ்தாபம்	166
11. விண்ணப்பம்	172
12. பிரலாப ஒப்பாரி	173
5. பாராபரன் மாலை (கவிப்பா 50)	175
காப்பு	180
கடவுள் வணக்கம்	180
தேவ ஸடசணம்	183
விக்கிரகம்	184
இரட்சிப்பு	185
புதுமை	186
பாவ சங்கீர்த்தனம்	186
உருக்கம்	189
தூழ்ச்சி	191
பெண் மாணை	193
மாணையோ மாணை	194
அவாவறுத்தல்	195
தவக்காலம்	196
சாக்காலத் தவம்	197
காட்சி	197
பராபரன் மாலையளவு	198
5. பாராபரன் மாலை (கவித்துறை 110)	175
காப்பு	199
கடவுள் வணக்கம்	199
பத்தி	202
சத்துரு நாசம்	204
தேவசெயல்	206
விக்கிரகம்	207
இரட்சிப்பு	207
உத்தம மனஸ்தாபம்	209
ஆத்துருக்க கவலை	213
உடற்கவலை	215
துனபம்	216
விசாரம்	218

எண்ணம்	218
தேவசித்தும்	219
நம்பிக்கை	219
உலக கிரித்தியம்	220
தேவசகாயம்	220
போதகர்	221
உண்மையற்ற மேய்ப்பன்	222
நல்ல மேய்ப்பன்	222
நல்லாடு	223
கீழ்மக்கள்	224
பாவிகள்	225
புருடன்	225
பெண்மூர்	226
காழுகன்	226
பெண்பால்	226
ஆபத்து	233
முதிர் வயது	233
பொருளுறவு	235
தரித்திரத்தியல்பு	236
அநித்தியம்	236
சவத்தியல்பு	237
மன்றுட்டு	238
பாராபரன் மாலையளவு	239
பின்னணிப்பு	240
ஆரம்ப செபம்	240
இராசெபம் (பாவ அறிக்கை)	240
பொதுவான செபம்	241
கர்த்தருடைய ஜேபம்	241
தோத்திர செபம்	242
வேறு	243
வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்	243
துமிழ்த் தலையங்கங்கள்.	243
துபிபுக் குறிக்கும் ஒசையுண்டு	244
மின்கணனித் துமிழ் அச்சமைப்பு நூல்கள்	245

-----0-----

செய்யுள் அகரவரிசை.

(பக்கங்களை இலக்கங்கள் சுட்டுகின்றன.
பல கண்ணிகையுடைய பாடல்களின் முதலடியும், ஏனைய
செய்யுட்களின் அகரவரிசையுமே இங்கு தரப்பட்டுள்ளன)

அகடத்திற் சென்ற	187	உலக முழுது	52
அகைத்துக் கொடுந்துயர்	210	உகீயுக்குட் பட்ட	227
அங்குநின்றூய் வானே	183	ஊர்க்கே னுறவு	204
அஞ்சல்வரும் பாவி	43	ஊரைரநம்பி நேரைரநம்பி	194
அடிகொண்ட மேனியுங்	208	எங்கோனே என்பவங்க	186
அடங்கலையுங் காத்தனிக்கு	181	எத்தகையோ சற்றுமுகின	188
அடிக்குங் கடைக்கும்	199	எதிர்த்தா லெகீப்பகைத்தா	188
அண்ட மெல்லாங்	184	எந்தன் மனதின்படி	219
அணியுங் கலையும்	226	எந்தை யிசருவே	60
அந்தமள வில்லா	185	எந்நாளஞ்சு வாழ்ந்திருக்க	33
அகையதென் னுற்றுமமே	106	எல்லாச் செல்வாக்கு	237
அன்புக் கலிப்பா	198	எறிந்துவிடு மாங்கிஷ	129
அன்புள்ள சுவாமி	95	என்னுற்று மாவே	114
அன்பே யென்னுதா	166	என்னுயிருக் கண்பே	116
அன்னுவங் காய்ப்பாவு	77	என்னென்சு நானு	189
அன்னையுநீ தந்தையுநீ	190	ஏதேன்மகீ யாதாமு	160
ஆக்கிவைப்பானு மழித்து	206	ஐயாவெகீப்படைத்த	102
ஆக்கை யிதகை	237	ஒன்றுன வேதத்தி	133
ஆட்டைய ராட்டை	221	ஓடமறிந்து துறைகான்	222
ஆடகமாட ஏறவாடு	227	ஆட்டையறிந்ததன்	223
ஆடித் திருவிளையாட்	164	ஓடிக்கொண்டே னிவ்வு	238
ஆண்ட பரம்பொருகை	172	கட்டுமெட்டாய் வாழுங்	15
ஆண்ட பொருளீ	22	கடிபட்ட காவின்முக்	209
ஆதமடைந்த பவத்தார்	207	கடியுமுலகு முடலும்	204
ஆதிபரப் பொருளே	145	கடிவைத்த தீவிழையோ	216
ஆபத்துக்குச் சற்றுத	225	கண்டதிசை யெட்டுங்	207
இகலுதிக்கும் பலபேய்	205	கண்டேதுன் னன்புங்	197
இச்சணமோ வல்லது	127	கண்ணுன வேந்தரு	236
இகைக்குந் துகைக்கு	205	கண்ணே யெனதிரண்டு	181
இத்தகைம வல்லபத்தி	143	கயம்போ நடச்சியர்	226
இத்தகை யன்பா	25	கல்லருடன் ரேமையர்	192
இரும்பு முருக்கும்	213	கள்ளன் விடுதலையாய்க்	151
இன்றேயு வகைவெறுத்	196	கற்பகமே நீதான்	38

கற்பகை பத்துங்	10	சேற்கொண்ட வேல்	229
கன்னகங்கொண் டய	228	சொல்லாத வார்த்தைகளுந்	188
காதகமற்றப் பகை	215	சொல்பப்படுமோ வென்றுயர	219
காதககிளக் கெட்டவகை	191	சொற்ப வலகச்	131
கால்கண் டிடைகண்டு	228	தச்சனுகை வளர்த்த	21
கணம்வைத்த கொங்கை	228	தடுத்தாலும் பாதமலாற்	192
காவில் விலங்குங்	5	தந்தைதாய் பெண்மூர்	195
கிழவளைன் ரேசிலர்	235	தரித்திரந் துண்பம்	217
கிறிஸ்துபிறந்த பதி	239	தானே யிருந்தாய்	183
குளியாக் கணரகத்	215	திட்டமற்ற பேய்க்கோள்	186
கையிலொரு பிள்ளை	42	திருக்கருகிணப் பிரானூர்	1
கோகில்கே திரண்டுருண்	229	திருத்தய வுணரார்	136
கோல மடங்கலுங்	229	திருவாசகந் தரும்தேவே	199
சடமொரு துண்பம்	217	திருவருவா யாதாயின்	180
சத்தத்தைக் கேட்டு	223	திருவுரை மறுத்த	46
சற்று முலகச்	197	தீங்குபெறத் திரிந்தே	209
சாத்திர மாறு	213	தீயகிண்ணயா காத்தியகை	191
சாவேணைச் சொல்லும்	236	துங்கம் படர்ந்திலங்கும்	211
சிக்கமுற்றே கீண்பொறி	187	துட்டுப்பட்டு முட்டிட	212
சிங்காரச் சீக்கட்ட	193	தீங்காங் குணுங்கிரு	212
சிரணே நரர்விகை	202	துடங்கேன் றமிழை	203
சிலர் துக்கிணயா யிருப்	233	துடிக்குங் கருவிழி	230
சிறக்குந்திற மொன்றறி	209	துடித்துக் கெடுத்த	211
சீமாணே வானுலகச்	6	துணிகொண்ட நின்பதம்	230
சீர்புத்த தேவ	31	துதிக்கேளுகை யன்றி	203
சீர்புத்த மானுடனுந்	46	துதியே கிருபாநதியே	201
சீராதி கத்தன்	140	தேவச காயன்சேயன்	173
சீராருந் தேவ	2	தேவே திருவருவே	201
சீரின்பமே யெனது	180	தேனே யெனேச	202
சீருமல் வஞ்சகஞ்	238	தோட்டத்தி லாதிசெய்த	74
சீனு மகியிற்	141	தோற்ற முடிவற்ற	54
சீனு மகியினினீ	18	நசல்கொண்ட வாட்டைக்	222
சீனு மகியினுஞ்	20	நஞ்சமுறைந்த கணைர	230
சீனுயி மாமகீயான்	3	நண்ணைக் குறையு	210
சுடர்கொண்ட வீர்புறங்	205	நற்றுமன் மாய்கை	238
சுந்தரஞ்சேர் தேவகதன்	85	நன்றியிதெல் லாமறந்து	113
செப்புகின்ற தாராட்டை	4	நாடாதவன் முத்த	224
செய்யதிரு நெல்வேலி	44	நாடே னெவரையு	202
செல்லேன் றிருமகை	203	நாவலர் கொஞ்சந்	208
செலவொரு துண்பம்	216	நாற்பதெனும் வயதா	235
சேர்ந்தென் றயாபரகை	69	நினைத்தது தருஞ்	242

நீடிய கோவில்	220	மந்தையை மேய்த்தலத்	22
நீடும்பரத்தி னிராச்சி	239	மயக்குஞ் சுரிகுமலார்	231
நீதா நிமலா	190	மறுத்தேதன் சீவகீன	196
நீயிருக்க வேத	190	மனங்காண வண்டு	235
நுந்தாதையின் வலப்	236	மகிண்யாளொரு துன்பம்	217
நூலே தவீது	201	முண்டகத் தினின்று	186
நெஞ்ச முலர்ந்தே	188	முத்திக்கும் வித்தே	182
நோவுவந்து நோய்ந்து	197	முத்தே யிரத்தினமே	200
பட்ச மிரக்கத்தானு	13	முன்றுகீன நேர்நடு	240
பரமன்டலங் களில்	241	முப்பான வேத	141
பன்னிருவரின் ஏறைக	76	மேகாசனத் தெழுந்து	181
பாடான விப்பெரிய	121	நைந்தகீங்க கட்டி	214
பாடுபட்ட யேசு	48	நைவிழியார் தங்கண்	193
பாதகனுன் மேட்டிமை	187	வகுத்தானின் வேதப்படி	210
பாபமன்றி நின்றுய்	183	வடக்கு முதற்றிசை	206
பார்க்குணரார் செய்த	185	வண்டொளியை நத்தி	193
பிள்ளைக்கட்குச் சீவன்முடி	185	வழைக்கப் பிசாக்கள்	204
பிள்ளைக்கொப் பெண்டைரை	19	வருத்துங் கவகீனு	216
பின்பெலனே யானறியேன்	192	வழங்கந் தரப்பொய்	232
புண்ணிய மில்கூ	191	வழியு நற்சித்திய	207
புதைக்கின்ற கல்லறை	237	வாட்டமில்லாத் தேவ	137
புகுகுதிக்கு மடமானுர்	231	வாட்டும் படியுட	214
புதல முண்டது	219	வாகீப் பராய	196
பெண்சாதி துப்ப	234	வாழி கிறிஸ் தோரவு	136
பெலனுங் குறைந்து	234	வானவர சாதிபதி	9
பேதகமோ சற்றுமில்லா	208	வானுலகும் புவுல	184
பேய்க்கோல மாதர்	231	விக்கிரக முந்தனுக்கு	184
பொங்காழியில் லொரு	233	விஞ்சையர் சங்கமகிழ்ந்	211
பொந்திப் பிலாத்திவன்பா	79	வித்தம் வைத்து	182
பொய்யா மறையா	182	விருத்தாப் பியத்திலெகீன	234
பொய்யே யரண்மகீயும்	195	விழிக்கே துகீனயென்று	232
பொல்லாத மாயையினுற்	194	வீட்டு விசாரம்	218
பொன்னே யபரஞ்சியே	200	வீடுண்டு தோட்டம்	218
போதந் தரும்புகழ்சேர்	50	வெள்ளையரச் சட்டை	149
போர்க்கு மஞ்சாதுற்	215	வென்றி யொன்றுஞ்	212
மடியானகத்தை மடியா	224	வேடத் தினுலென	220
மண்ணைசை யற்று	214	வேதாகமத்தைப் படித்த	220
மண்ணு மதிலுள்ள	225	வேதாவே நின்சத்கீன	123
மண்கீனப் பொருகீ	27	வேந்த ரறிஞர்	29
மணியே பரம	200	வேர்த்தாற் பயனென	221
மத்தே முதலாய்	73		

வேதநாயகம் சாத்திரியாரின் நண்பர்
தஞ்சாவூர் சுரபோஜி மகாராசா

வேதநாயகம் சாத்திரியார் அவர்களுக்கு ஆதரவளித்த
மறைந்திரு சுவாட்சையர்

